

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

A WORTHY OPPONENT

NYT AND USA TODAY BESTSELLING AUTHOR

KATEE ROBERT

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

WICKED VILLAINS

A WORTHY OPPONENT

NYT AND USA TODAY BESTSELLING AUTHOR

KATEE ROBERT

DEĞERLİ BİR RAKIP

KÖTÜ KÖTÜLER #3

KATEE ROBERT

IVIR ZIVIRLAR VE MASALLAR

Copyright© 2019 by Katee Robert

Tüm hakları saklıdır.

Kapak resmi: By Hang Le

Düzenleme: Manuela Velasco

Metin Düzenleme Lynda M. Ryba E-

kitap ISBN: 978-1-951329-91-4

Baskı ISBN: 978-1-951329-00-6

Bu kitabın hiçbir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmaksızın, bilgi depolama ve erişim sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz.

Bu kitabın izinsiz olarak taranması, yüklenmesi ve dağıtılması yazarın fikri mülkiyetinin çalınmasıdır. Kitaptan materyal kullanmak için izin almak istiyorsanız (inceleme amacı dışında), lütfen katee@kateerobert.com adresiyle iletişime geçin. Yazarın haklarına verdiğiniz destek için teşekkür ederiz.

✿ Vellum ile oluşturuldu

Gina L. Maxwell'e.
İki Kanca bir taneden daha iyidir!

İÇİNDEKİLER

Katee Robert
tarafından da
yazılmıştır İçerik
Uyarısı

Bölüm 1

Bölüm 2

Bölüm 3

Bölüm 4

Bölüm 5

Bölüm 6

Bölüm 7

Bölüm 8

Bölüm 9

Bölüm 10

Bölüm 11

Bölüm 12

Bölüm 13

Bölüm 14

Bölüm 15

Bölüm 16

Bölüm 17

Bölüm 18

Bölüm 19

Bölüm 20

Bölüm 21

Bölüm 22

Bölüm 23

Bölüm 24

Bölüm 25

Bölüm 26

Bölüm 27

Bölüm 28

Teşekkür Yazar

Hakkında

AYRICA KATEE ROBERT TARAFINDAN

Kötü Kötüler

Kitap 1: Umutsuz Önlemler

Kitap 2: Dersimi

Öğreniyorum Kitap 3:

Değerli Bir Rakip Kitap 4:

Canavar

Ys Adası

Kitap 1: Onun Yasak Arzusu 2:

Rakibinin Dokunuşu Kitap 3:

Onun Eziyetli Kalbi Kitap 4:

Onun İntikamcı Kucaklaması

Thalanian Hanedanlığı Serisi (MMF)

Kitap 1: Gece Onlarındır

Kitap 2: Sonsuza Kadar

Onların Sonsuza Kitap 3:

Kadar Onların

Kitap 4: İkinci Şansları

Krallar Serisi Kitap 1:

Son Kral

Kitap 2: Korkusuz Kral

Gizli Günahlar Serisi 1.

Kitap: Şeytanın Kızı 2. Kitap:

Avlanma Alanı 3. Kitap:

Hayatta Kalan Kızlar

Beni Yap Serisi Kitap 1:

Beni İstet Kitap 2: Beni

Beni Senin Yap Arzulat

Kitap 3: Kitap 4: Beni

İhtiyaçlandır

O'Malley Serisi

Kitap 1: Evlilik Sözleşmesi

Anlaşması Kitap 2: Düğün 3:

Ahlaksız Bir Teklif Kitap 4:

Yasak Sözler Kitap 5: Gizli

Cazibe Kitap 6: Piçin Pazarlığı

Hollywood'da Sıcak Serisi 1.

Kitap: Bağlayan Bağlar

Kitap 2: Hayvan Cazibesi

Kusursuz Kusursuz Bir Aşk

Aşk Serisi 1. Kitap: 2. : Beni

Bir Kez Kandır 3. Kitap:

Senin İçin Bir Aptal

Üniformasız Serisi 1. Kitap:

Bay Yanlış ile Yatakta

Kitap 1.5: Onun Olacak

Kitap 2: En İyi Arkadaşına Olmak Aşık

Koruyacağı Sevgilisi Kitap 3:

Kitap 3.5: Onun Olacak

Serve Serisi

Kitap 1: Kaderin Yanılgısı

Kader Kitap 2: Üzerine

Bahse Kaderi Girmek

Korumak Kitap 3:

Come Undone Serisi Kitap

1: Yanlış Yatak, Doğru Adam

Kitap 2: Bayan Doğru'nun

Peşinde Kitap 3: İki Yanlış, Bir

Doğru Kitap 3.5: Bay Doğru'yu

Baştan Çıkarmak

Diğer Kitaplar

Nedimeyi Baştan Çıkarmak

Eşiyle Tanışmak

Balo Kraliçesi

Siren'in Laneti

İÇERİK UYARISI

Bu kitap istismarcı bir eski partner (duygusal, fiziksel) içermektedir. Çoğu geçmişte, sayfa dışında gerçekleşiyor, ancak bazı okuyucular için tetikleyici olabilir.

BÖLÜM 1

TINK

"İki gün daha, Tink."

Her bir içeceği dikkatlice masaya koyarken başımı kaldırmıyorum.

Yeraltı Dünyası'nda çalışmak en iyi koşullarda bile köpekbalıklarıyla yüzmeye benziyor. Şimdi, özgürlüğüme kavuşmama saniyeler kala, bu çok daha tehlikeli. Son içkimi de yere bırakıp Gaeton Thibault'ya bakıyorum. Kabinin yarısına yayılmış, ne kadar büyük olduğu düşünüldüğünde bile kendi payına düşenden fazlasını alıyor. Kendini beğenmiş ve sinir bozucu biri ve genelde onunla tartışmaktan keyif alırım.

Bu gece olmaz. Son teslim tarihimin hatırlatıcısını ayaklarımın dibine fırlatırken olmaz.

Ters ters baktım. "Ayaklarını masadan çek. Burası ahır değil."

Uzun bir süre bakışlarımı tutuyor. Başka tarafa bakmamak için kendimi zor tutuyorum. Gaeton insanları kendisine çeken o kolay çekiciliğe sahip olabilir, ama iri kemiklerine kadar baskındır. Şaka yapmaz, özellikle de bu kulüpte. Ama ben dizlerinin üzerine çöküp sapıkça yatak odası oyunlarına sessiz ortak olacak türden bir itaatkâr değilim. Burnumun ucuyla ona bakıyorum. "Şimdi, Gaeton."

"Bir denizaltı için çok otoritersin."

"Siyahlı Adam'ın generali olan birine göre çok kalın kafalısın."

Kıkırdıyor ve ayaklarını tekrar yere indiriyor. "İşte oldu. Şimdi mutlu musun?"

Mutlu musun? Sanki bu benim için olasılık dahilindeymiş gibi. *Mutlu* olmak, benim gibi günahları ruhuna kazınmış olarak ortalıkta insanlar içindir. Geride bıraktıklarımı bilmenin ağırlığı eskiden beni rahatsız etmezdi. Özgür olmanın verdiği rahatlama çok güçlüydü. Ya da gerçekten özgür değilsem *bile ondan* özgür olmak. Carver City'deki en korkunç insanlardan biri için çalışmanın avantajları var ama özgür irade bunlardan biri değil.

Çok uzun süre sessiz kaldığımı fark ediyorum ve homurdanıyorum. "Sen daha iyi bilirsin." Bir elimi kalçama koyuyorum. "Kıyafet siparişiniz yarın elinizde olacak."

Beni çok yakından izliyor. İnsanlar kaslarını ve genel iriliğini görünce Gaeton'un aptal olduğunu sanıyor. Bu onun benimsediği bir şey çünkü düşmanları onu hep hafife alıyor. Daha iyisini bilmeyecek kadar uzun zamandır insanları izliyorum. Çok zeki ve öyle bir hırsı var ki ya bir gün kendi ter-ritoryasını yönetecek ya da şehri yakıp yıkacak.

Sonunda arkasına yaslandı ve bana yavaşça gülümsedi. "Neden kendin teslim etmiyorsun? En sevdiğim itaatkârımla bire bir."

Gözlerimi devirmekten kendimi alamıyorum. "Ben her zaman kendim-Kendini, seni göt."

"Yarın görüşürüz o zaman." İfadenin içine, duyma menziliindeki birkaç kişinin göz ucuyla bakmasına neden olacak kadar ima katıyor. Ama Gaeton bu; başkalarının zararına da olsa şov yapmayı sever. İşverenim Hades'in yönettiği tarafsız bölge olan Yeraltı Dünyası'nın dışında buluşacağımızı ima etmek bir güç gösterisi. Sinir bozucu bir oyun.

"Bu arada beladan uzak durmaya çalış." Masadaki diğer adamlara bakıyorum ama hepsi. Kimse sorun çıkarmayacak-

ve Gaeton Beast olmadan burada, bu da kürkün muhtemelen güvende olduğu anlamına geliyor. Bu ikisinin gerçekten sikişmesi ve bunu sistemlerinden atmaları gerekiyor, ama kimse benim fikrimi sormuyor.

Odanın ortasına hakim olan bara doğru geri dönüyorum. Gerçekten etkileyici bir mermer heykelin etrafına inşa edilmiş, *tam* olarak açık bir seks partisi değil ama sayılacak kadar yakın. Her şey Hades'e benziyor, tıpkı Yeraltı Dünyası'nın geri kalanı gibi. Carver City'deki tüm ana oyuncuların gelip sırlarını Hades'in Dominant ve itaatkârlarının istekli kulaklarına dökkebildiği, sapkınlık ve güç konusunda uzmanlaşmış bir seks kulübü. Var olan en korkutucu insanlardan bazıları oldukları için, hepsi tam olarak bunu yapmaya çok hazır. Akıllara durgunluk veriyor.

Barın yanında durup odayı kontrol ediyorum. Duvarları kaplayan yarım daire şeklindeki kabinlerin çoğu dolu; insanlar gölgeleri gizli konuşmalar ve ön sevişme için kullanıyor. Bir saat kadar sonra birçoğu arkadaki kapıdan halka açık oyun odasına süzölmeye başlayacak.

Barmen Tisiphone bana sempatik bir bakış atıyor, bu da onun iki bardağa sağlıklı viskiler dökmesi kadar bir uyarı. Tisiphone, Hades'in üç Fu- ries'inden en kibar olanı olabilir ama hiç de beceriksiz değil. Ve bana çocuk eldivenleriyle yaklaşmaması gerektiğini çok iyi biliyor. Uzun siyah saçlarından bir tutamı kulağının arkasına sıkıştırdı. "Hades seni görmek istiyor. Ona bir içki getirmeni söylüyor."

Gerçekten ama gerçekten duymak istemediğim sözler. Dört yıl, on bir ay ve yirmi sekiz gün önce Hades'le bir anlaşma yapmış olabilirim ama o zamandan beri ondan mümkün olduğunca kaçıyorum. Tüm anlaşmalarının dışları vardır ve benimki de bir istisna değil. Genellikle, tekneyi sallamadığım sürece çalışmama izin vermekten memnun olur, ancak sözleşmemin bitiş tarihi yaklaşırken, görünüşe göre artık durum böyle değil.

Ne .

Viskiyi yudumladım ve yüzümü buruşturdum. İçeceklerimin dışlerimi ağrıtabak kadar tatlı olmasını tercih ederim, ama umutsuz zamanlar ve hepsi bu. I

İkinci bardağı alıp odanın içinde Hades'in ofisine açılan kapıya doğru ilerliyorum. Ya da en azından halka açık olanına. Özel ofisine çok az kişinin girmesine izin veriliyor ve ben hiçbir zaman araştırarak kadar meraklı -ya da kaderci- .

Açarken kapıya vuruyorum. Oda tahmin ettiğimden daha loş ve kapının hemen içinde tereddüt ediyorum. Hades'in himayesi altındaki insanlara zarar vermediğini bilsem de, her kuralın istisnaları olduğunu zor yoldan öğreneli çok oldu. Bir tür korku filmi kahramanı gibi seslenmemek için dudaklarımı birbirine bastırıyorum.

"İçeri gel." Sesi her zamanki gibi eğlenmiş geliyor. Bundan nefret ediyorum. Bundan hep nefret etmişimdir. Hades'le aynı odada olmak bana bir tür iç şakayı anlamaktan çok uzakmışım gibi hissettiriyor. Denememe rağmen kendimi aptal bir çocuk gibi hissettiriyor.

Omurgamı dikleştiriyorum ve alçak koltukları geçip devasa masasına doğru ilerlerken adımlarıma biraz hırçınlık katıyorum. Daha iyi bilmesem, şu anda oturduğu yerde gölgeler yaratmak amacıyla odanın ışıklarını değiştirdiğinden şüphelenirdim. Viski bardağını dikkatlice yere bıraktım. "Biliyorsun, buradaki özel zulanda daha iyi mallar olduğunun farkındayım. İçkini elden teslim etmeme ihtiyacın yoktu."

Dudakları titriyor ama yine de gözlerini göremiyorum. Sadece kare şeklinde siyah çerçeveler ve saçlarında gümüş bir parıltı seziyorum. Parmaklarını ağzının önünde birleştiriyor. "Kontratın bittiğinde bana hatırlat."

Yavaşça beşe kadar sayıyorum. Bu kelimelere verdiğim duygusal tepkiyi bastırmak için hiçbir şey yapmıyor. Korku. Öfke. Bir inanç sıçramasından ve yerçekimiyle talihsiz bir karşılaşmadan önce gelen türden bir sevinç. "İki gün "

"Ah evet." Arkasına yaslanıp tüm yüzünü gölgeyle kapatıyor. "Meg'im bana kalmayı talep ettiğini söyledi."

Ağzım kurudu. Bunu Meg'le konuşmuştum, evet. Meg, muhtemelen Furies'in en güçlüsü, Hades'in arkasındaki üçlü kadın. Tisiphone barı ve bir dizi gizli görevi elinde tutuyor. Allecto güvenliği sağlıyor. Meg, Hades'in kralının kraliçesi.

Aynı zamanda benim doğrudan patronum. Arkadaşım belki, gerçi bizi böyle etiketleme düşüncesi bana kurdeşen döktürüyor. Arkadaşlar çekilmeyi bekleyen bir kaldıraç, sömürülmeyi bekleyen bir zayıflıktır. "Evet, bunu konuşmuştuk."

"Açıklayıcı bir bakış açısı eklememe izin verin." Başının arkasındaki saatin yavaş tik taklarıyla sessizliğin odayı doldurmasına izin veriyor, ta ki ben burada bir dakika daha oturmayalım diye aptal gibi gevezelik etmemek için yumruklarımı sıkmak ve dudaklarımı birbirine bastırmak zorunda kalana kadar. Hades başını yavaşça sallayarak büyüü bozuyor. "Bana anlaşmaya değer bir şey sunmadığın sürece, uzatma olmayacak."

Nefesim kesiliyor ve gülünç derecede yüksek topuklu ayakkabılarımın üzerinde sallanıyorum. "Benimle dalga geçiyorsun."

"Sizi temin ederim, ."

Öfke hoş bir dalgayla yükseliyor. Burada tutunmasına izin vermek aptallık, ama Hades'in kölesi olarak geçirdiğim zamanın ötesinde burada gerçekten bir yerim olabileceğine inandığım için kendimi özellikle aptal hissediyorum. "İşte bu kadar. Anlaşma yapıldı, beni dışarı atıyorsun. *Beş yıldır* buradayım."

"Evet, öyle. Bana iyi hizmet ettin ve hoş bir varlık oldun. Bunların hiçbirisi içinde bulunduğun durumun gerçekliğini değiştirmiyor." Öne doğru eğiliyor ve gözlerindeki nezaket beklediğim öfkeden çok daha kötü. "Sonsuza kadar saklanamazsın, Tink."

Onun için söylemesi kolay. Yeraltı Dünyası'ndaki bir ve Carver City'deki küçük tarafsız bölgesinden bir adım aşağıda. Kimse Hades'e bulaşamaz ve bu koruma tüm halkını da kapsar.

ple. Geçmişindeki günahların peşine düşmesinden, rzgrda adını haykırmamasından endişe etmesine gerek yok.

Çenemi kaldırıyorum. "Ayrıldığım an benim için uğraşacak."

Hades'in kara gözleri daha da yumuşaklaşıyor. "İlk gece buraya gelen aynı kadın değilsin."

Gerçekten mi? Çünkü ben kendimi o kadın gibi hissediyorum. Bu kafesten zorla çıkarılma tehdidi üzerime kmşken, zamanda geri gitmeye zorlanıyormuşum gibi hissediyorum. Yıllar, aylar, günler, saatler. Hepsi etrafımda inşa etmek için çok çalıştığım gücü geri alıyor. Titremeye başlıyorum. Ben güçlü değilim. En iyileriyle birlikte numara yapabilirim, ama iş başa düştüğünde, kendini kurtaramayacak kadar zayıf bir kıزدan başka bir şey değilim. "Lütfen."

Sözcük ağzımdan çıkar çıkmaz, onu geri almak istiyorum. Ben yalvarmıyorum. Yıllar boyunca sahneleri paylaştığım Dominantların hiçbirine değil. Kesinlikle Hades'e değil.

Başımı salladım. "Bunu söylediğimi unut."

Yavaşça başını sallıyor. "Burada sizi görmek isteyen biri var."

Konunun değişmesi başımı döndürüyor. Sonsuz bir an için, o olduğundan eminim. Kaçmak için her şeyimi feda ettiğim kişi. Ama hayır, Hades ne kadar zalim olursa olsun, beni asla bu kadar açık bir şekilde kurtların önüne atmaz. Dikkatli bir nefes alıyorum, sonra bir nefes daha. Tekrar nefes aldığımda sesimdeki tüm titreme kayboluyor. "Kim?"

Hades kapıyı işaret ediyor. "Oda İki." Gece odalarından birinde mi?

Kollarımı gğslerimin altında kavuşturuyorum. "Sahneye ıkıyorum, Hades. Ben böyle sevişmem. Gece odalarında olmaz." İş yerinde seks yapmıyormuşum gibi davranamam. . Ama bu sadece pazarlıklarda teklif etmeyi seçtiğim zaman oluyor. Yerleşik güvenlik önlemleri olan oyun odaları yerine müşteriler için tasarlanmış özel geceleme odalarına gitmek mi? Kesinlikle hayır.

"Benim yanımda çalışan hiç kimse 'böyle sikişemez'." Yavaşça ayağa kalkıyor. Büyüye inanmam ama Hades'in varlığını ortaya koyma şekli gerçek dünyanın yapabildiği kadar ona yakın. İri yarı bir adam değil, ama öyle olmak istediğinde cehennem gibi ezici oluyor. "Konuşma için gizlilik talep ediyor. Bu isteği yerine getirmenin en basit yolu buydu. Her zaman olduğu gibi Allecto ve adamları video ve mikrofon aracılığıyla izleyecekler. Bunun bir sorun olacağını sanmıyorum ama yalnız olmanız da zor."

En azından henüz değil.

İki gün daha olmaz.

Titrek bir şekilde başımı salladım. Muhtemelen en kötüsünü düşündüğüm için özür dilemeliyim ama dilemeyeceğim. Çok hamım, çok açıktayım. "Ben artık gideyim."

Ben topuklarımın üzerinde dönüp ofisten çıkarken cevap vermiyor. Koridorda kısa bir süre üzerimi değiştirmeyi düşünüyorum ama siyah külotum ve aynı derecede dantelli siyah sütyenim bir itaatkâr olarak vardiyada çalışmak için sıra dışı değil. Şımartıldığım tek küçük isyan, diğerleri gibi yalınayak yürümek yerine topuklu ayakkabı giymek. Meg'in severek peri boyu dediği boydayım. Daha doğrusu büyük beden bir peri. Homurdanıyorum.

Bu adam her kimse, belli ki Yeraltı dünyasıyla bağlantısı var, yoksa Hades böyle bir buluşmaya izin vermezdi. Bu da görünüşü değiştirmeye ya da endişelenmeye gerek olmadığı anlamına geliyor. Onunla neden Meg ya da Herkül yerine *benim* buluştuğumu merak etmeme izin vermiyorum. Onlar Hades'in yakın çevresi, onlara verdiği yetkiyle arama yapabilen insanlar. Ben sadece kendimim.

Özel yatak odalarına doğru ilerliyorum. Genellikle sevişmek isteyen insanlardan ziyade geceyi geçirmeyi tercih eden insanlar için yeniden servis edilirler. Yeraltı Dünyası'nda seksin çoğu açık alanda ya da en azından halka açık oyun alanlarının dışındaki özel odalarda gerçekleşir.

oda. Hepsi de şehvet adına çok çeşitli temalara uyacak şekilde değiştirilebilirler.

Kapıyı çalmanın bir anlamı yok. Kapının diğer tarafında kim varsa geldiğimi biliyor. Kendimi öfkeyle örtüyorum, gözeneklerime kadar işlemesine izin veriyorum. Eğer varsa, uygun bir kalkan. Kapıyı açtığımda dokunulmaz oluyorum.

Ta ki odanın diğer tarafındaki adam yüzünü bana dönene kadar. Kanca.

BÖLÜM 2

TINK

Başka bir gün olsa, çoktan odadan çıkmış olurdum. Orta parmağımı da iyi bir ölçü için. Beş yıl boyunca Jameson Hook ile asla yalnız kalmayacağımdan emin olmak için. Görünüşe göre artık böyle bir seçeneğim yok. Hades'le anlaşmamı yaptığımdan beri onu defalarca görmüş *olmama* rağmen, *bakmama* asla izin vermedim. Şu anda merakımın dizginlerinden kurtulmamın tek nedeni şaşkınlık. Onun bu odadaki varlığının yarattığı şok, sahip olduğum azıcık sağduyunun önüne geçiyor.

Önümde duran adam, eskiden sert bir dokunuşla kemikleri kırılacakmış gibi görünen sıska adamdan çok farklı. İyi görünüyor. Orta kahverengi teni neredeyse sağlıklı parlıyor ve siyah saçlarının yıllar içinde uzamasına izin vermiş. Bir kez olsun arkadan bağlanmamış, parıldayan dalgalar halinde omuzlarına dökülüyor. Yıllar geçtikçe dolgunlaşmış, vücudunu içten içe tanıdığım bir şekilde büyütmüş.

Sonuçta ben de aynı şeyi yaptım, farklı bir şekilde de olsa. Kıvrımlarımı seviyorum, güzelliğimi seçebildiğim gerçeğini seviyorum. Bununla bir sorunu olan varsa, siktirip gidebilir. Hook farklı bir yöne gitti. Vücudu, bir heykeltıraşın on yıl boyunca kaslarını sevgiyle yontarak ortaya çıkardığı bir görünüme sahip. Şu anda onları göremiyorum, sokak kıyafetleri içindeyken göremiyorum, ama bir insan

Yeraltı Dünyası'nda çok fazla zaman geçirip de çıplaklıktan hoşlanmayan kimse yoktur. Özellikle de teşhirci bir çizgileri varsa.

Kanca kesinlikle öyle.

Fark ettiğimden değil. Fark *etmemek* için çok fazla zaman harcadım.

Ellerimi kalçalarımaya koyuyorum ve dik dik bakıyorum. Elimde kalan tek şey öfke, ama neyse ki karanlık gözlerindeki parıltıyla beni izleyen adam söz konusu olduğunda öfkemin derinliklerine . Bir şeyler yapmalıyım, bir şeyler söylemeliyim, çünkü burada durup ona bakmak içimde başa çıkmaya hazır olmadığım duyguların dalga dalga yayılmasına neden oluyor. Bugün değil. Hiçbir zaman.

Ruhum Hook'tan nefret ediyor. Bedenim bunu anlamadı. Ama sonra, arzularım başımı hep belaya soktu. Aradaki fark, artık şehvet ile yanlış kişiye aşık olmak gibi sakıncalı bir şey arasındaki farkı ayırt edebilecek kadar iyi biliyor olmam.

Düşünceyi uzaklaştırıyorum. Geçmiş bu odada boğulacak kadar yoğun bir şekilde yatıyor olabilir, ama onu gündeme getiren ben olmayacağım. "Biliyorsun, normal insanlar ipucu alabilir. Eğer bir ipucu değilse, o zaman benim sana son beş yılda sayamayacağım kadar çok kez açıkça siktir git dememdir."

"Beni yaraladın." İki elini de göğsüne bastırıyor.

Mantığıma aykırı olarak, beyaz tişörtünün belirgin göğüs kaslarını sardığı yere kadar hareketi takip ediyorum. Bakışlarımı tekrar yüzüne çeviriyorum. "İstediğim kadar derinlemesine değil."

Sırtışı hızlı, düzgünce kesilmiş sakalına karşı beyaz dişleri parlıyor. Etkisini tam olarak algılayamadan kayboluyor ve yerini ciddiyete bırakıyor. "Bir sorun var, Tink. Büyük bir bela."

"Umurumda değil."

"Evet, biliyorsun. Benim hakkımda değilse *bile, bu konuda.*" Tereddüt ediyor, gelmekte olduğunu bildiğim şeye hazırlanmamı sağlayacak kadar uzun bir duraklama. Hook en derin korkularımı ortaya çıkarıyor ve onları kelimelere döküyor. "Bölgeyi geri almak için hamleler yapıyor."

Bu konu hakkında konuşmak, kimden bahsettiğini bildiğimi itiraf etmek istemiyorum ama inkâr etmek hiçbir zaman güçlü yanımdı. Hook'la paylaştığımız tek bir şey varsa, o da dolaplarımızdaki öcüdür. Hem bedenimizde hem de ruhumuzda yara izleri bırakan adam.

Yine de Hook'un günahları için bir mazeret değil. Benimkiler için de bir mazeret değil.

Başka tarafa bakıyorum. Bakmak zorundayım. "Bunun benimle ne ilgisi var anlamıyorum." "Gerçekten mi?" Kuru ses tonu beni doğrudan kemiklerime kadar kesiyor. "Sen Hades'le olan sözleşmenizin sona ermek üzere olması ve *şimdi de* onun bir darbe hazırlığı içinde olması sizce çok garip bir tesadüf mü? Sen bundan daha zekisin."

Aramızdaki yatağa uzanıp başımı yastıklara gömme dürtüsü beni neredeyse dizlerimin üzerine çökertiyor. Bunu istemiyorum. Hook'un ayaklarımın altına sermeye kararlı görüldüğü sorumluluğu istemiyorum. Geride bırakmak için çok mücadele ettiğim geçmişime tekme tokat sürüklenmek istemiyorum.

Görünüşe göre yeterince savaşmamışım. Ya da yeterince uzağa koşmamışım.

Arkamı dönmek korkakça ama umurumda değil. "Bu benim sorunum değil."

"Anlıyorum," diyor yavaşça. "Kısa bir süre önce gözünün morarmasının Peter'la bir ilgisi olmadığını mı söylüyorsun?"

Onunla yüzleşmek için döndüm. Tepki vermek istememiştim ama kimsenin bunu bilmesi gerekmiyordu. Ya Meg konuşmuştu -pek olası değil- ya da Hook beni sandığımdan daha yakından izliyordu. "Çok mu sapıksın?"

"Yapma bunu."

"Bana ne yapacağımı söyleyemezsin." Kimse söyleyemez. Artık değil. Evet, Hades teknik olarak kontratımın sahibi ve ondan zerre kadar hoşlanmıyor olabilirim ama Yeraltı Dünyası'ndaki hiç kimse benden boyun eğmemi, ürkmemi ve kendimi Hades'in şüpheli merhametine bıraktığımda olduğum gibi neredeyse kırılmış bir yaratık gibi başımı eğmemi beklemiyor.

Buradaki insanlar ayaklarımı bulmama izin verdi. Kim olduğumu anlamam ve bunun için özür dilememeyi öğrenmem için bana alan sağladılar. Hook'un benden ne istediğini düşününce...

Bekle. Bana ne soruyor?

Bunu yapamam. Duygusal tepki vermek hiçbir şeyi başaramaz. Bunu fark etmek kolay. Onunla tekrar yüzleşene kadar tüm karmaşık duygularımı derinlere gömmek çok daha zor. Bazı insanların yaptığı gibi buz gibi davranmakta asla ustalaşamadım ama yine de deniyorum. "Burada olmanın bir sebebi var."

Yavaşça başını sallamadan önce karanlık bakışları yüzümde geziniyor. "Buraya gelmemin bir sebebi var."

Bekliyorum. Sorularımı tutmak ne kadar zor olsa da, kendimi bunu yapmaya zorluyorum. O bana geldi. Aramızda şekerleme gibi uzanan bu boğucu sessizliği bozacak kişi o olabilir. Yapışkan, bağlayıcı ve korkunç.

Sonunda Hook . "Bunu söylemenin kolay bir yolu yok."

"O zaman zor yoldan söyle."

"Sana ihtiyacın olanı verebilirim."

Göz kırpıyorum. Bir sonraki sözlerini tahmin etmeme izin verseydim, bunlar listeye bile girmezdi. "Sen neden bahsediyorsun?"

"İntikam. Kellesi bir tepside, gerçek ya da başka türlü." Gülümsemiyor, teklifini hafifletecek hiçbir şey yapmıyor. "Dört yıl boyunca bir bodrumda zincirlenmesini ve sana verdiği her bir zararı bizzat teslim etmemi istiyorsan, bunu da yapabilirim."

Düşünemiyorum. Bakmaktan başka bir şey yapamıyorum. "Sarhoşsun. Bana bu çılgınlığı tükürmenin tek açıklaması bu."

"Hayır, yapmıyorum. Ben sadece size Hades'in bile yapamayacağı bir şey öneriyorum."

Beş yıl önce Hades'ten sığınaktan daha fazlasını istediğimi bilmiyor olamaz. Peter tehdidini kalıcı olarak ortadan kaldırması için yalvardım, yakardım ve ayaklarına kapanıp ağladım. Artık daha iyi biliyorum. Hades bölge liderlerine karşı doğrudan harekete geçmez. Değerli tarafsız bölgesini korumasının tek yolu bu. Artık buna saygı duyabilirim ama Hook'un şu anda sunduğu şeyi benden esirgediği için onu hâlâ affedemiyorum. Geriye kalan tek bir soru var; en önemlisi. "Neden?"

"Çünkü ikimiz de bunu istiyoruz." Hareket etmiyor, nefes alıyor gibi bile görünmüyor. "Ama bunun gerçekleşmesi için senin işbirliğine ihtiyacım var."

İşte, hissettiğim ama göremediğim tuzak. Bana dünyadaki her şeyden çok istediğim tek sonucu yem olarak sunuyor ve aynı anda bileğime bir kelepçe geçiriyor. "Hayır."

"Seçme şansınız olmayabilir."

"Yanlış. Benim *her zaman* bir seçeneğim vardır."

Hook omuz silkiyor. Gaeton kadar iri değil, ama kaslarla dolu bir vücudu var. "Hades'in karşısına çıkmakta tereddüt edebilir ama sen Hades'in korumasını kaybetmek üzeresin. Senin için gelecek. Geleceğini biliyorsun."

O haklı. Haklı olmasından nefret ediyorum. Peter benim için gelecek, eğer oyuncağıyla işi bitmeden elinden alınan bir oyuncak olduğum için değilse, o zaman yeni oyuncağını elinden almaya çalıştığım için. Bunu asla affetmeyecek ve kesinlikle unutmayacak.

Yeni kızı duyduğumda düşündüğüm bir şey değildi. Tek odaklanabildiğim şey, onun neler , Prens'inin farkına varmaktan ne kadar korktuğunu tam olarak bildiğimdi.

Büyüleyici, geride bıraktığı her şeyden çok daha korkunçtu. O karanlık yıllarda kendime dua etme izni vermemiştim ama etseydim, birinin beni oradan çıkarması için dua ederdim. Ben de bunu yapmaya, onu kurtarmaya, genç halimin ihtiyaç duyduğu kişi olmaya çalıştım.

Daha iyi bilmeliydim. O ben değil. Ya da daha doğrusu, o *artık* ben değil. O beş, altı, sekiz yıl önceki ben, yaklaşan herkese saldırdığım zamanki ben, çünkü başka bir şey yapmak *onun* şüphesini ve kıskançlığını memnuniyetle karşılamak demektir. Daha fazla acıya davetiye çıkarmaktı.

Yine de, onun hayatındaki varlığı için kendimi suçlamayı bırakamıyorum. Eğer gitmeseydim, Peter'ın benim yerimi doldurmasına gerek kalmayacaktı. Hala özgür olurdu.

Hook'un sözleri içime işlerken başımı sallıyorum. "Gerçekten peşimden geleceğini düşünüyor olamazsın."

Gözünü kırpmıyor. "Yapacağını biliyorum."

Bir korku ürpertisi omurgamdan aşağıya doğru ilerliyor. Uzun zamandır gerçek bir dehşet hissetmemiştim ama bunu çok yakından tanıyorum. "Buraya geliyorsun ve bana onun kellesini bir tepside sunuyorsun... Neden?"

"Peter'ı yerin dibine sokmak de yararına."

Adını duyunca irkildim. Bir isim kadar basit bir şeyin, beş küçük harfin bu kadar önem kazanmasına izin vermek aptallık, ama onun adını söylemenin adamın kendisini çağıracağı hissinden kurtulamıyorum. Omzumun üzerinden bakmamak için elimden gelen her şeyi yapıyorum.

Jameson -Kanca- bana yardım teklif etme kisvesi altında burada olabilir, ama bunun karşılıksız olmasını beklemem gerektiğini çok iyi biliyorum. Bizim dünyamızda kimse karşılıksız bir şey teklif etmez. Güç, boyun eğme, seks; kısasa kısas. Geri ödemenin şekli önemli değildir, sadece geri ödeme beklenir.

Başımdaki kavgacı eğimi korumak, konuşmamızın konusundan ne kadar ürktüğümü görmesine izin vermemek için çok çaba sarf ediyorum.

başımın üzerinde asılı duran tehdit. "Beni bu kadar çok becermek istiyorsan, bunu yapmanın daha kolay yolları var."

Bir kahkaha patlatıyor ve kendime rağmen bu neşeli ses kemiklerimdeki ürpertinin bir kısmını yok ediyor. Bunu her zaman yapabildi, cazibesini ortaya koyabildi ve şu anda işgal ettiğimiz kasvetli gerçeklik yerine Noel sabahı ya da başka bir şeymiş gibi neşe saçtı. Daha önce ona bu kadar yoğun bir şekilde güvenmememin nedenlerinden biri de bu - şimdi ona güvenmememin nedeni de bu; hiç kimse Peter'ın mahkemesinde kalbinde bu tür bir neşeyle hayatta kalamaz. Bu imkansız.

Gülüşünü kesiyor ve bana sırtıyor. "Seni becermek istemiyorum, Tink."

"Evet, biliyorsun."

"Evet, ," diye kolayca kabul ediyor. Sırtışı hiç . "Açıklığa kavuşturamama izin ver; seni *sadece* becermek istemiyorum."

Ayaklarımın üzerinde durmak, onun katıksız gücüne karşı güçlü durmak bir savaş. Dizlerimin üzerine çökmemi gerektiren tüm içgüdülerime rağmen bakışlarını tutmaya çalışıyorum. "Nazlanmayı bırak ve söyle. Ne halt istiyorsun, Hook?"

Şimdi hareket ediyor, yatağın etrafında yavaşça bana doğru yaklaşıyor. Arkamdaki ışığa yaklaştığı her adımda gölgesi büyüyor, ta ki dünyamı yutmakla tehdit edene kadar. Sonunda durduğunda o kadar yakın ki, istesem elimi kaldırıp ona dokunabilirim.

Ona gerçekten dokunmak istemiyorum.

"Sen." Uzanıp parmaklarını uzun sarı saçlarımda gezdiriyor, yüzükleri saç telleri arasında parıldıyor. "Dizlerinin üstünde. Yatağımda." Sol elimi tutuyor ve onu kaldırıp parmak eklemlerimi okşamasını şaşkınlıkla izliyorum. "Yüzüğüm parmağında." Yavaşça sırtıyor ve midem düğüm düğüm oluyor. "Her şeyi istiyorum *Tatiana*. Kesinlikle her şeyi."

Gülsem mi yoksa taşaklarına diz mi çeksem bilemedim. Kesinlikle duymak istemediğim bu saçmalıkları söylediği için. Bana beş uzun yıl önce gömdüğüm bir isimle seslendiği için. için. "Şaka yapıyorsun."

"Bu doğru olsaydı hayat daha kolay olurdu."

Evet, gerçekten . Ama Hook dünyamızdaki hareket tarzıyla Gaeton'a benziyor. Cazibesi ve şeytani kişiliği insanların onu hafife almasına neden oluyor. Her zaman da öyle oldu. Artık kara gözlerinde hiç eğlence yok. Hayır, ölüm kadar ciddi.

Kendimi yukarı çekiyorum. Buna mecburum. Ona bu kadar yakın durmak, bir kasırganın gözünde durmak gibi. Korkutucu. Güçlü. Gelecek acının vaadiyle dolu. Titriyorum. "İyi bir oyundan bahsediyorsun ama bunun hiçbir anlamı yok. Hiçbir zaman da olmadı."

"Ne yapmaya çalıştığımı düşünüyorsun? Seni baştan çıkarmaya mı?" Saçımı çekiştiriyor. Acıtmak için değil. Sadece yapabileceğini bilmemi sağlamak için. Bu beni korkutmalı. Raydan çıkan bir ilişki yaşadım, sahiplendiğimi sandığım evim bir lunapark aynasından geçerek kaçmak için *her şeyimi* harcadığım bir kâbus hapisanesine dönüştü.

Hâlâ kaçmış değilim. Sadece kendime beş yıllık bir ara verdim.

Hook tekrar saçımı çekiştiriyor, kara kaşları iniyor. "Tamam. Açık konuşalım. Söylediğim her şeyi ve daha fazlasını sana vereceğim, tek şartım benimle evlenmen."

Şokla birlikte dudaklarımdan bir kahkaha döküldü. "Seninle *evlenmek* mi? Sen gerçekten sarhoşsun."

"Sen daha iyi bilirsin."

Haklı olmasından nefret ediyorum. Hook sert parti yapan bir pislik gibi görünebilir, ama zaman yanında bir içki olmasına rağmen, bir kez bile konuşma kalıplarını değiştirecek kadar sarhoş olmamıştır. Bunu Yeraltı Dünyası'nın sahnelere katılmak isteyenler için katı iki içki politikasına bağlayabilirim,

Ama diğlerlerinin çoğı zaman zaman salonda içmeye geliyor. Hook değıl.

Beni bırakıyor ve yavaşça geri adım atıyor, her hareketi bunu seçtiğini gösteriyor, beni değıl. "Pazarlık bu. İster kabul et, ister etme."

"Ben ." Hades'in beni kovması yeterince kötü. Ama bir bölgeyi yöneten adamın küçük kadını rolüne gönüllü olarak geri dönmek? Orada bulundum, yaptım, bir tişört aldım, yakıp kül ettim. Geri dönmeyeceğim. Hook Peter değıl, ama bu hiçbir şey ifade etmiyor. Güce tutunmak için neler gerektiğini gördüm. Onu kullanan kişinin bir parçasını öldürür. Eğer Hook'un içinde iyi bir şeyler varsa -ki bu çok tartışılır- o zaman dört yıl boyunca onun bölgesini yönetmek, onu içinden söküp atmaya yeter.

Uzun bir süre beni izliyor ve sonunda omuz silkiyor. "Teklif masada duruyor." Sanki sihirli bir değnek değmiş gibi elinde düz siyah bir kart beliriyor. Kartı almak için hamle yapmıyorum ama elimi yakalıyor ve avucuma bastırıyor. "Kişisel numaram. Gece ya da gündüz, istediğın zaman ara, senin için geleceğim."

Bu sözleri bir tehdit gibi mi söylüyor bilemiyorum ama öyle olmalı. Beyaz atlı şövalyelere inanmam. Belki bir zamanlar inanmışımdır ama dışarıda genç kızları arayan insanlar, genç kızların arkalarında bıraktıkları her şeyden daha tehlikeliler. Hook da tıpkı diğlerleri gibi, her zaman daha derin bir oyun oynuyor.

Kartı bırakmaya başlıyorum, ama elimi daha büyük olan eliyle yakalıyor ve kartı sertçe tenime bastırıyor. "İkimiz de yardım elini görmezden gelemeyeceğini biliyoruz Tatiana. Beni ne kadar tatsız bulursan bul."

O haklı. Haklı olmasından nefret ediyorum.

Parmaklarımı isteksizce kartın etrafına doluyorum ve o da beni serbest bırakıyor. Ne hissettiğimi söyleyemiyorum. Göğsümde her şey karmakarışık,

ve bu kafa karışıklığı kendimi normal iğnelemelerimin içine sokmamı zorlaştırıyor. "Evet demeyeceğim."

"Evet, ." Bana yavaşça sırtıyor. "Kendimi cömert hissediyorum, bu yüzden yardımım için sürünerek yalvarmaya geldiğinde, bunu sana herkesin önünde bile yaptırmayacağım."

Her şeyi çok kolay hayal edebiliyorum. Hook'un o kayıtsızca otoriter bir şekilde oturuşunu, kollarını iki yana açmış, büyük bacaklarıyla sandalyeye yayılışını. Sert zemin her hareketimde dizlerimi ve avuçlarımı ısıtıyor. Vücudum bakışlarının yoğunluğu altında ısınıyor. Ve ona ulaştığımda...

Yüzümün kızarmasını engellemek ve ses tonumu soğuk tutmak için elimden geleni yapıyorum. "Daha önce de , yine söyleyeceğim. Bunu beklerken nefesini tut. En azından bayılırsan, geri kalanımız senin şaşırtıcı zekandan kurtulmuş oluruz."

Sırtışı azalmıyor. Aksine, genişliyor. "Birlikte çok eğleneceğiz Tatiana. Sadece bekle."

BÖLÜM 3

TINK

Kırk sekiz saatin haftalar gibi uzun gelebildiği zamanlar vardır. Şımarık itaatkarı oynayarak geçirilen muhteşem geceler

En sevdiğim Dominantları, ofiste Meg ile çalıştığım ve müdür yardımcısı olarak nebulous pozisyonuma giren diğer çeşitli görevleri yerine getirdiğim günler izledi.

Bu sefer değil.

Sanki gözümü kırıpıyorum ve yine Hades'in ofisindeyim, ama bu sefer yalnız değiliz. Meg ve Herkül onun iki yanında duruyorlar, çok eşli aşkın mükemmel küçük üçgeni. Meg ve Herkül'den bu kadar hoşlanmasaydım, çoğunlukla kendime rağmen, bu beni hasta edebilirdi. Kendilerine ve birbirlerine ayırdıkları yere kızmamak mümkün değil. Hades'ten hiç hoşlanmıyorum ama kimse onun Carver City'deki diğerleri gibi kendi bölgesini yönettiğini iddia edemez. O yönetmiyor. Onun yönetimi altında yaşamamanın faydasını gördüm.

O soğuk, karanlık gözleriyle beni izliyor. "Anlaşmamız artık tamamlandı. Bedelinin tamamı ödendi."

Boğazım yanıyor ama geçmişte sayısız kez yaptığım gibi fiziksel tepkimi bastırıyorum. Toplum içinde ağlamayı umursamayan itaatkârlar var. Ya da genel olarak ağlamayı. Ben onlardan biri değilim. Bir sahne sırasında pek çok şeyi kontrol etmekten vazgeçebilirim ama bunu değil.

Bir sahnenin dışında mı? Unut gitsin. "Teşekkür ederdim ama beni kovuyorsun. Bunu kişisel algılamamak zor. Eminim anlıyorsundur."

Herkül söze girecekmiş gibi ağzını açar, ama Hades ondan önce davranıp elini kaldırır. "Burada geçirdiğin zaman için minnettarlığımın bir göstergesi olarak, Yeraltı Dünyası'nda her zaman bir üyeliğin olacak."

Bir üyelik. İş değil.

İnsanlar buraya üye olmak için adam öldürür. Geçmişte öyleydi. Oldukça pahalı bir yer ve Hades içeri alacağı kişileri seçiyor, sadece en güçlüleri ve en güçlülerin zevklerine uygun olanları seçiyor. Bu davetiye'nin bana uzatılması büyük bir olay.

Hâlâ bir şeyler fırlatmak istiyorum. "Ne yapmam gerekiyor?"

Meg gözlerinde kalbiyle beni izliyor, tüm sempati ve anlayışıyla, ama konuşan yine Hades. "Son beş yılda önemli miktarda para biriktirdin. Kendi giyim işini kurdun. Bana bu soruyu soruyor olman doğru kararı verdiğimi kanıtlıyor."

Ses tonu neredeyse babacan. Yani babacan derken, patronluk taşıyor demek istiyorum. Ters ters baktım. "Hayat tavsiyesi isteseydim, sorardım."

"O zaman açıkça söyleyeyim. Benim çatım ve korumam altında yaşarken birden fazla şekilde ayaklarının üzerinde durmana izin verdim. Anlaşmamıza rağmen, ikimiz de çok daha büyük bir dilime hakkım olduğunu bildiğimiz halde, giyim kârından sadece yüzde beş aldım. Kaynakların var. Paran var. Eksik olan tek şey cesaret." Yavaşça ayağa kalktı ve bana doğru baktı. "Yuvadan ayrılma vakti geldi, Tink. Çünkü bu ikisinin hassas hisleri var-

makul bir süre içinde bir konut bulana kadar eşyalarınızı elimde tutmaktan memnuniyet duyarım."

Az önce daha fazla zaman için en iyi argümanımı boşa çıkardı. Aniden kuruyan boğazımı geçip yutkunuyorum. "Bana ne kadar süre veriyorsun?"

"Üç gün. Yaşam düzenlemelerini yapmak için fazlasıyla yeterli bir süre." Saatine bakıyormuş gibi yapıyor. "O zaman çizelgesi şimdi başlıyor. Ben olsam oyalanmazdım."

Topuklarımın üzerinde dönüp odadan çıkarken hiçbiri kıpırdamıyor. Bunu daha sonra Meg ve Hercules'e karşı kullanmayacağım ama şu anda ihanet dilimde tüy bitti. Son beş yılda Hades'e tonla para kazandırdım ve beni bırakma şansı bulduğu anda hiç tereddüt etmedi. Tüm sadakat ve benzeri konuşmalarına rağmen, tam bir ikiyeüzü.

Olayları onun tarafından görmeyi kesinlikle reddediyorum. Şu anda adil olmakla ilgilenmiyorum. Sadece kızgıyım.

Bir şeyler almak için çalışanların kaldığı katta duruyorum ve kapımın yanındaki duvara yaslanmış Allecto'yu görünce duruyorum. Kendisi Hades'in güvenlik şefi ve o kadar güzel ki, alaycı tavrından bu kadar hoşlanmasam kıskanırdım. Uzun siyah örgülerini başının üstünde dağınık bir topuz yapmış, savaş botları, kot pantolon ve etkileyici kol kaslarını ortaya çıkaran siyah bir atlet giyiyor. Beni görünce doğruldu. "Eşyalarını toplamak için on dakikan var, sonra sana çıkışa kadar eşlik edeceğim."

"On dakika ve bir eskort." Sesimdeki acıyı bastırmaya çalışıyorum ama başaramıyorum. "Hades gerçekten de elinden geleni yapıyor."

Allecto omuz silkiyor, koyu kahverengi teni koridorun yumuşak ışığında parlıyor. "Uçma zamanı, küçük kuş."

"Hepinizden nefret ediyorum."

"Hayır, bilmiyorsun. Sadece kızgınsın. Bunu atlatacaksın." Kapıma doğru ilerledi. "Saat işliyor."

Her ne kadar burada durup, içimde yuvarlanan korkunç duygulardan kurtulana kadar ona bağırarak istesem de, bu bir şeyi değiştirmeyecek. Allecto bu karardan en az benim kadar sorumlu değil.

Aceleyle odaya giriyorum ve son stil randevumdan kalan yarıya kadar kıyafetle dolu rafları ve masamın, dikiş makinemin ve küçük bir servet değerinde kumaş ve aksesuarın bulunduğu odanın takıntılı bir şekilde düzenlenmiş köşesini atlıyorum. Hades'e pek güvenmiyor olabilirim ama eşyalarımı karıştıracağına bir an bile inanmıyorum. Benim gitmemi istiyor, kırılmamı değil. Şu anda bu iki şey birbirine oldukça benziyor, ama mesafe ilerledikçe bu durum değişecektir.

Kırılmakla zaten yakından tanışmıştım. Bu görüldüğü gibi değil. Hem de hiç değil. Kızgınlığım ve duygularım incindi ama en kötüsü de bu.

Gömme dolabıma girip giysi torbalarını karıştırıyorum ve köşede pembe valizin durduğu yere ulaşıyorum. Parlak, yeni ve hiç kullanılmamış. Aynı zamanda bir hafta boyunca hayat ne cehennemde olursa olsun beni idare edecek kadar kıyafet, tüm kozmetik ve saç malzemelerimin kopyaları ve altı çift ayakkabıyla dolu. Ve tabii ki bir şok tabancası ve iki kutu ayı göz yaşartıcı sprey. Ne de olsa bir kadın hazırlıklı olmalı.

Dolaptan çıkardım ve odada hızlıca bir tur attım. Telefonumun şarj aleti çantama giriyor, komodindeki küçük yanmaz kasada sakladığım nakit para da onu takip ediyor. Sahip olduğum her şey bu kadar değil ama bir ya da iki aylık kira için fazlasıyla yeterli.

Kısa kesiyorum. Lanet olsun, mobilya bulmam, market alışverişimi kendim yapmam, *her şeyi* kendim yapmam gerekecek. İlgilenmem gereken şeylerin çokluğu beni tereddüte düşürüyor. Bir sonraki emre kadar odamda saklanırsam Hades beni gerçekten dışarı atar mı?

Daha aklımdan geçen düşünceyi tamamlamadan cevabı biliyorum. Yapar ve yapacaktır. Hayır, nazıkçe ayrılmaktan başka seçenek yok. Atla ve aşağı inerken bir yolunu bul.

Kapıyı kasılarak açıyorum ve bavulu arkamdan çekiyorum. Allecto tam olarak onu bıraktığım yerdeydi ve bavula bakarak kaşlarını kaldırdı. "Zekice."

"Buna karakter denir, göt herif."

"Bir taksiye falan binsen iyi olur. O parlak şeyi arkanda sürüklemek, soyulmayı bekleyen bir neon tabela taşımak gibi."

Ona fikrini nereye sokacağını söylemek ne kadar tatmin edici olsa da, o haklı. "Lobiden ararım. Beni tekmeleyerek ve bağırarak binadan çıkarman için sana bahane vermek istemem."

"Ah, Tink, bütün eğlencemi mahvediyorsun." Bana geniş bir sırıtış atıyor ve dünyam tersine dönmüş olsa bile, omurgamı yalayan bir sıcaklık var. Allecto da en az benim kadar kötü oynuyor ve geçmişte birlikte çok eğlenmiştik.

Artık maaş bordrosunda yer almasam da sahneye çıkmaya devam edecek miyiz?

Başımı sallıyorum ve bu düşünceyi uzaklaştırıyorum. Şu anda seks hayatımdan daha önemli meselelerim var. Ve kesinlikle Kanca'nın teklifini düşünmeyeceğim.

Evlilik. Sikişmek. *Onunla*.

bundan daha fazlası var. Eğer onun şartlarını kabul edersem, benim için bu savaşı vermesine izin verirsem, sonsuza dek birlikte olmayı kabul edersem, bu bir kâğıt imzalamak, parmağıma bir yüzük takmak ve sonra İngiltere'yi düşünürken arkama yaslanmak kadar basit olmaz. Hook buna asla razı olmaz. Hayır, o beni istiyor, bedenimi ve ruhumu.

İkisine de daha yeni sahip oldum. İkisini de vermek için acele etmiyorum, hele ki güvenemeyeceğimi *bildiğim* birine. Kanca ne kadar güzel gülümsese de lanet olası bir kötü adam.

"Tink."

Göz kırpıyorum. Allecto'nun sesi, adımları ilk kez söylüyor olamayacağı kadar sinirli geliyor. "Ne?"

"Araba."

"Doğru. Benim hatam." Telefonumu büyük boy çantamdan çıkarıp araba servisini aramak için uygulamayı açıyorum. Ancak teslim alacağım adresi yazarken duraksıyorum.

Nereye gittiğim hakkında hiçbir fikrim yok.

Hades'in Carver Şehri'nin merkezindeki bölgesinde kalmak ideal olurdu, ancak detaylı bir araştırma yapmadan bile emlak fiyatlarının astronomik olduğunu biliyorum. Tarafsız bölge ağırlığınca altın değerinde ve insanlar onun sınırları içinde yaşamak için burunlarından geleni ödemekten çok mutlular. Bu durum, bölgesel ayak parmaklarına basma veya tek bir hükümdara uzun süreli ittifaklar kurma konusunda endişelenmek zorunda kalmadan çeşitli suçlu tipleriyle anlaşma yapılmasına olanak tanır.

Kira masraflarını karşılayabilirim ama bu kaynaklarımı çok hızlı tüketir. Son birkaç yıldır yaptığım gibi moda işime daha fazla zaman ayırırsam, aradaki farkı kapatabilirim ama bu çok fazla *güç* demek. Yeni edindiğim faturaları "kudret" ile ödeyemem.

"Tüm olasılıkların karar verme becerilerinizi engellemesine izin vermeyin."

Allecto'ya sert bir bakış attım. "Kafamın içinde gezinmene ihtiyacım yok." *Kimsenin* bunu yapmasına ihtiyacım yok.

Gözlerini deviriyor. "Ne düşündüğünü tahmin etmemi istemiyorsan, poker suratın üzerinde çalışsan iyi edersin. Genelde bundan daha iyidir." İfadesi biraz yumuşuyor, ki bu neredeyse

Daha da kötüsü. Neredeyse eşit olarak yanlarında yer almayı hak ettiğimi düşündüğüm tüm bu korkunç insanlar bana acıyor. Buna dayanamıyorum.

"Ben iyiyim." Derin bir nefes aldım ve seçeneklerimi sıraladım. Jasmine'e gidebilirim. Diğerleri kadar kötü biri değil ve beni çalışmama izin verecek kadar seviyor. Düşünüyorum. Ama bölgesini yönetmeye başlayalı bir yıldan az oldu ve bu ona daha az serbestlik tanıyacak. Kayırmacılık ya da konumunu zayıflatacak başka bir şeyin ortaya çıkmasını önlemek için beni kontrol altında tutması gerekecek. Jafar'la uğraşmak da olumsuz sütunda bir işaret. Hayır, oraya sadece son çare olarak gideceğim.

Gaeton en azından bir süreliğine beni kabul edebilir ama orası daha da kötü. Siyahlı Adam yaşlı ve söylentilere göre bir insanın geri dönmeyeceği türden bir hasta. Kızları bölgeyi ellerinde tutacak kadar güçlüler ama huzursuzluk iş için kötü olacak. Eğer orada olursam benim için de kötü olur. Siyahlı Adam'ın en küçük kızının Gaeton'la bir geçmişi olduğundan bahsetmiyorum bile ve bana yardım etmesi ona karşı bana puan kazandırmaz. Isabelle Belmonte beni kara listeye almaya karar verirse, bu işime gelen *büyük* bir gelir akışını kesecektir. Ben de bu riske giremem.

Bunun için yardım yok. Maddi sıkıntıları göze alıp Hades'in bölgesinde bir yer bulmam gerekecek. En azından şimdilik. Gerisini, mevcut durumuma dürüstçe bakabilmek için yeterli zaman ve mesafe kazandığımda çözeceğim.

Allecto'ya belli belirsiz bir el sallayarak yürümeye başlarken Yeraltı Dünyası'ndaki süitimi ne kadar sevdiğimi düşünmemek için kendimi zor tutuyorum. Taksi çağırmanın bir anlamı yok. Hades'in ulaştığı yer herhangi bir yönde sadece birkaç blok. Birkaç sokak aşağıda işe yarayabilecek bir dizi apartman var. Geçmişte müşterilerimle orada buluşmuştum ve mekanlar küçük olsa da gerçekten güzeldi.

Işığın yanmasını beklemek için köşede durduğumda ensemdeki küçük tüyler diken diken oluyor ve tenim karıncalanıyor. Biri beni izliyor. Yavaşça etrafıma bakıyorum, ama gün ortası ve kim olduğunu anlayabilmek için çok fazla yaya trafiği var. Bir de önümdeki insanların omuzlarının üstünü göremeyecek kadar kısayım. Işık değişiyor ve beni de yanlarına alarak harekete geçiriyorlar. Bir ayağımı diğerinin önüne koymaya odaklanıyorum ve etrafımdaki yüzleri izlemeye çalışıyorum. Kimse bana en ufak bir ilgi göstermiyor gibi görünüyor. Bu beni rahatlatmaya yetmeli ama içgüdülerim bunu anlamıyor.

Sokağın diğer tarafına ulaşıyorum ve solumdaki adam, tam kaldırıma adım atmaya çalışırken beni kenara fırlatıyor. Topuğum dönüyor ve sonra düşüyorum. "Lanet olsun!"

Elleri üst kollarımı kavıyor ve beni ayağa kaldırıyor. Adama teşekkür etmek için hemen geri adım atmaya başlıyorum ama gitmeme izin vermiyor. *Ne oluyor lan?* Daha sert bir şekilde geri çekiliyorum. "Teşekkürler. Ben ."

"mi?"

Donup kaldım. Beş yıl sonra bile o sesi tanıyorum. Bakışlarım yukarı, yukarı, yukarı gidiyor ve işte orada. Sayamayacağım kadar çok kâbusumdaki hayalet. Benim . Peter. Onu son gördüğümde beri bir gün bile yaşlanmamış gibi görünüyor, açık kahverengi saçları hala yanlardan kısa kesilmiş ve tepede daha uzun bırakılmış. Mavi gözleri bana parıldıyor, her zaman acımdan önce gelen bir tür kaba eğlenceyle dolu. "Hey, bebeğim."

Hiçbir kelime gelmiyor. Ağzımı açıyorum ama garip bir hırıltı sesi çıkıyor. Anlaşılan bunu bir işaret olarak algılıyor, çünkü bileklerimi kavıyor ve beni aşağıya doğru çekmeye başlıyor. "Uzun zaman oldu."

"Bırak!"

"Sen daha iyi bilirsin. Ben sadece bana borçlu olanı alıyorum. Ve bana *çok şey* borçlusun, Tatiana." Adım adım, tüm çabalarımın rağmen

Caddenin aşağısında, gitmek istediğim yerin tam tersi yönde.

Onunla gidemem. Özel bir yere gidersek ne olacağını biliyorum. Ona ne *borçluyum*. Beni daha önce öldürmedi ama şimdi öldüreceğine eminim. Ya da daha kötüsünü. şu anda daha kötüsünü düşünemiyorum. Hiçbir şey düşünemiyorum. Topuklarımı kazıyorum, ama o her zaman benden daha güçlü oldu. Vücudum on altı, on sekiz, yirmi yaşımdaki kadar zayıf olmasa da, onunla mücadele ettiğimi fark etmiyor bile.

"Hey!"

Arkamızdan öyle tanıdık bir ses geliyor ki rahatlıyorum. Nefesim kesiliyor. Dönüyorum ve Herkül'ün arkamızdaki insanların arasından geçtiğini görüyorum. Bakışları önce bana, sonra Peter'a yöneliyor ve sonunda Peter'ın ellerinin bileğimin kemiklerini birbirine sürttüğü yere yerleşiyor. Herkül'ün gözleri kısıldı. Tam bir tarçın topudur ama şu anda Peter'ı çıplak elleriyle parçalayabilecekmiş gibi görünüyor. "Bırak onu."

Peter bana bakıyor ve kıkırdıyor. "Her zaman yanında arkadaşların olmayacak bebeğim. Yakında görüşürüz." Bileklerimi bırakıyor ve Herkül yanımda durmak için kayarken kalabalığın içinde eriyor.

Hercules, sokağın ne kadar kirli olabileceğini tamamen göz ardı ederek tek dizinin üzerine çöküyor ve bileklerimi inceliyor. "İyi misin?"

İyi misin? İyi olmaktan o kadar uzağım ki nereden başlayacağımı bilemiyorum. Ona göz kırpıyorum. "Burada ne işin var?"

"Hades'in bu kararı vermek için kendine göre sebepleri var ama seni paraşütsüz atması yanlış." Bana tatlı bir gülümseme verdi. "Bir yer bulmana ve yerleşmene yardım edecektim."

Başka biri olsaydı onu art niyetli olmakla suçlardım ama Herkül açıklamaya meydan okuyan o saf ruhlardan biri. O son derece iyi bir adam ve ben hala onun nasıl olup da

Hades ve Meg sonunda işe yarayan bir ilişki kurdular. Sanırım yürümesi yeterli.

Vücudum nihayet tehdidin geçtiğini anlıyor ve titremeye başlıyorum ve duracak gibi görünmüyorum. Bu çok yakındı. Çok yakındı. Sokaktaki yabancılardan tek bir tanesi bile bir kaçırılmaya tanık olduklarını anlayacak kadar uzun süre telefonlarından başlarını kaldırmadı. Eğer Herkül bu dünya için fazla saf olmasaydı, Peter beni istediği yere götürebilirdi.

Durmayacak. Kanca'ya inkar etsem bile bunun gerçek olduğunu biliyordum ama artık bu tür bir inkara yer yok. Durmayacak. Benim için gelmeye devam edecek. Daha önce ona tek başıma karşı koyacak kadar güçlü değildim.

Artık yeterince güçlü değilim.

Herkül ayağa kalkıyor ve beni kucaklıyor. Bir yanım onunla dövüşmek istiyor ama o büyük, güçlü ve gerçekten güzel kokuyor. Bir an için kendimi güvende olduğuma inandırabiliyorum.

değilim. Bir daha asla olmayacağım.

Bu da bana tek bir yol kaldığı anlamına geliyor.

BÖLÜM 4

KANCA

"O burada."

Konuşmadan önce Nigel'a tam üç saniye boyunca bakıyorum. "Biraz daha detay vermen gerekecek kuzen. Benim bölgemde çok fazla 'kadın' var."

Nigel kollarını göğsünün üzerinde kavuşturuyor. Dev gibi babası sayesinde benden daha iri yapılı ama annelerimizin rengini paylaşıyoruz. İstemediğiniz sürece ailenin bir anlam ifade etmediğini bilecek kadar uzun süredir bu dünyadayım ama Nigel'a hayatım pahasına güveniyorum. Onun benim ikinci adamım olmasının sebepleri var ve şifreli ifadeler bunlardan biri değil. Benden önce yumuşuyor ve homurdanıyor. "Kısa boylu, kıvrımlı sarışın. Lanet bir yılan kadar acımasız. Neden bahsettiğimi çok iyi biliyorsun, o yüzden dalga geçmeyi bırak."

Tatiana. Ya da daha doğrusu Tink. Dışarı çıktığından beri bu ismi .

Kapının üstündeki eski saate bakıyorum. "Beklediğimden daha kısa sürdü."

"Evet, evet, ödeyeceğim." Cüzdanını çıkardı ve bana yüz dolarlık bir banknot uzattı. "Böbürlenmeye devam mı edeceksin yoksa gidip kadını mı alacaksın?"

Kadınım benim.

Henüz değil. Gerçek anlamda değil. Ama burada olması evet diyeceği anlamına geliyor. Carver Şehri'nde kalmak istiyorsa başka seçeneği yoktur ve bunu ne kadar erken fark ederse o kadar iyidir. Peter peşine düşmeye karar verirse Hades'in tarafsız bölgesi bile onu koruyamaz.

-Ve o buna çoktan karar verdi.

Adımlarımı kontrol ettim ve kapıya yöneldim. Bana geldi. Bu beni tam da istediğimi elde etmek için ihtiyacım olan pozisyona sokuyor. Elimi çok serbest bırakırsam, teklifimin görüldüğü kadar basit olmadığını anlayacaktır. Noktaları birleştirecek ve onun bana ihtiyacı olduğu kadar benim de ona ihtiyacım olduğunu anlayacak kadar zeki. Bu saçmalık işe yaramaz.

Nigel onu ofisine yerleştirdi, ki bu da iyi oldu. Adamlarıma bana ait olana dokunmamaları konusunda güveniyorum ama son birkaç aydır sadakatleri sarsılıyor. Peter'ın hatırasından korktuklarından daha çok benden korkmalarını sağlamak için yakında birini ibretlik hale getirmem gerekecek. Bu düşünce mideme kurşun gibi oturuyor ama onu neye imza attığımı biliyordum. Benim ve halkımın güvenliği için ödediğim bedel bu. Bunun yükünü taşımaya hazırım.

Onu öldürmeliydim. Onu can havliyle dövdüm ama sıra işini bitirmeye geldiğinde tereddüt ettim. Cinayet azılı insanların yaptığı bir şeydi, Peter ve babamın yaptığı. Onu öldürürsem, ondan farkım kalmazdı, bu yüzden ona sadık birkaç adama kanlı bedenini binadan dışarı sürüklettim ve ellerimi ondan temizledim.

Şaka yapıyorum. Dört yıl sonra Peter ve babam kadar canavarlaştım. Ruhumu birkaç ay önce kaybetmiş ve bu bölgeye yönelik en büyük tehdidi ortadan kaldırmış olmam daha iyi, çünkü sözde ahlakım ilk yıl dayanmadı. Kimse meydan okunmadan, insanlara örnek olmak zorunda bırakılmadan koca bir bölgeyi yönetemez. Ben de bir istisna değilim. Çoğu insanın etrafında daireler çizerek konuşabilirim, ancak içinden çıkamayacağım durumlar da var.

Zayıflığım yüzünden Peter yaşıyor ve şimdi kapımı çalıyor, korumak için ruhumu sattığım her şeyi tehdit ediyor. Eğer başarısız olursam, halkımı güvende tutmak için yaptığım her şey boşa gidecek.

Bunun olmasına izin veremem. Bedeli ne olursa olsun.

Ofise giriyorum ve kapıyı arkamdan kapatıyorum. Tink'in masada oturduğunu ve kilitli olmayan çekmeceleri karıştırdığını görünce şaşırmadım. Bir şey söylemem için bana sessizce meydan okurcasına bakıyor.

Bir bok söylememe gerek yok. Bana geldi. Masadaki teklifi biliyor. Eğer kabul etmek istemeseydi, bırakın eve gelmeyi, benim bölgeme bile girmezdi. Masanın karşısındaki sandalyeye yayıldım ve bekledim.

Beni fazla bekletmedi. "Senden nefret ediyorum." Tink'in sesinde sıcaklık yok, sadece yorgun bir teslimiyet var.

"Yıllar boyunca bunu çok açık bir şekilde ifade ettin." Peter'ın pençesinden kurtulduktan sonra, Hades'le yaptığı anlaşmadan birkaç ay sonra onunla sadece bir kez konuşmaya çalıştım. Beni görmeyi reddetti ve o zamandan beri her seferinde bana bir düşman gibi davrandı. Aynı alanı her paylaştığımızda sözlü olarak aşağılanacak biri. Bunun için onu suçlamıyorum. Unutmayı tercih edeceğinden emin olduğum yılların yürüyen, nefes alan bir anısıyım. Ve, , ama onun eski kötü günlerdeki gibi sinmek yerine hırladığını ve patladığını görmek hoşuma gidiyor.

Ellerini cömert kalçalarının üzerine koyuyor. Göğüslerini ve gövdesini saran ve sonra dizlerinin hemen altında duracak şekilde aşağı doğru genişleyen siyah puantiyeli sevimli pembe bir elbise giyiyor. Eski moda, ilkel ve seksiliğin garip bir birleşimi, dişlerimi ona geçirme isteği uyandırıyor.

Parmaklarını yüzünün yanında şıklatıyor. "Göğüslerime bakmayı kes." "Elbiseyi beğendim."

Yeşil gözleri kısıldı. "Bunu senin için giymedim." Pencereden dışarı bakmak için dönüyor ve ben elbisenin onu gizlediği gerçeğinin yasını tutuyorum.

göt ve kalçalar. Kadın *kalın* ve ben buna bayılıyorum. Her yönden güzeldi, ama onu daha önce tanıdığımda, paramparça olmanın eşiğinde gibi görünen kırılgan bir şeydi. Çok zayıftı. Çok korkuyordu. Kendi hatası olmamasına rağmen kendine bakmıyordu.

Yıllar boyunca kendini bulmasını izledim. Tarzını bulmasını. Özgüvenini bulmasını. Benimle uğraşma tavrını buldu. Bana zaman ayırmaması ona daha fazla saygı duymamı sağlıyor. Olduğu kadın dalga geçmiyor.

Onu çok zor bir duruma sokuyorum ama bunun için üzülecek kadar iyi bir insan değilim.

Masanın etrafında dolaşıyor ve kenarına tünüyor. Ben otururken bu onu benden birkaç santim daha yükseğe çıkarıyor ve ben de güç pozisyonunu ona bırakıyorum. Tink sonunda küfretti. "Peter'ın ortadan kaybolması senin için en iyisi. Bunun gerçekleşmesi neden seninle evlenmem gerektiğini bana açıkla."

Onu son gördüğümünden beri bir şeyler oldu. İfadesini inceliyorum. Ağzının gergin çizgisinde ve kendini tutuşundaki gerginlikte bunun kanıtı var. Daha önce fark etmemiştim çünkü onu süzmekle meşguldüm. O *korkmuş*.

Kıpırdamadan duruyorum. "Seni yakaladı."

"çıktı," diye kabul etti.

Hay sikeyim. Bu kadar hızlı hareket etmesini beklemiyordum. Hades'in parmağının altından çikalı on iki saatten az oldu. Bir şeyleri çözmek için daha fazla zamanımız olacağını düşünmüştüm ama daha iyi bilmeliydim. "Pazarlığımı kabul et, Tink. İcabına bakacağım."

"Bundan ne çıkar sağladığınızı hâlâ anlamış değilim."

"Seni anlıyorum." *Halkımın güvenliğini sağlıyorum... ta ki bir sonraki sözde kötü adam beni çağırana kadar.* Bana bakmasını bekliyorum ve ona yavaşça sırtıyorum. "Sanırım ikimiz de buna değdiğin konusunda hemfikiriz."

Başını iki yana sallar. "Gerçekten de buna inanacak kadar saf olduğumu düşünemezsin."

Hayır, gerçekten bilmiyorum. O her zaman diğerlerinin iyiliği için fazla akıllı olmuştur. Ona gerçeği söylersem bana inanmaz. Tink beni çoktan kötü adam rolüne soktu ve ben de tipe göre oynamaktan çok mutluyum. Bu bölgenin lideri olmanın bana neye mal olduğunu ve *devam* edeceğini açıklamaya çalışmaktan daha kolay. Yaptığım tüm fedakarlıklar için bir ödül isteyecek kadar bencilim ve bu ödül şu anda bana bakan güzel sarışına çok benziyor. Omuz silkiyorum. "Neye istersen ona inan. Şartları ben belirledim. Kabul et ya da ." Rahat olmak ve nefesimi dengede tutmak için bilinçli bir çaba sarf ediyorum. Sanki o beni düşünürken her şey dengede değilmiş gibi.

"Bakalım doğru anlamış mıyım. Kafasını bir tabağa koyması karşılığında seninle evlenmem, seni becermem ve sana boyun eğmem gerekiyor." Her bir maddeyi parmağıyla işaretliyor, ortadaki parmağını havada bırakıyor. "Oturduğum yerden saçmalık gibi geliyor."

"Yatak odasında boyun eğeceksin. Lanet bir köle aramıyorum." Hayatın her alanına sirayet eden bu tür bir teslimiyeti düşünmek bile yorucu. Endişelenmem gereken yeterince insan var, bir de bunları listeme eklemesem. Bunun ötesinde, Tink'in tavrını ve küçük bir velet olma konusundaki kararlılığını *seviyorum*.

"Seninle seks yapmak istemiyorum."

Bir kahkaha patlattım. O kadar huysuz görünüyor ki, elimde değil. "İstersen kendine yalan söyle. Bana yalan söyleme. Benimle kesinlikle seks yapmak istiyorsun. Bu seni kızdırıyor ama gerçek bu."

Kafama bir şey fırlatmak ister gibi bakıyor. "Senin o boğucu egonu aşmak için söylediğim her şeyi tekrarlamak zorunda mı kalacağım? Yaparım. İstemiyorum. İstemiyorum. İstemiyorum. İstemiyorum. Seks. İstemiyorum. Seninle."

"Tamam. Seks masada değil."

Hatta daha da şüpheli görünüyor. "Bunu çok kolay kabul ettin."

Tink'i yatağımda istiyorum, evet, ama onu orada kendi isteğiyle istiyorum. Bu kadını kırmak gündemimde değil. Hiçbir zaman da olmadı. Kollarımı başımın üzerine uzatıyorum ve beni süzmemek gösterdiği çabaya karşı bir sırtışla savaşıyorum. "İşte güncellenmiş şartlar. Daha fazla pazarlık yapmayacağım. Sen benimle evleneceksin. Peter'ı öldüreceğim. Zoru oynamaktan yorulduğuna karar verdiğinde, bana sürünecek ve sikim için yalvaracaksın. Sana istediğin şekilde vermekten mutluluk duyarım. İstediyin *her* şekilde."

Güzel pembe dudakları mükemmel bir şok O'su oluşturuyor. "Sen aklını kaçırmışsın."

"Yanlışı. Ben kendime senin gibi yalan söyleme alışkanlığına sahip değilim."

Yüzündeki şaşkınlığı siliyor ve tekrar bana ters ters bakmaya başlıyor. "Sahte bir evlilik beni seninle evlenmeye zorlamanın ne anlamı var?"

Kaşlarımı kaldırıyorum. "Bütün evliliklerde seks olmaz, Tink. Bu çok dar bir dünya görüşün var."

"Demek istediğim bu değil ve sen de bunu biliyorsun. Beni yemlemeyi bırak." "Bu kadar kolaylaştırmayı bırak."

Kızgın bir çaydanlık gibi ses çıkarıyor. "Evlilik meselesini zorlarsan ve sonra da dönüp bölgeyi becerirsen, bu beni aptal gibi gösterir."

Benimle evlenmeye karar verdi bile. Ses tonumdan kendini beğenmişliği uzak tutmak için çalışmalıyım. Tink tam olarak istediğim yerde ve belgeleri imzalayıp yüzüğü kabul eder etmez, yatağımdan uzak durmak için hem kendisiyle hem de benimle savaşacak. Sol başparmağımdaki yüzüğü boş boş çeviriyorum. "Sen bana yapma demedikçe yeminime sadık kalacağım."

"Bu da ne demek oluyor?"

"Çok şüpheli." Tekrar gülüyorum, daha çok sağ gözündeki seğirmenin tadını çıkarmak için. "Beş yıl boyunca Yeraltı Dünyası'nda çalıştın. Benden kaçmış olsan bile, Hades'in nelerden hoşlandığını fark etmemesi için fazla iyi bir çalışandın." Hades'in Carver City'deki her bir oyuncu hakkında, onların sapkınlıkları ve ağızından kaçırdıkları kirli sırlar da dahil olmak üzere dosyaları olduğunu biliyorum. Tink Meg'in altında çalışıyordu, yani bu dosyalara erişimi vardı ve oyun odasında olduğu her an gözlerini açık tutması için teşvik ediliyordu.

"Paylaşmayı seviyorsun." Kelimeleri neredeyse bana tükürüyor ve göğsünden boynuna doğru bir kızarıklık yayılıyor. Öfke mi yoksa arzu mu? Bunu sadece zaman gösterecek.

Yavaşça ayağa kalkıyorum, ona geri çekilmesi için bolca zaman veriyorum. Geri çekilmeyecek ama bu çizgiyi kuma çizmek önemli. "Benim yatağında uyuyacaksın. Gerçekte benim karım olacaksın. Seksi zorlamayacağım ama diğer her şey geçerli."

"Ne kadar ?"

yavaşça uzun saçlarında gezdiriyorum, ipeksi hissinin tadını çıkarıyorum. Sarıyı daha da belirginleştirmek için rengine bir şeyler yapmış. Bu hoşuma gitti. "Bitirdiğimize karar verene kadar."

"Bu korkunç bir pazarlık."

Bu sadece benden söylediği kadar nefret ediyorsa korkunç olur. Umurumda bile değil. Önemli olan tek şey sonuç. Zamanımı bekledim. Kendimi tekrar tekrar inkar ettim, bölgeyi dengede tutabilmek için kendi pisliğimi arka plana attım. İşe yaradı ama daha fazla işe yaramayacak. Peter beni ortadan kaldırırsa, bir ton insan acı çekecek. Bunun olmasına izin veremem.

Bunun olmasına izin vermeyeceğim.

"Al ya da bırak. Kapıdan çıktığın anda teklifin süresi dolar."

Elimi tokatla uzaklaştırdı, ben de izin verdim. Tink neyi sevdiğimi biliyor olabilir ama ben de onu izliyordum. Onu sayamayacağım kadar çok kez boşalırken gördüm, hep başkalarının elleriyle, ağızlarıyla, yaraklarıyla. O da en az benim kadar şov yapmaktan hoşlanıyor. Hatta daha fazla. Fark ettiğim için bana teşekkür etmeyecek ama aşkta ve savaşta her şey mübahtır ve bu savaş kazanamazsak hayatta kalamayız. Aşk denklemin içine bile girmiyor.

Sonunda başını sallar. "Başka yok." "Her zaman bir seçenek vardır. Her zaman."

"Benim için değil. Bu sefer değil." Elini göğsüme bastırıyor ve beni bir adım, sonra iki adım geriye itmesine izin veriyorum. "Buraya ne kadar sürede bir rahip getirebilirsin?"

"Bir saat."

"Yap ."

Ona fikrini değıştirme şansı vermiyorum. Daha iyi bir adam olsaydım, onu kontrol eder ya da oturup doğru seçimi yaptığına dair ona güvence verirdim. Bunların hiçbirini yapmadım. Onu Nigel'in masasında oturur halde bıraktım ve bir rahip çağırdım.

Ortaya çıkması uzun sürmedi. Sokağın aşağısındaki kilisede benim hayatta olduğumdan daha uzun süredir çalışan kısa boylu siyah bir adam. Gerileyen saç çizgisi kafasının üst kısmını tamamen kel bırakmış ve bukleleri çoktan griye dönmüş. Tüm bunlara rağmen onunla karşılaşmak istemezdim. Peder Elijah insanların onunla uğraşmasına izin verdiği için bu kadar uzun yaşamadı. Peter bile kiliseyi ve cemaatini rahat bırakması gerektiğini biliyordu. En azından Peder Elijah'ın Tink'e davranışından dolayı ona birçok kez meydan okuduğu zamana kadar.

Peter'ın rahibe saldırması Tink'in bölgeden kaçmasına neden oldu. Bundan eminim. Ve onun gitmesi Peter'a doğrudan meydan okumamın yolunu açtı. Bizi evlendirecek kişinin Peder Elijah olması garip bir şekilde bir çemberi kapatmak gibi hissettiriyor.

Bana uzun uzun baktı. "Evliliğin kutsal bir birliktelik olması gerekir." "Şimdi beni dönüştürmeye çalışma." Sırıtiyorum, vücut dilim

rahat ve açık. Çoğu insan sadece cazibeyi görür ve altındaki tehlikeyi görmezden gelir. Peder Elijah çoğu insan gibi değil ama onu tehdit etmek geri tepecektir. Tink'le evliliğimi resmileştirmek için bunu yapmasına ihtiyacım var. Yasal olarak evet, ama daha da önemlisi, bölgenin gözünde resmiyete ihtiyacım var. Ona kapıyı açıyorum. "Kâfir olduğumu biliyorsun."

"Hepimiz Tanrı'nın çocuklarıyız." Homurdanıyor. "Pislikler bile."

"Özellikle de pislikler. Birkaç vaazda bunun söylendiğine eminim. Pazarlar önce."

"Kapımızın önünü görseydin bilirdin." Ofise giriyor, yüzünü göremiyorum ama sesi parlıyor. "Tatiana."

Tink masanın üzerinden atlıyor ve elbisesinin kumaşını çekiştirerek düzeltiyor. "Peder Elijah. Burada olacağınızı bilmiyordum." geldiğinden beri ilk kez biraz kaybolmuş görünüyor, bakışları Peter'ın bıraktığı yaraların izini sürer gibi yüzünde geziniyor. İyileşmiş olabilirler, ama yüz ifadesine bakılırsa Tink'in hafızasında bu yaralar hâlâ yaşıyor.

Rahip de bunu görmüş olmalı, çünkü önce o hareket ediyor ve ellerini uzatıyor. "Buraya gel, çocuk. Sana bakmama izin ver." Kızın ellerini tutmasını sabırla bekliyor ve onu bir adım öne çekiyor. "İyi görünüyorsun." Başka bir erkek için bu sözler açık saçık ve kaba olurdu. Ben söylediğimde de öyleydi. Peder Elijah aslında tam da kulağa geldiği gibi söylüyor. "Seninle gurur duyuyorum."

Her şeyi kilitlemeden önce alt dudağı biraz titriyor. "Beş yıldır bir kink kulübünde çalışıyorum baba. Alnımda Sinners 'R Us dövmesi var."

Kolayca gülümsüyor. "Dışarı çıktın. Kendin için şeyler yaptın ve senin gibi olmayanlar için iyi şeyler yapıyorsun.

kaynaklar."

Yanakları hafifçe kızarıyor ve adamın bakışlarına tam olarak karşılık veremiyor. "Neden bahsettiğinizi bilmiyorum."

"Elbette çocuğum. O aylık bağışlardan hiç bahsetmemize gerek yok."

İkisi de bana bakmadan önce yüz ifademi kontrol etmeyi başarıyorum. Tink'in kiliseye para gönderdiğinden haberim yoktu. Bunu bilmem *için* bir neden yok ama şimdi düşününce bu beni şaşırtmadı bile. Bu tam da onun yapacağı bir şey.

"Gidelim mi?" Nigel ve Colin'e odaya girmelerini işaret ettim ve kapıyı kapattım. Aralarında üç yaş olmasına rağmen tek yumurta ikizi sayılabilirler. Aralarındaki tek fark Colin'in sakallı olması ve 80'lerin rock gruplarının grafik tişörtlerini giymeye meraklı olması. Bugünkü AC/DC.

Tink masanın üzerine serdiğim kâğıtlara bakarken gözlerini kısıyor. "Bize zaten bir evlilik cüzdanı almıştın. Her nasılsa. Bunun için benim de hazır bulunmam gerektiği gerçeğine rağmen."

"Sadece tekerlekleri yağlıyorum." Ona bir kalem uzattım. "Burayı imzala."

"Sen tam bir piçsin." Yine de imzalamakta tereddüt etmiyor ve sonra kalemi bana geri ittiğinde neredeyse bana saplıyor. Ben de onu takip ediyorum.

Peder Elijah başını sallıyor. "Bunu ikiniz için de istemedim."

Duyarlılığını takdir edebiliyorum -bunu kendim için istemedim, e-ama Tink'le evlenmek, yıllar boyunca yapmak zorunda kaldığım korkunç şeyler listesinde bile yer almıyor. Gerekli, evet, ama istemediğimi söylersem yalan söylemiş olurum. *Onu* istemedim.

Peder Elijah bizi önüne diziıyor. Ona gösterinin tamamına ihtiyacımız olmadığını söylemeye başlıyorum ama sert bir bakışla beni susturuyor. Tink'e bakıyorum, çünkü o tüm şarkıyı ve dansımızı anlatıyor.

evlilik yeminleri. Topuklu ayakkabısıyla bile ancak omuzlarıma kadar geliyor. Onun ne kadar kısa olduğunu unutmak çok kolay çünkü kişiliği varlığını ortaya koyuyor. Şu anda bunu yapmıyor. "Kabul ediyorum" derken çok solgun ve gözlerinin etrafı biraz geniş görünüyor.

Sıra bana geldiğinde bunu tekrarlıyorum ve bu bana yapamayacağım bir şey için söz vermişim gibi geliyor. Ama o bunu biliyor. O da tıpkı benim gibi maliyetin farkında olarak bu işe giriyor. Eğer onu bu noktaya zorlayan bensem, bunu yaptığım için pişman değilim.

Peder Elijah iç çeker. "Şimdi sizi koca ilan ediyorum. Gelini öpebilirsiniz."

BÖLÜM 5

TINK

Kanca'yı taşaklarından vurmak ne kadar cazip olsa da Peder Elijah bizi izliyor. O iyi bir adamdır.

Peter ile geçirdiğim süre boyunca katlanılabılır bulduğum şeyler - en azından o da benden alınana kadar.

Sonunda, devenin belini kıran saman çöpü o oldu. Peter kiliseye gitmemi yasakladıktan sonra Peder Elijah araya girmeye çalıştı. Bunun ardından uzun bir uykudan uyanmış gibi hissettim. O sırada kendime itiraf edemesem de Peter'la olan ilişkimden sağ çıkamayacağımı biliyordum. Ama masumları da öldürebileceğimi fark etmek? *Buna* katlanamazdım.

Ben de kaçtım. Daha önce düşünemeyecek kadar korktuğum yolları ve kaynakları kullanarak Hades'e kaçtım ve beni kurtarması için ona yalvardım. Her şeyi talep edebilirdi ve ben de kabul ederdim. Karşılaştıracak olursak, beş yıl çok ucuz.

Şimdi farklı türde bir pazarlık yapıyorum, ancak bu da bir önceki gibi korkudan kaynaklanıyor.

Yüzümü kaldırıyorum ve Kanca'nın dudaklarıma şaşırtıcı derecede tatlı bir öpücük kondurmasına izin veriyorum. Ne bekliyordum bilmiyorum ama beklediğim bu değildi. Bir adım öne çıkmamak, aramızdaki mesafeyi kapatmamak, beni *gerçekten* öpmesi için alt dudağını ısırılmamak için savaşmam gerekiyor.

Başını kaldırıyor ve sırtıyor. "Hadi yapalım şu işi." Sonra elimi tuttu ve beni kapıya doğru çekti.

Peder Elijah sert bir kahkaha atıyor. "Yabancılık çekme, Tatiana."

Kelimeleri oluşturmak için iki deneme gerekiyor. "Yapmayacağım." Ne zaman biri bana bilerek geride bıraktığım ismimle seslense, sanki beni zorla çok küçük bir tene geri sokuyorlarmış gibi hissediyorum. Ben artık o kız değilim. Bir daha asla o kız olmak istemiyorum.

Yine de başladığım yere geri döndüm. Hook karargâhını Peter'ın hükmettiği evde kurmamış olabilir ama pek çok şey aynı. Çeşitli insanlar, hepsi açıkça silahlı, adımlarında bir amaç ve gözlerinde şiddetle hareket ediyorlar. Kimse bütün bir bölgeyi sadece cazibeyle yönetemez. Tehditler savrulmalı ve örnek olunmalıdır. Ve Kanca bunların hepsini yapıyor. Ellerini kirletmeden gücünü elinde tutamazdı.

Mantıklı olarak, onun Peter kadar kötü olmadığını biliyorum. Hatta kötü olduğundan bile emin değilim. Ama o bu bölgeyi ele geçirmeyi seçti ve bu karar kendi adına konuşmaktan daha fazlasını yapıyor.

Hook beni koridorlarda sürüklemiyor ama onun uzun adımlarına ayak uydurmak için hızlı adımlar atmam gerekiyor. Binanın planını ezberlemeye çalışıyorum ama dışarıdan basit bir iş gibi görünse de, içerisi tamamen boşaltılmış ve tamamen başka bir şeye dönüştürülmüş. Küçük daireler, koridorlar, sonra bir oturma odası ve sonra başka bir koridor gibi hissettiren şeylerden geçiyoruz. İstilacı bir en- geli sıkıştığı noktadan sonra sıkıştığı noktaya zorlamanın bir yolu olarak gerçekten zekice, ama kafa karıştırıcı. Ana katın yarısına gelmeden kayboldum ve bu beni çok rahatsız ediyor.

Beni bir asansöre götürdü ve içeri soktu. Kapalı kapılar ardında olduğumuz kolumu çekip kurtardım. "Ellemek seksi değil."

" fikirde değilim."

Alçak sesindeki imaları görmezden geldim. Onun Yeraltı Dünyası'ndaki varlığını elimden geldiğince görmezden gelmeye çalışmış olabilirim ama mesai arkadaşlarımla birlikte vardiya sonu raporlarından kaçmak mümkün değildi. Bizler bilgi toplayıcıydık ve öğrendiğimiz her şey Meg'in Carver City'de ilgi çeken herkes hakkında tuttuğu etkileyici dosyalara giriyordu.

Hook'u neyin azdırdığı hakkında hakkımdan fazlasını biliyorum. Ayrıca bunca zamandır *bana* dikkat ettiğini de biliyorum. Tuhafliklarımı biliyor. Onları sergilenirken gördü. Bunu çok fazla düşünemem yoksa derimin altında uğuldayan kızarıklıkla savaşamam. "Bu şekilde değil," diye idare ediyorum.

"Tamam," diye kolayca kabul ediyor.

Ona keskin bir bakış atıyorum, beni içine çektiğı tuzağın şeklini anlamaya çalışıyorum. Hook anlaşıyormuş gibi *yapıyor* olabilir ama numara yapıyor. Hook'un bu sahte evlilik olmadan Peter'a neden devam etmediğini bilmiyorum ama şu anda seçici olmayı göze alamam. Hâlâ o piçin parmaklarını bileğimde hissederken olmaz. Moraracak ve bu beni çok sinirlendiriyor. Bugünlerde vücudumdaki tek çürükler benim *istediklerim*. Ondan değil. Bir daha asla.

Kapılar kayarak açılıyor ve Kanca kocaman bir yatak odasına giriyor. Kendimi durduramadan ıslık çalıyorum. Tavan üstümüzde yükseliyor ve tamamen camdan yapılmış. Bahse girerim geceleri yıldızlar dokunulacak kadar yakın görünüyordur. Bakışlarımı tekrar yeryüzüne ve odanın kendisine indirmek için mücadele ediyorum. Stüdyo tarzında düzenlenmiş, sol tarafta şaşırtıcı derecede son model bir mutfak ve sağ tarafta yarısı yere kıyafet kuma sürecindeymiş gibi görünen bir dizi ahşap gardırop var. Bu kaosu görmek kan basıncımı tehlikeli seviyelere yükseltiyor, bu yüzden

belli belirsiz yarı saydam fayanslardan yapılmış gibi görünen bir duvar. Yanındaki kapı buranın banyo olduğunu doğruluyor ve incelemek için yanına gittiğimde gözlerimi deviriyorum. Duvarın tamamı duş, yani orada duran herhangi biri odanın geri kalanından neredeyse mükemmel bir şekilde görülebilecek. Harika.

O zaman yataktan başka bakacak yer yok. Sadece seks partisi terimine uyacak kadar büyük. Hook'un katıldığı sahnelere tanık olduğum düşünülürse, bu beni şaşırtmadı.

Bütün odadan nefret etmek istiyorum. Gerçekten ediyorum. Ama tuhaf bir şekilde rahat ve çökmüş ve kıyafetlerine nasıl saygısızlık ettiğine bakmadığım sürece hoşuma gidiyor.

Yatağı işaret ediyorum. "O şeyin yakınında olmamı istiyorsan çarşafı değiştirsen iyi edersin."

Hook yatağın kenarına düşüyor ve Tanrım, bu tam da itiraf etmeyi reddettiğim fantezilerimden bir sahne. Gömleğinin en üstteki birkaç düğmesi yol boyunca bir yerlerde çözülmüş ve orta kahverengi teninin koyu renk saçlarla tozlanmış derin V'si gerçekten ağzımı sulandırıyor. Arkasına yaslanıp bana bakmasına izin veriyor.

Onu kızdırmak için tam olarak bunu yapıyorum. Ya da en azından bakışlarımın omuzlarındaki güç ve kalçalarının pantolonu doldurma şekli üzerinde dolaşmasına izin verirken kendime söylediğim şey bu. Saçlarını en sona saklıyorum. Neredeyse benimki kadar uzun ve kıskandığım kadar kalın. Saçlarımda aynı miktarda dalga elde etmek için yaratıcı bir düzleştirici ve bir sürü ürün kullanmam gerekiyor. Hook'un ki tamamen doğal.

Bir de piercingler var. Bir keresinde Herkül'ün Kanca'yı seksi bir korsan olarak tanımladığını duymuştum ve haksız da sayılmaz. Uzun saçları, özenle kesilmiş sakalı ve birden fazla parmağındaki yüzükler arasında... Dikkatim, parmaklarının altında yer alan labret piercingine takılıyor.

Alt dudağının tamamı. Onu öpmek istemeden ağzına bakamıyorum, ki bu tam da bu konuda sahip olunması gereken *yanlış* bir zihniyet.

"Hoşuna giden bir şey
gördün mü?"

"Gardiyanım."

Sırtışı daha da genişliyor. Hook böyle sapıktır. Onu ne kadar geri çevirirsem çevireyim ya da ne kadar kötü davranırsam davranayım, verdiği yanıt her zaman benden düpedüz hoşnut görünmek oluyor.

Bana acıyarak ve adını koymaya cesaret edemediğim bir duyguyla baktığı *daha önceki* birkaç etkileşimimizden belirgin bir fark var. Peter'ın diğer erkekleri ya beni görmezden geliyor ya da beni arzuluyorlardı - en azından o bakmıyorken. Hook öyle değildi. Onun ilgisinin özenle oluşturduğum uyuşukluğumda bir delik açtığını her zaman hissedebiliyordum.

Benim ayrılmamla onun bölgeyi devralması arasında geçen aylarda ne değişti bilmiyorum. Beni bir kez görmeye çalıştı, ama Peter'la herhangi bir bağlantının kırılğan yeni hayatıma dokunması düşüncesine dayanamadım. Ayrıca, ona güvenmiyordum. Hades bana güvenlik sözü vermiş olabilirdi ama Kanca beni Peter'a geri götürürse peşimden gelir miydi? Bilmiyordum, bu yüzden güvenli yolu seçtim. Saklandım.

Hook'un kara gözlerinde artık acıma yok. Hayır, sadece benim karşı saf bir ışık var. Bunu anlamıyorum ve buna güvenmiyorum. Yeraltı Dünyası'nda bile, tavrımı beni için bir davet olarak gören Domlar vardı. Onlardan kaçınmayı öğrendim ama şu anda kulübün sunduğu güvenlik ağına sahip değilim.

Dolap alanı olan vahşete sıradan bir el sallıyor. "Eşyalarını göndereceğim. Nereye istersen oraya koy."

Kelimelerde gizli bir anlam arıyorum ama hiçbir şey bulamıyorum. "Peki sonra ne olacak?"

"Bu gece mutlu birlikteliğimizi bizim gibi insanlar için uygun olan tek yolla duyuruyoruz."

İnkâr etmeye çalışsam da ne demek istediğini biliyorum. Bu tür büyük bir değişikliği Carver Şehri'nin tamamına iletmenin tek bir yolu var. Yanılıyor olabilirim. "Nasıl?"

Ayağa kalkıyor. "Yeraltı Dünyası."

"Hayır. Kesinlikle olmaz." Sanki bu bir fark yaratacakmış gibi ellerimi havada gezdiriyorum. "Seks yok demiştin."

"Seni sikmeyeceğimi söyledim ve şartlarımız yerine gelene kadar da sikmeyeceğim." Ben ona bakakalırken o kıyafetlerinin karmaşasına dalıyor ve gardırobun ortasını karıştırıyor. Kesinlikle bunu kastetmiş olamaz... Kesinlikle bunu kastetmiş olamaz...

Hook aradığı şeyi aldı ve bana doğru yaklaştı. Elini uzatıyor, ben de usulca elimi onunkine koyuyorum. Kocaman avucu benimkini cüceleştirirken onun ne kadar büyük olduğunu fark etmemek zor. Parmağıma devasa pırlantalı bir yüzük takmasını uyuşmuş bir şekilde izliyorum. Oturuyor, bu da beni daha sonra, şoktan kurtulduğumda kızdıracak. "Peki ya sen?" Sormak istememiştim. Gerçekten istemiyorum.

Gülüyor. "Benim de bir tane var." Cebinden mat siyah bir yüzük çıkarıyor ve sol elinin yüzük parmağına takıyor.

Yüzük alacak kadar benden emin olmasından nefret ediyorum. Benimkinin sade, zarif ve tam da kendim için seçeceğim prenses kesim bir pırlanta olmasından nefret ediyorum. Elimini onunkinden çekiyorum. "Bu gece Yeraltı Dünyası'na gitmeyeceğim."

"Başka seçeneğin yok." Yavaş hareketlerle gömleğinin düğmelerini açıyor. "Hayatının geri kalanında bir korkak gibi bu odada saklanmayı planlamıyorsan, oyunu oynamak zorundasın. Bunu biliyorsun, o yüzden kazanamayacağını bildiğin bir şey için kavga ederek ikimizin de zamanını boşa harcamayı bırak."

Çaresizce gömleğini çıkarışını izliyorum. "Ne yapıyorsun?"

"Duş alıyorum." Ayakkabılarını, giysilerinin geri kalanıyla aynı yönde tekmeleyerek çıkarıyor. "İzlemek ister misin?"

Duşun düzenine bakılırsa başka seçeneğim yok ve o da bunu biliyor. Yüzüme sıkılmış bir ifade yapııştırıyorum. "Gösteriyi izledim. İlgilenmiyorum."

"Ah, ama bu seferki farklı." Elleri pantolonuna düşer.

Kendimi tutmadan önce neredeyse dudaklarımı yalıyordum. "Bu neden farklı?"

Tekrar konuştuğunda sesindeki eğlence kaybolmuş, yerini daha derin bir sese bırakmıştır. "Çünkü bu gösteri senin için." Ben buna bir yanıt veremedim Hook uzaklaşıyor, ki iyi de oluyor çünkü buna verecek bir yanıtlım *yok*.

Tökezleyerek yatağa ve kenarına çöktüm. Bunu yaptığım anda, çamaşır sabununun temiz kokusunu alıyorum ve neredeyse güleceğim. Piç kurusu benim için çarşaflarını temizlemişti. Tabii ki temizlemiştir.

Banyoda su akıyor ve başımı kaldırıp baktığımda tam da tahmin ettiğim gibi Hook'un spreyin altına girip başını arkaya yatırdığında çıplak vücudunun hatlarını net bir şekilde görebiliyorum.

Vay anasını.

Onu daha önce çıplak görmüştüm. Başkalarını çıplak görmeden Underworld'ün kamusal faaliyetlerine katılmak imkansız. Şimdi durum farklı. Burada başka kimse yok. Bu gösteriyi sadece ve sadece benim için yapıyor.

Sabunlanmasını, ellerini yavaş ve metodik hareketlerle vücudunda gezdirmesini izlerken alt dudağımı ısıırıyorum. Son birkaç günün tüm korku, hayal kırıklığı ve kargaşası, sikini avucunun içine alıp kendine sert bir vuruş yaparken saf şehvete dönüşüyor. I

tam olarak neye benzediğini bilmek için en küçük ayrıntıları görmene gerek yok. Uzun ve kalın ve arzuladığım sert sikiş için mükemmel.

Vücudum gergin ve sıcak oluyor ve kalçalarımı birbirine bastırıyorum. Bu hissi hafifletmiyor. Sadece daha da kötüleştiriyor. Beni bilerek tahrik ediyor, dizlerimin üzerine çöküp yalvarmamla sonuçlanacak şehvet dolu bir çılgınlığa sürüklemeyi umuyor. Kendimi mahrum bırakmak ona sadece istediğini verir, değil mi? Mantık en iyi ihtimalle bulanık, ama topuklularımı tekmeliyorum ve yatağa geri kayıyorum. Bunun berbat bir fikir olmasının tüm nedenlerini düşünmeden, elbisemi yukarı çekip bir elimi külotumun içine sokuyorum.

Klitorisimi Hook'un vuruşlarıyla eş zamanlı olarak daire içine alıyorum, her dokunuş zevkimi daha da artırıyor. O yarım oda ötede eliyle mastürbasyon yaparken bunu yapmanın kesinlikle yasak olduğu gerçeği sadece daha ateşli hale getiriyor.

"Tatiana."

Zıplıyorum ve klitorisime sertçe bastırıyorum. Bir inlemeye karşı koymam gerekiyor ama cevap verirken sesim nefes nefese çıkıyor. "Ne?"

"Şimdi oraya girersem, elini külotunun içinde mi bulacağım?"

Tekrar dönmeye başladım. Zevkten pürüzlenmiş sesi beni orgazma daha da yaklaştırıyor. "Evet."

Onun laneti beni birazcık gülümsetiyor. Hook *çok fazla*, zaman. Cehennem gibi sinir bozucu olabilir, ama oyun oynayacak ve ilgisizmiş gibi davranacak biri değil. Beni becermek istiyor ve bunu bana söylemekten çekinmiyor.

Dönüyor ve bir elini cama dayıyor, beş parmağı ve avucunun mükemmel bir izi. Diğer eliyle sikini okşamaya devam ediyor. "Her zaman pis kız. Her zaman benimle dalga geçiyor."

Birdenbire parmaklarım yetmemeye başladı. Daha fazlasını istiyorum. Lanet olsun, onu istiyorum ve bana böyle hissettirdiği için kendimden nefret ettiğim kadar ondan da nefret ediyorum. Geri çekilmeye çalışıyorum ama çok yakınım. Vücudumun artık kendi aklı var, kalçalarım parmaklarıma bastırmak için yükseliyor. Bir , irademin gücüyle dudaklarımın içinde sıkışıp kalıyor.

"O güzel amcığını hazırla, Tatiana." Adımı mırıldanıyor ve ilk defa göğsüm gerilmiyor. Kulağa seksi ve yasak gibi geliyor ve lanet olsun, bana ne yapıyor? Aynı odada bile değiliz, pek sayılmaz ama sanki doğrudan kulağıma fısıldıyor gibi hissediyorum. Küfür ediyor. "Benim için gel, güzel kız. Biraz rahatla ki bu gece seninle ilgilenebileyim."

Kendimi durduramadan boşalıyorum, onun sert sözlerine olduğu kadar yükselen arzuya da cevap veriyorum. O beni takip ederken çaresizce izliyorum, tam olarak anlayamadığım mırıltılı bir küfürle bitirirken vuruşları daha da sertleşiyor.

O duşu kapatıp beline sardığı havluyla odaya girmeden önce elimi külotumdan zar zor çıkarıyorum. Kurulanma zahmetine katlanmamış ve göğsünden aşağı, en cezbedici türden bir davetiye olan küçük damlalar halinde su damlıyor. Eğer farklı bir insan olsaydı, farklı bir durumda olsaydık, aynı yolları dilimle izlemek isterdim.

Çıplak bacaklarıma attığı bakış, orgazmıma inat içime bir sıcaklık gönderiyor. Hook, vücudumun toplumun standartlarına göre "ideal" olarak kabul edildiği zamanlarda beni tanıyan tek insanlardan biri. *Kendimi* ararken bu saçmalıktan uzun zaman önce vazgeçtim. Bol kıvrımlarım ve yumuşaklığım hakkında ne düşündüğü umurumda değil.

Gözlerinin ısınması ve dudaklarını yalaması dışında gerçekten ama gerçekten çok ateşli. Bunun gördüğünden hoşlandığı için olduğunu bilmek... Bağışıklığım yok.

Ben de kendi apımda bir pisliğim, çünkü tek bir parmağımla klotumu kenara çekip kendi yaptığım pisliği görmesini sağlıyorum.

Bir adım daha yaklaşıyor, sonra bir adım daha, bakışları amıma yapışmış. Yüzüme hızlı bir bakış attı ve yatağın kenarında diz çöktü. "Bana güvenli kelimeni söyle, Tatiana."

Nefesimi tam olarak tutamıyorum. "Beni becermeyeceksen benim güvenli sözüme ihtiyaın yok."

Dudakları kıvrılır. "Güzel kız, sen daha iyi bilirsin. O güzel amcığına hiç dokunmadan sana yapabileceğim binlerce şey var."

Ona söylemek istemiyorum. Ama itiraf etmek istemediğim için beş yıldır kullandığım güvenli kelimeyi değiştirmek, onun beni suçladığı kadar korkakça. Dişlerimi sıkıyorum. "Korsan."

Hook'un sırtışı düpedüz göz kamaştırıcı. "Korsan," diye tekrarlıyor yavaşça. "Anlıyorum."

"Hayır, ."

"Mmm." Beni bakışlarından kurtarıyor ve dikkatini tekrar amıma yöneltiyor. "Dizlerinin üzerinde olmaya hazır mısınız?"

Eğer evet dersem, bunu yaparsam, o zaman beni hemen becerecek. Niyeti yüzünden okunuyor. O da bunu benim kadar istiyor. Belki daha fazla.

Evet dersem, küçük kozu da kaybederim.

"Hayır."

"yle olsun." Mastürbasyon yapmak için kullandığım elimin bileğinden tutup beni öne doğru sürüklüyor. Her bir parmağımı teker teker ağzına almasını iri gözlerle izliyorum. Dili hassas tenimde kayıyor ve bir iniltiyi bastıramıyorum. Hook beni bırakıyor ve başparmağını avucumda gezdiriyor. "Eşyaların önümüzdeki birkaç gün içinde burada olacak. Evdeki hiç kimse seninle uğraşmayacak ama

Evliliğimizi kamuoyuna açıklayana kadar bu odada kalman akıllıca olur. Herkes benim olduğunu öğrendiğinde sana dokunmayacaklar." Sırıttı. "Onlardan kibarca istemediğim ve sen de buna razı olmadığın sürece."

Göz kırpıyorum. Çok hızlı hareket ediyor, ben hâlâ tenimi ürpertmesine takılmışken kolaylıkla konu değiştiriyor.

Ama sonra, bu Kanca için sadece bir oyun. O da bu şehirdeki diğer bölge liderleri gibi, sonsuz güç arayışında taşları yerinden oynatıyor. Ben sadece başka birinin oyunundaki bir piyonum. Onun için tek değerim Peter'ın beni bırakmaması. Benimle evlenmek, sözde ilişkimizi halkın gözüne sokmak, Peter'ı kızdırmaya mahkum. *Bu* da planın bir parçası olmalı. Unutmamam gereken bir plan, çünkü Hook bana göre değil. Hayatımda istemediğim her şey onda var. Bu yolda daha önce de yürüdüm, güce bana olabileceğinden daha fazla aşık olan bir adama aşık oldum. Bu konuda tek bir seçeneğim olsaydı, bir daha bu yola girmezdim. Peter güçlü olmadan önce bir canavardı, ama gücün insanı bozduğuna dair o eski söz yanlış değil. Ne kadar çok güce sahip olursa, o kadar canavarlaştı. Hiç kimse *daha fazlasının* baştan çıkarıcı cazibesine karşı bağışık değildir. Peter değil. Hook da değil.

Eğer şimdi tam bir canavar değilse, gelecekte olacaktır.

"Burada kapana kısıldığımı mı söylüyorsun?" Elimi dikkatlice onunkinden çekiyorum. "Bu da başka bir şakan mı, çünkü ciddi olamazsın."

"Ben ciddiyim. Burası senin için en güvenli yer, en azından şimdilik." Kısa bir süre için duraksadı ve sonra ayağa kalktı. "Dokuzda hazır ol."

Asansör kapıları arkasından kapanana kadar öfkemi kontrol altında tutmayı başarıyorum. Bu *ne cüret?* Artık havasında olmadığına kullanıp atabileceği bir oyuncak değilim. O bir eş istiyor,

ama doğru zamana kadar değil, beni en iyi şekilde kullanana kadar değil.

Ellerimi saçlarımda gezdiriyorum. Bunu yapamam. Bu şekilde kapana kısılamam. Farklı bir ev, farklı bir oda, farklı bir *adam*. Fark etmez. Hook biliyor ama yine de beni buraya kilitledi.

Bakışlarım kıyafet dağınıklığına takılıyor. Bu şerefsiz beni kilitlemek mi istiyor?

Bedelini ödemek zorunda kalacak.

BÖLÜM 6

KANCA

Her ne kadar önümüzdeki birkaç günü yatakta oynayarak

geçirmekten hoşlansam da

Tink ile oda oyunları, gerçek şu ki onunla evlenmemin sebebi

ülkeme ve halkıma yönelik en büyük tehdidi ortadan kaldırmak için ihtiyacım olan her şeye sahibim. Peter'ın anahtarı o ve tüm bu şarkı ve dans onu saklandığı bok çukurundan çıkarmak için dikkatlice düzenlenmiş.

Evet, onu yatağında, hayatım boyunca hiçbir şeyi istemediğim kadar çok istiyorum. Ama bu halkımın güvenliğini sağlamak için tasarlanmış bir arzudan ziyade bencilce bir arzu. Hem pastamı alıp hem de onu yemek isteyecek kadar piçim.

Nigel'in ofisine giriyorum ve Colin'in yanındaki boş sandalyeye oturuyorum. "Benim için neyin var?"

Nigel yüzüme uzun uzun baktı. "Şimdiden cennette sorun mu çıktı?" "Siktir git."

Homurdanıyor ve işe koyuluyor. "Hades'in bloklarında gözümüz yok."

"Bunun farkındayım." Elimi sallayarak geçiştiriyorum. Kuzey ve güneydeki komşu bölgelerimizi (sırasıyla Yasemin ve Malone'un bölgeleri) gözetliyor olabiliriz ama Hades farklı bir hayvan. Geçiş

Paha biçilmez bir kaynağı kaybetmek demektir. Kimse yakalanmaktan korktuğu için bunu yapmaz. Buna ben de dahilim. Ellerimi yüzüme sürüyorum.

Tink buraya benimle evlenme fikrinden çok hoşlandığı ve evet demekten kendini alamadığı için gelmedi. Peter ona Yeraltı Dünyası'nın dışında yaşamının güvenli olmayacağını düşünmesini sağlayacak bir şey söyledi. Ne olduğunu bilmek istiyorum. Kendi başına yaşamak için kaynakları vardı. Hayatını çok yakından takip etmemeye çalıştım ama kıyafet işinde ne kadar başarılı olduğunu ben bile görmezden gelemiyorum. Hades'in onun kümeden uçmasına izin vermesine çok şaşırdım. Kulübü ve Carver City'deki çoğu önemli oyuncunun Tink'i stil vermesi için evlerine davet etmesi sayesinde insanlara ve bilgiye eşsiz bir erişimi vardı.

Şimdi yarısı bana ait, en azından teoride. Peter ile yaklaşan çatışmayı atlatabilirsek bölge için inanılmaz bir kaynak olabilir. Eğer Peter tehdidi geçtikten sonra onu kalmaya ikna edebilirsem.

Kendime rağmen, banyodan çıktığımda beni bekleyen sahneyi düşünüyorum. Küçük kız yatağında kendini parmaklıyordu ve onu bu noktaya getirmek için gereken tek şey duşta küçük bir dikiz şovuydu. Sırıttım. Başka koşullar altında, Tink'i çok iyi bir av olduğuma ikna etmek, onu kalmaya ikna etmek eğlenceli bir yolculuk olurdu.

Ne yazık ki, şu anda bu saçmalık için zamanımız yok. Ona yanımda ihtiyacım var ve şimdi ihtiyacım var.

"Herkesin bu evlilik hakkında konuşmasını istiyorum. *Herkesin*, Colin. Peter'ın bildiğinden emin olmalıyız ve mümkün olan en kısa sürede bilmesini istiyorum." Yine de söylentiler yeterli değil. Bu yüzden mümkün olan en görkemli şekilde halka açılmak iki kat daha önemli. Bu onu saklandığı delikten çıkaracaktır. Bunca zaman sonra bile bu bölgeyi benden daha iyi biliyor ve saklanan insanlar var.

onu benden uzak tutmalıyım. Eğer ona gelemiyorsam, bana gelmesi için onu yeterince öfkeliendirmeliyim.

Onun gücünü çaldım. Bölgesini çaldım. Şimdi de kadını çaldım. Dikkatimi Nigel'a çevirdiğimde çenesinde bir kasın titrediğini görüyorum.

"Söyleyecek bir şeyin var."

Başka biri olsa korkakça davranırdı. Nigel aileden biri. Arkasına yaslanır ve gözlerini kıсар. "Onu tekrar bu işin içine sokmak çok boktan."

Ah. İşte . "Hep . Hiç çıkmadı."

"Bu saçmalık ve sen de bunu biliyorsun. Düzlüğe çıkma şansı vardı ama sen onu bizimle birlikte tekrar bataklığa çektin."

Nigel'ın çizginin bu tarafına düşeceğini bilmeliydim. Tink'e karşı hep bir zaafı vardı, öyle ki onunla Peter arasına girmeye çalıştığı için birkaç dayaktan fazlasını yedi. Müdahale etmeye çalışmanın işleri onun için daha da kötüleştirdiğini asla öğrenemedi. Hâlâ da öğrenemedi.

Bakışlarını tutuyorum. "Ya benim yanımda olursun ya da olmazsın. Bu kadar basit."

"Arkanı kolladığımı biliyorsun."

Evet, biliyorum. Bu yüzden bu işi şimdi halletmeliyim. Nigel sadakati bölünmüş biri değildir. Benden şüphe etmek, asil ama kötü bir şey yapana kadar onu içten içe yiyip bitirecektir. Öne doğru eğildim. "Onu buraya omzumun üzerinden çekip getirmedi ve yeminini ederken kafasına silah dayamadım. O geldi. Pazarlığı kabul etti. Benimle evlendi. Önemli olan tek gerçek bu. Şu anda Tink'in gururundan daha büyük sorunlarımız var."

Bir an için tartışacakmış gibi görünüyor, ama sonunda çenesini neredeyse başını salları gibi bir hareketle aşağı doğru sallıyor. Bu kadarı yeterli. Ayağa kalkıyorum. "Bu gece onu Yeraltı Dünyası'na götürüp evliliğimizi halka açıklayacağım. Yarın, evin geri kalanıyla bütünleşecek. Herkes ona odaklanmışken, sen de bir şeylerin kokusunu almaya devam edeceksin.

Peter'ı saklayan hainler. Onları önce biz bulursak, Tink'in bir rol oynamasına gerek kalmayacak."

Bu kez Nigel'in başını sallaması daha güçlüydü. "Peter'ı saklayan insanlar olduğunu hâlâ bilmiyoruz."

"Evet, biliyoruz." Carver City'ye son üç silah sevkiyatı çalınmış ve gemideki herkes öldürülmüştü. Bu işin arkasında Peter' biliyordum ama o kaypak piç asla beklediğim yerde olmuyor. Ne zaman saldırıya geçsem, ortadan kayboluyor. Beni aptal yerine koyuyor ve bunun devam etmesine izin verirsem lanetleneyeğim.

Bu yüzden *onu kendime* getireceğim.

Tink evimde, yatağımdayken kendini uzun süre durduramayacak. Durduğunda da söz verdiğim şeyi yapacak ve Tink'in kellesini bir tepside sunacağım. Bu arada, onun dikkatini çekmek için bir gösteri yapacağım.

"Hades'in bölgesine eskortu iki katına çıkarın ama bunu kurnazca yapın. Bir saldırıyla uğraşmak istemiyorum ama korkmuş gibi de görünemeyiz."

Ayrıntıları planlamaya başlıyoruz ve ardından geçen ayın hesaplarını gözden geçiriyoruz. İşler iyi ama bir başka kayıp sevkiyatın yükünü kaldıracak kadar iyi değil. Sadece benim paranoyam siparişlerimizi karşılayacak kadar silah stoklamamızı sağladı. Şimdi hepsi gitti. Peter bir sonraki sevkiyata ulaşırsa, boku yeriz.

Bir hafta. Bunu için bir haftam var. Lanet olası bir varoluş ve küçük bir sonsuzluk, hepsi bir arada.

Bir saat sonra, arkamıza yaslandık. Tatmin olmadım, hem de hiç tatmin olmadım, ama o piçi cehenneme gönderene kadar da tatmin olmayacağım. Ayağa kalktım ve gerindim. Saatime hızlıca bir göz attığımda, yola çıkmadan önce üzerimi değiştirip hazırlanmak için ancak yeterli zamanım olduğunu görüyorum. "Hanımefendiyi kontrol etsem iyi olacak."

Nigel boğuk bir ses çıkarır. "Ortaya çıkan kan banyosuna şahit olmak için etrafta olduğumda ona böyle seslendiğinden emin ol."

"." Tink özellikle güzel ve tehlikeli
-Kızdığı zaman. Yeraltı Dünyası'nda gözlerindeki o perili bakışı kaybettiğinden beri, elime geçen her fırsatta onu dürtmekten zevk alıyorum. Şimdi bunu istediğim zaman yapabiliyorum.

Asansörle odama çıkıyorum ama kapıdan adımımı atar atmaz donup kalıyorum. "Ne oluyor be?"

"Tatlım, eve gelmişsin." Kendini beğenmiş sesi banyo odasından geliyor ama benim gözüm sadece dolabımda.

Tanınmaz halde. Bütün eşyalarım gitmiş. En yakın gardıroba yürüyorum ve boş bir askıya dokunuyorum. "Kıyafetlerim nerede?"

"Hmmm?"

Masum rolü, sesinin sevinçli çıkmasıyla mahvoldu. Banyoya giriyorum ve kısa bir süre duruyorum. Tink saçlarını büyük pembe bigudilerle toplamış ve dolgun dudaklarına ustalıkla kırmızı ruj sürüyor. Güzelliğini arttırmak için yüzüne bir şeyler yapmış ve lanet olsun, kıyafetleri için her şeyi yapmış.

Elbisesi kısa ve beyaz, koca kışını sevgiyle sarıyor ve bana kontrol etmem için bir sürü kalça veriyor. Sonra arkasını dönüyor ve bakışlarım göğüslerine takılıyor. "Siktir."

"O ne, *kocacığım*?" Bigudilerini çıkarmaya başlıyor, uzun sarı saçları ellerimi içine sokmak istediğim dalgalar halinde yüzünün etrafına dökülüyor.

Sorunun etrafında dönmek gerekenden daha fazla çaba gerektirir. "Kıyafetlerim."

"Ah, şu." Pembe bukle maşalarını özenle teker teker kutularına geri yerleştiriyor. "Onları kuru temizlemeye gönderdim."

"Kuru temizleme," diye tekrarlıyorum.

"Ben de öyle dedim." Bana kocaman yeşil gözlerini kırıştırtıyor, sahte bir masumiyetle. "Hepsi yerde olduğuna göre kirli *olmalılar* diye düşündüm." Bir elini göğsüne bastırıyor. "Ne de olsa ben sadece senin

küçük eş, değil mi? Beni burada topuklarımı soğutmam için bıraktığında istediğin buydu."

Oh, o düpedüz *kötü*.

"Bu saçmalık için seni dizime yatırmalıyım."

Tatlı tatlı gülümsüyor. "İkimiz de caydırıcı olamayacak kadar hoşuma gideceğini biliyoruz. Vazgeç, Hook. Bu raundu ben kazandım."

Onu bu kadar çaresizce öpmek istemeseydim gülebilirdim. "Bu gece ne giymem gerekiyor, söylesene, görünüşe göre sahip her şey kuru temizlemecide?"

"Eminim bir şeyler bulacaksın." Bunu elinin tersiyle itiyor ve aynaya geri dönüyor. Tezgahın artık onun pislikleriyle kaplı olduğunu fark ediyorum. Tüpler, kutular ve akla gelebilecek her renkte göz farı. Hoşuma gitti.

Onu kendi haline bırakıyorum ve ana odaya dönüp temizlenmekten kaçmış olabilecek bir şeyler arıyorum. Oldukça titizdi ve en yakındaki gardırobu da kendi gardırobu olarak sahiplenmiş gibi görünüyor. Giysileri düzgün renk kodlu sıralar halinde asılı. O pembe bavula doldurduğu şeylerin çokluğu beni biraz etkiledi. Bir çekmeceyi açıyorum ve gökkuşağı gibi bir iç çamaşırı buluyorum. tanıyorum. Diğerleri benim için yeni ve buna verdiğim tepkiyi çok yakından inceleyemeden çekmeceyi tekrar kapatıyorum.

Onu kendilerinde görenler için kıskançlık. Onunla kendi deneyimim için beklenti. Sonsuz derecede daha karmaşık bir şey.

En uzaktaki gardırobun çekmecelerinden birinin arkasına itilmiş bir çift deri pantolon buluyorum. Onları silkeledim ve iç çektim. En sevdiğim değil ama işimi görür.

Tink odaya girdiğinde hazırlanmayı daha yeni bitirmiştım. Onu kısa bir süre önce görmüş olsam bile, onu görmek beni yeniden sarsıyor.

Topuklarımın üzerinde. Kadın tam bir *afet*. O da bunun farkında. Bana alaycı bir gülümseme veriyor. "Bakıyorum da sonunda bir şey bulmuşsun."

Gömlek giymekle uğraşmıyorum. Teknik olarak Yeraltı Dünyası'nın salon kısmında bir kıyafet kuralı var, ancak bir insanın yüzüzlük yapacak kadar kendine güveni varsa pek çok şeyin geçersiz kılınabileceğini öğrendim. Tink göğsüme bakarken eksik giysi parçası buna fazlasıyla ediyor. Daha önce görmediği bir şey değil ama farklı hissettiriyor. Bana gerçekten ilk kez bakıyor. Dahası, o artık benim. Sanırım bu benim de onun olduğum anlamına geliyor.

Kollarımı açıyorum ve ona tansiyonunu yükselteceğini bildiğim geniş bir sırıtış atıyorum. "İstersen dokunabilirsin, Tatiana."

"Bana öyle demeyi kes."

"Bu senin adın."

Bir elini kalçasına koyuyor. "Artık değil."

Tartışmak cazip gelebilir ama sonuçta kendini nasıl adlandıracağı benim kararım değil. Eğer Tatiana'yı daha önce olduğu kişinin temsili olarak görüyorsa, ben kimim ki tartışayım? "Tamam," diyorum sonunda. "Artık değil."

Kollarımı yavaşça indirdim. Davetimi kabul gerçekten beklemiyordum. Oyunumuz daha yeni başlamıştı ve yalan söylemeyeceğim ve beni için çalıştırmasını dört gözle beklemediğimi söylemeyeceğim. O beni istiyor. İstemeseydi duştaki görüntüm karşısında kendini parmaklamazdı. Aynı zamanda gururlu küçük bir pislik, bu yüzden ikimizin de arzuladığı şeyi bize vermeden önce mümkün olduğunca uzun süre dayanmaya çalışıyor.

Her zevk alacağım.

BÖLÜM 7

TINK

Sanki Yeraltı Dünyası'na son gelişimin üzerinden on iki saat değil de altı ay geçmiş gibi hissediyorum. Adem bana bir Kapıdan girdiğimizi gördüğünde yüzünde parlak bir gülümseme belirliyor. Gerçek olamayacak kadar muhteşem insanlardan biri, ki bu da bizim dünyamızda bir şey ifade ediyor. Koyu kahverengi teninde gözenek yok görünüyor ve her zaman şık giyiniyor. Bu gece de bir istisna değil. Üç parçalı bir takım elbise giyiyor ki bu, esasen bir ön büro işi olan bu işte çalışan başka biri için abartılı olurdu. Adem'de sadece... Adem. "Uzak kalamadın, değil mi?"

"İstesem bile olmaz." Yeraltı Dünyası'nda biraz zaman geçirmeden Carver Şehri'nin güç tabanının bir parçası olmak imkansız. Peter bile ben anlaşmamı yapmadan ve Hook darbesini gerçekleştirmeden önce zaman zaman buraya gelirdi. Yine de salonun ötesine hiç geçmedi.

Hook ve ben bu gece oynayacağız. Bundan eminim. Benimle evli olmak için beni becermesine gerek yok, ama ne istediği konusunda oldukça açıktı. Hain olan bedenim, yaklaşan güç oyunlarının düşüncesiyle heyecanlanıyor. Çok inatçıyım. Nasıl başka bir şey olacağımı bilmiyorum. Kanca'ya teslim *olamam*. Savaşmadan olmaz.

İri eli sırtımın alt kısmına bastırıyor ve beni derime kadar dağlıyor. Rahatça sırtıyor. "Adem."

"Kanca." Adem'in karanlık bakışları parmağımdaki dev yüzüğe takılıyor ve genişliyor. "Uh... Tebrikler."

" gibi bir şey," diye mırıldandım.

Hook'un kahkahası içimde olabilecek en lezzetli şekilde yuvarlanırken bir kolunu belime doluyor ve beni yanına çekiyor. "Bu gece küçük kadın için özel bir şey planlıyorum. Kutlama yapacağız."

Adem'in kara kaşları yükseliyor ve ben tamamen kaybolacaklarından korkana kadar yükselmeye devam ediyor. "Anlıyorum."

Açıklama dürtüsü dudaklarımın iç kısmını zorluyor, ama onu bastırıyorum. Evet dememin nedeni ne olursa olsun, bu gerçek bir evlilik. Fırsatını bulduğum anda bunu baltalamak hem benim hem de başkalarının güvenliğini tehlikeye atar.

Diğerleri.

Hook'un karısı olmanın ne anlama geldiğini düşünme fırsatım olmadı, en azından bariz olanın ötesinde. O kendi bölgesinin hükümdarı. Daha küçük ölçekte olsa da, onun her isteğine boyun eğmeye hazır yüzlerce insan var. Beni evlenmeye zorlamasını bir güç göstergesi olarak görenler de var ama bu beni hayatımın geri kalanında dezavantajlı duruma düşürür.

Ben başlıyorum. *Hayatımın geri kalanı mı?* Ben ne diyorum ki? Bu hayatımın geri kalanıyla ilgili değil. Bu anlaşma sadece Peter tehdidi geçene kadar beni korumaya hizmet ediyor. Hepsi bu. Kendimi koruyamadığım için Hook'un gücünü desteklemek. Her zaman kurban, asla ortak değil.

O rolü oynadım. Asla isteyerek geri dönmeyeceğim.

Ben de Hook'a doğru eğildim ve bir elimle çıplak göğsünü okşadım. Kasları parmaklarımın altında biraz zıplıyor ama yüz ifadesi değişmiyor.

Değişmek. Adem'e gülümsüyorum. "Herkesi şaşırtmak istedik." "Sanırım tam olarak bunu yapacağınızı söylemek güvenli."

Hook elimi tutuyor ve avucuma bir öpücük konduruyor. "Benden önce içeri gir. Yapmam gereken birkaç arama var."

Buna hiç güvenmiyorum ama tartışmak az önce verdiğim tüm emeği geri alacak. Adem'e bir el sallıyorum ve arkasındaki duvara hakim olan büyük siyah kapılara doğru yürüyorum. Bu giriş, bir insanı gerçek dünyadan içeride yatan dünyaya yakınlaştırmak ve geçirmek için inşa edilmiştir. Günah, çöküş ve güç oyunları. Burada yalnızca Hades'in yasaları geçerlidir ve kişinin güvenli sözüne uyulduğu sürece her şeye izin verilir. Şu anda bile baş döndürücü.

Özellikle de şimdi.

Hook'un bu gece ne planladığına dair hiçbir fikrim yok. Evliliğimizi halka bir şekilde ilan edecek, evet, ama barın üzerinde durup herkese bunu ilan etmekten mutlu olacağından şüpheliyim. Hayır, bunu *Hook'a* özgü bir şekilde . Titriyorum.

Saat o kadar geç ki salonun yarısından fazlası dolu. Gaeton'un bir köşeye yayıldığını fark ediyorum ve selamlamak için elini kaldırdığında biraz gülümsüyorum. Pembe bir saç parıltısı dikkatimi çekiyor ve Aurora'nın bana doğru geldiğini görmek için dönüyorum. Ben tepki vermeye fırsat bulamadan kollarını boynuma doluyor ve narin yapısına güçlü bir sarılışla beni kucaklıyor. "Senin için çok endişelendim!"

"Özür dilerim." Neden özür dilediğimi bilmiyorum.

Omuzlarımdan tutup arkasına yaslanıyor. "Gideceğini bile bilmiyordum, sonra bir baktım gitmişsin ve Hades odanı toplatmış. Sen iyi misin?" Bir bakışıyla beni içine alıyor. "Harika görünüyorsun, ama sen her zaman harika görünürsün."

Gülümsemekten kendimi alamıyorum. Gerçek bir gülümseme. Aurora o kadar tatlı ki bazen dişlerimi ağrıtıyor. Bu onun için gerçek. O sadece iyi bir insan. "Ben iyiyim." Kıyafetine başımı salladım. "İyi görünüyorsun"

Bu gece de." İnce belini ortaya çıkaran beyaz bir göğüs korsesi ve neredeyse bir elbise gibi dökümlü tll bir kumaş giyiyor. Açık kahverengi tenini vurguluyor ve üstünden meme uçlarını görebiliyorum. Korsenin alt kısmındaki kıvrımlar çoğunlukla kalçalarını gizliyor ve bacaklarını çıplak bırakıyor. Elbette yalınayak ve personeldeki tüm itaatkrların vardiya sırasında taktığı tasmaları takıyor.

Benimkini bir daha giyemeyeceğimi düşünmek garip.

"Teşekkürler." Yüzündeki ifade kaybolmadan önce gülümsüyor.

"Ciddiyim ama. Ne ki? Hades'in seni inanamıyorum."

Ben de buna gerçekten inanamıyorum ama buna kızmanın zamanı geldi ve geçti. "Beni bilirsin Aurora. Her zaman ayaklarımın üzerine düşerim."

"Yine de bir şeye ihtiyacın olursa ben buradayım. Kesinlikle her şeye."

Teklifi karşısında yükselen sevgi dalgası neredeyse ayaklarımı yerden kesecekti. Kendimi ayrı tutmaya, boktan tavırlarımla insanları geri çekmeye çalıştım ama bu Aurora'yı asla etkilemedi. Onun neşeli tavrı bulaşıcı ve başka biri olsaydım arkadaş bile sayılabilirdik. Belki de mi? Gerçek arkadaşlığın neye benzediğinden bile emin değilim. Büyürken, kök salmak ya da kalıcı arkadaşlıklar kurmak için çok sık ev değiştirdim. Sonra Peter'la birlikte oldum ve bana yakın olan herkes göğsünde bir hedef tahtası çizdi, bu yüzden insanlar mesafelerini korudular ve ben de aynısını yaptım.

Bakışları omzumun üzerinden geçiyor. "şimdi bakma, ama işte Kanca geliyor."

İçimi ektim. "Evet, o konuda..." Sol elimi kaldırıyorum. Çenesi düştü. "Ne? Hayır. Ciddi misin? *Hayatta* olmaz."

"Evet, yle." Hook'un kolları bana dolandığında ve kendini sırtıma yapıştırıp, kollarını bana doğru uzatırken neredeyse gerilmemeyi başarıyorum.

Çenesini başıma koyuyor. Teni benimkine karşı sıcak ve kendime sağlam durmamı söylesem bile biraz eriyorum.

"Merhaba Kanca," sesi çok küçük ve gözleri çok büyük. "Selam Aurora. Elbisen güzelmiş." Beni sıkıyor. "Bir elbise ister misin? İçecek bir şey ister misin, karıcığım?"

Demek öyle. Bunu söylerken sessiz olmaya çalışmıyordu bile. Göz ucuyla kafaların bize doğru döndüğünü görebiliyorum. Sonra fısıltılar başladı. Dişlerimi sıkıyorum ve ellerimi göğsüne bastırmak için kollarında dönüyorum. Bu bir hata -Kanca'ya dokunmak her zaman bir hatadır- ama geri çekilmek yenilgiyi kabul etmektir ve bu asla yapmayacağım bir şey. Gülen gözlerine bakıyorum ve boğazını sıkma isteğimle savaşmak zorunda kalıyorum. "İnce. Gerçekten ince."

Neyse ki sesini alçaltıyor. "Beni bilirsin, Tink. Vücudumda ince bir kemik yok." Ellerini de indiriyor ve kışımı avuçlarken boğazının arkasından çıkardığı ses, amımın cevap veren bir zil sesi çıkarmasına neden oluyor. Beni daha da yaklaştırıyor ve evet, hiç de ince olmayan ereksiyonunun karnıma baskı yaptığını hissedebiliyorum.

"Kendini kontrol et."

"Asla." Sırıttıyor. "Benimle bir içki iç. Eğer bu süre boyunca bana bir şey saplamamayı başarırsan, sana sürpriz yapacağım."

Bu adamı anlamıyorum. Kendime ne dersem diyeyim, hiçbir zaman anlayabileceğimi sanmıyorum. Benimle her yüzleşmesinden zevk almasının gerçek olması mümkün değil. Bu bir rol olmalı ve er ya da geç beni kışımından ısırarak bir rol. Ona ters ters bakıyorum ve öfkem onu daha da memnun ediyor gibi görünüyor. Sonunda içimi çektim. "Evet, bir içki alacağım. Bir-"

"Kayalıklarda Baştan Çıkarma."

Göz kırpıyorum. "İçkimi biliyorsun."

Cevap vermiyor. Beni arkasından göz kırparken bırakıp bara doğru yürüdü. Sersemlemiş bir halde arkamı döndüğümde Aurora'nın sanki beni daha önce hiç görmemiş gibi bana baktığını fark ettim. "Ne?"

"Onunla evlendin." Başını yavaşça sallıyor. "Bunun bir aşk evliliği olmasına imkan yok."

"Bilmiyorsun." Neden tartıştığımdan emin değilim. Aurora son birkaç yıldır sayamayacağım kadar çok gece benimle çalıştı ve Kanca ile etkileşime girmekten kaçındığını *çok* gördü. Şimdiye kadar ona hiç zaman ayırmadığını biliyor.

"Biliyorum." Koluma giriyor ve beni Hades'in ofisine açılan kapıya doğru çekiyor. "Sana evet dedirtmek için ne yaptığı umurunda değil, bunu düzeltebiliriz. Hades'i kendim tehdit etmek zorunda kalsam bile, seni bu işten kurtaracağım."

Olamaz. Elini tutuyorum ve topuklarımı yere vurarak bizi durduruyorum. Etrafımızdaki insanların dikkatinin acı verici bir şekilde farkındayım. "Auro- ra, dur."

"Bu duruma düşmeniz hiç adil değil. Hades biter bitmez bizi asıp kurutacaksa anlaşmanın ne anlamı var ki?" Pembe saçlarını sallıyor, ifadesi hiç görmediğim kadar vahşi. "Hayır. Kesinlikle olmaz. Seni bu işten kurtaracağız ve bunu şimdi yapacağız."

Ona daha önce hiç görmediğim gibi baktığının farkındayım ama kendimi durduramıyorum. Direnmem gerektiğini fark edene kadar beni birkaç adım sürüklemeyi başarıyor. "Neden bu kadar önemsiyorsun?"

Sonunda durup bana bakıyor, öfkesi şaşkınlığa dönüşüyor. "Biz arkadaşız, Tink. Birbirimizi korumak arkadaşların işidir."

İşte yine o kelime. Arkadaşlar. Görünüşe göre ne anlama geldiğini pek bilmiyormuşum. Hades'le yüzleşmesine izin veremem. Kanca'yla yatağımlı yaptım ve Hades'le savaşmak sadece Aurora'nın

Anlaşma. Panik boğazımda alevlendi, sıcak, karışık ve kafam karıştı. Daha önce hiç başkasını kollamak zorunda kalmamıştım. Hayatta kalmaya çalışmakla çok meşguldüm. Ama Aurora beni korumaya çalıştığı için yaralanırsa...

"Birbirimizi gizlice görüyorduk," diye . "Kontratım bitene kadar hiçbir şey yapamadım."

Sonunda bileğimi çekiştirmeyi bırakıyor ve gözlerini kısıyor. "Yalan söylemiyorsun değil mi?"

Ah, bu tatlı kız. Dünyamızda bu kadar uzun süre dolaştıktan sonra bile, hiçbir şeyin dokunamadığı bir masumiyeti var. Umarım hiçbir şey dokunmaz. Bir nefes alıyorum ve yüz ifademi onun inanacağı bir şekle sokmaya çalışıyorum. "Yalan söylemiyorum."

Uzun bir süre beni inceliyor. Sonunda kafasını sallıyor, kafası daha da karışmış görünüyor. "Vay canına. Ben sadece... Vay canına. Bunun olacağını tahmin etmemiştim."

"Kimsenin yaptığını sanmıyorum." En azından gerçek bu. Elini bileğimden dikkatlice çekiyorum. Benim için her şeyi göze alan birine ne söylemem gerektiğini bilmiyorum. "Teşekkür ederim. Benim için savaşmak zorunda değilsin."

"Tabii ki biliyorum." Biraz kırılğan görünse de gülümsüyor. "Yeraltı Dünyası sensiz çok tuhaf olacak. Seni özleyeceğim."

Özlenmenin yeniliği daha sonra düşünmem gereken bir şey. Boğazımdaki his daha da düğümleniyor ve yutkunarak geçiştirmeye çalışıyorum. Avuçlarım terliyor mu? Çünkü bu, ilk sahneme katılmaktan daha fazla endişe verici geliyor. "Ben, şey, biraz yerleşmekle meşgul olacağım." Ciğerlerimi doldurmayan titrek bir nefes daha. Kelimelerin geri kalanını aceleyle dışarı atıyorum, reddedilmeye hazırım. "Ama yakın bir zamanda kahve içmek ister misin?"

"Gerçekten mi?" Koyu renk gözlerinde parlayan umut beni hem var olan en büyük pislik gibi hissettiriyor hem de o kadar rahatlatıyor ki biraz başım dönüyor. Bana mutlu bir gülümseme veriyor. "Kahve içmeyi çok isterim."

Bir şey söylemek için ağzımı açtım, bilmiyorum. Belki de onu tanıdığımdan beri böyle bir pislik olduğum için özür dilemek için. Ben bir kelime bile edemedim Hook içeri girdi. Bana parlak içkimi uzatıyor ve kolunu tekrar belime doluyor. "Karımı geri çalışıyorum, Aurora."

Bakışlarını hemen indiriyor, eğitimi sonunda tekrar devreye giriyor. "Onu senden uzak tutmayı aklımdan bile geçirmem," diye mırıldanıyor ama sözlerinin altında, beni istemediğim bir şeyi yapmaya zorladığını bir an bile düşünse onunla her şeyiyle savaşaacağını söyleyen bir sertlik var. Tıpkı Hades'le savaşmak üzere olduğu gibi.

Evet, ben gerçekten bir .

Hook beni halka açık oyun odasının kapısına yakın bir kabine yönlendiriyor ve ben hâlâ Aurora'nın tepkisini düşünmekten onun tarafından rahatsız edilemeyecek kadar kendimi kaptırmış durumdayım. Ancak karşımdaki yerine yanımdaki kabine geçtiğinde Hook'a yeniden odaklanıyorum. Omuzumdan dizime kadar bana yaslanmışken bunu yapmamak imkânsız. Bir kolunu kabinin arkasından sarkıtıyor, bu da beni daha da yaklaştırıyor, kolunun altına sıkıştırıyor.

Uyuyorum. Uyuyor olmam can sıkıcı.

İçkimden bir yudum alıyorum, çoğunlukla ellerime yapacak bir şey vermek için. Mükemmel, ama sonra Tis yaptı. Tamamen tarafsız görüşüme göre, karşılaştığım en iyi barmen. Ama onu düşünmek bana sadece son birkaç gün içinde kaybettiğim her şeyi düşündürüyor.

Dalga geçmeyi bırakıp dürüst olma zamanı geldi. Hook'a bakıyorum. "Beni yem olarak kullanıyorsun."

Gözünü kırpmıyor, o büyüleyici gülümsemesini kaybetmiyor ama vücudu en ufak bir şekilde geriliyor. Onaylama, ihtiyacım olduğundan değil. Düğün töreni saçmalığından sonraki saatlerde, bunu her açıdan düşünmek için bolca zamanım oldu. Mantıklı olan tek bir şey var. Hook Peter'ı kendi başına bulamaz, bu yüzden Peter'ın Hook'a gelmesi için onu yeterince kızdırması gerekir. Muhtemelen başka şeyler de denemiştir, o yüzden bana geldi. Bana tüm gerçeği söylerse hayır diyeceğimi düşünmüş olmalı.

Sonunda cevap verir. "Seni yem olarak kullanıyorum."

Acıtmamalıydı. Bana evlenmem için şantaj yapmadığını biliyordum çünkü aşk ya da onun bir saçmalığa yenik düşmüştü. Bu her zaman bölge ve güçle ilgiliydi. Carver City'de *her şey* bölge ve güçle ilgilidir: onu ele geçirmek, korumak, tehdit eden herkesi ortadan kaldırmak. Asla benimle ilgili değildi.

Gerçekten ama gerçekten acıtmamalı.

Ellerimin titremesinden nefret ederek bir içki daha alıyorum. "Onun söz konusu olduğu yerde ben her zaman büyük bir kırmızı düğme oldum."

"Sana bir şey olmasına izin vermeyeceğim." Hook o kadar alçak sesle konuşuyor ki, neredeyse kendimi kelimeleri seçemediğime ikna edebiliyorum.

"Bu senin vermen gereken bir söz değil." Dilimdeki tatlı içeceğin tam zıttı olan acılık ses sızıyor. "Bu senin *asla* gereken bir söz değil."

"O zaman bana güvenmek için hiçbir nedenin olmadığını biliyorum, şimdi de yok." Nefes verişini duymaktan çok hissediyorum. "Ama seni güvende tutacağım konusunda bana güvenebilirsin."

En azından anlamamış gibi davranmıyor. Gözlerimi kapatıyorum ve sakinleşmeye çalışıyorum, geçmişini tutmaya çalışıyorum, sırf günlerimi hıçkırarak hıçkırarak ağlayan bir travma karmaşası geçirebilmek için yarattığım kutuya kilitliyorum. "*O* konu hakkında konuşmak istemiyorum." "O zamanlar hakkında konuşmak istemiyorum."

Peter'ın tehdidi her gün her saniye başımın üzerinde asılı durduğu için yarına güvenemediğim zamanlardan önce.

Bir an için Hook'un konuyu zorlayacağını düşündüm. Uzun bir nefes daha veriyor ve tüm gerginliği vücudundan sülük gibi akıp gidiyor. "Bir gün, seni onun bölgesinden teklif ettiğim gece neler olduğunu konuşacağız."

"Hayır, yapmayacağız." O yıllarda yapılan tüm yanlışları ortaya çıkarıp bir anlamı yok. Hook fail bile değil, ama buna seyirci kaldı ve tanık oldu ki bu da en az onun kadar kötü. Bunun için onu tam olarak suçlayamam ama geçmişin her daha şiddetli bir şekilde sırtıma yapıştığı gerçeğinden dolayı onu suçlayabilirim.

"Tink." Neredeyse adımı mırıldanıyor, alçak bir homurdanma sesiyle tamamen ona odaklanmamı sağlıyor. Bir anda her şey kayboluyor ve geriye sanki düşüncelerimi kafamdan söküp alabilecekmış gibi bana bakan bu adam kalıyor. Başparmağını çenem boyunca sürükleyerek alt dudağımın hemen altında durduruyor. "Ödülünü ister misin?"

Biraz tavır almak istiyorum ama parmaklarımın arasından kayıp gidiyor. Geveze olabilirim ama kalbimin derinliklerinde boyun eğmeyi seviyorum. İhtiyacım olduğunu bile fark etmediğim şeyi bana tam olarak verecek birine kontrolü devrettiğim anı seviyorum. Asla onların merhametine kalmamayı seviyorum çünkü her zaman bir arıza güvenliğim olacak ve onlar da buna her zaman saygı duyacaklar. En azından burada, Yeraltı Dünyası'nda.

Kötü Dominantlar var. Her zaman . Hook onlardan biri değil. Umarım değildir.

"Hayır, güzel kız. Yüzüne öyle bakma." Çenemi serbest bırakıyor ve parmağını kaşlarımın arasındaki noktaya bastırarak çatık kaşlarımı düzeltiyor. "Benimle kal."

Beni yatıştırmasına izin vermemeliyim, bu konuda ne kadar iyi olursa olsun. Ama çok yorgunum. Son birkaç günün olayları

ve tek istediğim bir süreliğine unutmak. Dudaklarımı birbirine bastırıyorum, son meydan okuyuşuma tutunuyorum. "Bu gece sana sürünmeyeceğim." Çok geç, ona sürüneceğimi, siki için yalvaracağımı itiraf ettiğimi fark ediyorum.

"Biliyorum." Gülümsemesi her zamanki bok yiyici sırtışının yakınında bile değil, ama bir şekilde daha samimi. "Senin için aklımda başka bir şey var."

BÖLÜM 8

KANCA

Tink'bu kadar kırılgan görmeyeli yıllar oldu. Geçmiş hakkında konuşmanın onu etkilemesinden nefret ediyorum.

Bunun için onu suçlayamam. Peter'dan kurtuldu. Bu diğerlerinin söyleyebileceğinden daha fazla. Hem hatırladığım hem de şu anki suçluluk duygusu içimi kemiriyor. Onun gerçeği yüksek sesle söylediğini duymak, bu Hail Mary planını hazırladığım zamankinden farklı hissettiriyor. Onu yem olarak kullanıyorum. Peter'la olan kavgamı bitirmek için onu kendi dünyama geri çektim. Ona yaklaşmasına izin vermemek konusunda söylediklerimde ciddiydim ama ona tekrar elini sürmeden de zarar verebilecek kapasiteye sahip.

Şu anda bunu yapıyor, gözlerine o gölgeleri koymak için yılların içinden uzanıyor.

O anıları geri getiremem. Ama bu gece kafasına iyi anılar sokacağımdan eminim. Bu evliliğin ona neye mal olacağını düşünürsek, en azından bunu yapabilirim. Dahası, *istiyorum*. Bu benim için yeterli bir sebep.

Kabinden çıkıyorum ve elimi uzatıyorum, sessiz bir emir gibi. Şikayet etmeden elimi tutması onun ne kadar merkezden uzak olduğunun bir göstergesi. Onu halka açık oyun odasının kapısına götürürken gözler bizi takip ediyor. Hafta sonları her zamanki gibi Allecto yan taraftaki duvara yaslanıyor.

ona. Karanlık bakışları benim, Tink'in ve onun elini tuttuğum noktanın üzerinde geziniyor. "Olaylar ilginç bir şekilde gelişti."

"Allecto," diye uyarıyor Tink.

Öfke başını yavaşça sallıyor, yüzünde düpedüz tehlikeli bir ifade var. "Sanırım Aurora ile kahve içtiğinizde ben de peşinize takılacağım."

Tink gerilir. "Bunu duydun."

"Sen daha iyi bilirsin. Burada olup biten her şeyi duyuyorum." Dikkatini bana çeviriyor ve ben de gerilmemek için elimden geleni yapıyorum. Allecto'yu geçmek bir uzvunu kaybetmek için iyi bir yol. Onun Hades'in güvenlik şefi olmasının bir nedeni var ve bu sadece bilmemesi gereken şeyleri bilme alışkanlığı olduğu için değil. Ayrıca bu odadaki neredeyse herkesi ter dökmeden alt edebilir. Gözlerini kısıyor. "Ona bulaşırsan, bana da bulaşırsın. mı?"

"Hades'in bölgesinde oynarken kurallara uyacağım."

Bundan hoşlanmıyor ama elinden de bir şey gelmiyor. Bu sadece Hades halkını kontrol altında tutarsa işe yarar. Eğer başkalarının bölgelerinde avlanmaya çıkarlarsa, topyekûn bir savaşla karşı karşıya kalırız ve kimse bunu istemez. Kar hanesine yazılır ve herkes değerli insanlarını kaybeder. Tüm iş dünyası için kötü olur.

Sonunda kenara çekildi. "Devam edin o zaman."

Halka açık oyun odası çoğunlukla boş, çeşitli kanepeler ve ekipmanlar boş ve neredeyse davetle parlıyor. Gece devam ettikçe daha fazla insan içeri girecek, ancak şu anda sadece iki sahne ediyor. Meg, kolunun bir uzantısı olan uzun kuyruğuyla Herkül'ü kırbaçlıyor. Kolunu geri çekerken ve vurmak için ileri atarken tamamen ona odaklanmış durumda. Diğer ise tanımadığım bir çiftin şaplak bankında sevişmesi.

Normalde oyalanırdım. Meg'in çalışmasını izlemeyi seviyorum ve zaman geçtikçe bunu toplum içinde daha az yapıyor. Ama bu gece yapamam.

Temalı odaların bulunduğu koridorlara doğru ilerlerken Tink'e dönüp bakıyorum. Yüzünde hâlâ o kırılğan ifade var. Lanet olsun. Hedefimize giden kapının önünde duruyorum ve elini sıkıyorum. "Benimle kal."

", değil mi?"

Her zamanki hırçınlığı değil ama idare eder. Kapıyı açtım ve onu içeri çektim. Etrafına baktı ve homurdandı. "Yatak mı? Gerçekten mi? Ne kadar da kibirlisin."

Oda basit bir yatak odasından çok bir süit. Neredeyse benimki kadar büyük bir yatak odanın yarısını kaplıyor olsa da, gazlı şöminenin yanında üç adet şişirilmiş sandalye de var. Rahat ve romantik ve planladığım şey için mükemmel. Unutulmayacak bir düğün gecesi.

Ateşin önündeki yeri işaret ediyorum. "Orada dur."

Tink yavaşça yanıma geliyor. Ateş ışığı soluk teninde ve altın sarısı saçlarında oynuyor, neredeyse bir şekilde kıvrımlarının üzerinde titriyor. Yakında. Yakında, ona istediğim her şekilde sahip olacağım. Ona doğru ilerliyorum ve bir elimi sırtından kışına doğru sürüklüyorum. "Bana güvenli kelimeni söyle."

İç çekişi tek itirazıydı. "Korsan."

Bu kelimeyi seçmesine bayıldım. ne anlama geldiğini, o güzel kafasının içinde bir yerlerde zamandır beni düşündüğünü seviyorum. "Aferin kızıma." Küçük fermuara dikkat ederek elbisesinin arkasını açıyorum. İçinden kıpırdanarak çıkıyor ve bir dakika durup Tink'in beyaz iç çamaşırları içindeki görüntüsünü takdir etmek zorunda kalıyorum. Sütyeni göğüslerini yukarı kaldırıyor ve gerçekten etkileyici bir göğüs dekoltesi yaratıyor. Külotu neredeyse hiç yok. Ve lanet jartiyer kemeri ve baldırları. Aynı anda hem üzerindeki her bir iç çamaşırı parçasını sökmek hem de onu sonsuza dek içinde tutmak istiyorum.

"Dilini kedi kaptı."

Onu yavaşça incelemeyi bırakmıyorum. "Etkilemek için giyinmişsin. Erkeğine manzaranın tadını çıkarması için bir saniye ver." "Sen benim erkeğim değilsin."

"Parmağındaki yüzüğüm aksini söylüyor."

Oflaması kulaklarıma müzik gibi geliyor. Yavaşça, çok yavaşça, rahat ve kendinden emin haline geri dönüyor. Yeraltı Dünyası'na geri döndüğü için mi yoksa benimle şakalaştığı için mi bilmiyorum ama her halükarda bunu kabul edeceğim.

Etrafında yavaş bir daire çiziyorum ve *sevişiyorum*. Planımı bir kenara atmanın cazibesi neredeyse ezici. Ama planım onu baştan çıkarıp yatağıma atmak. Bu gece bunu kendi yöntemimizle yapacağız. "Bana güveniyor musun?"

"Hayır. Sonraki soru."

Kıkırdıyorum ve arkasında duruyorum. Tek tepkisi omuzlarında hafif bir gerilme oluyor. Ama beni görmek için dönmüyor. Güzel. "Kalbin hakkında konuşmuyorum, Tink. Ruhundan bahsetmediğimden de eminim." Saçlarını yavaşça boynundan çekiyorum ve parlayan bukleleri yumruğumun etrafında döndürüyorum. "Ben senin bedeninden bahsediyorum. Vücudun konusunda bana güveniyor musun?"

"I ..." Titriyor. "Evet. Güzel. Sana o kadar güveniyorum."

"Güzel." Boştaki elimle arkama uzanıyorum ve şöminenin üzerindeki göz bağını alıyorum. Öne doğru eğilip göğsümü sırtına yaslıyorum ve ona ipeksi dolgulu kumaşı gösteriyorum. "O zaman başlayabiliriz."

"Oh, seni pislik," diye nefes alıyor.

"Gözlerini kapat." Saçlarını karıştırmamaya dikkat ederek göz bağını başından geçiriyorum. Ayarlamak birkaç saniye sürüyor ve sonra onun yanında bir dizimin üzerine çöküyorum. Elini omzuma götürüyorum ve topuklu ayakkabılarını çıkarmaya başlıyorum. Dengesinin yerinde olduğundan emin olduktan sonra elini itip ayakkabılarını ve elbisesini topluyorum. Yatağın diğer tarafındaki küçük şifonyere bırakıyorum.

Önünde durmak için geri çekiliyorum. "Diz
çök." "Senden gerçekten nefret ediyorum."

"Hayır, . Diz çök."

Zarifçe dizlerinin üzerine çöküyor. Yıllar boyunca onu tam olarak
bu pozisyonda binlerce kez gördüm, ama *benim* için asla. Katıksız
memnuniyet beni neredeyse bir adım geri attırıyor. Tink benim.
Sonunda *benim* oldu. "Bu noktadan kımıldama. Anladın mı?"

Pembe dudaklarını ıslatıyor ve sonunda başını sallıyor. "Evet...
Efendim."

Lanet olsun, bu kadın beni öldürecek. Fikrimi değiştirmeden
odadan çıkıyorum, nereye gittiğimi bilmesini sağlamak için ağır
adımlarla odadan çıkıyorum. Kapıyı kapatırken sessiz olmaya zahmet
etmiyorum. Beklenti şu anda oyunun yarısı ve onun sabırlı olmasını
sağlamak ikimiz için de sadece kazancı artıracak.

Tam istediğim gibi üç kişi kapının dışında beni bekliyor. Önce
Gaeton'a baktım. Üçlünün içinde arkadaş diyebileceğim tek kişi o -
arada sırada çıkarları olan. Beast ve Malone daha çok ortak ilgi alanları
olan akranlar. Onlara büyük saygı duyuyorum ama bu kulübün dışında
sahip oldukları gücün de farkındayım. Beast, tıpkı Gaeton gibi Siyahlı
Adam için çalışan bir general olabilir ama onda herkesi mesafeli tutan
bir şey var. Malone kendi bölgesini yönetiyor, Carver Şehri'nin en
büyük dilimlerinden birini. Aynı zamanda benim güneydeki komşum,
ancak göreve geldiğimden beri aramızda en ufak bir bölge anlaşmazlığı
bile yaşanmadı.

Gerçekten, tek ortak noktaları geçmişte Tink ile oynamış olmaları
ve birbirleriyle olan sorunlarını aşmak için ona yeterince düşkün
olmaları. En azından bir sahne süresince.

Gaeton sırtıyor. "Düğün gecenizi geçirmek için ilginç bir yol."
Benden birkaç santim, Beast ve Malone'dan da en az yarım ayak daha
uzun duruyor. Adam dev gibi.

Detayları zaten konuşmuştuk. Sahne boyunca Tink'in hakimiyeti paylaşılacak. Daha önce de böyle şeyler yapmıştım ama genellikle gösteriyi yöneten Dom olmak yerine konuklardan biri oluyordum. "Hepiniz onunla daha önce oynadınız. Nelerden hoşlandığınızı biliyorsunuz. Onu sınırda istiyorum, ama onu ele geçirmeyin."

"Bunu yapabiliriz." Malone boş boş altın okşuyor. Saçma sapan bir alet, sapının alt kısmı mücevherlerle kaplı, Malone'u tanıyorsam hepsi gerçek. Ayak bileklerini sarmak ve bir adamı öldürebilecekmiş gibi görünen parlak siyah topuklu ayakkabılarını göstermek için özenle dikilmiş çizgilerle düşen bir çift koyu mor pantolon giyiyor. Siyah ipek bir bluz ve pantolon askısı görünümünü tamamlıyor ve Malone için bu her zaman *bir* görünüm. Kısa sarı saçları yüzünden geriye doğru taranmış. Hâlâ kaç yaşında olduğundan emin değilim. Gözlerinin kenarlarında, eğer gülümserse muhtemelen derinleşecek olan belli belirsiz çizgiler var ama bu onu otuz ile altmış arasında bir yere koyabilir.

"Onun için çok şey ." Beast beni yakından izliyor. Benden birkaç santim daha kısa ve daha zayıf yapılı olabilir ama buranın dışında mutlu bir şekilde sırtımı dönebileceğim biri değil. Bu sahne için hem onun hem de Gaeton'un aynı odada olması bir risk. Şu anda bile Malone'un iki yanında duruyorlar, sanki aynı alanı işgal etmek için bile bir tampona ihtiyaçları varmış gibi.

Kahretsin, hata mı yapıyorum? Ona bir bakış attım. "Siz ikiniz uslu duracak mısınız?" Eğer odayı mahvederlerse, Hades kıcıma tekme basacak.

"Son zamanlarda eski... kinleri bir kenara bıraktık." Gaeton sırtıyor ama burada duran herkesi ikna edecek şekilde değil. "Öyle değil mi Canavar?"

"Aşağı yukarı." Beast burada kot pantolon ve düz bir tişört giyerek paçayı kurtarabilen tek kişi olabilir, ama bir şekilde

sadece onun için alışıyor. Bakışlarını tutuyor, mavi gözleri koridorun alçak ışığında neredeyse ürkütücü. "Ne olursa olsun, bu gece uslu duracağız."

Alabileceğim en iyi söz bu. "O zaman başlayalım."

Kapıyı açıyorum ve Tink'i tam olarak bıraktığım yerde, başı öne eğik diz çökmüş halde bulmaktan memnuniyet duyuyorum. Ateş onu aydınlatıyor ve bu manzara bir saniyeliğine nefesimi kesmiyorsa ne olayım.

Gaeton omzunu çarpıyor ve kaşlarını sallıyor. Ters ters bakıyorum ama olacakları tahmin ederken mesafemi korumak zor.

Diğerleri dağılırken Tink'in ona doğru yürüdüğümü duymasına izin veriyorum. Yavaşça ayağa kalkmasına rehberlik ediyorum, sallanmaması için bir elimi tutuyorum. "Bana güvenli kelimeni tekrar söyle."

Bu sefer tereddüt etmedi. "Korsan."

"Aferin kızıma. Hadi başlayalım."

BÖLÜM 9

TINK

Bir sahnenin çehresini değiştirmek için göz bağı gibisi yoktur. Hook'a vücudumla güvendiğimi söylerken yalan söylemiyordum ama Neler olacağını görebilmek içimde bir beklenti ve lezzetli bir korku hissi uyandırıyor. Yeraltı Dünyası'nda tek bir gerçek kural vardır, ancak geçmişte insanların bunu çiğnediği zamanlar olmuştur. Göz ardı edilen bir güvenli kelime yüzünden birileri tehdit edildiğinde ya da zarar gördüğünde.

Geleceğin ne getireceği düşüncesiyle bir korku tsunamisiyle yüzleşiyor olabilirim, ancak iliklerime kadar biliyorum ki Hook bu gece yüzde 100 içinde olmadığım hiçbir şey yapmayacak.

Sadece *ne* yapacağını bilmiyorum.

Büyük eli enseme durdu. Tam olarak kavramıyor. Daha çok sabitleyici bir dokunuş ve eğer ona yaslanmazsam cehenneme giderim. O benim karanlık denizdeki kayam, bu odada emin olabileceğim tek şey. Sesi kulağıma geliyor, alçak ve samimi. "Kendimi özellikle cömert hissediyorum, bu yüzden bu gece sana bir dizi seçenek sunacağım."

Bu bir tuzak. Öyle
olmak zorunda.

Dudaklarımı
yalıyorum. "Tamam."

"İlk olarak-acı mı zevk mi?"

Kulaklarımı zorluyorum ama onun arkamda olmasından başka bir şey hissedemiyorum. Kapının açılıp kapandığını duyduğumda odadan çıktığından şüpheleniyorum, ama bu numaranın sadece Domi- nant'ın itaatkârını gözetimsiz bırakmış gibi *görünmesi* için ayarlandığını da gördüm. Emin olmadan beklemenin ıstırabı özel bir ön sevişme türüdür.

Eğer gittiyse... Ne yapmak için gitti?

Sonunda, ona sadece dürüstçe cevap verebilirim. "İkisine de."

Kıkırdaması içimde gümbürdüyor ve yanıt olarak kalçalarımı birbirine kenetliyorum. Ona olan ilgimi kadar uzun süre inkar ettim ki, sanki bunca zamandır birikiyormuş gibi, yeniden müttefik fevri kararların telaşıyla patlamaya hazır bir volkan gibi. Bunu bilsem bile duramıyorum. Kapana kısıldım ve korkuyorum ve lanet olsun, bu küçük zevk parçasını kendim için alacağım ve bunun için tek bir özür bile dilemeyeceğim.

Kanca'yı istiyorum. Onu almak için yeterli bir sebep.

Serbest eli benimkini yakalıyor. "Açgözlü kız. Sana tam olarak istediğin şeyi ve daha fazlasını vermeyeceğimi mi sanıyorsun?"

"İstedğim şey senin sikin." Kelimeler serbest kaldı, çok uzun zamandır aktif olarak görmezden geldiğim bir gerçek.

"Her zamanki gibi, teklifim geçerli." Dudakları çıplak bacaklarımı okşuyor. "Dizlerinin üzerine çöküp yalvarman şartıyla."

O noktaya geleceğimi biliyorum. Bu kaçınılmaz. Onu içimde istiyorum. Terli, bitkin ve doygun olana kadar vücudunu kullanarak endişelerimi yok etmesini istiyorum. Sadece onu istiyorum. Ama ben gururlu bir yaratığım ve kendimi yalvartamam. Bu şekilde olmaz. Henüz yalvaramam.

Başımı yavaşça sallıyorum. "Hayır."

Sesi hayal kırıklığına uğramış gibi değil, düpedüz keyifliymiş gibi çıkıyor. "Ben de öyle düşünmüştüm. Endişelenme, güzel kız. Bu gece seninle ilgileneceğimi söyledim ve bunu yerine getirmek için her türlü niyetim var.

Bu konuda." Duraklıyor, o an beklentiyle dolu. Kanca elimi bırakırken nefesimi tutmaktan kendimi alamıyorum ama avucunun ağırlığını boynuma yaslamaya devam ediyor. Başparmağıyla boğazımın yan tarafını okşuyor. "Benimkini alamayacağına göre, yerine geçecek birkaç kişi ayarladım."

İkinci bir çift el hafifçe kalçalarımın iniyor, nasırlar aşırı hassaslaşmış tenime baskı yapıyor. Daha iyi bildiğim halde sıçradım. Önümden gelen sert bir kahkaha, dokunuştan zaten şüphelendiğim şeyi bana söylüyor. Gaeton. Kimsenin elleri onunkiler kadar büyük değildir. Bir an sonra nefesi karnımın üzerinde geziniyor ve ardından dili geliyor. İrkilmemek için kendimi zor tutuyorum. Vücudumu seviyorum ama vücut imajı sorunlarına karşı hassas değilim. Karnım yumuşak ve seçme şansım olsaydı ağzını tercih edeceğim başka vücut bölgelerim var.

Hook'un kulağımdaki sesi beni şimdi ve buraya geri sürüklüyor. "Bileklerini sırtının alt kısmında çapraz yap."

İtaat etmek için yavaşça hareket ediyorum. Çok yavaş, çünkü Gaeton bileklerimi yakalıyor ve onları Hook'un istediği yere yönlendiriyor. Tek eliyle onları yerlerine sabitliyor ve Hook çıtlıyor. "Zorluk çıkarmayı mı planlıyorsun, Tink?"

"Ben her zaman zor biriyim." En iyi çabalarımın rağmen sesim nefes nefese.

Gaeton karnıma doğru mırıldanarak, "İşte gerçek bu," diyor. Jartiyer kemerini atlıyor ve dili külotumun bandının altına dalıyor. Daha sonrasının vaadiyle alay etmekten fazlasını yapmak için yeterli dokunuş değil.

"Mmm." Hook bana tam olarak gülmüyor ama gülmek ister gibi bir hali var. Yıllar boyunca her türden Dom'um oldu, ama o uzak güç meselesiyle uğraşmayan birkaç kişiden biri. O zaten eğleniyor ve kendinden çok zevk alıyor ve oyun oynamak istemiyor. En azından duygusal mesafe oyunları değil. O

Yine de oyun oynuyor. "Sanırım ellerini görebileceğimiz bir yerde sağlamamız gerekecek."

Gaeton kalçalarımı okşamaya ve külotumun çizgisi boyunca tembel öpücükler kondurmaya devam ediyor. Kendime rağmen rahatlıyorum, kalçalarımı Gaeton'un ağzına doğru eğerken Hook'un ensemdeki elinin beni biraz desteklemesine izin veriyorum.

Sonra üçüncü bir çift el bana dokunuyor. Yumuşak . Uzun tırnaklar. Kadınsı.

Donup kalıyorum ama rahat olup olmadığım umurunda değil gibi görünüyor. Bileklerimi Gaeton'dan alıyor ve yastıklı bir kelepçenin içine bastırıyor. Rahatsız etmediğinden emin olmak için sıkılığını test ederken her hareketi zengin bir deneyimden bahsediyor ve sonra dokunuşu kayboluyor ve diğer tarafımda yeniden ortaya çıkıyor. Boynumun dibinde Kanca'nın elinin yerini soğuk bir metal çubuk alıyor. Kollarımı hareket ettiremeyecek şekilde açıkta kalıyorum.

Etrafımda kayıyorlar ve Gaeton külotumu bacaklarımdan aşağı çekiyor. Tam da bu nedenle onları jartiyerin üzerine giyiyorum ve Hook'un alçak sesle küfretmesi başlı başına bir ödül. "Ne kadar güzel bir resim çiziyorsun." Ellerini saçlarımda gezdiriyor ve ağırlık ayarlandığında, yüzümden uzak tutmak için ördüğünü geç de olsa fark ediyorum. Gözlerim bağlıyken görebildiğimden değil ama Hook'un kendine göre nedenleri var. Her zaman vardır.

Göğüs kafesime soğuk bir bıçak darbesi indirdi ve piç kurusu sutyenimi kesti. Geriye sıçradım ama kadın beni yakaladı. Zayıf ama güçlü. Onun omuzlarımdaki ve Gaeton'un kalçalarımdaki elleri beni ayakta tutuyor. "Ne oluyor, Hook? Bunun ne kadar pahalı olduğunu biliyor musun?"

" dur."

Bir yanıma itaat etmek istiyor ama zaten bu sahnenin çoğunu korkutularak geçirdim. "Siktir git."

Bir sonraki emriyle sırtışıını duyabiliyorum. "Onu tut."

Gaeton'un tutuşu değişiyor, amımı okşarken bile kalçalarımı kazıyor. Kadın ayırıcı çubuğu tutuyor olmalı çünkü ona yaslanana kadar geriye doğru eğilmek zorunda kalıyorum. Hafif bir kehribar kokusu alıyorum ve birden kim olduğunu anlıyorum. Malone. Altın Kraliçe.

Vay anasını, Hook bu sahne için elinden geleni yapmış.

Savaşıyorum çünkü kendime engel olamıyorum, çünkü beni her zorladıklarında arzum daha da artıyor. Tüm bunlar olurken, Hook'un etrafımızda dönerken attığı adımları takip ediyorum. Bilerek ağır adımlar atıyor, tam olarak nerede olduğunu bana bildiriyor, sahnenin geri kalanı kontrolümden çıktığında bana kendimi topraklayacak bir şey veriyor.

"Göğüs ucu kelepçeleri." Sesi kısa bir mesafeden geliyor, bu yüzden göğüslerimi avuçlayanın elleri olmadığını biliyorum. Meme uçlarımı sert tepelere kadar emen onun ağzı değil.

Odada bizimle birlikte üç kişi daha var. Aklımı olarak toparlayamıyorum. Paylaşmayı sevdiğini biliyorum ama bu tamamen farklı bir şey gibi geliyor.

Üçüncü adam meme ucu kelepçelerini takıyor ve göğüslerime acı vermekten çekinerek son bir kez sıkıyor. Gaeton hâlâ benimle alay ediyor, tam olarak yalamıyor, ihtiyacım olan teması sağlamıyor. Malone beni zorla hareketsiz bırakıyor.

Bunu bir kelimeyle durdurabileceğimi biliyorum. Hepsi buna saygı duyacaktır. Nihayetinde burada güç bende, sadece tamamen vazgeçerek bile olsa.

Durmasını istemiyorum. Beni biraz kaldırdıklarında ve birisi yayıcı çubuğu tepemdeki zincire benzeyen şeye bağladığında duyumlar çağlayanını memnuniyetle karşılıyorum. Tam olarak asılı değilim - ayaklarım hala yere zar zor değebiliyor- ama bu tehlikeli bir denge. Gaeton ve Malone bu gerçeği kanıtlamak istercesine beni serbest bırakıyor ve ben de sallanıyorum. Kanca

beni anında yakalıyor, bu da bana onun başından beri burada olduğunu söylüyor. Hiçbir zaman düşme tehlikesiyle karşı karşıya olmadığını.

Bu düşünce beni güldürüyor. Bu doğru. Düşme yeteneğimi uzun zaman önce kaybettim. Geri kazanmaya hiç niyetim yok. Onun için bile. *Özellikle* de onun için.

"Hâlâ benimle misin?" diye mırıldanıyor. Bir an için başparmaklarının elmacık kemiklerimi okşadığını hayal edebiliyorum, ama dokunuş o kadar çabuk kayboluyor ki, hayal ettiğimden eminim.

Dudaklarımı yalıyorum. "Başka nerede ki?"

"Güzel." Bir başka hafif dokunuş, bu kez dudakları dudaklarımda. "Zevk almadan önce acı çekeceksin."

Dönen zihnimin neden bahsettiğini anlaması birkaç değerli anımı alıyor ve o zamana kadar dokunuşu kayboluyor ve sadece yakın mesafedeki bedensiz bir sese dönüşüyor. "Gaeton senin güzel amını yalayacak ama ben izin verene kadar boşalmayacaksın."

"Orgazm yoksunluğu. Gerçekten orijinal." Sırıtmaya çalışıyorum ama pek beceremiyorum. Bu tavrı sürdürmek için her şeyimi harcıyorum ama başka seçeneğim yok. Oynamaya daha yeni başladık ve ben şimdiden affedilemez bir şeyin eşiğine gelmiş durumdayım.

"Bakalım planladığım şey boyunca o akıllı ağzını koruyabilecek misin güzel kız?"

Cevap vermek için akıllı ağzımı açıyorum, ama Gaeton bu anı kalçalarımın tutup beni ağzına doğru sürüklemek için seçiyor, beni biraz kaldırıyor, böylece ayak parmaklarım yere zar zor değiyor. Ben küçük değilim, ama o tuğladan bir ev gibi inşa edilmiş ve dilini amımın üzerinde gezdirirken kolları titremiyor bile. "Mmmm." Gaeton bir kahkaha atıyor. "Hook, en iyi hediyeleri sen veriyorsun."

"Daha yeni başlıyorum." Hook'un sesi hâlâ eğleniyor gibi ama sesi daha sert, sanki o da kadar etkilenmiş gibi. "Başla."

Bir an için benimle konuştuğunu sanıyorum, ama sonra ilk kırbaç sırtımda patlıyor ve diğer ikisiyle konuştuğunu anlıyorum. Beni , vuruşlar sanki sırtımda farklı açılarda gibi tam olarak iniyor. Tam olarak *acıtmıyor*, ama acı, Gaeton'un ağzı kadar beni de kıvrandıran sıcak bir deli yanığına dönüşüyor. "Kanca," diye nefes nefese kaldım.

"Sana yaptıkları her şey benim bir uzantım." Sesi önümde dikleşiyor. Gaeton'un arkasında duruyor olmalı. "Gae- ton'un dili kalçalarının arasında." Söz konusu adam tenime karşı inliyor ve sonra Hook'un elinin arkasının iç uyluğuma dokunduğunu hissediyorum. Parmaklarının diğer adamın saçlarında olduğunu, dokunuşunu Gaeton'ın ağzını yönlendirmek için kullandığını ve onu klitorisime doğru ittiğini anlamam zevk-acı uyuşturulmuş beynimin bir anını alıyor.

Kalçalarımı döndürmeye çalışıyorum ama Gaeton beni çok sıkı tutuyor. Hook'un kahkahası biraz acımasızlaşıyor. "Bu odadaki *her şey* benim keyfime göre gerçekleşir. Buna senin orgazmların da dahil. Henüz değil, güzel kız."

Sırtıma vurulan darbeler artıyor ve iniltilerimi tutamıyorum. Sırtım yanıyormuş gibi hissediyorum. "Lütfen."

"Bu da bir başlangıç."

Zevk rüzgar gibi esiyor, acı onu kavrayışın ötesinde bir şeye dönüştürüyor. Ayak parmaklarım onunla birlikte kıvrılıyor. Her nefes verişim daha çok hıçkırık gibi geliyor. Orgazmımı zapt edemiyorum. Kahretsin, istemiyorum. O kadar yakınım ki, uçurumun kenarına geldiğimi hissedebiliyorum...

Her şey durur.

Gaeton kalçama bir çimdik atıyor ve ayaklarımı dikkatlice tekrar yere koyuyor. Kırbaçlama başladığı gibi aniden durdu. Ayak parmaklarımın üzerinde sallanırken, bileklerimi bağlayan çubuktan yarı yarıya sarkmış halde kalıyorum. Tam olarak rahat değil, ama umursamayacak kadar aşırı hassasım. I

Nefes alıyorum ama oksijen sadece beynimi ve vücudumu kıvılcımlardan oluşan bir çağlayana dönüştürüyor. "Seni *pislik*."

"İşte orada." Eller bileklerimdeki kelepçeleri çözüyor ve sonra Kanca'nın kolları bana sarılıyor. O olduğunu bildiğimi sorgulayamayacak kadar aklımı kaçırmış durumdayım. Basitçe öyle. Beni geniş kalçalarının üzerinden geçiriyor ve ellerimi dikkatlice yere koyuyor. Pozisyon kıcımlı havada bırakıyor ve bir raket inip acı içimde yankılandığında ne olacağını zaten biliyorum.

"Vay anasını." Bu acı oyunu hâlâ spektrumun hafif ucunda, ama Hook'un beni diken üstünde tutmak için dikkatle düzenlediği bir dans. İşe yarıyor.

" mu, güzel kız?"

Vuruşlar karşısında rahatlamaya çalışıyorum ama parmaklarını hâlâ gülümseyen sırtımda gezdirmeye başladı. Bu his çok fazla. Düşüncelerim misket gibi dağılıyor. "Evet. Duymak istediğin bu mu? *Evet*, seni *pislik*, acıyor."

Kıcımlı sıkıyor, tam da son darbenin düştüğü noktadan. Bağırıyorum ve kıvranıyorum, ama bunun onun dokunuşundan uzaklaşmak için mi yoksa daha da yakınlaşmak için mi olduğunu söyleyemiyorum. "Sanırım şimdilik bu kadar yeter."

Göz bağının arkasında kaşlarımı çatıyorum. Her şey bulanık ve belirsiz geliyor ve tam olarak odaklanamıyorum. "Bu kadar yeter mi?"

"Mmmm." Bir kez daha sıkıyor ve parmaklarını amımı avuçlamak için aşağıya indiriyor. "Sırılsıklam. Bana doğruyu söyle, ben de seni ödüllendireyim."

Konuşurken yaptığı sıçramalara ayak uyduramıyorum. Yapmam gerekiyor mu bilmiyorum ama tüm vücudum hatırladığım acı ve zevkle aydınlanırken bana böyle dokunurken odaklanmam imkansız. "Evet?"

Zeki parmakları klitorisimi zar zor okşuyor. "Güvenli kelimeni beni düşünerek mi seçtin?"

Uzak bir yanım yalan söylememi istiyor. Bunu yapmak için her türlü niyetim var, ama ağzımı açtığımda gerçek ortaya dökülüyor. "Evet," diye nefes alıyorum.

Dokunuşu sakinleşiyor ve beni dikkatlice ayağa kaldırırken elinin biraz titrediğine neredeyse yemin edebilirim. Kalçalarındaki elleri kadar uylukları da beni sabitliyor. "Gerekirse çığlık at."

İlk meme ucu kelepçesini serbest bırakmadan önce aldığım tek uyarı bu. Kan reddedilen boşluğa geri akıyor ve acı sırtımı eğip dudaklarımdan bir inilti çıkarıyor. Sonra Hook'un ağzı orada, dili sırayla yatıştırıyor ve işkence ediyor. İşlemi diğer meme ucumla tekrarladığında acı ancak azalıyor.

"Devam etmeden önce son bir soru."

Her Dom'un kendi tarzı vardır. Hook'un çalışmasını çoğunlukla uzaktan gördüm, sadece olaydan sonra korkuttuğu diğer denizaltılardan gelen raporları duydum, bu yüzden dürüst olmak gerekirse ne kadar sözlü olduğuna biraz şaşırdım. Muhtemelen şaşırmamalıyım. Onun da her zaman bir ağzı vardı, tıpkı benim gibi. Dudaklarımı yalıyorum. "Tamam."

"Bu gece kaç sik istiyorsun?"

Son engellerimi de ortadan kaldıracak tek bir cümle. Ağzımı açıyorum ama kelimeler yerine bir inilti kaçıyor. Kanca kalçalarımı okşuyor, bu kadar vaat dolu olmasaydı yatıştırıcı olabilecek bir dokunuş. Hemen cevap vermeyince, nefesi dudaklarıma değene kadar eğiliyor. "Sana bir ipucu vereyim, Tink. Sayı sıfır ile üç arasında olabilir." Kıkırdıyor. "Eğer üçten fazla istersen, ne yapabileceğimize bakarız."

"Üç." Cevap bir göbek atmanın tüm zarafetiyle ortaya çıkar. "Üç tane istiyorum."

"Açgözlü kız." Dudaklarıma bir öpücük konduruyor. "Bana güveniyor musun?"

Hayır. Bir sahnenin ortasında aklımı kaçırmak üzere bile değildim.
"Bedenimle."

En ufak bir tereddüt. "Bu yeterli olacaktır."

BÖLÜM 10

TINK

Birkaç dakika sonra Hook beni yatağa götürüp bir adamın üzerine oturttu. Gaeton. O kalın kalçaları nerede görsem tanırım. Onun rom-kahkahası da bunu doğruluyor. "Gösteriyi izleyemeyecek olman çok yazık, Tink."

"Başka zaman," diyor Hook ben daha konuşmadan.

Uzun zamandır ilk defa ne diyeceğimi bilemiyorum. Bir şey söylemek *zorunda* olmasam da olur. Bu şovu yöneten ben değilim. Hook yönetiyor. Gaeton'un sikini yumruklarken, prezervatifi takarken kalçalarımı okşayan eli ve beni aşağı indiren kalçamdaki tutuşu. Gaeton'un beni neredeyse rahatsız edici bir şekilde doldurduğunu biliyorum, ama bu gece diğerlerinden daha fazla sorumlu değil. Aleti, ağzı, her şeyi Hook'un iradesinin bir uzantısı.

Hook'un vasiyetinde düğün gecemde bana üç sik verilmesi de var.

Ondan bu nefret etmeseydim onu sevebilirdim.

Gaeton'un boyutuna uyum sağlamaya çalışarak yer değiştiriyorum ve Hook'un parmakları klitorisimi buluyor. "Rahatla."

Rahatla. Sanki şu anda böyle bir şey söz konusu bile değil. Daha önce inkar ettiğim orgazmım, parmağının ucuyla beni aynı anda tahrik ediyor.

sarılmak. Yer değiştiriyorum, ama bu sadece Gaeton'un içime lezzetli bir şekilde sürtünmesine neden oluyor. "Siktir."

"Ağzına sağlık." Bir kıkırdama daha. "ne eğil ve ellerini Gaeton'un göğsüne koy."

Gaeton bana yardım ediyor, ellerimi Hookun tuttuğu yere bastırıyor. O kadar uzun boylu ki bu pozisyon beni onun üzerine uzatıyor. Hook bir elini omurgamda gezdiriyor ve sırtımın alt kısmında duruyor.

Kadınsı eller kıcıımı sıkıyor, beni yayıyor. Kendimi durduramadan . Malone'un kısık kahkahası Hook'unkine katılıyor. "Bunun bize değil de karına bir hediye olduğuna emin misin? şu anda kendimi oldukça şanslı hissediyorum."

Eşim.

Bu kelime beni bu odadaki herhangi bir insanın yapabileceği herhangi bir eylemden daha fazla damgalıyor. Bana yapacakları hiçbir şey Hook'un rolm temelden değiştirmesiyle boy ölçüşemez. Ona izin verdiğimi.

"Malone senin kıcıını almak için can atıyor." Hook'un sesi kulağımda saf bir heyecan uyandırıyor. "Bu gece için hangi renk straponu seçtiğini tahmin etmek ister misin?"

Malone'un zevkine göre kullandığı bir gökkuşağı askılı dildos var. Her birinin farklı bir boyutu, şekli veya özelliği vardır. Koleksiyon da en az kadının kendisi kadar kötü şöhretli.

Sertçe yutkunuyorum. "Mor mu?" Güzel bir orta boy ve şekil. Çok süslü değil.

"Yakın. Mavi." Bir st beden. Kulak mememi ısırarak beni titretiyor, bu hareket Hook'un parmaklarını ve Gaeton'un sikini titreştirdiğinde içimde bir zevk ağlayanı gönderiyor.

Gaeton küfreder. "Kahretsin, ama senin kadının iyi hissettiriyor, Hook."

Gaeton'la daha önce de yattım. Eğlenceli ve acımasız biri ve son ilişkisi de alevler içinde bittikten sonra

Benim yaptığım gibi. Benim *yaptığım* gibi. Daha önce hiç böyle olmamıştı. Ben oynanacak bir oyuncağım ve onların hepsi benim zevkim için Hook tarafından kullanılan araçlar. Her ikisi de doğru, ama yine de aklımı zar zor toparlayabiliyorum.

"Bekle," diye mırıldanıyor Hook. Benimle mi yoksa Gaeton'la mı konuştuğundan emin değilim.

Sonunda bunun bir önemi kalmıyor çünkü Malone onu unutmamamızı sağlıyor. Üzerime kayganlaştırıcı sürüyor ve sonra yapay penis kıcıma bastırıyor. Mavi onun en büyük straponuna yakın bir yerde değil, ama yine de şaka değil. Girişimi ihlal edip yavaşça inç inç daha derine bastırırken inliyorum.

Hook klitorisimle oynamayı bıraktı. Elleri her yerde gibi görünüyor. Omurgamı okşuyor ve tekrar yukarı kaldırıyor. Kollarımın üzerinden. Döngüyü tekrarlamadan önce kısa bir süre göğüslerimi avuçluyor. Beni yatıştırıyor. "Rahatla, güzel kız. Bunu kaldırabilirsin. Karşı koyma. Sadece nefes al."

Malone son santimi de indirip dar kalçaları kıcımla buluştuğunda nefesim kesiliyor. Gaeton'un devasa siki bu kadar yer kaplarken, kendimi inanılmaz derecede dolu hissediyorum. Yer değiştiriyorum ama hissi hafifletmek mümkün olmuyor. "İhtiyacım var..."

"Biliyorum." Hook'un eli enseme iniyor ve beni yukarı kaldırırken bile topraklıyor. Yeni pozisyon diğer ikisini daha da derine itiyor ve onlara karşı huzursuzca hareket etmekten kendimi alamıyorum.

"Jameson." Onun adını söylemek istemiyorum. Gerçekten istemiyorum. Şimdiye kadar dudaklarımdan çıkan her şeyden daha çok yalvarma gibi geliyor.

"Yakında, Tink." Başparmağını alt dudağımın üzerinde gezdiriyor. "Beast'in içeri girmesine izin verecek misin? Oldukça sabırlı davrandı, sence de öyle değil mi?"

Oh. Aman Tanrım. Tanrım.

Yavaşça başımı sallıyorum. Şaşkın. Muhtaç. "Evet, efendim."

"Aferin kızıma." Ağzımı dürterek açıyor ve beni hafifçe yana kaydırıyor, sonra Beast'in siki orada. Dudaklarımı iterken dilim piercinglerinin üzerinde oynuyor. Daha derine, daha derine, ta ki

Boğazımın arkasını dürtüyor ve burnumdan nefes almak, başarmak için konsantre olmam gereken bir şey.

"Herhangi bir nedenle durman gerekirse Gaeton'un göğsünü tokatla." Elimi tutuyor ve gösteriyor. "Anladın mı?"

Konuşmak söz konusu bile değil, bu yüzden biraz inliyorum. Altımda Gaeton gülüyor, sesi benim hissettiğim kadar gergin.

"Yaptığın resmi görebilseydin." Hook'un başparmağı kulağımın arkasındaki noktayı ve boynumu okşuyor. "Sana verdikleri her şeyi alacaksın ve daha sonra bu deneyimden aldığın zevk için bana teşekkür edeceksin." Sesi sertleşiyor. "Başla."

Beni yavaşça sikmeye başladılar, her biri sınırlarımı anlamaya çalışıyordu. Tek bir penetrasyona odaklanamıyorum. Gaeton derinlere itiyor ve klitorisime sürtünüyor. Malone sabit vuruşlarla kıcımı okşuyor. Beast ağzımı sikerken başımı hareketsiz tutmak için saç örgümü bir yumruğa doluyor.

Önce kendi ritmini buluyor. Ya da belki sadece neyi sevdiğini biliyor ve bunu başarmak için beni kullanmaya niyetli. Kendimi biraz kirli ve biraz da kullanılmış hissettiriyor. Buna bayılıyorum. Onu alabildiğim kadar derine alabilmek için iyice açıyorum.

"Daha sert." Hook'un komutu diğer ikisinde bir düğmeyi çevirir.

Gaeton kalçalarımı kavırıyor ve beni iyice ayırıyor. Sonra beni Malone'a doğru iten sert darbelerle sikmeye başlıyor, bir yandan da Beast'in sikini boğazıma öyle bir sokuyor ki öğürüyorum ve gözlerimden akan yaşlar göz bağımı ıslatıyor.

Sonunda, kutsanmış bir şekilde, beynim tamamen kapanıyor, son savunmalarım da ortadan kalkıyor. Bana yaptıkları her şeyle rahatlıyorum, bedenimi kısır dalgalar halinde döven zevkle rahatlıyorum ki bu çok fazla.

Tüm bunlar olurken, Hook'un ensemdeki eli tamamen uçup gitmemi engelliyor.

Bekle.

Bu doğru değil.

Bana emredildiği gibi bir elimi Gaeton'un göğsünde tutuyorum ama boştaki elimle Kanca'ya uzanıyorum. Karnındaki kaslara dokunmama izin veriyor, pantolonunun kemerini kavramama izin veriyor, beceriksiz parmaklarımla bağları çözmeme izin veriyor. Zar zor odaklanabiliyorum ama sikini çıkarmayı başarıyorum. Ona bir vuruş yapıyorum, ama olmuyor... yapamıyorum

...

"Bekle." Her şey durur.

Beast ağızından çıkarken çenem ağrıyor. Hook ensemini sıkıyor. "Bana ne istediğini söyle." Sesinde artık hiç eğlence yok. Sadece sert bir emir.

"Gaeton'un sikini emmesini istiyorum." İstediğim tek şey bu değil. Ama aklım başımdan gitmiş olsa bile, *gerçekten* istediğim siki içime alacak kelimeleri tam olarak söyleyemiyorum.

"Mmmm." Alçak sesle rağmen, enseimde titreyen elini hayal etmediğime *eminim*. Ufacık bir titreme ama birden sebebinin ben olduğumdan emin oldum. "Ne düşünüyorsun, Gaeton?"

"Ne düşündüğümü sanıyorsun? Evet."

Biraz yer değiştiriyoruz ama Kanca beni tutmaktan vazgeçmiyor. Bunu kelimelerle ifade edemeyeceğim kadar takdir ediyorum. O benim dayanağım, bunu atlatmamı sağlayacak kişi.

"Gaeton'un sikimi içine alışını görememen çok yazık, karıcığım. Görülmeye değer bir manzara."

"Belki bir dahaki sefere," diye tekrarlıyorum ona.

Hook'un kahkahası serttir. "Evet. Bir sefere." En ufak bir duraklama. "Devam et. O gelene ya da sen gelene kadar durma."

Beast örgümü çekiştiriyor ve sonra siki ağızımı tekrar dolduruyor. Bu sefer ne duraklama ne de tereddüt var. Üçü birden

sanki hiç durmamışlar gibi beni sikmeye devam edecekler.

Hareket edemiyorum, düşünemiyorum, verdiklerini almaktan başka bir şey yapamıyorum. Alıyorum, alıyorum ve alıyorum. Zevk o kadar keskin ki, acıya dönüşüyor. Ve tüm bunların arasında, hayal gördüğümünden yarı yarıya emin olsam da, Gaeton'un Hook'un sikini emdiğini *duyabiliyorum*. Hook derinlere soktuğunda boğazının arkasından gelen kısık sesi. Gaeton diliyle bir şey yaptığında Hook'un sert nefes verişini. Hepsini.

Ve sonra Hook'un sesi, karanlığın içinden uzanarak bana evin yolunu gösterdi. "Bırak, Tink. Seni tutuyorum."

Orgazmım beni tamamen gafil avlıyor, beni temel parçalarım kadar parçalıyor ve onları daha da toz haline getiriyor. Hiç olana kadar ve o hiçlikte huzur var.

Sadece bir an sürüyor ve sonra Beast ağzımdan çekilip sıcak dölleri göğüslerimi kirpiklediğinde tekrar bedenime çarpıyorum. Malone, Gaeton beni belimden tutup çevirmeden sadece birkaç saniye önce gevşiyor, beni sırtüstü yatağa gönderiyor ve bir, iki, üçüncü kez içime giriyor. Çekiliyor, prezervatifi çıkarıyor ve alçak bir küfürle karnıma geliyor.

"Seni ne hale getirdiklerine bak," diye mırıldanıyor Hook onaylarcasına. Eli şakağıma dokunuyor ve bu, gözlerimdeki bağı gevşetmeden önce aldığım tek uyarı oluyor.

Oda sadece şömine ışığıyla aydınlanıyor ve o zaman bile uzun süre karanlıkta kaldıktan sonra göz kamaştırıcı derecede parlak. Gözlerimi alışmaya zorlamak için hızla kırıştırıyorum. şey teker teker netleşiyor. Gaeton arasında diz çökmüş, teni hafif bir ter pırıltısıyla parlıyor. Çilleri var. Bu beni hep şaşırtır.

Sol arkasında Malone duruyor. Onun için tasarladığım bir kıyafet giymiş ve bir iş gezisinden yeni çıkmış gibi görünüyor.

toplantı ya da bir pist, kalçalarına bağlanmış mavi horoz dışında. Gözleri yeterince sıcak olsa da bana hafif bir gülümseme veriyor.

Gaeton'un diğer tarafında, duvarın yanında ayakta duran Beast var. Bir insanda gördüğüm en kusursuz elmacık kemiklerine sahip ve soluk teninin hafifçe kızarması onu daha da çekici kılıyor. Çoktan sikini kot pantolonunun içine sokmuş ve sanki az önce ağzımı sikmiyormuş gibi duvara .

Sonunda, içinden çıkılmaz bir şekilde, bakışlarım Kanca'ya çekiliyor. Yanımda bir dizinin üzerine çökmüş, hâlâ boynumun arkasını destekliyor. Koyu renk gözleriyle yüzümü inceliyor ve orada ne gördüğünü tahmin bile edemiyorum. Her ne ise dudaklarına yavaş bir gülümseme getiriyor. Biraz çarpık, biraz kusurlu ama bugüne kadar onda gördüğüm en gerçek gülümseme. "Beni memnun ettin, Tink."

Buna karşılık göğsümde bir şey kıpırdıyor. Bunun her zaman iyi bir sahneden sonra hissettiğim aynı ağırlıksız his olduğuna kendimi ikna edecek gücüm yok. Bu farklı bir şey. Sadece tüm bu deneyim çok yoğun olduğu için değil. *O olduğu* için farklı.

"İsterseniz kalabilirsiniz." Sesini biraz yükseltiyor, belli ki diğerleriyle konuşuyor.

Malone straponu çıkarmak için zaman ayırdı ve saçlarımı karıştırmak için onun etrafından dolaştı. "Sonra görüşürüz, Tink."

Beast uzun bir süre bakışlarımı karşılıyor ve başını sallıyor. Tüm bu süre boyunca tek bir kelime bile etmedi, bu hem acı verici derecede seksi hem de bok gibi garip.

Sonra gittiler, geriye sadece Gaeton kaldı. Ayağa kalkıp geriniyor, parmak uçları neredeyse tavana değecek. "Biraz daha buralarda takılacağım."

Hook homurdanıyor. "Sen sadece kışının tekmelenmesini istiyorsun." "Suçlu." Sevimli bir gülümseme verir ve aniden oda birkaç ton daha parlak görünüyor. "Küçük karının izlemekten hoşlanacağını biliyorsun."

Aslında, izlemek isterdim. Gaeton bir switch'ti ama herkesin önünde boyun eğmediği için buna tanık olma fırsatım hiç olmadı. Hook'un ona hükmetmesini izlemek mi?

Evet, lütfen.

Hook beni yakından izliyor. "Evet, öyle görünüyor." Beni yerden kaldırıyor ve kolayca ayağa kalkıyor. "Birazdan yanına geleceğim, Gaeton."

"Elbette, acele etmeyin." Kendini kanepeye atıyor ve sırtıyor. "O kirli bir kız. Onu temizlesen iyi olur."

Kanca'ya beni yere bırakmasını, çok ağır olduğumu söyleme dürtümü bastırmak zorundayım. Belli ki her şeyi kontrol altında tutuyor ve bu sadece benim aptal beynimin bir pislik gibi davranması.

Beni yatağa yatırıyor ve geri çekilip bana bakıyor, gözleri sıcacık. "Benim küçük döl sürtüğüm." Ben nefesimi tutarken, yüzgecini göğsümdeki Beast'in döllerinin arasından geçirip Gaeton'un karnımı işaretlediği yere doğru sürüklüyor.

Onun dolambaçlı yolunun aslında rastgele olmadığını anlamam tam bir saniye sürüyor. Kaşlarımı çatarak vücuduma bakıyorum. "Az önce başka iki adamın gelişine *benimkini* mi yazdın?"

"Evet." Yorganı omuzlarımdan yukarı çekmek için yanımdan uzanıyor. "Seni temizlemek için bir şeyler getireceğim. Gittiğim birkaç dakika içinde Gaeton'u çok fazla tehdit etmemeye çalış."

Beni ne hale getirdiklerine bakmadan duramıyorum. "Denerim."

"Aferin kızıma." Sonra kapıyı usulca arkasından kapatarak gitti. Titremelerim başlıyor ve battaniyeyi omuzlarıma daha sıkı sarıyorum.

Gaeton koltuğun koluna sardığı bacağını tekmeliyor. Gözleri benim üzerimdeydi. "Yani, sen ve

Hook." "Kapa çeneni."

"Yaşlı evli bir çift." "Kapa çeneni."

"Bir bakmışsın üç çocuk olmuşsun ve artık benimle oynamaya gelmiyorsun."

Sözlerinin verdiği mide bulandırıcı hissi kovmak için kendimi bakışlarını tutmaya zorluyorum. "Gaeton. Kapa çeneni."

Sonunda .

Çocukları düşünemem. Hook bu sahte evlilikte benden bunu istemez herhalde? Yani, evet, her zaman bir aile istedim. Hâlâ da istiyorum ama yeni bir insanı mahvetmeyeceğime dair güvenim şu anda pek yüksek değil. Yine de tek istediğim koşulsuz seven bir aile.

Peter'ın ilk başta önüme attığı yem buydu. Gülümsüyor ve ailenin aslında kan bağıyla ilgisi olmadığına, kral rolü oynadığı kendi ailesini kurduğuna dair sözler veriyordu. Onun yanında kraliçe ve bu ailenin annesi olma hayali, on altı yaşında tam olarak anlayamadığım ama yine de ilgimi çeken bir şeydi.

Bir süre için, gerçekten çok iyiydi. Beni ilgi yağmuruna tuttu ve ben de açlıktan ölmek üzere olan bir şey gibi bunu içime çektim. Sonra görünüşüm, kelimelerim ve zamanım üzerindeki yaptırımlar başladı, beni Peter olmayan herkesten o kadar yavaş kopardı ki çok geç olana kadar bunun farkına varmadım.

Kafamı sallıyorum, anıları yok etmeye çalışıyorum ama işe yaramıyor çünkü vücudum titriyor. Bunu Gaeton'dan saklamanın bir yolunu bulamadan - hıyarın teki ama yine de o aynı odada otururken acı çekmeme izin vermeyecek kadar iyi bir Dom- kapı açılıyor ve Hook geri dönüyor.

Bana bir kez bakıp küfrediyor ve birkaç uzun adımda odayı geçiyor. Saniyeler sonra, güçlü kolları beni sımsıkı tutarken onun kucağındaydım. "Seni yakaladım."

Öyle değil ama, pek değil.

Gözlerimi kapatıyorum ve sonraki bakımı kabul ediyorum. Kanca'nın Gaeton'la alçak sesle konuştuğunun uzaktan , ama sözcükler benden uzaklaşıyor, çekiş bulamıyor. Bu iyi bir şey. Gözlerimi tekrar açtığımda yalnızdık. "Zavallı Gaeton."

"Lütfen. Bu gece senin amını ve benim sikimi aldı. Daha fazlası sadece açgözlülük olur." Hook çenesini başımın üstüne koydu. "Bu gece eve mi gitmek istersin yoksa burada mı kalmak?"

Home.

Bu kelime geçerli değil. Yeraltı Dünyası o güne kadar benim evimdi. Hook'un kalesi onun, benim değil. Evlilik olsun ya da olmasın, kendimi yerinden edilmiş ve başıboş hissediyorum. Başımı omzuna yaslıyorum ve iç çekiyorum. "Burada kalmak istemiyorum." Gece odalarından birini işgal etmek çok acı verir ve Hades'in süitime girmeme izin vereceğinden şüpheliyim.

Beni üzerinden indiriyor ve yatağın kenarına diz çökmek için hareket ediyor. Bu itaatkâr bir pozisyon olmalıydı, ama bu sefer onun odasında olduğundan daha fazla değil. Soğutucu görünümlü küçük bir kutuyu açıyor ve beni temizlemek için sıcak, ıslak bir bez çıkarmaya başlıyor.

Bakıyorum.

Her odada temizlik kitleri bulunmaktadır. Kirlenmek bu işin doğasında var ve çoğu insan kulüpte üzerlerinde çeşitli pisliklerle dolaşmak istemeyecektir. Hook bunu bir adım öteye taşıdı. Sadece ıslak bezler almakla kalmadı, aynı zamanda bana geri döndüğünde hala sıcak olmalarını sağladı.

Bu yeni bilgiyi nasıl yerleştireceğimi bilmiyorum.

"Bu gece iyi iş çıkardın." Acele etmiyor, bana dokunmaktan en az benim bu garip ve samimi andan zevk aldığım kadar zevk alıyor gibi görünüyor.

"Onu almaktan başka bir şey yapmadım."

Bana bir bakış fırlattı. "Bunun doğru olmadığını biliyorsun."

Evet, sanırım öyle. Gülmeye çalışıyorum ama biraz boğuk çıkıyor. "Biliyor musun, eğer beni senin sikine ihtiyacım olduğuna ikna etmeye çalışıyorsan, beni üç kişiyle daha doldurmak muhtemelen izlenecek yol değil."

"Mmmm." Bezi amıma bastırarak beni sarsıyor. Kafamı kaldırdığımda yüzünde ukala bir sırıtışla beni izlediğini görüyorum. "Hiçbirinin siki benim değil, Tink. Tüm niyet ve amaçlar için, bu gece onlardı, ama ikimiz de gerçekten kimi arzuladığını biliyoruz."

"Bilemiyorum. Gaeton oldukça kalabalık. Malone'un tanıdığım herkesten daha fazla siki var. Bir de Beast'in güzel mücevherleri var. Bir kız seçenekleri sever."

Gülümsemesi titremiyor bile. "Ve yine de sen *benim* kontrolünü kaybettiğin zamanki ismin."

Jameson.

BÖLÜM 11

KANCA

Tink burada kalmak istemiyor. Bu hiçbir şey ifade etmiyor. Bunun doğru olması için düzinelerce neden var ve bunların hiçbirisi Benim hakkımda ne hissettiğini. Umurumda değil. Bu gece benim yatağında olacak. Bu gece ve diğer her gece, geleceğe uzanacak.

En azından bu iş bitene kadar.

Ayağa kalkıyor ve ben onu sabitlemek için uzanıyorum. Ben temas etmeden önce geri çekildi. "Ben iyiyim."

Tabii ki öyle. O her zaman iyidir, her zaman kendi başına yapmaya kararlıdır. Anlıyorum, en azından teoride. Yıllarca kendi iradesine sahip olamadı, iradesi Peter'ın parmağı altında ezildi. Burada yaşarken çok güç kazandı. Küçük savaşlarda bile bundan vazgeçmek istemeyecektir. "İnsanların sana yardım etmesine izin vermek bir zayıflık işareti değildir."

"Öyle değil mi?" Geri çekiliyor, gözleri kısılıyor ve beyaz örtüyü daha sıkı sarıyor. "Hadi gidelim."

Bu sahne ile bariyerleri yıktım. Yıktığımı biliyorum. Ama burada, onları olabildiğince hızlı bir şekilde yeniden inşa ediyor. Eğer şimdi gidersek, geri çekilecek. Sabaha kadar, bugün başladığımızdan daha uzakta olacağız.

"Tink." Adının ağzımdan çıkışını seviyorum.
Bir sır gibi, günahkâr ve karanlık.

Onun tepkilerini da çok seviyorum.

Bana doğru dönüyor, bir parmağını göğsümü dürtmek için kaldırıyor. "Beni duydun dediğimde-"

Bileğini yakalıyorum ve rahatsız edici parmağı ağzıma götürüyorum. Bırakmadan önce bir süre sertçe emerken çenesi düşüyor. "Daha işimiz bitmedi."

"Cehennemde değiliz!"

Kanepeye doğru yürüyüp üzerine uzanıyorum ve bir yandan da onu izliyorum. Bakışları gerçekten görülmeye değerdi. Kapıya doğru ilerliyorum. "Gitmek mi istiyorsun? Git. Gidecek bir yer bulacağına eminim." Ona bana ihtiyacı olduğunu hatırlatmak biraz zalimce ama şu anda kendimi biraz zalimden de öte hissediyorum. Tink bir an durup etrafına baksa ve durumu değerlendirse, benim düşman olmadığımı görecekti. Ben *hiçbir zaman* düşman olmadım. En azından onun düşmanı olmadım.

Lanet olsun, bir kez olsun *beni* görmesini istiyorum.

Gerçekten etkileyici bir hırıltı çıkarıyor. "Sana doğru sürünmeyeceğim." "Bu gece değil. Ama yakında olacaksın."

"Bu odada senin egonla nasıl yer kalabilir ki?"

Parmağımı ona doğru uzatıyorum ve kaşlarının tepki olarak aşağıya kaymasının keyfini çıkarıyorum. "Buraya gel."

"Siktir git." Sözlerine rağmen, bedeni ve zihni savaştaymış gibi tereddütlü adımlarla aramızdaki mesafeyi geçiyor.

Elini tutup çekiştiriyorum. Gözlerini deviriyor ama kucağıma oturması için onu aşağı çekmeme izin veriyor. Avuç içlerimi kalçalarına doğru yumuşatırken bakışlarını tutuyorum. Bana yine defolup gitmemi söyleyecekmiş gibi görünüyor ama dokunuşumun altında yumuşamaya başladı bile. Parmaklarımı sırtının küçük kısmına bastırıyorum ve kalçaları benimkilerle aynı hizaya gelene kadar onu yaklaşıtıyorum. "Bana bu gecenin en sevdiğin kısmını söyle."

"Özetleri pek sevmem."

Alt dudağını ısıyorum, öyle sert ki ağızıma karşı nefesi kesiliyor.
"Bana kendimi tekrar ettirme."

"Tamam." Bana doğru kayıyor, sikime sürtünüyor ve titriyor. "I ..."

Gerçekler yalanlarla savaşıyor, hepsi de bakmak isteyen herkes için yüzünde. Bu onun hâlâ ne kadar sarsılmış olduğunun bir kanıtı, çünkü normalde düşüncelerini bundan daha iyi gizler. "Gözlerini kapat." Devam etmek için itaat etmesini bekliyorum. "Şimdi düşünmeyi bırak ve bana en sevdiğin bölümün ne olduğunu söyle."

"Elin enseme." Sesi yumuşak ve yavaş çıkıyor. "Bana yaptıkları her şeyi senin yönettiğini bilmek. Tüm bunların ortasında bile beni bağlı tuttuğun gerçeği." Gözleri fal taşı gibi açıldı. "Üç horozu kastediyorum. Üç horoz benim favorimdi." "Mmmm." Yavaşça okşamaya devam ediyorum, ona istediğim gibi dokunabilmenin tadını çıkarıyorum. Bana karşı hafifçe sallanıyor ama bunun farkında olduğundan şüpheliyim. "Bana öyle geliyor ki üç sikin vardı ve sadece bir orgazm."

Gözlerini kısıyor. "Müthiş bir orgazmdı."

"Evet. Öyleydi." Tanık olmak düpedüz muhteşemdi. Tink, diğer üç kişinin arasında paramparça olmuştu. Sikim Gaeton'un boğazına kadar sokulmuş olsa bile, bu beni derinden sarsmıştı. Sebebin ben olduğumu bilmek, onun zevkini düzenleyen kişi
... Beni kendi orgazmıma sürükleyen şey buydu.

Onu biraz yukarı itiyorum ve bir elimi kalçalarının arasına sokuyorum. "Ten- der?" Gaeton küçük bir adam değil ve daha önce de kendini tutmuyordu. Hiçbiri öyle değildi.

"Daha fazlasını alabilirim."

Üç parmağımı amına sokarken gözleri dalgalanıyor. "Yapacaksın. Ama bu gece değil." Onu yavaşça okşuyorum, yüz ifadesini izliyorum.

Onu keşfediyorum. "Bu gece belli nedenlerden dolayı özel bir gündü." Elimin topuğunu klitorisine bastırıyorum. "Sahip olacağın bir sonraki horoz benim. Tek yapman gereken istemek."

Ellerini omuzlarıma koyuyor, bana doğru sallanırken tırnakları ufak ufak batıyor. "Asla sormayacağım."

"Evet, ." Onun huzursuz hareketlerini görmezden , hızımı artırmam için sessiz bir talep. "Ve bunu yaptığında, bana binmene izin vereceğim. Ya da seni en yakın mobilyanın üzerine yatırıp Tanrı'nın yüzünü görene kadar sikeceğim."

Nefesi gülmekle hıçkırmak arasında sesle tıslıyor. "Cesur sözler."

"Doğru sözler." Hala dokunuyorum.

Şimdi gerçekten inliyor. "Lütfen. Beni yine asılı bırakma. Buna dayanamıyorum."

Boştaki elimi kullanarak bizi hareket ettiriyorum, onu kanepeye yatırıyorum ve üzerine yerleşiyorum. "Gecenin geri kalanında seni asılı bırakmayacağım, güzel kız." Genelde orgazmdan mahrum bırakma oyununu oynamayı sevmem ama bazı amaçları var. Bu gece olduğu gibi, Malone ve Beast'in verdiği acıyla harmanlayarak Tink'i üçünü de almaya hazırlıyorum.

Onu öpmekten kendimi alamıyorum. Nabzına karşı koymaya bile çalışmıyorum. Sadece ağzını alıyorum. Bir yanım şimdiye kadar her şeye karşı koyduğu gibi buna da karşı koymasını bekliyor, bu yüzden ellerini saçlarımin arasına sokup bacaklarını belime doladığında şaşıyorum.

Belki de bu yüzden kendimi unutuyorum ve onun dilinin benimkine dolanması hissine kapılıyorum. Onu öpmek eve dönmek gibi geliyor, ki bu hiç de mantıklı değil, ama onun tadının etkisiyle bunu sorgulayamayacak kadar uyuşmuş durumdayım.

Topukları sırtıma batarken, ona doğru itiyorum. Şu anda bu lanet deri pantolonu giymemek için her şeyimi verirdim ama söz sözdür ve şehvetin beni yönlendirmesine izin vermek bir hatadır. Eğer ona bir santim boşluk bırakırsam Tink alttan üste çıkmaya çalışacak.

Bu yüzden öpüşmeyi kestim. Onun tadını, hissini ezberlemek için saatler harcayabilirim ama her saniye beni kendime daha da yaklaştırıyor.

Bunun izin veremem.

İniltisi kulaklarıma müzik gibi geliyor ve hiç vakit kaybetmeden vücudundan aşağı kayıyor ve kalçalarını iyice bastırıyorum. Islak, pembe ve mükemmeldi ve ilk yalayışım cennet gibiydi.

"*Siktir.*" Parmakları saçlarıma dokunuyor ama tereddüt ediyor. İzin bekliyor.

Bakışlarını tutabilmek için başımı kaldırıyorum. "Bana tutun, güzel kız. Seninle işim bitmeden önce bir çapaya ihtiyacın olacak."

İkinci kez söylenmesine gerek yok. Parmaklarını saçlarıma geçiriyor ve kalçalarını ağzıma doğru kaldırıyor. İkinci tadım ilkinden bile daha iyi. Kendimi onu keşfetmeye bırakıyorum, tüm varlığım dudaklarından o küçük nefesi çıkaracak dokunuşlara odaklanmış durumda. Ve sonra titreyip kalçalarını başıma dolamaya çalışana kadar bunu yapmaya devam ediyorum. Ağzıma girmeye çalışırken beni itmesini severek onu açık ve sabit bir şekilde tutuyorum.

Geldiğinde, o kadar savunmasız yumuşak bir çığlık atıyor ki, onu toplayıp dünyanın acımasızlığından korumak istiyorum. Bu kadınla ilgili olmasa bile aptalca bir arzu. Kimse dünyadan güvende değil, özellikle de benim yatağımdaysa. En azından Tink. Güvende olmamasının sebeplerinden biri de *benim*. Ona zarar *vereceğim*. Fiziksel olarak değil -bu kadına elimi kaldırmadan önce sağ kolumu keserim- ama onu kasıtlı olarak tehlikede olduğu bir konuma sokuyorum.

Bazı günler Peter'dan daha iyi miyim yoksa canavarın farklı bir tonu muyum diye merak ediyorum.

Klitorisinden uzaklaşıyorum, dokunuşumu yumuşatıyorum ve aşağı inmesine izin veriyorum. Henüz bitirmedim. Bu gece onun yaptığı gibi benim de zihnimde dolaşan gölgelerden kaçmaya ihtiyacım var. Parmaklarının saçlarımdaki esnekliğine bakılırsa, yolun her adımında benimle buluşmaya fazlasıyla istekli.

Güzel.

Nefes alışının biraz durulmasını bekliyorum ve sonra tekrar başlıyorum. Hıçkırır hıçkırır ağlayıp kıvrana, benden başka bir şey düşünmeyene kadar amıyla oynuyorum. Kavga etmeyi değil. Geleceği değil. Dilimin klitorisine doğru yavaşça kaymasından başka bir şey düşünmüyor.

"Jameson."

İşte orada.

Vücudunu yukarı kaldırıyorum ve amını avuçlayabilmek için yer değiştiriyorum. Bu onu tekrar yukarı çekmek için değil. Bu bir iddia, saf ve basit. "Benimle her kavga ettiğinde, seni o kadar sert boşaltacağım ki gözün açık gitmeyecek."

O kocaman gözlerini bana kırışştırıyor. Konuşması iki denemesini aldığında memnun oluyorum. "Bu gerçekten boktan bir ceza."

"Öyle mi?" Orta parmağımla açıklığını takip ediyorum. "Nerede olduğumuz umurumda değil, Tink. Etrafta kimin olduğu umurumda değil. Eteğini kaldırıp o küçük güzel klitorisini hıçkırıklara boğulana kadar emeceğim."

Yine o yavaş göz kırpışlardan biri. "."

"Beni test et." Hiç utanmam, bunu şimdiye kadar öğrenmiş olmalıydı.

Onunla bu oyunu oynamak buna fazlasıyla değer.

"I ..." Kaşlarını çatıyor ve dudaklarını yalıyor. "Bu konuda daha sonra kavga edeceğiz."

"O zaman daha sonra yüzüme bineceksin." Dudaklarına yumuşak bir öpücük konduruyorum, dilinin az önce izlediği yolu takip ediyorum. "Hadi eve gidelim."

Geriliyor ama sanki tartışmaya değmeyeceğine karar vermiş gibi rahatlıyor. "Tamam."

Üzerinden iniyorum ve sikimi ayarlamak için bir saniyemi ayırıyorum. Bakışları hareketi takip ediyor ama ağzını açtığı anda başımı sallıyorum. "Bunu aklından bile geçirme."

"Neyi düşünüyüm?" Ayağa kalkıyor ve onu görmek nefesimi kesmiyorsa ne olayım. Çıplak, saçları sikişmekten karmakarışık olmuş, solgun teni arzudan kızarmış. Mükemmel bir kadın. Onu incelediğimi fark ediyor ve bacaklarını biraz açarak birkaç saniye önce ağzımı dayadığım yeri iyice görmemi sağlıyor. Tink'in eli aşağı kayıyor. "Aletin ne kadar sert olduğunu düşün. Senin tarafından doldurulmanın ne kadar iyi hissettireceğini? Beni ne zamana kadar becereceğini... Ne demiştin? Tanrı'nın yüzünü görene kadar mı?"

"Tink." Ses tonumda elinin inişini durdurmasına yetecek kadar uyarı var. "İzin almadan amına dokunursan seni dizime yatırır ve kıcına kürek çekerim."

Dondu kaldı. "Benimle dalga geçiyorsun. Kendi lanet olası amıma ne zaman ve nasıl dokunacağıma sen karar veremezsin."

"Beni duydun."

"Seni piç." Yavaşça, neredeyse merakla söylüyor. "Ya gelmenin küçük bir şaplak atmaya değer olduğuna karar verirsem?"

O tepki veremedi ben onun üzerindeyim. Boynunun arkasını kavradım ve üç parmağımı içine soktum. "Bu am benim, Tink. *Benim*. Bu doğru olduğu sürece onunla ilgileneceğim - seninle ilgileneceğim." Onu parmaklarımla acımasızca beceriyorum ve zevkle savaşıırken gözleri dalgalanıyor. "Eğer bu, seni küçük bir döl sürtüğü gibi başka erkeklerin orgazmlarıyla kaplanana kadar dolaştırmam anlamına geliyorsa, o zaman bunu . Eğer bu seni sabah, öğlen, akşam sikmem anlamına geliyorsa

görmese de bunu seve seve yaparım. Eğer bu seni defalarca boşalana ve bayılana kadar bir seks selesine bağlamak anlamına geliyorsa, bundan büyük keyif alırım."

"Oh kahretsin." Arzuyla olan savaşını kaybediyor ve pazularını kavırıyor, tekrar boşalırken tutunuyor.

Kendimi hareketsiz kalmaya zorluyorum, hayal kırıklığımı onun amında giderene kadar devam etmemek için. Olması gerekenden birkaç saniye daha uzun sürüyor, ama sonunda bastırılmış bir nefesi serbest bırakıyorum ve ondan rahatça çıkıyorum. "Seninle ilgileneceğim, güzel kız. Ama emirlerime uyacaksın. Anladın mı?"

"Evet, efendim," diye
fısıldıyor. "Aferin
kızıma."

Tink'e tozluk ve önünde Krampus resmi olan siyah bir sweatshirt giydiriyorum, ikisi de daha önce odadan ayrılırken Meg tarafından sağlanmıştı. Tink beni bir avcıya tüfeğin namlusundan bakan bir geyik gibi izliyor, tehdidi ölçemiyor.

Onu zahmetten kurtarıp planlarımı anlatabilirim. Söylemeyeceğim. Benden ne kadar emin olmasa da... Gerçek şu ki ben de ona güvenemem. Peter'a olan nefreti ve bana olan şehveti dışında.

Çorapları ve botları takip ediyor ve sonra ayağa kalkıp onu ayağa kaldırıyorum, orada kalmasını sağlamak için bir elimi kalçasında tutuyorum. Hâlâ biraz sallanıyor, bu da içimdeki derin ve karanlık bir parçayı tatmin ediyor. Ona kimin sahip olduğunu hatırlaması için kışına adımı damgalamak istediğimi inkar etmeyeceğim, ama bu bir sonraki en iyi şey. Daha önce giydiği elbiseyi ve ayakkabıları almak için bir dakikamı ayırıyorum ve sonra gitme zamanı.

Kapıdan çıkar çıkmaz onu kollarıma aldım. Tink kaskatı kesildi. "Beni yere bırak."

"Hayır."

"Ben çok ağırım." Bu söyler söylemez irkiliyor ama koridordan aşağıya, halka açık oyun odasına doğru ilerlerken ikisini de görmezden geliyorum.

İnsanlar çeşitli sahnelerde ve sevişme aşamalarında, ama en azından bir avuç göz, boşluktan diğer taraftaki kapıya doğru ilerlerken bizi takip ediyor. Güzel.

Baksınlar ve bunun gerçek olduğunu bilsinler.

Başka ne doğru olursa olsun, başka hangi yalanları söylersek söyleyelim, bu gerçek.

Sadece ölüm bizi ayırana kadar olmayabilir.

BÖLÜM 12

TINK

Benim dünyam son on iki on iki saat içinde alt üst oldu. Evlilik. Katıldığım en ateşli sahnelerden biriydi ve ben Beşliden bahsetmiyorum. Hook'un ilgi odağı olmak -ve birlikte olduğumuzda, gerçekten onun ilgi odağı oluyorum- heyecan verici ve korkutucu. Ne yapacağını görmek için kumda çizdiği çizgiyi zorlamak istememe neden oluyor.

Sorgusuz sualsiz itaat etmemi sağlıyor.

Araba binasının önüne yanaştığında hâlâ dönüyordum. Kapıyı açıp dışarı çıkmama yardım etti, her santimiyle nazik bir hayduttu, sanki bir saat önce beni parmaklarken bir yandan da toplu seksle tehdit etmiyordu. Hâlâ bunun bir ödül mü yoksa kelime oyunu mu olduğuna karar veremedim. Hook'un diğer Domlarla sevişmekten benim kadar zevk aldığı hissine kapıldım. Benim spot ışıkları altında olmayı sevdiğim kadar o da izlemeyi seviyor.

Bir göz kırpma ile diğeri arasında asansörün içindeyiz. Bir göz kırpma daha ve onun odasındayız. Ayaklarımın üzerinde sallanıyorum, son birkaç günün olayları beni yakalıyor.

Yatağa doğru bir hamle yapıyorum ama o beni belimden yakalıyor ve banyoya doğru çeviriyor. "Bu şekilde daha iyi uyursun."

"Düşün harika ama uyumak istemiyorum."

"Ukala." Ama bunu sevgiyle söylüyor. "İki dakikan var, sonra yatmaya hazırlanacağız." Beni banyoya itiyor ve kapıyı kapatıyor.

İşimi hallettim ve kapıdan dışarı baktığımda onu orada çıplak halde buldum.

Bakıyorum. Elimde değil. Uzak ve etkilenmemiş olmam gerektiğini biliyorum, ama lanet olsun, o kadar muhteşem ki zar zor dayanabiliyorum. Zayıf vücudu omuzlarından baldırlarına kadar kaslarla kaplı. Koyu renk tüylerle hafifçe tozlanmış kalçalarına bakarken alt dudağımı kemiriyorum. Isıran biri değilim ama aniden ısıran biri olma dürtüsüne kapılıyorum.

Bir de siki var.

Mükemmel boyutta. Uzun ve kalın ve beni tam olarak arzuladığım şekilde dolduracağını biliyorum.

Kendimi yakalamadan önce bir adım ileri atıyorum ve başımı kaldırıp onun tek bir kaşını kaldırarak beni izlediğini görüyorum. Bakışlarımı toparlamayı başardım. "Kapa çenenen."

"Ben bir şey söylemedim."

"Sikinle söylüyorsun. şunu."

Hook homurdanıyor. "Sikimi istemediğini söyleyen biri için, ona çok sert bakıyorsun."

"Çok güzel." Hay aksi. Bunu yüksek sesle söylemek istememiştim. Ama artık olduğuna göre, bir şeyi açıklığa kavuşturmak istiyorum.

"Amımın senin olduğunu söylemiştin."

Kıpırdamadan duruyor. "Ben yaptım."

"Bu biraz arkaik kadın düşmanı bir saçmalık, ama benim için işe yarıyor, bu yüzden durma."

Zar zor nefes alıyor gibi. "Ve?"

Kelimeler göğsümde düğümleniyor ama artık geri adım atamayacak kadar ileri gittim. Bu, müzakerelere dahil etmeyi düşünmediğim bir kısım.

Bu gece önce mihraba sonra da Hades'in kulübüne koşuyorduk. Çenemi kaldırdım. "Benim amım seninse, senin sikin de benimdir."

"Anlaştık." Tahmin ettiğimden çok daha hızlı söylüyor. "Paylaşmak istemediğini mi söylüyorsun?"

Bunu ben mi söylüyorum?

Düşüncem tamamlanmadan önce başımı sallıyorum. Bunu daha önce de görmüştük. Yaptığımızı biliyorum. Ama o zamanlar sadece teorikti ve şimdi hepsi çok gerçek. "Gaeton'un sikini yalamasını sevdim. Onun kışını sikmeni izlemek de hoşuma giderdi. Grup seks olayı eğlenceli." Kendimi bir kez daha sarsıyorum. "Ne söylemeye çalıştığımı bilmiyorum."

Yavaşça gülümsüyor. "Benim sikim senindir, güzel kız. Bir sahnede olmadığımız ve sınırlar açıkça belirlenmediği sürece başka kimseye dokunmayacağım." Gülümsemesi genişliyor. "Doğal olarak, şartlar yerine getirilene kadar sikime binemezsin. Ama küçük kalbinin zevkine dokunmak için benim iznim var."

Gözlerimi kısıyorum. "Sen sadece bir el işi arıyorsun."

"Belki de sadece *seni arıyorumdur*."

Buna ne diyeceğimi bilemiyorum, bu yüzden ağzım bana bir kez daha ihanet etmeden önce banyoya geri dönüyorum. Hook gerçekten etkileyici duşunu kullanırken ben de orada dikilip kendimi keyifsiz hissediyorum. Altı duş başlığı var; ikisi her iki tarafta, ikisi de baş üstünde. Tepedekileri kapalı bırakıyor ama diğerlerini açıyor. Orada durmak gerçekten seksi bir araba yıkamada durmak gibi olacak. Bunu kabul edebilirim.

Eşofmanıma uzandım ama o önce davrandı. "Bana bırak."

"Yirmi beş yaşındayım. Çok uzun zamandır kendi kendime giyinip soyunuyorum."

"Ve yine de seni sadece birkaç saattir giydirip soyuyorum." Tüm bunlara rağmen, beni soyması uzun sürmedi. Ben

bunu kabul ettim, aşığı ve kirli bir sikiş beklıyordum. Kibarlık ve... ilgi beklemiyordum. İkincisi ile ne yapacağını bilmiyorum. Bu benim referans çerçevemde değil. Sonrasında bakım başka bir şey. *Onunla* nasıl başa çıkacağımı biliyorum. Bu başka bir şey.

Beni duşa sokuyor, ben de ona izin veriyorum, hala bunun neden bu kadar farklı hissettirdiğini karıştırıyorum. Ancak şampuanımı eline döktüğünde farkına varıyorum. Geri sıçradım, neredeyse ıslak fayansın üzerinde kayıyordum. "Kes şunu."

"Neyi durdurayım?" Sesi o kadar ılımlı geliyor ki, aşırı tepki veriyormuşum gibi hissediyorum.

Aşırı tepki vermediğimi *biliyorum*. "Beni evcilleştirmeye çalışıyorsun."

Kaşları neredeyse saç çizgisinin içinde kaybolacaktı. "Sen bir at değilsin."

"Yok artık, ben at değilim. Beni öylece beceremezsin, benimle ilgilenemezsin ve seni memnun etmek için her şeyi yapmamı bekleyemezsin."

Tam o anda yüz ifadesi kırışıyor ve kendini kaybediyor. Kahkahası boşlukta gümbürdüyor, kiremitli duvarlarda yankılanıyor. "Bir ata sahip olmak hakkında komik fikirlerin var."

"Ne demek istediğimi biliyorsun!"

"Evet, güzel kız. Ne demek istediğini anlıyorum." Bana doğru bir adım atıyor, donup kalıyorum ama bana dokunduğı tek yer saçlarım oluyor, saçlarımı büyük elleriyle dikkatlice topluyor ve şampuanı saçlarıma masaj yaparak yediriyor. "Seni evcilleştirmiyorum. Seninle ilgileniyorum."

"Bakım sonrasında biliyorum. Bu o değil."

"Öyle değil mi?" Saçımı durulamak için başımı arkaya yatırıyor, yüzünde düşünceli bir ifade var. "Nasıl istersen öyle de. Bunu yapmak hoşuma gidiyor, o yüzden yapacağım. Bu benim için yeterli bir sebep."

Bu adamı boğabilirim. Gerçekten boğabilirim. "Bir şeyi yapmak istediğimize karar verip sonra da yapamazsınız. Dünya böyle işlemiyor."

"Dünya güçlüler için tam olarak böyle işliyor. Bunu sen de benim kadar iyi biliyorsun." Duşa sakladığım şişeleri kulak kabartarak inceliyor. "Saç kremi mi?"

"Yapabilirim-" Beni görmezden gelip şampuanla yaptığı işlemi tekrarlayınca iç geçiriyorum. "Bunu istemiyorum."

"O zaman güvenli kelimeni kullan." Saç kremiyle daha uzun süre uğraşıyor, tüm karışıklıklar kadar ıslak saçlarımda gezdiriyor.

İstemedi gözlerimi kapattığımı fark ettim ve açtım. "Bu scening için."

"Yanlış. Bu bizim için." Saçımı durularken sessizleşiyor. "Çizgilerimin bulanık olmasını severim, Tink. Bu hariç."

Duyduklarıma inanamıyorum. "Ne yani, her zaman alt mit yapmamı mı istiyorsun? Bunu zaten konuşmuştuk ve bunun için imza atmadığımı çok iyi biliyorsun."

"İletişim kurmanı istiyorum." Bir süre beni düşündükten sonra kendi yıkama işlemine başlamak için geri çekiliyor. Kendime göğsümdeki batma hissinin hayal kırıklığı olmadığını söylemeye çalışıyorum. Saçını ve sakalını sabunlarken kaslarının kasılmasını ve hareket etmesini izliyorum. Spreyin altına eğiliyor ve durulandıktan sonra elini yüzünde gezdiriyor. "Isırmadan ve hırlamadan konuşmaktan aciz olduğun için, senin güvenli kelimen tek hayır."

"Bunu çok duymaya hazır olun."

Sırıttırıyor ve yüzündeki neşeden dolayı midemin mutlu bir şekilde zıplamasından nefret ediyorum. "Sanırım göreceğiz, değil mi?"

Sessizlik içinde duşu bitiriyoruz. Kurulanıp dişlerimizi fırçaladığımızda o kadar yorgunum ki, beni kocaman yatağına çekip koca bedenini yanıma yasladığında ona karşı koyacak enerjim kalmıyor.

Tepemdeki kalın camların ardından görünen yıldızlara bakıyorum ve Hook'un nefes verişini dinliyorum. Kolu belimde ağırlaşıyor ama bir kez olsun .

Kendime inanmama asla izin vermediğim bir yalan var; kendime sonunda güvende olduğumu söylediğim yalan. Güvende değilim. *Hiçbir zaman* güvende olmadım. Ne kadar nazik görünürlerse görünsünler koruyucu ailede değil. Hele ki Peter'ın yanında hiç... Her nefes alışımda ödünç oksijen alıyormuşum gibi hissediyordum ve bu asla ödeyemeyeceğim bir bedeldi. Hades'in evinde bile, her zaman başımın üzerinde asılı duran bir son tarih vardı. Kendimi son kullanma tarihinin o kadar da önemli olmadığına inandırmıştım ve bakın bu beni nereye getirdi.

Buradaki yalana inanmayı göze alamam.

Hook beni yem olarak kullanmaya niyetli. Yemin bütün amacı, tuzak kapanmadan hemen önce koparılmasıdır. Denemek istese bile güvenliğimi garanti edemez. Bu lanet ve garip bakımın kafama girmesine izin vermek sadece geri teper.

Çok yorgunum. Günler ve aylardan ziyade yıllara yayılan türden bir yorgunluk. Hatta onlarca yıl. Bazen, ilk nefesimi aldığım ve beni doğuran kadının beni hemen verdiği andan beri yorgun olduğumu hissediyorum.

Sanki uykusunda bile ruh halimi sezmiş gibi, Hook beni kendine çekiyor ve şakağıma sokuluyor. Onun sıcaklığı bedenimi sarıyor, kendime rağmen beni kas kas gevşetiyor. Gözlerimi sadece bir anlığına kapatmak niyetindeyim, ama onları bir sonraki açışında şafak gökyüzünde süzülüyor.

Çok güzel, sanki sadece benim için yapılmış bir tablo gibi. Kanca'dan böyle romantik bir şey beklemiyordum, gerçi bu odayı beni düşünerek yaratmamıştı. Gece gökyüzünün altında uyumaktan büyük keyif aldığı için yapmış olmalı. Çok anlamsız ama bu yüzden daha çok takdir ediyorum.

Onu sırtüstü yatarken buluyorum, yüzü ve vücudu hâlâ uykunun rahatlığı içinde. Bir şimşek fırtınasının güzelliği gibi güzeldi. Muhteşem, ölümcül ve ezici. Ona biraz şans veririm beni yere serecek.

Dün gecedan sonra yapılacak en akıllıca şey aramıza mümkün olduğunca mesafe koymak. Hook bana intikamdan başka bir şey teklif etmiyor. Sırf iyi bir Dom olduğu ve benim zevkime ve duygusal refahıma yatırım yapıyor görüldüğü için duygularımı karıştırmak -en azından sevişme söz konusu olduğunda- bir hata. Peter'ın temsil ettiği tehdit ortadan kalktığında, Hook'un artık bana ihtiyacı kalmayacak.

Evliliği feshetmenin nasıl işlediğini bilmiyorum. En Katolik tanımlara göre seks yapmadık, ki bunun bir gereklilik olduğuna eminim. Ama fesih bir seçenek olmasa bile, boşanma her zaman bir seçenektir. Bu kadarını atlattım. Boşanma bir hız tümseği bile sayılmaz.

Bu beni hala huzursuz hissettiriyor. Belki de boşanmanın başarısızlığın bir çeşnişi gibi görünmesinden kaynaklanıyordur ve bu şimdiye kadar pek huzur bulduğum bir şey değil. Evet, olmalı. Sahte bir evlilik söz konusu olsa bile doğamı değiştiremem.

Kanca kayıyor ve çarşaf beline kadar iniyor. Koyu renk saçları göbek deliğinin tozunu alıyor ve güneğe doğru iniyor. Dün gece duştan önce, duş sırasında ve duştan sonra onu tüm ihtişamıyla gördüm ama bu beni çarşafı santim santim aşağı çekmekten alıkoymadı.

Şimdi onu incelemek için daha fazla zamanım olduğu için belli belirsiz yara izleri fark ediyorum. Göğsünde sigara yanığı olduğunu anladığım küçük dairesel izler. Kalçasında da, oluştuğunda korkunç derecede acı vermiş olması gereken sivri bir yara izi. Dikkatim tekrar yanıklara yöneliyor. Bunlar babasından kalma. Son dolarım üzerine bahse girerim. Hugh Hook'un talihsiz bir ismi ve daha da talihsiz bir öfkesi vardı. Peter'ın babası için çalışmış, sonra Peter bölgeyi devraldığında için çalışmış. I

Kan çanağına dönmüş gözleri ve mesafemi korumam için beni uyaran öfkesini hatırlıyorum, ancak Peter'ın bölgesindeki en gözü kara kişi bile misilleme korkusuyla bana dokunmazdı.

Hayır, bu ayrıcalık sadece ve sadece 'a aitti.

Ürperiyorum. Hook gibi benim de bu bölgede çaresiz geçirdiğim zamanlardan kalma yaralarım var. Onun aksine, benimkilerin hepsi içsel. Ruhumdaki yaralar, en beklenmedik zamanlarda hala kanayan yaralar.

Umutsuzca bunu düşünmek istemiyorum. Şimdi değil. Hiçbir zaman. Gecenin karanlığında, bazen uyanık yatıyorum ve içimi korku kaplıyor. Peter'dan asla kurtulamayacağım korkusu. O dört yıl boyunca bana uyguladığı istismarın hayatımın geri kalanında iyi olan her şeyi zehirlemeye devam korkuyorum.

O yılları benden aldı. Umutsuzca geleceğimi de almasını istemiyorum.

Gözlerimi kapatıyorum ve uzun, yavaş nefesler alıyorum. Birbiri ardına, düşüncelerimin çılgınca döngüsü biraz olsun hafifleyene kadar. Korku gitmedi. Hiçbir zaman gerçekten gitmedi. Sadece onunla yaşamayı öğrendim.

Dizlerimin üzerine tırmanıp Hook'un bacaklarının arasına diz çökerken motivasyonlarımı çok yakından incelemiyorum. Bunu yapmak istiyorum, o yüzden yapacağım. Bu kadar basit. Ellerimi uyluklarında gezdiriyorum. Nefes alış veriş derin ve düzgün ama siki seğiriyor. Neredeyse gülecektim. Adam tutarlı değilse bir hiç.

"Kanca." Hareket etmiyor, ben de ellerimi kalçalarına koyup onu sıkıyorum. "Jameson."

Hâlâ uykudan buğulanmış olan koyu renk gözlerini açıyor. "Günaydın."

"Olmak üzere." Sikini okşuyorum. "Sikini emmek istiyorum. Şimdi." Bu bir istek olarak çerçeveselendi, ama gözlerini daraltma şeklinden, bunun başka bir şey olduğunu biliyor.

Yine de kımıldamıyor. "Buna izin vereceğim, Tink. Bu seferlik."

Oral seks hakkında konuşmuyor. Alttan üstten vuruşumdan bahsediyor. Cevap vermek yerine eğilip dilimi sikinin alt tarafına doğru sürüklüyorum. Dokunuşumun altında uzuyor ve onu ağızıma almadan önce kendime son bir kez bakma izni veriyorum. Sert ve hızlı bir oral seksin oyunun adı olduğu zamanlar vardır. Ama şimdi değil. Onu ağızımla keşfediyorum, tıpkı dün gece onun beni keşfettiği gibi. Onu öğreniyorum. Tadını ve dilime verdiği hissi ezberliyorum.

Parmaklarını saçlarımın arasından geçiriyor ve yüzümden geriye doğru çekiyor. Gözlerimi açıyorum ve beni izlediğini görmek için vücuduna bakıyorum. Gülümsemesi hiçbir yerde yok. Hayır, bana sanki büyük kötü kurtmuş ve ben de onun ormanına girmişim gibi bakıyor.

Onu daha sert emiyorum ve saçlarımı sıkıca kavırıyor. Sikiyle uğraşırken bakışlarını tutuyorum ve ne anlatmaya çalıştığımdan bile emin değilim. Saf şehvet belki.

Hook lezzetli ve derin bir hırıltı çıkarır. "Bir hata yaptın, güzel kız. Beni o sıcak, ıslak ağızıyla uyandırdın. Her lanet gün alarmım olmanı emretmezsem şanslı olacaksın."

Ben yapardım. Nedenini bile bilmiyorum ama yapardım. Onu bu şekilde görmek neredeyse maskesiz görmek gibi. O, bu şehirde dolaşan, her şeyi o lanet gülümsemesinin ardına saklayan, çekici, şamatacı adam değil.

Gerçek şu ki o da en az benim kadar hayatta kalmayı başarmış biri. Bir daha asla çaresiz hissetmemek için daha fazla savaşılamayana kadar savaşıcak. O benim. En azından şu anda.

"Daha sert em beni, Tink." Sesi alçak ve neredeyse öfkeli. "Bunu mu istiyorsun? Bitir şu işi."

Bir yanım onunla alay etmeye devam etmek istese de, itaat ediyorum. Kendimi onun sikini emmeye verdim. Onu kadar derine alıyorum.

farkı kapatmak için yumruğumu sıkıyorum. Çenem ağrıyor ama acıyı hoş karşılıyorum. Bu hala hayatta olduğum, hala *burada* olduğum anlamına geliyor.

Parmakları saçlarımı sıkıyor ve orgazm olurken küfrediyor. Onu içime çekiyorum, yüzündeki her ifadeyi izliyorum. *Harap* olmuş gibi görünüyor, beni daha önce hiç görmemiş gibi bakıyor, sanki ona sabah saksosu yapmak için odasına giren bir tür hayaletmişim gibi.

Ona son bir kez uzun uzun emdiriyorum ve doğruluyorum. "Dün gece için teşekkür ederim."

"Bana teşekkür etmeyin. Tamamen bencil arzularla hareket ediyordum." Tahmin ettiğimden daha hızlı hareket ediyor, kollarımdan tutup beni üzerine çekiyor. Kıpırdanıyorum ama kollarını etrafıma dolayıp beni yerimde tutuyor. Hook'un karanlık bakışları yüzümde geziniyor ve sonunda ağzıma . "Günaydın."

Kendimi çırılçıplak soyulmuş gibi hissediyorum ki bu hiç mantıklı değil. Bana çok fazla şey gösteren oydu. En azından şu an için gücümün güvende olduğunu hissetmeliyim.

Onun yerine, titrememek için savaşıyorum.

Bu sefer çırpındığımda beni serbest bırakıyor. Yataktan fırlıyorum, neredeyse koşarak banyoya gidiyorum ve kendimi içeri kapatıyorum. Kapıya yaslanıyorum, zor nefes alıyorum. Neyim var benim böyle? Titreyen elimi göğsüme bastırıyorum. Kalbim göğüs kafesimi kırmaya çalışıyormuş gibi hissediyorum. Nefesimi tutamıyorum. Ölmek böyle bir şey mi?

Kapının diğer tarafından bir ses duyuldu. "Tink."

"Beni yalnız bırakın." Sesim en az hissettiğim kadar çaresiz çıkıyor. Daha da kötüsü, sesimde boğazımı tıkayan hissi yansıtan bir kalınlık var. *Olamaz.*

"Kapıyı aç."

"Hayır!"

Kafamdaki kan arpıntısından onun i çekişini duyuyorum. "Bunu konuşmamız gerek."

" bok yersek yiyelim."

Bir duraklama daha, bu sefer daha uzun. Sonunda, "Sana otuz dakika veriyorum. Yukarı döndüğümde ya kapıyı açarsın ya da ben kırarım."

Asansöre doğru yürüdüğünü ve kapıların hızla kapandığını duyuyorum. Ancak o zaman yere yığılıyorum. Benim neyim var böyle? Hook dün gece beni sistematik olarak yıktı ve sonra iyileşirken beni şefkatle kundakladı. Bu sabah o sahnenin üstüne çıkabilecek tek bir şey bile yapamazdı. Olayları başlatan *bendim*.

Yine de vücudum mantık dinlemiyor. Savaş ya da kaç tepkilerim birbirine karışmış, beni harekete geçmeye ve hemen harekete geçmeye zorluyor, tehlikede olduğumu haykırıyor. Bununla mücadele edemiyorum çünkü *tehlikedeyim*.

İlk defa korktuğum şey Peter'ın vücuduma yapabilecekleri değil.

Hook'un kalbime yapabilecekleri.

BÖLÜM 13

KANCA

"Y Odaklanmıyorsun."

Nigel haksız değil. Toplantının bitmesine 20 dakika kaldı.

Dün gece olanları düşünürken aklım sürekli yatak odamdaki Tink'e gidiyor. Bana sakso çekme talebiyle beni nasıl uyandırdığı. Sonra da hemen kaçıp kendini banyoya kilitledi.

Onu o şekilde bırakmamalıydım. Belli ki keyfi yerinde değildi ve berbat durumdaydı, ama kalmanın bana zarardan çok faydası olacağından emin olamıyorum. İşte bu yüzden burada oturmuş, kuzenimin aklımda kalmayacağını garanti edebileceğim bilgilerin üzerinden geçmesini dinliyorum. Elimi yüzümde gezdiriyorum. "Özür dilerim."

"Onunla işler nasıl gidiyor?"

Sert bir kahkaha attım. "Ne düşünüyorsun? Dövüşmek ya da sevişmek. Elimizde sadece bu iki seçenek var." Düzüşmek de şu anda menüde yok. Şartlarımı ortaya koydum ve beni geri adım atmaya ikna edene kadar lanetleneceğim. Tink'in kımıldamaz cismine karşı ben durdurulamaz bir gücüm ve kazanan ben olmalıyım. Çok şey buna bağlı.

Yine de onu becermenin bölgesini başka darbelere karşı güvence altına almakla bir ilgisi olduğunu söylersem yalan söylemiş olurum. evlilik

Bu topu yuvarlamak için yeterli. Hayır, Tink'in benim için diz çökmesini istiyorum. Onu istiyorum. Nokta. Bu benim için yeterli bir sebep.

"Onunla konuşmayı deneyebilirsin."

Ona hak ettiği bakışı attım. Nigel iç geçiriyor. "İyi. Siktir et. Ne istiyorsan onu yap. Düğün haberini çoktan verdim. Belki izliyordur diye çocuklardan bazılarına sosyal medyada da konuşturdum."

Söylemesi zor. Peter her zaman gelenekçiydi, ancak bunun yeni teknolojiye güvenmemesinden kaynaklandığından şüpheleniyorum. Sosyal medya kuralları daha akışkan hale getiriyor ve özellikle de bizim yaptığımız gibi gölgeler arasında hareket ettiklerinde dikkatsiz kişilerin başını belaya sokabiliyor. Yasa dışı faaliyetler ve internetin kamusalılığı birlikte iyi gitmiyor.

"Bizi izleyen insanlar var. Öyle ya da böyle, yakında onun burada olduğunu öğrenecek." Henüz bilmiyorsa tabii. Bu bilgi bana küçük bir tatmin duygusu veriyor. Onun her şeyi artık benim. Onun bölgesi. İnsanları. Hatta kadını bile. Tink'in bir zamanlar Peter'a ait olması onu istememin nedenleri arasında yer almıyor ama gerçek, algıdan daha az önemli.

Bir canavarın diğerine meydan okuması.

Nigel arkasına yaslanır ve kollarını başının üzerine uzatır. "Adamlarımızın onun eşyalarını alması için Hades'le görüşmeye hazırım."

"Güzel." Etrafının onun eşyalarıyla çevrili olması kendini daha güvende hissetmesini sağlayabilir. Ve hesaba katması gereken bir de giyim işi var. Burada yaşıyor diye durmayacak. En ufak bir öneride bulunsam beni değer ve ben onun bağımsızlığını kazanmak için çok mücadele ettiği şeylerden birini elinden alacak kadar zalim değilim. Özellikle de böyle bir varlık olma fırsatı sunarken.

Bu, olduğu gibi rahatça hareket edebileceği anlamına gelmiyor. Artık Hades'in bir çalışanı değil ve

Sonuç olarak tarafsız bir yerde oturuyor. O artık benim ve bu yeni rolün getirdiği bir takım bağlar var.

Bunu konuşmamız gereken bir şey daha olarak dosyaya koyuyorum. Kavga edeceğimiz. Aynı lanet şey.

"Kanca!" Colin gözleri fal taşı gibi açılmış bir halde odaya girdi. Anında ayağa kalktım. "Neler oluyor?"

"Bu o. Tink. O..." Omzunun üzerinden bakıyor, sanki kızın orada belirip onu parçalamasını bekliyormuş gibi. Koridoru boş bulunca daha da gerilir. "Gitmeye çalışıyor. Edgar onu tutuyor ama durum pek iyi görünmüyor."

Edgar'ın altmış beş yaşında ve neredeyse üç yüz kiloluk bir kas yığını olduğunu düşünürsek, Tink'in bunu *kötü* göstermek için ne yaptığını bilmek istemiyorum. Nigel'la bakışıyoruz ve ikimiz de hızın en iyi seçenek olduğuna karar veriyoruz çünkü Colin'in peşinden koştuğumda o da hemen peşimde.

Binanın girişinde karşılaştığım sahne, eğer orada bulunan herkesi boğazlamak için yoğun bir arzu duymasaydım beni güldürürdü. Edgar vücudunu kalkan olarak kullanarak çift kapıyı elinden geldiğince kapatıyor. Tink onun önünde duruyor ve elinde gerçekten etkileyici bir bıçak tutuyor. Bir avcının kullanacağı bir şeye benziyor, büyük ve keskin. Nereden bulmuş *bunu*?

"Tink." Adını öyle bir söyledim ki bana gerçekten . Görünüşe göre ayrı geçen zaman onu hiç sakinleştirmemiş. Daha önce benden kaçarken olduğu gibi paniklemiş görünüyor. Bu bende ona gitme isteği uyandırıyor ama bir bıçak var.

Ve aslında sadece işini yapan adamlarımdan birini tehdit ediyor.

"Bıçağı yere bırak." Bunu söylerken bakışlarını tutuyorum. "Şimdi." Bana dişlerini gösteriyor. "Yap beni."

"Bebeğim, bunu yapmamı istemezsin." Karım olsun olmasın, seyircilerin beni baltalamasına izin veremem. Ona doğru ilerliyorum. Gözleri

Daha da genişledi ve küçük pislik bana bir yumruk attı. İyi bir vuruştı, hızlı ve alçak. Başka biri olsaydım, karnımı deşmeyi gerçekten başarabilirdi.

Bileğini tutup kolunu ikimizden de uzaklaştırıyorum, kazara kendini kesmemesi için geniş tutuyorum. "Bırak onu."

"Bir yangında öl."

Çok kısa bir süre içinde çok fazla stres yüzünden zaten zayıflamış olan sabrım kırılıyor. Bileğini büktüm ve bıçak yere düştü. dövüşüyor çünkü tabii ki hâlâ dövüşüyor. Kadın nefes aldığı sürece sallanarak geri dönecek ve ben onun bu yönüne de diğer yönleri kadar hayran olsam da, bu bana meydan okumasına izin veremeyeceğim gerçeğini değiştirmiyor. Bu şekilde olmaz. Bu bölgedeki gücü parmak uçlarımla tutarken olmaz.

Tink'i tutup omzumun üzerinden çekiyorum. Kızgın bir kedi gibi tekmeliyor, yumrukluyor ve tıslıyor ama dönüp binanın içinden asansöre doğru ilerlerken onu görmezden geliyorum. Süitime geri dönerken tüm yolculuk boyunca onu görmezden geliyorum. Yatağa doğru yürüyorum ve onu yatağın üzerine fırlatıyorum, yatağın ortasına kış üstü düşmesine dikkat ediyorum.

"Seni sik kafalı!"

Ellerinin üzerine kalkmaktan başka bir şey yapmaya fırsat bulamadan onun üzerindeyim. Avuç içimi göğsünün ortasına bastırıyorum ve daha fazla oturmasını engelliyorum ama onu aşağıya inmeye zorlamıyorum. Onu gerçekten tutmuyorum bile, sadece tekrar çıkışa doğru koşmasını engelleyecek kadar baskı uyguluyorum. "Senin derdin ne lan?"

"Bana bir tür ... ne olduğunu bile bilmediğim bir şeymişim gibi davrandıktan sonra bunu soramazsın! Bu affedilemez!"

Kendini çılgına çevirdi ve farklı koşullar altında, ne kadar berbat durumda olduğuna dair biraz sempati toplayabilirim.

hayatının dönuştüğü yer. Bir parçası, son olayları başladığı yere, yani bir terör örgütü liderinin kadınına geri döndüğünün bir göstergesi olarak görmek zorunda. Bir piyon.

Şu anda sempati gösteremem çünkü ben bir bölge lideriyim. Sadece bir insan olsaydım kurallar farklı olurdu ama ben çok daha fazlasıyım. Bunun sorumluluğu en iyi günümde bile beni yıkmakla tehdit ediyor ve bu pek de öyle bir şey değil. Onu yatağa bastırıyorum ve tek yapmak istediğim öfke ve hayal kırıklığı içinde kükremekken sesimi sıkı ve kontrollü tutmaya çalışıyorum. "Adamıma bıçak çektin."

"Yolumdan çekilmedi."

Sanki bu her şeyi düzeltirmiş gibi. Ona ters ters bakıyorum. "Şu çarpık mantık saçmalığını yapma. Benimle olmaz. Sen benim *karımsın*."

"Evet, bana hatırlatıp duruyorsun. Belki de adını kışına dövme ."

"Beni kışkırtma." Sesimde ağır bir tehdit var. Adımın onun kışına yazılması, oynamasına izin vermeyi alışkanlık haline getirmediğim ilkel bir parçamı tatmin ederdi. Bu dünyanın bana verip de alamayacağı çok az şey olduğunu diğerlerinden daha iyi öğrendim. Yiyecek. Barınak. Hatta aile. İş başa düştüğünde hepsi geçicidir. Eğer gücünüz yoksa, gücü *olan* bir başkası sizin hayatta kalmanıza izin verecek ruh halinde olup olmadığına karar verecektir. Ben ilkiydim. Şimdi ikincisiyim ve bir daha asla geri dönmek için var gücümle mücadele edeceğim. Eğer sadece ben olsaydım ...

Ama öyle değil. Bölgeyi devraldığımın beri olmadı ve bir daha asla olmayacak.

Yönetici olarak yerimi kaybetmek, yüzlerce insanın Peter gibi bir canavarın merhametine kalması demek. O değilse bile, zirveye çıkmak için adam öldürmeye hazır bir başkası. Zirvede kalabilmek için affedilemez şeyler yaptım. Öyle şeyler ki ruhumu bir daha toparlayamayacağım şekilde lekeledi.

Ben çocukken başka seçeneğim yoktu. Bu dünyaya doğdum ve hayatta kalmak için ne gerekiyorsa yaptım. Peter ve arkadaşım gibi. Çocukken her şey bizim kontrolümüz dışındaydı. Peki ya yetişkinen yaptığımız seçimler? Kendimizden başka suçlayacak kimsemiz yok. Kendimden başka suçlayacak kimsem yok.

Önemi yok. Önemi *olamaz*. Bunları yapmaya devam edeceğim çünkü zor seçimler yapmaktan kaçınmamama güvenen çok fazla insan var. Masumlar mağdur edilirken zarar görmeden durmaktansa yaralarını taşımam daha iyi.

Peter'ın onu ilk çektiği zaman Tink'in olduğu gibi masumlar.

İşin can alıcı noktası da bu. Tink'i geçmişteki ilişkilerimde olduğu gibi gevşek bir şekilde tutmak istemiyorum. Sevişmek ve eğlenmek benim için her zaman yeterliydi ve her bir kişi yatağıma gelmeden önce durumu biliyordu. Bu farklı. *O* farklı. Onunlayken, onu soymak, boğazına bir tasma takmak, kışını dağlamak istiyorum - beni asla terk etmemesini sağlamak için ne gerekiyorsa yapmak istiyorum.

Yavaşça nefes alıyorum ve elimi çekiyorum. Ona zarar vermedim ama iri bedenimle onu ezmek affedilemez.

Yüzüğümü Tink'in parmağına takmak için yaptığım pek çok şey affedilemez.

Ağzı açılıyor ve beyni sonunda duygularına yetiştiriyor gibi görünüyor çünkü ek bir fevri tehdit savurmadan ağzını kapatıyor. *Sonunda*. Arkama yaslandım. "Sen benim karımsın. Hareketleriniz benimkilerin bir uzantısı. Halkımı, halkımızı tehdit etmen söz konusu bile olamaz."

"Beni burada tuzağa düşüremezsın."

"Sokağa çıktığın anda ne olacağını sanıyorsun? Peter sana Hades'in bölgesinde ulaştı. Burada sana ulaşması daha ne kadar olası?"

eski güzel günleri hatırlayan insanlar mı? Aynı insanlar seni sadece ona ait bir kadın olarak mı hatırlıyor?" Onu sarsmak istiyorum. "*Düşün*, Tink. Bana aşık olduğunu fark ettiğin için panik yapmayı bırak ve aklını başına ."

O kadar hızlı oturuyor ki neredeyse alnıyla yüzüme vuracak. "Sana aşık olmayacağım."

Kahretsin, ama bu kadın beni var olan herkesten daha hızlı duvara toslatabilir. "Anlıyorum," diyorum eşit bir şekilde. "Bu sabah sikimi yaladıktan sonra kendini duygusal olarak savunmasız hissetmenin aşağıdaki dengesiz ve tehlikeli davranışlarıyla kesinlikle hiçbir ilgisi yok."

Gözlerini bana dikti. "Ben dengesiz ya da tehlikeli davranmıyordum."

"Evet, öyleydin. Güvenli bir alan olması gereken bir yerde Edgar'ı bıçakla tehdit eden son kişi kim biliyor musun? Peter." İrkildi, ama ben devam ettim, noktayı eve kadar deldim. "Sadakat yemini eden insanları tehdit etti. Zorbalık *yaptı*, istediğini elde etmek için gücünü kullandı ve her hevesinin eylemlerini belirlemesine izin verdi."

"Kes şunu," diye fısıldıyor. "Ben onun gibi değilim."

Neden beni de buna dahil etmesini, beni dört uzun yıl boyunca onu terörize eden adamdan ayrı tutmasını beklediğimi bilmiyorum. Bunu yapmamasının neden bu kadar canımı yaktığını da bilmiyorum. "Hayır, değilsin. O bir canavar." *Benim gibi*. "Boyundan büyük işlere kalkışıyorsun ve korkuyorsun." Onu dinlemesini sağlamalıyım. Hem onun güvenliği hem de planımın başarısı bana itaat etmesine bağlı. "Bu evdeki insanlar, *bizim* korumamız altında olan insanlar, senin motivasyonlarını umursamıyor. Tek umursadıkları eylemleriniz."

Benden uzaklaştı. "Senden nefret ediyorum."

Tam kalbimden vuran bir cümle daha. Her şeyden sonra nasıl olur da benden nefret etmez? Ona kibirli bir sırıtma veriyorum

Tink'in güvenini kalıcı bir şekilde kazanabilir miyim bilmiyorum. "Bir dahaki sefere bunu biraz inanarak söylemeyi dene." Buradan gitmeliyim. Tink'le kavga etmek çok özel bir şekilde tatmin edici olabilir, ama az önce neden olduğu hasarı gidermem ve yeni karımla dikkatim dağılmı ken Peter'ın kendi hasarını vermesini engellemem gerekiyor. Gelecek, hem de yakında.

Kesinlikle değil       bir yanım arkamı d nd ğ   de onu o kocaman gözlerinde gerçek bir korkuyla bana bakarken bulacağımdan emin. Ayağa kalkıyorum. "E yalarını en kısa zamanda buraya getirteceğim. Bu arada hiçbir şeyi yakmamaya  alı . Ak am yemeği için döneceğim."

"Ak am yemeği." Mutfağımdaki dolapların hemen yanında asılı duran büyük saate bakıyor. "Saat daha sekiz bile olmadı."

"Evet."

"Bugün ev halkıyla b t nle eceğimi s ylemi tin."

Öfkemi tamamen irade g c mlle tutuyorum. " yleydin, Tink. Ta ki adamlarımdan birini bıçakla tehdit edene ve temizlemem gereken bir karmaşa yaratana kadar. Ak am g r   r z." Asansöre yöneliyorum. Gitmek zorundayım. Burada kalmak, oturup kafasında neler olup bittiğini konuşmak anlamına gelecek ve ... bilmek istiyorum. Gerçekten, gerçekten bilmek istiyorum. Korkularını hafifletmek istiyorum. Güven inşa etmek. Yapmakla hiç i im olmayan bir sürü söz vermek için.

Onun yerine, gidiyorum.

BÖLÜM 14

TINK

Tutsaklığa uygun değilim. Hades bunu erkenden keşfetti ve onunla savaşırsam ona bir faydam olmayacağını söyleyerek tasmamı gevşetti.

Her gün, her saniye. Görünüşe göre Hook'un haberi yok. Ya da akıl sağlığımı hiç umursamıyor.

Onu suçladığımdan değil. Daha önce sebep olduğum olaydan sonra değil.

Eğer sağlıklı düşünebilseydim, ön kapıdan girmeye çalışmazdım. Gaeton'u bile normal boyutlarda bir insan gibi gösterecek kadar büyük olan bir adama bıçak çekmezdim.

Ama sonunda cesaretimi toplayıp banyodan çıktığımda, baktığım her yerde Hook'un kanıtlarını görüyordum. Yani, onun yatak odasındayım. Tabii ki her yüzüne kendi damgasını vurmuştur. Ama bu çok fazlaydı ve beynim kısa devre yaptı.

Asansörün kapıları açılıyor ve Colin'in odaya girdiğini fark edene kadar kalbim bir an için yerinden fırlıyor. Nigel'in genç ve sevimli bir versiyonu gibi. Nigel'in isminin akla getirdiği türden bir duruşu varken ne kadar bir adamı birden fazla kez kanlı bir şekilde dövdüğünü görmüş olsam da- Colin *sert* görünmeye çalışmadığında bir köpek yavrusu gibi zıplıyor.

Ya da eskiden öyleydi. Koyu renk gözlerindeki sertlik ve açık kahverengi tenini gölgeleyen yara izi ile onun bu yeni versiyonunu tanımıyorum.

sol elmacık kemiği. Beni gördüğünde kısa bir süre duruyor ve bakışlarının üzerimde gezinme şekli hiç de cinsel değil.

Daha çok elimde silah olup olmadığını kontrol ediyor gibi.

Colin bir telefon tutuyor. "Hook'un emirleri." Tekrar geri çekilmeden önce telefonu bana uzatacak kadar yaklaşıyor.

Aramızdaki özenle düzenlenmiş boşluğa bakıyorum. "Bıçak ekeceğimden mi korkuyorsun yoksa bana dokunduğunu düşünürse Kanca'nın seni deşeceğinden mi?"

Colin öksürerek gülüyor. "Görünüşe göre bıçaklara karşı derin bir sevgi besleyen kuzenimin karısına karşı son derece saygılı davranıyorum."

Buna verecek iyi bir cevabım yok, bu yüzden telefonu inceliyorum. İçinde zaten birkaç kişi kayıtlı. Onları okurken kaşlarını kaldırıyorum. Kanca. Meg. Hercules. Aurora. Nigel bile burada.

Bir mesaj geldi ve homurdandım. Hook iletişim bilgilerine çoktan bir selfie'sini koymuş ve lanet olsun, bu iyi bir selfie. Yeniden müttefik olarak yanma olayını halletmiş. Mesajı okumak için tıklıyorum.

Bu gece konuşacağız.

Bunun bir tehdit mi yoksa bir söz m olduğunu bilemediğim için ona kuşu ters eviren bir çizgi film gif'i gönderiyorum ve telefonu kotumun arka cebine atıyorum. "Neden hâlâ orada dikiliyorsun?"

"Bugünlük korumanız benim." Colin buradan başka bir yerde olmayı tercih eder gibi görünüyor ve ben de onu sulayamıyorum.

Gülüyorum. "Kısa p sen çektin, ha?"

"Tahmin bile edemezsin."

Hırlamak ve bağırmak istiyorum ama Hook'un önceki sözleri hâlâ aklımın bir köşesinde duruyor. Ben Peter gibi *değilim*. O da bunu biliyor. Bunu sadece bana hak ettiğimden daha fazla sözlü bir tokat atmak için söyledi. Bu Colin'in suçu değil.

Bu durumda olmam bir hata. Hook'un bile değil. Talihsizliğimden faydalandı ama bunu o planlamadı.

Sonunda, omuzlarımdan kulaklarıma doğru süzölmekle tehdit eden gerginliği dışarı atıyorum. "Hook'un belirlediği parametreler nelerdir?"

Colin bana ısırmaya alışacakmışım gibi bakıyor. "Daha önceki saldırıyı tekrarlamaman şartıyla evde serbestçe dolaşabilirsin."

"Ama misafirler için sınır yok mu?"

"Hayır," diyor yavaşça. "bir şeyden bahsetmedi, yine de istediğiniz herkesi incelemeye almam gerekecek."

Bunu görmezden . Daha azını beklemiyorum, yine de sırf Hook'a inat olsun diye birini davet etmeden önce lanetleneceğim. Düşüncesi ne kadar cazip olursa olsun. "Eşyalarımın yakında burada olacağını söyledi."

"Planımız bu." "Ne zaman?"

Colin omuz silkti. "Bilmiyorum."

Evet, ben de öyle düşünmüştüm. Hook'un eşyalarımı hızlıca almamı sağlamasını takdir edebilirim ama sonuçta aklında başka şeyler var. Diğer öncelikler. Son iki günde zaten çok fazla iş zamanı kaybettim. Isabelle Belmonte'ye bir hafta içinde teslim etmem gereken bir elbise var ve henüz taslağını çizmeye başladım. Kendine özgü bir tarzı var ve normalde onunla çalışmanın zorluğundan hoşlansam da, bu son dakikaya bırakılacak bir şey değil.

"Bunun için teşekkürler."

İşten ıkarma belgesini eline aldı ve iç geçirdi. "Bir şeye ihtiyacınız olursa alt kattaki asansör kapılarında olacağım."

Daha çok düşüncesizce bir şey yapmadığımdan emin olmak için. Başımı salladım. "Teşekkürler." Bu sefer gerçekten içimden gelerek söyledim. Meg'in telefon numarasını bulup onu aramadan önce onun gitmesini zar zor bekliyorum.

Saatin nispeten erken olmasına rağmen -Yeraltı Dünyası'nda yaşayan çoğu insan çoğunlukla geceleri çalışır- Meg oldukça hızlı bir şekilde cevap verir. "Biliyor musun, Kanca'yla evlenecek kadar çaresiz olduğunu fark etseydim, kalmana izin vermesi için Hades'le daha çok mücadele ederdim."

Sessiz bir nefes alıyorum, göğsümde bir şeyler gevşiyor. Demek benim için mücadele etmişti. Ben de öyle düşünmüştüm - Meg'in bunu gerçekleştirme niyeti olmadan kalmamı teklif edeceğine inanmıyordum - ama bunu o kuru ses tonuyla söylediğini duymak beni inandırdı.

Her şeyi anlatmak cazip geliyor. Ona Peter'ın hâlâ temsil ettiği tehdidi ve Hook'un onu sonsuza dek ortadan kaldırmak için beni yem olarak kullanma planını anlatmak. Bunu yapmak için ağzımı açıyorum ama tek bir kelime bile çıkmadan duruyorum.

Biz karşı tarafta değiliz. Meg, Hades'in tarafı dışında *hiçbir* tarafta değil. Mesele de bu zaten. Kirli detayları onunla paylaşmak, onları Hades'le paylaşmak anlamına gelir ve ben bunu yapmak istemiyorum. Hele ki bunu Kanca'ya karşı kullanabilecekken. Ne de olsa Hades bilgiyle uğraşır. Teknik olarak bölgelerin liderlik işlerine karışmaması gerekiyor ama yakalanmazsa aradaki farkı kim bilebilir ki?

Boğazımı temizliyorum. "Ben iyiyim. Bunu ben seçtim."

Meg o kadar uzun süre sessiz kalıyor ki, aramanın kesilip kesilmediğini kontrol ediyorum. Sonunda, "Eğer fikrini değiştirirsen, tek yapman gereken bana söylemek. Seni çıkaracağım."

Şok beni topuklarımın üzerinde geri sallıyor. Sanki gerçekmiş gibi söylüyor; eğer ona sorarsam, beni dışarı çıkaracak. Hikayenin sonu. Aurora'nın savunması gibi bu da beni tedirgin ediyor. İkisi de beni savunmaktan, bana bir çıkış yolu önermekten çekinmiyor. Bununla ne yapmam gerektiğini bilmiyorum. "Peki ya Hades?" Zayıfça soruyorum.

"*Peki ya Hades?* Benim kendi kaynaklarım var ve ilişkimizin ötesinde ona borçlu olmadığımı en iyi siz biliyorsunuz."

Bana göre bu çok büyük bir borç, ancak birçok insanın yanlış kişiye aşık olduğu için gaddarlık yaptığına işaret etmiyorum. Peter'la birlikteyken zarar gören tek kişi ben olsam da ben bile bağışık değilim.

Meg ve Hades'in Peter ve benim gibi bir ilişkiye sahip olmadıklarının farkındayım. Hades soğuk bir piç, ama Meg'i bir ortak olarak görüyor ve onu asla terk etmediğinden emin olmak için onu Meg yapan şeyleri öğütmeye niyeti yok. Aralarındaki ilişkiyi tam olarak anlamıyorum ama Peter'la benimkine hiç benzemediğini biliyorum.

Yine de, bir anlaşmayla ilgili bir konuda ona meydan okumak onun için büyük bir olay. Tüm Carver Şehri'ne yayılacak sonuçları olabilir. Teklifi görmezden gelemem çünkü bunun bir *anlamı var*. Aniden sıkışan boğazımı geçip yutkunuyorum. "Teşekkür ederim."

"Eğer bir kaçış planlamak için aramıyorsan, neden arıyorsun?" Ben daha bunun acısını, son beş yıldır herkesi kendimden uzak tutma çabalarımın karşılığını fazlasıyla aldığımı fark edemeden Meg devam ediyor. "Bir şeyler içmek ister misin? Yeraltı Dünyası'nda *olmayan* bir yerde?"

"Evet." Bu kelime beni en az bunu yapmayı ne kadar çok istediğim kadar ürkütüyor. Meg'le bir şeyler içmek, Aurora ve Allecto'yla kahve içmek *istiyorum*. Ya da üçüyle birden bir şeyler içmek. Gideli çok uzun zaman olmadı ama onları önceden hazırlıklı olmadığım bir şekilde özlüyorum. Kendimi ayrı tutmak için çok uğraştım ama Yeraltı Dünyası'ndan ne kadar uzaklaşırsam, aslında o kadar da iyi bir iş çıkaramadığımı fark ediyorum. Bu bilgi beni hayal kırıklığına uğratmalı, başarısızlıklarımın daha fazla kanıtı olmalı.

Olmuyor. Elimi göğüs kafesime bastırıyorum. İyi hissettiriyor. Garip bir şekilde iyi. Asansör kapılarına bakıyorum. "Bölge sorununu halledene kadar bir sonraki sefere ertelemek zorundayım."

"O zaman başka zaman."

"Seni tutacağım." Boğazımı temizliyorum. "Ama aramamın asıl nedeni bir iyiliğe ihtiyacım olmasıydı."

"Neye ihtiyacın varsa." Bunu nitelendirmemesi beni şaşırtıyor. Bu konuşmayla ilgili her şey beni şaşırtıyor.

Ağır duygular göğsüme yerleşiyor. İnsanlarla arama mesafe koymaya çalışmakla hata mı etmiştim? Bu benim için tek seçenek gibi görünüyordu, az önce kaçtığım duruma benzer bir duruma düşmememi sağlayacak tek seçenek. İçgüdülerime güvenemezdim çünkü içgüdülerim Peter'ın iyi bir adam olduğunu söylüyordu. Beni tereddütsüz sevecek bir aile vaat ediyordu; bu vaatleri yerine getirmek için kullandığı havaya değmezdi.

Ayrı kalmaya çalışmanın onun bana verdiği zararı telafi etmek anlamına geldiğini hiç düşünmedim. O zamanlar akıllıca görünüyordu ama şimdi aramızda az da olsa bir mesafe var ve Meg, Aurora ve Allecto ile arkadaşlığımı derinleştirmek için kaçırdığım fırsatlara neredeyse üzülüyorum. İki gün öncesine kadar onlarla arkadaş *olduğumu* bile fark etmemiştim. "Gerçekten bir şeyler içmek istiyorum. Beni dışarı çıkarma teklifini ve Aurora'nın benim için Hades'le kafa kafaya verme teklifini gerçekten çok takdir ediyorum."

O konuya geri dönmenden pek etkilenmişe benzemiyor. Ama Meg söz konusu ben olunca hep biraz fazla şey görmüştür. Bunun kanıtı da neredeyse nazik bir ses tonuyla, "Biz sizin arkadaşınız, Tink. Sen de bizim için aynısını yapardın."

O haklı. Bu imalar hiç aklıma gelmemişti. Geçici bir gülümseme verdim. "Yapardım."

"Bunu fark etmen çok uzun sürdü." Yumuşakça gülüyor. "Ama benden ne istediğine dönersek..."

Doğru. Bu aramanın ilk sebebi. "Hook'un yakında eşyalarım için gelecek adamları var, ama bugün bazı şeyleri kuryeyle gönderebileceğinizi umuyordum. Masamdaki her şeyi, özellikle de yeşil ve altın rengi ipek parçalarını."

"Tink... Masanı *gördün* mü? Düzenli olabilir ama üzerinde gerçekten korkunç miktarda pislik var."

"Evet Meg, masamı gördüm. Ne zaman çalışmak için otursam. Her şeyi dolabımdaki ekstra çantaya at. Dikiş makinesinin özel bir çantası var, ona dikkat et. Ama gerçekten üzerinde çalışmam gereken bir görev var ve bu pislik gitmeme izin vermeyecek."

Meg'in soğuk sesine tehlikeli bir şey sızıyor. " değil mi?"

Az önce ne söylediğimi fark edip küfrediyorum. "Öyle değil. Bak, Peter peşimde. Şimdiye kadar ilgisini kaybetmiştir diye düşünmüştüm ama Yeraltı Dünyası'ndan ayrıldığım anda oradaydı."

"Evet, Hercules bahsetmişti." Sesi o kadar soğuk geliyor ki ürperiyorum. "Yeraltı Dünyası'na geri dönmeliydin."

Hades'in beni destekleyeceğini garanti edemezdim ama bunu ona söyleyemezdim. Meg'in beni destekleyeceği aklımın ucundan bile geçmemiştii ve bu arkadaşlık olayında yeni olabilirim ama bunu ona söylemenin onu inciteceğini bile fark ettim. "Hook Peter'ı halleder."

"Halletse iyi olur." Nefes nefese kaldı. "Tamam. Masanı topladım. Öğleden sonraya kadar sana ulaştırabilirim." "Sen bir tanrıçasın."

"Hayır, ben bir Fury'yim."

Bu benden bir kahkaha aldı. "Evet, öyle." "Belki de bunları bizzat ben teslim etmeliyim."

Alarm fişekleri. Eğer Hades Yeraltı Dünyası'nın uzak lorduysa, Meg de herkesin günlük saçmalıklarına boğazına kadar batan kişidir. Tüm çalışanları, defterleri o yönetir ve genellikle müşteriler çizgiyi aştığında ilk tehditleri ve cezaları veren kişidir. Gelip çiftlerini üçlü yaptığından beri bu sorumlulukların bir kısmı Herkül'e geçti ama Herkül insan şeklinde bir oyuncak ayı. Meg ise kas gücü, her ne kadar lanet bir kuş gibi yapılı olsa da. Buraya gelirse, Hook'un onu kızdıracak bir şey söylemeyeceğini garanti edemem ve sonra bu şehir çapında bir olay olur.

Ses tonumdan endişe verici bir şey çıkarmamaya çalışıyorum. "Yoğun bir gün geçirdiğinize şüphe yokken zaman ayırmanıza gerek yok. Yerime geçecek kişiyi arıyorsunuz, değil mi?"

"Evet," diyor yavaşça. "Takip etmesi zor birisin. Herkes çok kibar, çok çekingen ya da sadece siz değilsiniz."

Sempatî yükselirken bile göğsüme sıcaklık doluyor. Başka ne doğru olursa olsun, kendimi Yeraltı Dünyası'nda buldum ve Meg de oraya gitmeme yardım eden insanlardan biri. "Bir yolunu ."

"Hiç şüphesiz." Arka planda derin bir erkek sesi duyulur ve Meg tekrar konuştuğunda sesi boğuklaşmıştır. "Gitmem gerekiyor. Eşyaların öğleden sonra gelecek ve o içkiyi almaktan kurtulmana izin vereceğimi bir an bile düşünme. Sana kendim gelmek zorunda kalsam bile."

"Anlaştık." Gülümsemeyi başarıyorum. "Ve teşekkür ."

"Bana teşekkür etme, Tink. İşlerin daha üstünde olsaydım, Kanca ile evli olmazdın. O kadar kötü bir adam değil ama yıllardır kaçınmaya çalıştığın şey tam olarak o."

Bunu inkar etmek mümkün değil, o yüzden zahmet etmiyorum. Beş yıl koştum ve başladığım yere geri döndüm - Carver Şehri'nin bu özel dilimini yöneten adamın ana sıkıntısı. Bir bölgenin hükümdarı. "Yakında konuşuruz." Başka bir şey söyleyemeden telefonu kapattım. Ben-

Arka plandaki sesi fark et. Hercules. Meg muhtemelen genç ve seksi erkeğini becermeye gitmiştir - cidden, ellerini birbirlerinden uzak tutamıyorlar ve Hades de ellerini ikisinden uzak tutamıyor. Üç genç gibiler, her yerde sevişiyorlar.

Ve ben buradayım, kimseyi becermiyorum.

Mutfağa yürüyorum ve telefonumu tezgâhın üzerine koyuyorum.

Her ne kadar seçeneklerim varmış gibi davranmak istesem de, yok. Yıldızımı Hook'unkine bağladım ve bu, topuklarımı kazıma ve sahip olduğum her şeyle savaşıma içgüdüm ne kadar güçlü olursa olsun, sıraya girmek anlamına geliyor. Bunu kabul ettim. Beni zorlamadı. Benimle dövüşmesi iki cephede birden savaşıması demek.

Ya da belki de zaten zedelenmiş gururumu zedelemekten pes etmek için bir bahane arıyorum.

Buzdolabını karıştırdım ve tamamen taze ürünlerle ve diğer çeşitli şeylerle dolu olduğunu görünce biraz şaşırdım. Yemek yapabildiğini bilmiyordum. Bu benim becerilerim arasında sayılmaz, bu yüzden bir elma ve biraz fıstık ezmesi bulana kadar etrafı karıştırıyorum. Dolapta protein barları, protein karışımları ve üzerinde belli belirsiz fitness etiketleri olan birkaç kutu toz da var. Tabii ki .

Tüm bunları görmezden gelip elmayı dilimliyorum ve tabağa bir ton fıstık ezmesi sürüyorum. Atıştırmak için işe yarıyor ama yemek için pek işe yaramıyor. Belki dışarıdan sipariş verebilirim? Tabağıma bakıyorum. Yemeğe ve işe odaklanmak iyi ve güzel görünüyor, ama aslında yaptıkları şey dikkatimi dağıtmakta başarısız olmak.

Bu duruma gelişigüzel ve kararlılık göstermeden yaklaşmanın bana hiçbir faydası yok. Riskler göz ardı edilemeyecek kadar yüksek; zaten bu yüzden buradayım. Dahası, Kanca' karşı hissettiklerim kendimi inandırdığım kadar açık ve olumsuz değil. Onu önemsiyorum. Ben onu istiyorum. Peter'ın gölgesinin tehdidi her hareketimizin üzerine uzanırken ikimizi de bu zevkten mahrum etmek...

İç çekiyorum. Tüm bunlar doğru, evet, ama bu gece nasıl oynayacağımı planlamamın nedeni bunlar değil. Hayır. Gerçek şu ki Kanca'yı istiyorum. Bu kadar. Bu da demek oluyor ki yapılacak tek bir şey var.

Dizlerimin üzerine çöküp onun siki için yalvarmak istiyorum.

Midem tamamen hoşnut olmayan ağırlıksız küçük bir takla atıyor. Aşağılanmak benim sapkınlığım değil ama Kanca'nın şartlarını yerine getirmenin aşağılayıcı olmaktan başka bir şey olmayacağına dair bir his var içimde. Gururuma batan bu küçük iğnenin ödülü ne olacak? Buna değer. Hem de fazlasıyla.

Artık resmileşti.

Bu gece Hook'u becereceğim.

BÖLÜM 15

KANCA

Peter'dan hiçbir iz olmadan **bir** gün daha boşa gitti. Ondan bir iz görüyorum.

Adamlarımın küçük işletmelerden soğuk tepkiler aldığına dair raporlar bölgenin güney kısmındaki mülk sahipleri. Tüm kârın yüzde ikisini alıyorum. Sağladığım hizmetler düşünüldüğünde çok büyük bir miktar değil. Ve diğer tüm sorunlu oyuncular bu bölgeden uzak tutmanın ötesinde hizmetler sağladığımdan eminim. Halkımın bir sorunu olduğunda bana ya da Nigel'a gelirler ve biz de halledilmesini sağlarız. İster beklenmedik bir yangın olsun, ister mirasla ilgili bir sorun olsun, isterse de bazı şeylerin taşınmasına ihtiyaç duyuyorlar ve bunu halledecek çalışanlara sahip değiller.

Biz çok amaçlıyız.

Yapmadığımız şey, şu anda bizi mahveden şey, bu insanların içine Tanrı korkusu .

Ben sevgiyle liderlik etmem. O kuşlar içindir. Sevgi ekşiyebilir, soğuyabilir ve her türlü kötü sonuca yol açabilir. Korku işe yarar. Ve benden korkuyorlar ama Peter'dan korktukları kadar değil. Çünkü Peter'ın canı ne zaman isterse seve seve geçeceği sınırlarım var. Bölgenin bu kısmına ulaştı. Nasıl olduğunu bilmiyorum, çünkü özellikle o bölgeyi izleyen insanlar vardı, ama kanıtı inkar edilemez.

O kadar öfkeliyim ki, ikimizin de bize doğru yaklaştığını bildiğimiz son savaş için benimle buluşana kadar onun adını haykırarak sokaklarda dolaşmak istiyorum. Bir saniye bile işe yarayacağını düşünsem, gerçekten yapabilirdim.

Ama hayır, yoluma devam etmeliyim. Peter bana gelmeli ve ben de onunla sonsuza dek hesaplaşmalıyım.

İlk olarak, karımla uğraşmak zorundayım.

Onu, daha önce ayrıldığımda kesinlikle benim odamda olmayan bir masanın üzerinde çalışırken buluyorum. Açık gardırop kapılarının üzerinde çeşitli renklerde kumaşlar ve etrafına ince beyaz kumaşlar tutturulmuş bir elbise kalıbı var. Üzerinde çalıştığı elbisenin şeklini neredeyse görebiliyorum ama üzerindeki mavi işaretler anladığım kadarıyla Latince de olabilir.

Sap olduğum için orada durup çalışmasını izliyorum. Dolgun dudaklarının arasında dikkatle tuttuğu iğnelerle elbise formunun etrafında dönerken kaşları konsantrasyonla çatılmış. Buraya bir kıvrım. Oraya bir kat. Her biri bir kalp atışı kadar kısa bir sürede ustalıkla yerine oturtuluyor, gerçi ben şimdiye kadar parmaklarımı birkaç kez batırmış olurdum.

Tink her zaman güzeldir. Her zaman sert. Her zaman, çoğu zaman kendime rağmen, etkilendiğim bir kadın.

Onu bir parça giysi yaratırken bu kadar kaybolmuş görmek? Sanki küçük bir pencereden onun ruhunu görmek gibi. Hırçın tavırları ve hazırcevaplığıyla itaatkâr bir kızdan çok daha fazlası. Kimsenin hayatta kalmak zorunda olmadığı şeylerden sağ çıkan güçlü bir çocuktan daha fazlası. O göklerde parlayan lanet olası bir yıldız ve onun yörüngesini izlediğim için kendimi ayrıcalıklı hissetmiyorsam ne olayım.

"Bana bakmayı kes."

Görünüşe göre etrafının görüldüğünden daha fazla farkında. Yatağa doğru yürüyorum ve düşüyorum. Bugünden sonra tüm vücudum ağrıyor ve bunun için gizlice yaptığım antrenmanı suçlayamam bile-

Ögle yemeğinden önce. Bu stres, saf ve basit. Yine de ona sırtıtmayı başarıyorum. "Seni izlemeyi seviyorum."

"Creeper."

"Röntgenci," diye düzeltiyorum.

Sonunda başını kaldırıp ters ters bakıyor. "İkimizin de bunu zaten bildiğinden oldukça eminim."

"Gerçekten." Manzarayı ne kadar takdir ettiğimi görmesi için onu tamamen içime alıyorum. Yıpranmış ve rahat görünen bir kot pantolon giyiyor ve gerçekten takdir ettiğim bir şekilde kışını ve kalçalarını sarıyor. Dalgalı yeşil bluzunun altından karnı görünüyor. Bir üniversiteli kız kadar taze yüzlü görünüyor ve bu, tanıdığım kadını bir keşke merceğinden görmek gibi. Eğer şey farklı gelişseydi, çoktan üniversiteden mezun olmuş olurdu. Şu anda görüldüğü kadar sağlıklı ve masum olurdu, çıplak ayakları ve pembeye boyanmış parmaklarıyla orada dururdu.

Tink gözlerini kısar. "Yüzündeki o ifade de ne? Neredeyse... hüzünlü görünüyorsun."

Yalan söyleyebilirim ama nasıl tepki vereceğini merak ediyorum. "Dünyamızın dehşeti sana hiç dokunmamış gibi görünüyorsun."

Homurdanıyor. "Ne bildiğini gösteriyor. Görünüş aldatıcıdır. Artık işim tam anlamıyla bu; müşterilerimin yansıtmaya çalıştıkları imajı tek kelime etmeden gerçekleştirmelerine yardımcı olmak."

"Peter'la tanışmamış olsaydın-"

"Dur." Kalan iğneleri dikkatlice Hades'in kafasına benzeyen bir yastığa saplıyor. "Ya olursa oyununu oynamayı göze alamam. Bana ulaşmayı bu kadar kolay bulmasının bir nedeni var. Hayatım pek çok çocuğun koruyucu ailede yaşadığı kadar kötü değildi ama kolay da değildi. Bu alternatif evrende nasıl bir pembe tablo çiziyorsan, öyle bir şey olmayacaktı." Başını iki yana sallıyor. "Geçmişe bakamam, Hook. Yapamam. Onun istediği bu."

neden ortaya çıkıp hayatımı tekrar mahvetmeye çalıştığını anlamıyorum. Kazanmasına izin vermeyeceğim."

Peter'ın bir şey kazanacağı düşüncesi, bunun ne anlama geleceği, beni üsütüyor. "Ona izin vermeyeceğim."

Tavrı eriyor ve hüznölü bir gülümseme yayılıyor. "Önce senden izin isteyecek değil ya."

Ayağa kalkıp ona doğru ilerliyorum. Topuklu ayakkabıları olmadan omzuma zar zor çarpıyor. Tink şu anda kurşun geçirmezmiş gibi bir izlenim veriyor ama ben daha iyi biliyorum. Onun kırıldığını ve dehşete düştüğünü gördüm. Bunu bir daha görmemek için neredeyse her şeyi yaparım. "Sana dokunmasına izin vermeyeceğim," diye tekrarlıyorum.

"Zaten sözler verme."

Geçmiş hakkında konuşmak istemediğini söyleyip duruyor ama sonra beni çarmıha geriyor ve aynı ortak geçmişte olan şeylere dayanarak beni çarmıha geriyor.

çöken hayal kırıklığı olmasaydı, "Bu günahı ayaklarımın altına seremezsin" diyecek kadar kontrolümü kaybetmeme asla izin vermezdim. Seni çalıştım. Elime geçen ilk fırsatta seni teklif ettim." O geceyi hala hatırlıyorum, ne kadar korkmuştum. Hem babam hem de Peter aylardır ilk kez binanın dışındaydı. Köşeye park edilmiş bir kamyonum vardı ve Nigel en azından onu Carver City'den çıkarmaya yetecek kadar para saklayarak kendini riske atmıştı. İş o noktaya gelirse ikimizi de kurtarmak için. Yıllar boyunca birkaç kelime konuşmaktan öte bir etkileşimimiz olmamıştı ama iyi niyetli olduğumu bilmesi *gerekiyordu*. Peter'ın adamlarından biri değildim. Hiçbir zaman da olmadım, tıpkı onun gibi bölgede kapana kısılmıştım.

Ona her şeyi anlattığımda, Tink elmacık kemiğinde yeni bir çürük olan boş bir surattan cansız gözlerle bana baktı ve bana kaçmamı ve gidip kendimi becermemi söyledi.

Hala *nedenini* bilmiyorum.

Artık cansız görünmüyor. Hayır, taşaklarıma diz çökmek istiyormuş gibi görünüyor. "Bu hiç adil değil."

"Kesinlikle değil; tıpkı yardım etmeye çalışmadığım için beni suçlaman gibi."

"Sen buna *yardım mı* diyorsun?" Kısık sesle gülüyor ve benden uzaklaşarak mutfağa girip bir şişe votka çıkarıyor. "Seni aptal. Gerçekten Peter'ın her hareketimi, her konuşmamı ona bildiren küçük casusları olmadığını mı düşünüyorsun? En ufak bir itaatsizlik belirtisini kabul edip beni ölmeyi dileyene kadar cezalandırmaya hazır olmadığını mı?" Bana karanlık bir bakış fırlattı. "Binadan çıkmayı asla başaramazdık. Ve o gece hayatta kalamazdık."

"Bunu bilemezsin."

"Bunu kesinlikle biliyorum."

Onu mutfağa kadar takip ediyorum ve dolaptan iki bardak alıyorum. "Hayır deme nedenin ne olursa olsun, *denememişim* gibi davranma."

"Bu kadar pervasızca yapıldığında denemenin hiçbir anlamı yok!"

"O zaman bunun için beni cezalandırmayı bırak!" Bağırduğımı fark ediyorum ve ses tonumu yumuşatmaya çalışıyorum. "Ya seni çıkaramadığım için beni suçluyorsun ya da ikimizin de tehlikeli bir durumda kapana kısıldığımızı fark ediyorsun."

"Kapana , değil mi?"

Ah. Meselenin özü burada. O hala bölgedeyken olanlar değil. Hayır, o sonra olanlar. "Söyleyecek bir şeyin var. Söylesen iyi olur."

Tink her bardağa votka dolduruyor. Ellerin titremesinden nefret ediyorum ama beni teselli etmiyor. Birlikte çalışma yeteneğimizi baltalamadan önce bunu hemen halletmeliyiz.

Evet, tabii. Tabii. Bu yüzden havanın temizlenmesini istiyorum. Oyunun sonu için. Bazen bana bakışına dayanamadığım için değil.

Ben düşmanım. Peter'a benzeyen bir canavarmışım gibi. Öyle olsam bile.

Bardağını indirir ve irkilir. "Bir kadeh daha içmeliydim," diye soluk soluğa kalıyor.

"Tanrı aşkına." Buzdolabına doğru yürüyorum ve bulduğum ilk şeyi çıkarıyorum-portakal suyu. İkinci bir bardak dolduruyorum ve o beni geniş gözlerle izlerken uzatıyorum. Hemen içmediğinde, ona, itaatkârları çok fazla geri ittiğinde ve saygısızlığa doğru ilerlediğinde öncelikle Dominantlar için ayrılmış olan bakışı veriyorum.

Tink portakal suyunu içiyor.

Yarısı bitince bardağı bir kenara bırakıyor. Sesi kısıklığını kaybetmişti. "Yaptığı şeyden nefret ettiğini söylüyorsun, ama işte buradasın, onun bölgesinde çömeliyorsun."

"Burası artık *benim* bölgem."

"Ben de tam olarak bunu diyorum." Elini sallıyor. "Onunla aynı alanı işgal ediyorsun. Onun ve babanın yaptığı her şeyden gerçekten nefret ettiysen neden ayrılmadın? Dışarı çıkabilirdin. *Beni* dışarı çıkarmaya çalışman bunu kanıtlıyor. Ama sen kalmayı seçtin ve onunla savaşıp onun yerini almayı seçtin."

Gerçek orada, dilimin ucunda. Bunu konuşmak, kimseye göstermediğim yanlarımı soymak anlamına geliyor. Nigel ve Colin başka kimseye göstermediğim parçalarımı alıyorlar çünkü onlar kan bağından ziyade insanın gerçekten arzuladığı türden bir aile. Onlardan yana şanslıyım. Ya diğerleri?

Bu dünyanın kaba merkezlerini açığa çıkaran insanlara neler yaptığını gördüm. Tink'e saygı duyuyor olabilirim ama ona güvenmiyorum. Pazarlığımı kabul etti çünkü gidecek başka yeri yoktu. *Beni* o seçmedi. Son beş yıldır, başka bir seçeneği olsaydı asla seçmeyeceğini açıkça belirtti.

Votkamı bir shot olarak alıyorum ve ürkme zahmetine girmiyorum. "Benim tarafımda olmana ihtiyacım var, Tink. Kapalı kapılar ardında değilse bile herkesin içinde. Bir şeye ihtiyacın olursa bana söyle. Makul olduğu sürece gerçekleşmesi için elimden geleni yaparım. Bana kızgın mısın? Bana yeni bir tane atmak için buraya gelmemizi bekliyorsun. Adamlarımı tehdit etmene ve emirlerimi görmezden gelmene izin veremem." Çenemi asansöre doğru salladım.

Bağırmasını, terslemesini, bana çözemediği bir matematik denkleymişim gibi bakmasından başka bir şey yapmasını bekliyorum. "Seni anlamıyorum."

Sorun şu ki, o beni çok iyi anlıyor. O haklı. Dışarı çıkabilirdim. Nigel ve Colin'i benimle gelmeye ikna edebilir ve arkama bakmadan Carver City'den ayrılabilirdim. Şu anda bile, ruhumuzu lekelemeyen normal işlerde çalışıyor ve 401ks ya da normal insanların endişelendiği her ne haltsa onun için endişeleniyor olabilirdik.

Ben kalmadım. Gözlerimi dört açarak kalmayı seçtim. Bunun benden çıkaracağı bedeli tam olarak biliyordum ve buna değeceğine karar verdim. Peter gitmeliydi, günahlarının bedelini ödemeliydi ve sonra bana liderlik etmem için bakan çok fazla insan vardı. Çekip gitmek, bir anda fark yaratabileceğimden emin olduğum koca bir bölgeyi terk etmek anlamına geliyordu. Kibirli mi? Hayalperest mi? Bunun cevabını hala bilmiyorum. "Beni anlamak zorunda değilsin. Sadece kapalı kapılar ardında kalmayı kabul et."

Gözlerini kaçırıyor, yanaklarını hafif bir kızarıklık kaplıyor, alkolden mi yoksa utançtan mı anlayamıyorum. "Daha önce olanlar için özür dilerim. Haklısın. Ona bıçak çekmemeliydim."

Yavaşça alkışlıyorum, çoğunlukla kavgamızın gerginliğini kırmak için. "Yani yapılacak."

"Kapa çeneni."

"Sadece söylüyorum."

"Evet, o zaman başka bir şey söyle."

"Sen hayatımda gördüğüm en güzel kadınsın."

Gözlerini kırıştırdı. "Kastettiğim bu değildi."

Biliyorum, ama kurallara göre oynamayı hiç sevmedim. Omuz silkiyorum. "Gerçek bu. Seni ilk gördüğümde, bir pislik gibi ayaklarımın üzerine düştüm."

"Bunu hatırlamıyorum."

Hayır, yapmazdı. Burası Peter'ın mahkeme yaptığı yerdı. Onu bulduktan bir ya da iki hafta sonra olmalı, çünkü ilk kez onu herkesin içinde ortaya çıkarmış ve kendisi için talep etmişti. Peter'ın yanında, bir adım kadar arkasında durmuş, ellerini önünde kavuşturmuş, başını öne eğmişti. "Üzerinde seni boynundan bileklerine kadar saran ve yürüyebilmen için tutulmak zorundaymışsın gibi görünen iğrenç beyaz bir elbise vardı." *Muhtemelen kaçamasın diye*, diye düşünüyorum karanlık bir şekilde.

"O elbiseden nefret ederdim," diye mırıldanıyor Tink, beni daha önce hiç görmemiş gibi bakarak. Ağzını açıyor ve söylemek üzere olduğu şeyi tekrar düşünüyor gibi görünüyor, çünkü devam etmeden kapatıyor.

"Az önce ne düşündüysen onu söyle."

Sonunda, "Eğer benden bu kadar etkilendiysen o zaman..." dedi. Kaşlarının arasında bir çizgi belirliyor ama tam olarak bana bakmıyor. Neredeyse kendine kızmış gibi görünüyor. "Artık öyle görünmüyorum."

Şimdi göz kırpma sırası bende. "Sen neden bahsediyorsun?"

"Şişmanım." Sanki onun her santimini keşfetmeyi hayal ederek çok uzun saatler geçirmemişim gibi vücudunu işaret ediyor.

"Tamam," diyorum yavaşça. "Ne istiyorsun?" "O zaman değildim. Eğer o zaman beni isteseydin-"

Farkına varıyorum ve bunu yaptığım için bardağını kafama fırlatacağını düşünmesem gülebilirim. "Seni istiyorum. bu kadar. Tanıştığımızda da , şimdi de harikasin." Neredeyse devam etmeyecektim, ama hala kenarlarda kalan en küçük bir vul- nerability var. "Artık daha seksisin. Sen ..." Bunu nasıl kelimelere dökeceğimi düşünüyorum. "Artık kim olduğunu biliyorsun. O özgüven, o tavır, o dürtü. Bu çok yıkıcı."

Yaklaşıp kalçalarını kavıyorum, kısılmış gözlerini görmezden geliyorum. "Bu, seni pakete rağmen istiyormuşum gibi ama paket *sensin*, Tink. Kıçını, kalçalarını, göğüslerini, *seni* düşünerek kendimi becermediğimi sanıyorsan aklını kaçırmışsın demektir."

Dudaklarını ıslatıyor. "Biliyor musun, çoğu erkek bana ne kadar kötü olduğumu söylemekle yetinirdi. Kendilerini becerdikleri tüm parçalarımın bahsetmezlerdi."

"Çoğu erkek gibi olmadığımı biliyorsun, güzel kız." Onu soymak ve her santimine ne kadar tapmak istediğimi göstermek istiyorum ama hâlâ yerine getirilmesi gereken şartlar var. Kahretsin, bizim için kumda o çizgiyi çizmek ne kadar hayati olursa olsun, kendimi köşeye sıkıştırmaktan nefret ediyorum.

"Lanet olası gerçek bu." Gömleğimin önünü tutuyor ve beni ağzına doğru çekmesine izin verecek kadar hazırlıksız yakalanıyorum. Öpücük beni çok şaşırtıyor, ama şaşkınlığım kontrolü ele almadan önce sadece bir vuruş sürüyor.

Belini sıkıca kavıyorum ve onu tezgâhın üzerine kaldırıyorum. Hemen kalçalarını bana doğru açıyor ve ben de kalan mesafeyi kapatıyorum. Yeterince yakın değiliz. Sikim kabzasına kadar içine girene kadar yeterince yakın olamayacağız. Ama hala çok lanet

İyi. Tink yumuşak ve güçlü ve sanki sadece benim için yaratılmış gibi hissediyorum.

Parmaklarımı ipeksi saçlarına geçiriyorum ve ağzına daha iyi erişebilmek için başını geriye yatırıyorum. Votka ve turunçgillerin keskin ısırlığının tadını alıyor ve ben de onu içiyorum. Bu kadın beni *öldürüyor.*

Ellerini göğsümde gezdiriyor ve gezinmesini engellemeye çalışırcasına gömleğimi yumrukluyor. Sikerim böyle işi. Arkama yaslanıp gömleğimi çıkaracak kadar uzun süre öpüşmeyi kesiyorum ve sonra ellerini tutup çıplak göğsüme bastırıyorum. "Dokun bana."

"Sana dokunmaktan fazlasını yapacağım." Beni bir adım geriye itti, ben de ona izin verdim.

Sonra Tink tezgahdan kayar ve zarifçe dizlerinin üzerine çöker.

BÖLÜM 16

TINK

Şimdi dizlerimin üzerindeyim, şüphelerim yok oluyor. Bu doğru Elbette, *tek* kurs. Kanca bana o karanlık bakışlarla bakıyor, Koyu renk gözleri. Parmaklarımla karıştırdığım için saçları birbirine karışmış ve piercing'i sakalının siyahında parlıyor. Bir şeyler söylemeye başlıyor ama daha ilk kelimeyi söyleyemeden sözünü kesiyor.

Sonunda geri adım atıyor ve yatağa ulaşır dikkatlice şiltenin üzerine oturana kadar bakışlarımı tutarak geri çekilmeye devam ediyor. Dom kişiliğinin onun üzerinde titreşmesini, kibirli gülümsemesinin ortaya çıkmasını, kasılmasını bekliyorum.

Onun yerine tek bir parmağını sallayarak beni öne doğru çağırırken sesi boğuk çıkıyor. "Sürün."

Bunu daha iyi planlamış olsaydım, ona kot pantolon ve bluz yerine çıplak bir şekilde sürünerek gidiyor olurum. Şimdi bunu düşünecek zamanım yok. Yavaşça, sinsice hareket ediyorum, ona bir gösteri sunuyorum. Soğuk ahşap zemin avuç içlerimi ve dizlerimi ısıtıyor ama bu hafif ağrı sadece arzumu artırıyor.

Tamamen hareketsiz, ben santim santim yaklaştıkça o da beni içine çekiyor. Omuzlarındaki gerginlik ve ellerini yumruk yapma şekli olmasa, etkilenmediğini düşünecek kadar aptal olabilirdim. Gözlerine bakmadığım sürece tabii.

Hook bana sanki sahip olduğu en değerli şeymişim gibi bakıyor ve beni uzun uzun incelemek için sabırsızlanıyor. Az önceki güvensizlik titreşimi, beni olduğum gibi değil de olduğum tercih edip etmediğini merak etme titreşimi, bu bakışlar altında yok oluyor. Kanca'nın beni tam olarak söylediğı kadar arzuladığına dair aklımda tek bir şüphe bile yok. Hatta daha fazlasını. Kendini o kadar gergin tutuyor ki, sanki açlıktan ölmek üzere olan bir adam gibi üzerime düşmeden önce bunu sonuna kadar götüreceğine, bu oyuna izin vereceğime güvenmiyor.

"Kanca." Hayır, bu doğru değil. Burada olmaz. Şimdi olmaz. Dudaklarımı yalıyorum. "Jameson."

Elleri bir çözölüyor, bir sıkılıyor. "Bana ne istediğini söyle, güzel kız."

Artık geri dönüş yok. Belki de hiç olmadı. Ona dokunmadan hemen önce duruyorum. "Sikini istiyorum. Sikine *ihtiyacım* var." Belki sonra pişman olurum ama umurumda değil. Topuklarımın üzerine oturup ellerimi dizlerinde ve kalçalarında gezdiriyorum. "Eğer ona sahip olamazsam ölebilirim."

Tam o anda beni yere devirmesini bekliyordum ama bunu bilmeliydim. Hook daha güçlü bir malzemedan yapılmış. Ellerimi pantolonunun ön kısmına ulaşmadan yakalıyor. "Çizgiyi aşarsak geri dönüş yok. Gerçekte benim olacaksın."

Bir yanımda onun ses tonunda çınlayan dürüstlükten ürüyor. Kendimden başka kimseye ait değilim. Buna geri dönemem, bir daha asla. "Yatakta seninim. Başka hiçbir yerde."

"Tink," diyor adım, sanki dilinde tadımı çoktan almış gibi. "Bunu zaten konuşmuştuk. O yüzüğü parmağına taktığın ve 'Evet' dediğin andan itibaren benimdin. Bu son çizgiyi geçmek sadece ikimizin de zaten bildiğı bir şeyi pekiştiriyor."

Haklı olmasından çok korkuyorum. "Korkuyorum." Söylediğim anda sözlerimi geri almak istiyorum. Yüzündeki şefkat

ne kadar savunmasız hissettiğimle savaşmaya yetecek kadar. "Öyle olmalısın."

Ben daha *bunu* anlayamadan beni ayağa kaldırıyor ve soymak acele etmiyor. Şok beni sakın ve uysal bırakıyor. Ya da en azından kendime böyle söylüyorum. Hook'un ellerini vücudumda görmek için can attığımdan, sanki her fırça darbesi ona verdiğim bir hediyeymiş ve o da bunu hak ediyormuş gibi bana dokunmasını arzuladığımdan değil kesinlikle.

Külotumu bacaklarımdan aşağı kaydırırken nihayet sesimi buluyorum. "Ne demek korkmalıyım?"

"En iyi zevk korkuyla tatlandırılmıştır. Bunu inkar mı ediyorsun?"

Tam olarak bunu yapmaya başladım ama kendimi durmaya zorladım. Dizlerime vurduğum anda bir sahnenin eşiğinden geçtik. Bunu ben seçtim. Dürüstlük hayatın geri kalanında bir zarardan başka bir şey değilse, bu oyun sırasında hayati önem taşıyor. "Hayır, inkar etmiyorum."

Beni yataktan uzaklaştırıyor. "Güvenli kelimen?"

Her sahneden önce, özellikle de yeni bir partnerle ya da yeni bir ilişkiyle bu şekilde kontrol etmek protokol olabilir, ancak bunun böyle olmadığını hissetmekten kendimi alamıyorum. Dişlerimi sıkarak konuşuyorum. "Korsan."

"burada." Sırıttıyor. "Duymaktan söyleyemem."

"Dayanılmazsın."

"Hiç şüphesiz." Neredeyse hissedebileceğim sert bir bakışla beni tırmıklıyor. "Olduğun yerde kal."

Arkamda hareket ediyor ve bir şeyleri karıştırdığını duyabiliyorum, belki de dolapların yanındaki kilitli dolabı. İlk keşiflerimi yaparken biraz kurcalamıştım ama ortada anahtar falan yoktu ve ben bile sırf meraktan bir servete mal olduğu belli olan bir şeyi kırıp açmayı doğru bulmuyorum. Özellikle de içinde ne olduğuna dair iyi bir fikrim varken.

Birkaç dakika sonra, elinde uzun siyah bir halatla yeniden ortaya çıkıyor. Hook bana kaşlarını kaldırdı, ama ben

Ona karşılık veremedi ağzımı kapattı. Bir sonraki sapık pislik kadar esareti severim, ancak Shibari birinin ayak bileklerine veya bileklerine bir çift kelepçe takmanın ötesinde bir şeydir. Sabır ve yavaş ön sevişme üzerine bir çalışmadır. Bir ya da iki kez bu şekilde oynadım ama insanların beklediğinden çok daha fazla güven söz konusu. Eğer güvende olmam gerekiyorsa, bu kelepçeleri açmak kadar basit değil. Serbest kalmak *yıllar* alabilir ve Domlar iplerine zarar verebilecek herhangi bir şey konusunda gerçekten çok kıymetli olabilirler.

Hareketlerimi kontrol altında tutma kararlılığıma rağmen nefes alışverişim hızlanıyor. Hook'un kaşları birbirine yaklaşıyor ve şimdi bana bakıyor. "Klostrofobik değilsin."

"sayılmaz."

Yine o uzun bakışlardan biri ve neredeyse kendi kendine başını sallıyor. "Anlıyorum."

Görmesinden *çok* korkuyorum. Ağzımı açıyorum ama kelimeleri bulamıyorum. Ne söylemem gerekiyor? BDSM'nin bir insanı götürebileceği tüm garip koridorları keşfetmekten ne kadar zevk alsam da, bu parçamın her zaman yedekte tutulduğunu mu? Yeraltı Dünyası'nda çalışırken, o son parçayı saklamak kolaydı. Sonuçta ben sadece bir çalışandım. Programın gerektirdiği her duruma ayak uyduran profesyonel bir itaatkârdım. Evet, ben de eğlenmek için oynuyordum ama bu farklıydı.

Bu farklı.

Bu odada kamera yok, basılacak bir acil durum düğmesi yok, işler kontrolden çıkarsa devreye girecek bir güvenlik ekibi yok. Raydan çıkmamızı engelleyecek güvenimizden başka hiçbir şeyimiz yok.

Yeterli mi bilmiyorum.

"Tink." Hook'un sert sesi düşüncelerimi susturuyor. Koyu renk gözlerindeki yoğun bakış onları daha da sakinleştiriyor. Tam olarak ona odaklanmamı bekliyor. "İpleri kaldırmamı mı tercih edersin?"

Küçük, korkak bir parçam onun bana sunduğu kaçıışı iki elimle tutmak istiyor. Bunu yapmak, *gerçekten* istediğim şeyi sahiplenmekten daha kolay. Beni ezip geçseydi her şey çok daha kolay olurdu. Bana verdiği şeyi gerçekten istemiyormuşum gibi davranabilirdim. Arzularımı dikkatlice ayıklayıp önüme sererken nasıl savaşımaya devam edebilirim ki?

Boğazımı temizliyorum. Gözlerimi kaçırmak istesem de bunu başaramıyorum. "Hayır, ipleri kaldırmanı istemiyorum."

Hareket etmiyor. Bana saklanacak bir yer vermiyor. "Kanıtlayacak hiçbir şeyin yok."

"Bunu senden duymak çok zengin." Başımı sallıyorum. Duygusal itirafları düzenleyip durmasından *nefret ediyorum*. Daha sevişmedik bile ama etrafımızda kurduğu samimiyeti inkâr edemiyorum. Görüldüğümü hissediyorum. Rahat değil, hatta biraz bile değil, ama bir parçam onun ilgisini uzun zamandır kuraklıktan öldüğü düşünülen bir ağacın kökleri gibi emiyor. "İpler..." Siktir, neden bu kadar zor? "Diğer sahnelerin çoğunda güvenli kelimemi söylüyorum, hemen bitiyor, anlıyor musunuz? Aksiyon durur, perde iner, sonra sadece küçük bir serpintiye müzakere etmek kalır. Bu tür bir şey... O kadar çabuk duramaz. Buna evet demek, daha fazlasına evet demek gibi hissettiriyor."

"Güven." Bu kelimeyi dilindeki güzel bir şarapmış gibi söylüyor. Sanki dilindeki *benmişim* gibi. "Bizi çok uzağa götürmeyeceğime güvenmeyi gerektiriyor."

"Evet."

Hâlâ kımıldamadı. "Eğer buna hazır değilsen..." Onu öpebilirim. Onu kesinlikle öldürebilirim.

Parmaklarımı saçlarımın arasında gezdiriyorum, ama bu küçük hareket göğsümde büyüyen duyguyu bastırmak için hiçbir şey yapmıyor. "Bana verebileceğin her şeye hazır olmasaydım, yerde sürünüp sığın için yalvarmazdım. Biraz korkunun iyi bir şey olduğunu söylemiştin."

o yüzden dalga geçmeyi bırak ve bana biraz korku ver." Bir sonraki kısmı söylemek için gözlerimi kaçırmam *gerekıyor*. Gözlerinde görebileceğim şeyle başa çıkamam. "Sana güveniyorum, tamam mı? Bunu büyütme."

Alçak sesle kıkırdaması yüzüne bakmama neden oluyor ve orada gördüğüm şey karşısında neredeyse rahatlıyorum. Kırılганlık gitmiş, yerine daha aşına olduğum kibirli pislik gelmişti. "Pekâlâ." İpi dikkatlice boynuma doluyor ve başlıyor.

Sadece ilk beş dakika kadar gergin kalmayı başarabiliyorum. Ne bekliyordum bilmiyorum ama tamamen işine konsantre olmuş durumda, iri elleriyle ipi vücuduma doluyor ve beni yavaşça bağlayan dikkatli kıvrımlar yaratıyor. Bu işlemi aceleye getirmek yok. Gövdemden aşağı inen merdiveni bitirdiği noktada, göğsümün üst kısmından başlayıp belime kadar inen bir dizi mükemmel kıvrımla alt uzay bana doğru yaklaşıyor. Kollarımı arkama doğru yönlendirmeden önce her birini ve gerginliğini kontrol ediyor.

Ancak o zaman konuşmaya başlıyor, kollarımı birbirine bağlarken yavaşça, yıkıcı bir şekilde beni bedenime geri çekiyor. "Bir gün iki kolumu ve bacağımı da bağlayacağım ve tam buraya dikkatli bir düğüm atacağım." Elini amıma, tam klitorisimin üzerine sürüyor. "Her çırpınışında, o güzel küçük klitorisini düğüme sürtecek. Seni serbest bırakmadan önce kaç kez boşalacağını düşünüyorsun?"

Dudaklarımı yalıyorum. "Belki de mücadele etmeyeceğim."

"Evet, güzel kızım, yapacaksın." Kollarımı birbirine daha sıkı kenetleyen bir şey yapıyor. Rahatsız edici değil ama Hook bu süreç boyunca her noktada olduğu gibi yine de beni kontrol ediyor.

Bağları çekiyorum. Kendime engel olamıyorum. Mantıken, bu iplerden öylece kurtulamayacağımı biliyorum ama fiziksel hatırlatma kalbimin daha hızlı atmasına neden oluyor. Tenim fazlasıyla hoş bir şekilde karıncalanıyor ve uyluklarımı birbirine kenetliyorum.

"İşte orada." Elleri omuzlarıma dolanıyor ve beni kendine doğru çekiyor. Ellerim onun sert sikine değiyor ama avuçlarım birbirine değdiği için yakınlık konusunda yapabileceğim hiçbir şey yok.

Kanca göğüslerimi avuçluyor. İpler alttan ve üstten geçerek göğüslerimin kısıtlanmadan serbestçe sarkmasını sağlıyor ama birden sanki onları bilerek sergilemiş gibi hissediyorum. Tabii ki öyle yaptı.

Sert avuç içleri meme uçlarımla üzerinde geziniyor ve ben bir iniltiyle savaşıyorum. Her parçam aşırı hassaslaşmış gibi hissediyor, sanki bağlama sırasındaki sakinlik, şimdi serbest bırakıldığı için kontrol edemediğim büyüyen bir arzuyu maskeleymiş gibi.

Dolapların yanındaki boy aynasına bakmamız için bizi döndürüyor. Bu sefer inlememi tutamıyorum. Nasıl tarif edecek kelimelerim yok. Koyu renkli ipler solgun tenimle kontrast oluşturuyor ve çizgiler vücudumun her kıvrımını ve kıvrımını çerçeveleyiyor. Gününe göre sevdiğim ve utandığım yanlarım. Nispeten basit bir desen ama yine de beni sanata dönüştürmüş gibi hissettiriyor.

Arkamda, Hook beni o kadar ateşli kara gözlerle izliyor ki, oracıkta yanabilirim. Göğüs uçlarımı okşarken bakışlarını benden ayırmıyor, bu his o kadar keskin ki neredeyse acı veriyor. "Seni yatağımın üzerinde domaltacağım ve boşalmaktan başka bir şey yapamayana kadar sikeceğim."

Sert bir nefes çekiyorum. Bunun olacağını biliyordum elbette. Ama yüzündeki karanlık niyet, şu anda ne kadar çaresiz olduğumun altını çiziyor. Beni herhangi bir yüzeye doğru eğebilir ve ben de bana verdiklerini almaktan başka bir şey yapamam. Aklımı yitirip kaçmaya çalışsam bile, ellerim bu şekilde bağlıyken kapı kolunu bile çeviremem.

Bu düşüncenin getirdiği korku titreşimi sadece arzumu artırıyor. Gerçekten onun merhametine kalmış durumdayım. "Yap ."

"Henüz değil." Benden uzaklaşıyor ve sırtındaki sıcaklığının yokluğundan neredeyse tökezliyorum. Yatağın ayak ucuna gidip yorganı kaldırarak çerçevenin altına sıkıştırılmış bir bankı çıkarırken aynadan onu izliyorum. Onu çekip arkama yerleştiriyor. "Otur."

Komut aldatıcı bir şekilde basit. Kollarım bağlıyken dengem tam olarak olması gerektiği gibi değil ve bankın üzerine düşerken devrilmemek için yavaş hareket etmem gerekiyor.

Hook parmaklarını saçlarımda gezdiriyor, yavaşça, metodik bir şekilde. Bir şaka yapmak istiyorum ama bunu yapacak nefesi kendimde bulamıyorum. Bana neredeyse saygıyla dokunurken olmaz. Bu ön sevişme sayılmamalı ama her hareketinde, evcil hayvan arayan bir kedi gibi avucuna sokulmamak için mücadele etmem gerekiyor. Sonunda dokunuşu değişiyor ve saçlarımı yüzümden geriye doğru örmesini izlemek için gözlerimi zorla açıyorum.

"Neden bunu yapmaya devam ediyorsun?" Bu soruyu sormak istemiyorum ama bu adam söz konusu olduğunda çok fazla şey yapmak istemiyorum.

"Elinizden bir şey gelmediği halde saçınızın yüzünüze gelmesinden daha sinir bozucu bir şey yoktur." Örgüyü bitiriyor ve bir eliyle yaptığı işi düzeltiyor. "Ve o etkileyici yüzündeki her bir tepkiyi görmek benim için önemli, özellikle de sahne aldığımızda."

"Oh." Birden kendimi çok daha çıplak hissettim. "Normalde bir sahne için bu kadar düşünür müsün?"

"Evet."

Bu ona daha yakından bakmamı sağladı. Onu... yanlış mı değerlendirmişim? Hook'un o kibirli karizmasının ardında çok şey sakladığını hep biliyordum ama *ne kadar* sakladığını yeni yeni fark etmeye başlıyorum.

Önümde duruyor ve herhangi bir itaatkâr gibi zarifçe dizlerinin üzerine çöküyor. Bu düşünce beni itiyor. "Sözde sen

Dom. Kimse için diz çökmeyeceksin falan."

"Sen daha iyi bilirsin." Bana attığı bakışla bankın üzerinde kıpırdanmaya başlıyorum ama bunun saçma sapan konuşmalarımдан utandığımdan mı yoksa şehvetten mi kaynaklandığını tam olarak bilemiyorum. Dizlerimi iyice itiyor ve bana bakarken çıkardığı ses bunu doğruluyor... Evet, katıksız şehvet. Şu anda hissettiğim şey bu.

Beynim çoktan kısa devre yapmış olsa da ağzım bir şekilde çalışmaya devam ediyor. "Öyle mi?"

"Beni ne memnun ederse onu yaparım, güzel kız. Şu anda seni iplerime sarılmış ve amcığını benim için arzuyla ıslanmış görmek *beni* mutlu ediyor. Sen bir doğum günü hediyesinden daha iyisin."

Buna bir yanıt veremedem beni kalçalarımın altından kavradı ve geriye doğru yatırdı. Ağzı amıma indiğinde, dengemdeki ani değişimden ve tamamen onun kalmış olmaktan dolayı hâlâ ciyak ciyak bağırıyorum.

BÖLÜM 17

TINK

Nereye bakacağımı bilmiyorum. Aynadaki görüntüde, kalçalarımın arasında diz çökmüş bu adamın görüntüsünde, vücudum halat işini. Sanki yirmi dört saatten daha az bir süre önce aynı şeyi yapmıyormuş gibi ağzıyla amımı keşfeden adamın kendisine.

Mantık kafamın içinde dolanıyor ama elimde değil. Açıkça düşünmek için yer yok. Sadece onun dokunuşu ve beni çaresiz tutan ipler var, tıpkı kalçalarımı saran elleri gibi.

Eğer , düşerim.

Buna rağmen düşmekten çok korkuyorum.

Klitorisimi sertçe emiyor ve zihnimde dönüp duran çılgınca düşüncelerim yüksek bir inleme sesine dönüşüyor. Ağzımdan çıktığını fark ettiğim için kısmen utanıyorum. Çırpınıyorum ama ben bile onun kötü diline yaklaşmaya mı yoksa aramıza daha fazla mesafe koymaya mı çalıştığımı söyleyemiyorum.

Önemli değil. Tamamen onun merhametine kalmış durumdayım. O izin verene kadar hiçbir yere gitmeyeceğim.

Bilgi derimin altında dönüyor, güç ve ısı topluyor. Kapana kısıldım, evet. Ama çaresiz değil. İnce bir çizgide ilerliyoruz. Çok

Her iki yönde de kontrol edemediğim bir tepkiyi tetikleyecektir. Gerçek bir dehşet.

"Tink." Kafasını kaldırıp bakmıyor, konuşmak için başını zar zor kaldırıyor. "Bana bir şey söyle." Cevap vermeme fırsat vermiyor ki bu da iyi bir şey. Dudakları klitorisimin üzerinde gezinirken kelimeleri oluşturacak nefesi ciğerlerimde bulamıyorum. "Yeraltı Dünyası'ndaki sahnemi ne sıklıkla izledin?"

Diliyle klitorisimin etrafında yavaşça dönmeye devam ediyor. Tam olarak alay etmiyor ama beni olmam gereken yere de götürmüyor. Daha çok benim tam şeklimi ezberlemek, her bir titrememi, ürpermemi ve inlememi dosyalamak istiyor gibi.

Sanki bu onun için de benim için olduğu kadar anlamlıymış gibi.

"Her zaman." Gerçeği söylemeye fırsat bulamadan geri ara. "İstemedim ama... Her seferinde." "Mmm." Şu yavaş yalamalardan biri daha. "Bir favorin var mı?"

En sevdiklerimin hepsi daha yeni, hepsi *benimle* ilgili. "Sen ve Alaric," diye nefes nefese kaldım. Alaric, Yeraltı Dünyası'nda çalışan birkaç değişkenden biri. "Onu alt etmeni izlemeye bayılıyorum."

Karanlık kıkırdaması ayak parmaklarımı kıvırıyor. "Pis kız. Yakın gelecekte seyahat edecek olması çok yazık. Sanırım onun yerine Gaeton'la idare etmek zorunda kalacaksın." Yukarı bakıyor. "Onun kıcını tekmelememi gerçekten izlemek istiyorsun, değil mi?"

"Evet." Bu bir soru bile değil.

"Sana istediğin her şeyi vereceğim, güzel kız. İhtiyacın olan her şeyi." Planlarını kaydetmeye fırsat bulamadan hareket ediyor. Beni kucağına alıp omzunun üzerinden fırlattığında görüşüm altüst oluyor. Küfrediyorum ama o sadece gülüyor ve kıcımı tokatlıyor. "Yine de şu anda onun yatakta bizimle olmasıyla ilgilenmiyorum. Bu gece bizim gecemiz."

Biz.

Tek bir kelimeyle beni nasıl etkisiz hale getirebilir? Bu hiç adil değil ama beni yatağa atıp bağlı kollarımın üzerine düşmemeye dikkat ederken öfkemden kurtulmayı başaramıyorum. Hook beni yüzüstü çeviriyor ve kalçalarımın tutarak minder kenarına sürüklüyor. Bacaklarımı açıyor, yatağın yüksekliği sayesinde yere zar zor degebiliyorum ve amımı avuçluyor. "Şimdi benim olanı alıyorum."

"Sana gümüş tepside sunduğum bir şeyi alamazsın," diye çıkıştım.

Kahkahası omurgamı yalıyor. "Yeterince doğru." Bir kondomun kırışmasıyla başımı yana çevirip sikinin üzerinde yuvarlanışını izliyorum. Bana bir gösteri yapmıyor; hedefimize çok odaklanmış durumda. Aletini girişime dayıyor ve bu, derinlere dalmadan, kendini kabzasına kadar kılıfına sokmadan önce aldığım tek uyarı.

İnliyorum, ama bana uyum sağlamam için zaman vermiyor. Kıcımlı avuçluyor, beni sıkıyor ve açıyor ve sanki kendine engel olamıyormuş gibi hafif bir hırlama sesi çıkarıyor. "Bana yaptığın şeyler."

Tüm çabalarımın rağmen içimde bir şeyler eriyor. Ben bir şey *yapmıyorum* bile, ama o benden öyle etkileniyor ki. Bu şimdiye kadar denediğim tüm uyuşturucular kadar sarhoş edici değil mi? Hatta daha fazla.

Üzerime eğiliyor ve yüzümü nazikçe diğer tarafa doğru yönlendiriyor. Niyetini hemen anlıyorum. Bu pozisyonda ayna bizi mükemmel bir şekilde görüyor. Pantolonunu çıkarmadı ve benim çıplaklığım ve ipe karşı onun kısmen giyinik görüntüsü benim için bir şeyler yapıyor. Hem de çok.

Neredeyse sonuna kadar çekti ve bana çarptı. Bu sefer durmak yok, yavaşlamak yok, kontrol etmek yok. Benden emin. Olmalı da zaten. Ayak parmaklarımın ucundayım, onu daha derine almak için kalçalarımı açmaya çalışıyorum, itişleriyle hareket etmeye çalışıyorum, sadece almaktan başka bir şey yapmaya çalışıyorum.

İmkansız. Hareketsizim ve kalçalarındaki büyük elleri, vücudumun üst kısmını bağlayan ipleri beni sabit tutuyor. Kalınlığı her sert vuruşta tenime sürtünüyor, kaygan bir kayma, neredeyse beni geren horozunun hissi kadar inlememe neden oluyor.

"Jameson."

"Doğru, güzel kız. Beni gör." Sözlerinde katmanlar var, boğulmaktan korktuğum için içine dalmaktan korktuğum derinlikler. Bu sadece sevişmek olmalı ama sadece sevişmek gibi *hissettirmiyor*. Sanki içimin en derinlerine ulaşmış ve şimdi her hamlesiyle içimden parçalar koparıyor, saklı tuttuğum zayıf ve korkmuş yanımlı ortaya çıkarıyor.

Boğazım yanıyor ve gözlerim ateşleniyor. Bana neler oluyor böyle?
"Yapamam... Yapamam..."

"Bırak gitsin." Yumuşak komutu beni herhangi bir kırbaçtan daha incelikle kırbaçlıyor.

Hıçkırarak boşalıyorum. Bağlarla savaştığım gibi da savaşıyorum ama bu mücadele sadece zevki daha da artırıyor gibi görünüyor. Kanca beni dikkatle ters çevirip oturturken son bir ürperti bedenimi sarıyor. Beni inceliyor, karanlık gözleri çok fazla şey görüyor. *Her zaman* çok fazla şey görürler.

Sanırım ağlıyorum. Emin olamıyorum. Artık *hiçbir şeyden* emin olamıyorum. Bakışlarım hâlâ sert olan sikine düşüyor ve nedense bu, boğazımı tıkayan korkunç sıcaklığı çok daha kötü hale getiriyor.
"Boşalmadın."

"Henüz değil." Kocaman elleriyle yüzümü çerçevesiyor ve başparmaklarıyla gözyaşlarımı okşuyor. Uzaklaşmaya çalışıyorum ama beni hareketsiz tutuyor. "Gözyaşları zayıflık anlamına gelmez, Tink. olsaydı bile, güvendiğin kişilere karşı zayıflık utanılacak bir şey değildir."

"Çok fazla varsayımda bulunuyorsun," diye fısıldıyorum.

"Hayır, değilim." Yatağa doğru ilerliyor ve beni kucağına çekiyor. Her şeyin ötesinde kendimi utangaç hissetmekten nefret ediyorum, bu da duygusal tepkimi daha da güçlendiriyor. Gözyaşlarımı durduramıyorum. Onları silmek için kendi ellerimi bile kullanamıyorum.

Bunu yapamam.

Neden bunu yapabileceğimi, Kanca'yla her şeyin kolay olacağını düşündüm ki? Hep çok şey istedi, içgüdülerime aykırı davranmamı istedi. Savunmamı. Kaçmamı. Saklanmamı. Bunların hiçbirini yapmama izin vermiyor. Lanet olası bir korkak olmasaydım, istediği kadar yakın izin verirdim. Bu sahte evliliği, çocukluğumdan beri istediğim bir şeye, defalarca bana karşı kullanılan yakıcı bir arzuya sahip olmak için bir şans olarak görürdüm. Hınzır cazibesi ve benimkine fazlasıyla benzeyen yaralarıyla bu adamı sevebilirim bile.

Ama ben bir

korkağım.

"Korsan," diye

nefes nefese

kaldım.

Daha kelime ağzımdan tam olarak çıkmadan hareket ediyor. Ne yaptığını göremiyorum ama sonra bağlar çözülüyor ve boğuluyormuşum gibi bir nefes çekiyorum. Kanca ipleri tenimden çekip alıyor ve kollarını etrafıma sarıp beni kendine yakın tutmadan önce onları *kestiğini* zar zor idrak edebiliyorum.

"Yavaşça nefes al, Tink. Derin nefes al, derin nefes ver." Hook beni kollarıyla sarıyor ve her parçam kaçmak, aramıza mümkün olduğunca çok mesafe koymak istese de orada oturup titremekten başka bir şey yapamıyorum. Ve ağlıyorum, lanet olsun, çünkü ilk gözyaşı düştüğünde asla durmadım.

"Güvendesin." Bir şekilde yorganı üzerimize örtüyor ve bir sıcaklık kozası oluşturuyor.

"O değil. Asla o değil."

Kendini rahatlatır gibi olmadan önce beni sıkıca kavıyor. "Evet, *güvende*. Tam burada, şu anda, güvendesin."

Zihnim giderek daha çılgınca daireler çizerken bile bedenim onun içinde eriyor. İkisini bağdaştıramıyorum, aynı adam tarafından aynı anda nasıl hem bu kadar korkutulup hem de bu kadar rahatlatılabildiğimi anlayamıyorum, bu yüzden gözlerimi kapatıp alnımı omzuna yaslıyorum. Bedenim kendini parçalara ayırmak için çabalamaya devam ediyor. Bunun adrenalin çarpmasının bir sonucu olduğunu bilsem bile, bu zayıflığa içerliyorum.

Ya da belki de kaçamadığım gerçeğe içerliyorum. Zayıflığım ruhumun derinliklerinde. Ne kadar güçlü, ne kadar vahşi, ne kadar acımasız olursam olayım, merkezimde hâlâ bir canavarın sahte iyiliğine kanan korkak bir gencim. Bu adamla aynı hatayı tekrarlamaktan çok ama çok korkuyorum. İçgüdülerim bana onun Peter'a hiç benzemediğini söylüyor. Ama tarih, içgüdülerime güvenilmemesi gerektiğini kanıtlıyor.

Özellikle de kalbim söz konusu olduğunda.

Hâlâ kendimi Kanca'nın kucağından ayıramıyorum. Sunduğu teselli, güneşi arayan bir çiçek gibi içime çekiyorum. Kendime engel olamıyorum.

Saniyeler dakikalara dönüşüyor. Bana güvenli kelimeyi neyin tetiklediğini sormasını bekliyorum. Şimdiye kadar daha iyi bilmeliydim. Hook çok zeki. Çok dikkatli planlamış, adımdan adıma beni rahatlatıyor, her tepkimi inceliyor ve rotasını buna göre ayarlıyordu. Güvende olmam için tek bir neden bile yok ve bunu ikimiz de biliyoruz.

"Özür dilerim." Şakağıma karşı mırıldanıyor. "Seni çok zorladım."

Kelimeler derimin altına işliyor ve arkalarında hastalıklı bir suçluluk duygusu bırakıyor. Titremelerim azaldı, ama kucağından ayrılmak için hiçbir harekette bulunmuyorum ve o da beni bu pozisyonu aldığımız andan itibaren olduğu gibi sıkıca tutuyor. Eğer , bu suçu *onun* omuzlamasına izin vereceğim,

Hak etmiş ya da etmemiş. Kanca kalpsiz değil, neyden korkarsam korkayım. Eğer bana zarar verdiğini düşünürse, geri adım atacaktır. Umutsuzca ihtiyaç duyulan bir erteleme ve...bunu yapamam. Sonunda bedelini ödeyecek olan ben olsam bile bu kadar soğuk olamam. "Hayır, yapmadın." Sesim sanki bir paket sigara içmişim gibi çıkıyor.

"Tink-"

Bu hassas alanda gerçekleri konuşmamam gerektiğini biliyorum ama kendimi durduramıyorum. Kanca'nın etrafında korkunç bir alışkanlık haline geldi. "Çok korkuyorum."

Bir kalp atışı süresince altımda kaskatı kesiliyor. Bir gerginlik ve sonra kayboluyor ve hiç olmadığı kadar rahatlıyor. Bunun bir yalan olduğunu şimdi anlıyorum.

Gözlerimi kapatıyorum. "Bu senin hatan değil, gerçekten değil. Sana güvenemem. Bunu görüyorsun, değil mi? Ama bana güvende olduğumu söylediğinde sana güvenmek istiyorum ve en korkutucu şey de *bu*." *Sanırım seni önemsiyorum. Sanırım bundan daha da kötü olabilir. Sana aşık olabilirim. Söyleyemediğim, söyleyemeyeceğim kelimeler.* Kalbimin uçurumun kenarında olduğunu biliyorsa, hiçbir şey onu tam ölçekli bir kuşatmadan alıkoyamaz. Son birkaç gün bana bir şey öğrettiyse, o da tüm frenler gittiğinde hiç şansım olmadığıdır.

"Ben o değilim," diye yavaşça, yumuşak bir sesle konuşuyor, ama bunun için daha az yoğun değil. "Sen eskiden olduğun kişi değilsin. Kahretsin, Tink, o sana kancasını taktığında altı yaşındaydın."

"Belli ki dersimi almamışım."

"Ben o değilim," diye tekrarlıyor, ama bu kez derin sesinde başka bir şey var. Acı gibi bir şey.

Sikeyim.

Sikeyim.

Her şeyi berbat ediyorum ve *bunun* ne olduğunu bile bilmiyorum. Sahte evlilik. İntikam komplosu. Bir sürü şehvet. Alt dudağımı endişelendiriyorum.

Zihnimdeki liste bile biraz yalan gibi geliyor. Sonunda Kanca'nın yüzünü görebilecek kadar geriye kayıyorum.

İlk defa bana tek bir şey bile teklif etmiyor. Hades'in ofisindeki kasadan daha sıkı kapandı. Sadece vücudundaki belli belirsiz gerginlik onu ele veriyor. Ağzımı açıyorum ama ne söylemem gerektiğini bilmiyorum. Teselli etmiyorum. Hatta iğneleyici olmadıkça iyi iletişim kuramıyorum. Bir sahneyi müzakere etmek, bu duygusal mayın tarlasında gezinmekten çok daha farklı.

"Ona hiç benzemediğini biliyorum," diyorum sonunda. Daha iyi bir insan olsaydım, orada bırakırdım. Ortak travmamızın bir kabulü, bu *şeyin* yaşadığım hiçbir şeye benzemediği gerçeğine bir selam. Ben daha iyi bir insan değilim. Yalnız bırakılana kadar tekrar tekrar nasıl saldıracığını bilen yaralı bir yaratığım. Başka kimse kalmayana kadar. "Ama sen de Beyaz Atlı Prens değilsin."

Hook'un beni bırakıp gitmesini bekliyorum. Tek doğru tepki bu. Sonraki bakımımı o halletti. Eğer şimdi *iyi* değilsem, gerisini kendim halledecek kadar güvendeyim. Sadece bir mazoşist benimle zaman geçirmeye devam etmek ister ve bu onun eğilimi değil.

Saçlarımın örgüden kurtulan birkaç tutamını düzeltiyor. "Ve sen de bir kuleye kapatılmış saf bir prenses değilsin. Sen ve ben birbirimize benziyoruz. Hayat karşımıza ne çıkarırsa çıkarsın, bedeli ne olursa olsun hayatta kalacağız. Bizim dünyamızda masumiyete yer yok ve şövalyeliğe de kesinlikle yer yok." Alnıma yumuşak bir öpücük konduruyor. "İyi ya da kötü, Tink. Bunu anlamak için zamanımız var."

Ama yanılıyor.

Sahip olmadığımız tek şey zaman.

BÖLÜM 18

KANCA

Tink uykusunda beni arıyor. Farklı koşullar altında sarılıp uyuyor olması beni eğlendirebilir, ama dağların cursahip *olabileceğimiz* şeylerin tadı neredeyse acı verici. Bu beni ona sarılmaktan ve şampuanının eşsiz kokusunu içime çekmekten alıkoymuyor. Ne olduğunu çıkaramadığım çiçeksi bir koku, dünyayı uzak tutmak için özenle bilediği sivri uçlarına karşı bir tatlılık notası.

Bunun için onu suçlamıyorum. Ayrıca bunları bana karşı sürdürmesine de izin vermeyeceğim.

Sahnenin nerede değiştiğini saatlerce anlatabilirim ama sonuçta ne derse desin, gerçek şu ki onu çok zorladım. Tam olarak sapkınlık değil. Ben aksiyonu yönetirken onun gözlerinin bağlı olması ve siklerle dolu olması, birkaç ip ve bağlı kollardan çok daha yoğun. Ya da sadece yüzeye baksam öyle olurdu. Dün gece işler bizim için değişti. Bana doğru sürünmesiyle başladı. Daha fazlasını istemek yerine onu o anda becermeliydim.

Ama, siktir et, *daha fazlasını* istiyorum. Her şeyi istiyorum.

Telefonum komodinin üzerinde bıraktığım yerden çalıyor ve Tink'i rahatsız etmeden ona ulaşmak için uzanmak zorunda kalıyorum. *Bilinmeyen Numara*. Sabahın dördünde beni bilinmeyen bir numaradan sadece bir kişi arayabilir. Yavaşça nefes alıyorum ve her şeyi kilitliyorum. "Evet?"

"Uyanık ve iyi bir şey yapmıyor."

Peter.

Hattın diğerk ucundaki o olacağını tahmin etsem de soğuk davranıyorum. "Aynı şeyi sizin için de söyleyebiliriz. Normal alışma saatleri sekiz ile beş arasındır. O zaman tekrar aramayı deneyin." Telefonu kapattım. Peter hamleler yapmaya başladığından beri geçen ay yaptığım her şey gibi hesaplanmış bir risk. Onun kökünü kazıyamam. Onu bana gelmeye, tabiri caizse kendi sahamda buluşmaya zorlamalıyım. Aksi takdirde, kendi bölgede gerilla savaşı olur; halkımın nihai bedeli ödemesiyle yıllarca sürebilecek bir atışma. Hayatta olmaz.

Telefon tekrar çalıyor. Yavaşça beşe kadar sayıyorum ve sonra cevap veriyorum. "Evet?"

"Bir daha telefonu yüzüme kapatırsan, o orospu boğazını keserim."

İşte buradasın. Kamusal kişiliği hiçbir zaman benimki kadar iyi olmadı ama aklına koyduğunda cazibesini kullanmakta ustadır. Onun kontrollü olmasını istemiyorum. Serbest düşüşte olmasını istiyorum. "Gecemi bölüyorsun, Peter. Bu çok kaba." Onu çılgına çevireceğini bildiğim için ses tonuma eğlence katıyorum. "Eğlendiriyorum."

"Eğlenceli." Sanki ipin içinden sürünerek geçip beni boğmak istiyormuş gibi . Güzel. Ama tekrar konuştuğunda sesi neredeyse sakın geliyor. "Senin lanet bir sıçan olduğunu biliyordum, ama yarım yamalak saniyelerle bu kadar mutlu olmanı beklemiyordum. Benim bölgem. Benim adamlarım. Hatta kadını. Bu sana yakışmıyor."

"Daha önce öyleydi, evet."

Tehlikeli bir sessizlik. Üç. Beş. "Onunla evlendiğini duydum."

"Doğru duydunuz." Şimdi eve götürmek için. "Yüzüğümü parmağına takmadan önce bir gün bile özgür değildi. Bunun için bana resmen yalvardı. Hayatında kaldıramayan sidikli bir kabadayı yerine gerçek bir erkek istediğini söyledi." Tink bana karşı gerginleşti, uyanık ve dinliyor, ama tek bir sözümü bile geri alamıyorum. Çok fazla şey tehlikede. "Yarım yamalak saniyeler diyorsun Peter. Tink ve diğer lanet teröristler bana yükseltme diyor."

"Kendine ne söylersen söyle, Hook. Şu anda seni beceriyor olabilir ama benim olmaktan asla vazgeçmedi." Bunu boş boş söylüyor ve içimden gerçek bir korku geçiyor. Peter sakın olduğunda çok tehlikeli oluyor. "Ama görünüşe göre sevgili Tatiana'mın onu düzeltmek için daha sert bir ele ihtiyacı var."

İstediğim buydu, ama onu tehdit etmesine dayanabilirsem ne olayım. Ağzımı açtım ama Tink'in eli göğsüme geldi. Aşağı bakıyorum, bana bakıyor, yeşil gözleri biraz fazla geniş. Başını sallıyor ve "*Devam et*" diyor.

Bakışlarını tutuyorum, ona her şeyin yoluna gireceğini söylemeye çalışıyorum. Ona tekrar dokunmasına izin vermeden önce bu pisliği öldüreğim. Ses tonumu neşeye zorluyorum. "Ona istediğin kadar senin diyebilirsin Peter. Ama sikimin üzerine boşalırken bağırdığı *benim* adım. Görüşürüz." Telefonu kapatıyorum ve bir kenara atmadan önce titreşim fonksiyonunu kapatıyorum. Geri aramaya çalıştığında telefonun ışığı hemen yanıyor ama benim gözlerim sadece onu görüyor. "Özür dilerim."

"Neden? İkimiz de bunu istiyorduk."

Başımı yavaşça sallıyorum. "Gerekli olan bu. *İstemenin* bununla hiçbir ilgisi yok."

Benimle tartışmak ister gibi görünüyor ve ben de bunu memnuniyetle karşılıyorum. Yüzündeki sarsılmış ifadeyi kovmak için her şeyi yaparım. Yıllar boyunca kendimi gerekli olanı yaptığım ama hak etmeyen kimseyi incitmediğim konusunda teselli ettim. Artık bu iddiada bulunamam. Yatağımda titrememeye çalışan bu kadın varken olmaz.

Ne bilmemek.

Y z mde bir şey görmüş olmalı, çünkü doğruluyor. "Ben iyiyim."

"Eğer değilsen sorun değil."

"Ben olmasam bile, bu pisliği temizlemek *senin* işin değil. Ben hallettim." Uzaklaşmaya başladı.

Bileğine dokunup onu durduruyorum. "Biz evliyiz."

"Sertifikayı bastıkları k ğıda bile değmez. İkimiz de bunun ne olduğunu biliyoruz." Hâlâ bana bakmıyor. "İhtiyacımız olduğu kadar sürecek ve sonra bitecek."

Hayır.

Vücudumu rahat, yüz düzgün tutmak için konsantre olmalıyım. Onu sarıp sarmalamak ve gitmesine asla izin vermeyeceğimi söylemek, kaçmasını sağlamanın en kesin yolu. "Ya hiç bitmezse?"

Sonunda, sonunda bana döndü. Titremeyi bıraktı ama gözleri hâlâ çok büyük. "Sen neden bahsediyorsun lan?"

"Hadi ama, bilmek zorundasın. Bu plan için ihtiyacım olan tek şey *senin* karım olman. Gerisine gerek yok."  enesinin düşmesine biraz gülümsedim.

"Yani ben *senin*  zerine boşalıırken *senin* adını haykırmam gibi mi?" Kaşlarını kaldırıyor ama yüzünde hâlâ kırılgan bir ifade var. "Az  nce Peter'a bunu söylediğine eminim."

Homurdanıyorum. "Güzel kız, bunun doğru olması sadece bir bonus. Amacıma uygun olduğunda yalan söyleyemeyecek kadar saf değilim." Aslında onun sustuğunu ve acele *ettiğini görebiliyorum*. "Sana değil."

"Lütfen." Bileğini elimin altından çekip çıkarıyor. "Özel biriymişim gibi davranma. Eskiden *ona aittim*, şimdi ise *senin* istekli amcığının. Hepsi bu."

Dik oturuyorum. "Sakın buna cüret etme."

"*Neye* cesaret edemiyorum?" Yatağın kenarından itiyor ve bana doğru dönüyor. "Gerçeği söylemeyecek miyim? Az önce bana amaçların doğrultusunda nasıl yalan söylediğini anlattın. Ama görünüşe göre benimle değil?" Acı acı gülüyor. "Beni çoktan becerdin, Hook. Şimdi tatlı kartını oynamana yok."

Ellerimi saçlarımda gezdiriyor ve sakinleşmeye çalışıyorum. Bu ümitsiz bir vaka. Bu kadın söz konusu olduğunda *her zaman* boşa kürek çekiyorum. "Biraz gerçek için buna ne dersin? Seni seviyorum, seni sinir bozucu, muhteşem kadın."

Dondu kaldı. "Bu hiç komik değil." "Kim gülüyor?"

"Sadece ..." Çok hızlı göz kırıyor. "Az önce dedin *ki...* Ne oluyor Jameson?"

İlk adımı sadece tamamen çözüldüğünde kullanması dikkatimden kaçmadı. Şimdi kullanmasının iyiye işaret olduğundan emin değilim ama en azından dinliyor. Yatağın kenarına doğru ilerliyorum ama ona dokunmaya çalışmıyorum. "Seni seviyorum."

"Hayır, ."

"Tink." Bakışlarımla buluşmasını bekliyorum. "Aklına koyduğun her şeyi yapabilecek kadar güçlü ve şiddetlisin ama sen bile bana öyle hissetmememi söyleyerek hissettiklerimi değiştiremezsin."

Titreyen parmağıyla beni işaret ediyor. "Ne tür bir oyun oynadığını bilmiyorum-"

"Evet, biliyorsun. Bunu başından beri biliyorsun." Kıpırdamadan durmak, ayağa fırlamak yerine pozisyonumu korumak çaba gerektiriyor

ve gibi volta atıyorum. "Seni istiyorum. Seni hep istedim."

Beni boğmak istiyormuş gibi görünüyor. "Benden hoşlanmıyorsun bile."

"Yine yanlış."

"Ne tür bir hasta herif kavga etmekten zevk alır?"

Ona bu ifadeyi hak eden bir bakış attım. "Şu anda bu odada onlardan iki var."

Kızgın bir çaydanlık sesi çıkarıyor. "Seni sevmiyorum."

"Tamam."

". "

" değil."

Neredeyse öfkeden titriyor. "Bu kadar sakın olmayı bırak."

"Ne söylememi istediğini bilmiyorum, güzel kız." Onu kışkırtıyorum ve umurumda değil. Şu anda Peter'ı düşünmüyor. Tam burada, bu odada benimle birlikte. Söylediğim hiçbir şey gerçek değil. Bu gerçeği en az onun kadar ben de sevmiyorum ama bundan kaçacak biri de değilim. O benim. Onu seviyorum. İkimizle birlikte geleceğin nasıl görüneceğini bile bilmiyorum ama bir yolunu bulacağız. Öyle ya da böyle.

Tink öne doğru tehditkar bir adım atar. "Sen... *Sen...*"

Sırıtiyorum. "Ben buradayım. Lafı dolandırmaya gerek yok. Bana gerçekten ne düşündüğünü söyle." Böyle olduğu zamanları seviyorum. Önüne çıkan herkesi birkaç kelimeyle alaşağı edecek savaşçı bir kadın. Konu Tink olunca biraz mazoşist bir yanım olmalı, çünkü o ne kadar acımasız olursa, ben de o kadar çok seviyorum. *Onu* daha çok seviyorum.

Boku yedim.

Bana doğru yürüdü ve ellerini çıplak göğsüme bastırdı. "Şu anda sikiinin kalkmış olduğuna inanamıyorum. Neyin var senin Jameson?"

Ellerini kendi ellerimle kapatıyorum, onu hapsediyormuşum gibi hissetmesin diye bastırmamaya dikkat ediyorum. "Beni bu hale getiren tek kişi sensin."

"Yalanlar," diye tıslıyor. Tink bir dizini yatağın üzerine, kalçamın yanına koyuyor. "En başından beri bana yalan söylüyorsun. Beni becermene gerek yoktu. Sadece benimle evlenmen gerekiyordu."

"Evet."

Beni yatağa geri itmek için ellerini göğsümde kullanarak bana sarılıyor. Buna izin veriyorum, ancak şu anda tek istediğim ona dokunmak. Ağzımla tenindeki pembe öfke izlerini takip etmek. İçine dalarken fısıldadığı tehditleri duymak. Bu kadın için gerçekten iki büküm oldum.

Tink kalçalarını benimkilere doğru bastırıyor ve ne kadar ıslak olduğuna dair bir laneti zorlukla bastırıyorum. Kalçalarını tutuyorum. Onu sakinleştirmeye çalışmıyorum. Sadece her ne halt peşindeyse onun tadını çıkarıyorum. "Birileri dövüşmeyi en az benim kadar seviyor."

"Bunun bir anlamı yok." "Sen nasıl
, güzel kız."

Tırnakları göğsüme batıyor. "Bu kadar uyumlu olmayı bırak, Jameson!"

Tutuşumu kalçalarına doğru kaydırıyorum ve bakışlarını yakalıyorum. Tüm cazibemin ve saçmalıklarımın kaybolmasına izin veriyorum, geriye sadece *ben* kalıyorum. Sesim hırıltılı bir hal alıyor. "Benimle dalga geçmeyi bırak ve sikime bin, Tink."

Aramıza uzanıyor ve sikimi yumrukluyor. "Bunu sadece istediğim için yapıyorum, sen söylediğin için değil."

"Saçmalık. Sen benim emirlerime itaat etmekten ne kadar zevk alıyorsan, ben de sana emir vermekten o kadar alıyorum." Eğildim ve onu öptüm. Dillerin sıcak, kısa bir karışımı. Dişlerimi alt dudağına dayadım ve bana karşı titredi. "Sikime bin, güzel kız. Bana kızgınmışsın gibi sik beni."

"Sana kızgınlım."

"O zaman sana söyleneni yap."

Üzerime atladı ve ikimiz de donup kaldık. Sıcak ve sıkı, kıpırdamadan durmak ve içine girmemek için elimden gelen her şeyi yapıyorum. Tink'in kendini toparlaması uzun sürmedi. Bana sürtünüyor ve sonra hareket etmeye başlıyor, kalçalarını neredeyse gözlerimi şaşı edecek şekilde döndürüyor. "Evet, aynen böyle."

Tink bana dişlerini gösterdi. "Kapa çenenini." "Yap beni."

Uzun ve sert küfürler ediyor ve beni göğüslerine doğru çekmek için boynumun arkasından tutuyor. Tek bir teşvik kelimesine bile ihtiyacım yok. Onu avuçluyorum, göğüslerini birbirine bastırıyorum, böylece bir meme ucunu ve sonra diğerini emebiliyorum. Dilimin düz kısmıyla ona öyle dokunuyorum ki kalçaları bana karşı sarsılıyor. Sonra tekrar yapıyorum.

"Durma." Parmaklarını saçlarıma geçiriyor, beni kendisine bağlıyor. Beni sikmeye devam ediyor, kendi zevkine odaklanmış. Bencil kız. Buna bayılıyorum.

Tüm çabalarımın rağmen hareketsiz kalamıyorum. O eğildikçe ben yukarı doğru itiyorum, o da alçak sesle ve gırtlaktan inliyor. Ritmimizi bulmamız uzun sürmüyor. Ama sonra, Tink'le her zaman sanki birbirimiz için yaratılmışız gibi hareket ettim. "Kendine dokun."

"Siktir git." Ama bir elini yumuşak karnından aşağı kaydırıp klitorisini parmaklamak için yeterince geriye kayıyor. Amcığı etrafında kenetleniyor ve kendimi sınırdan uzak tutmak için elimden gelen her şeyi yapıyorum.

Tink'in bakışları o kadar sıcak ki, içimden bir ses bunun beni alevlendirebileceğini söylüyor. Vuruşları yavaşlıyor, klitorisinin etrafında dönerken sikimi içindeki o tek nokta üzerinde çalıştırıyor. Boşaldığında, sırtını eğmek için yeterince zor. "*Jameson*."

Dudaklarında benim adım.

Buna asla doyamayacağım. Yaşadığım sürece. Tink'in sesinin tatlı geldiği tek an bu.

Kalçalarını kavıyorum ve ona vuruyorum, kendi serbest bırakmamı kovalıyorum. "Bana nerede istediğini söyle."

Gülümsemesi . "Her yerimde."

Bizi yuvarlıyorum ve kalçalarının arasında bir pozisyon alıyorum. Zevkten yumuşamış ve gevşemişti ve onun benim için yayılmış görüntüsü, öz kontrolümün sonunu patlatmak için yeterliydi. Ondan çekiliyorum ve orgazmım üzerime çökerken sertçe okşayarak sikimi yumrukluyorum. Amının her yerine boşalıyorum ve onu daha da berbat ediyorum. O titriyor ve inliyor, ben de sırtıyorum. "Pis küçük döl sürtüğü."

"Üzgün değilim."

"Ben de değilim." Parmaklarımı dağınıklığında gezdirip klitorisinin etrafında dolaştırıyorum. Sonra iki parmağımı derinlere itiyorum. "Benimkini."

"Hayır."

Omuz silkiyorum. "İster kabul ister etme, Tink. Sen bana aitsin." Parmaklarımı yavaşça pompalıyorum, kalçalarının gevşemesinin ve genişlemesinin tadını çıkarıyorum. "Ben de sana aitim."

"şeyler söyleyemezsin," diye fısıldıyor.

"Mmm." Başparmağımı klitorisine bastırıyorum. "Sanırım ne istersem yaptığımı anlayacaksın."

Tink nefesini içine çekiyor. "Kahretsin, prezervatif kullanmadık." Ben kıpırdamadan dururken o dirseklerinin üzerinde doğruluyor. "Özür dilerim."

Parmaklarımı tam olarak çekemiyorum ama parmaklarımla onu becermeyi bırakıyorum. "Yakın zamanda test yaptırdım ve o zamandan beri kimseyle birlikte olmadım."

Dudaklarını birbirine bastırıyor. "Ben test yaptırdım. Ve doğum kontrol hapı kullanıyorum."

İçimden bir rahatlama geçiyor, ama hala kaşlarını çatıyor, ben de belli etmemek için mücadele ediyorum. "Prezervatif kullanmaya devam edebiliriz. Her ne yapıyorsan-

fortable with." Geri çekilmeye başladım.

"Hayır." Tink beni bileğimden yakaladı. "Eğer bu konuda bana güvenmek istiyorsan, ben de sana güvenmeye hazırım. Artık prezervatif yok." Parmaklarımı derine bastırıyor. "Parmaklarını içime sok, Jame-oğlum. Beni pislet."

Hay sikeyim. Eğilip onu sertçe öpüyorum ve sonra tam olarak istediği şeyi yapıyorum. Parmaklarımı daha derine sokmak için kalçalarını kaldırıyor. Arsız kadın. Ona ne verirsem alacak ve daha fazlasını talep edecek. Bu kadını sevmek asla kolay olmayacak. Bunların hiçbirini çok yakından düşünemem.

Onu sevdiğimi itiraf etmek kolay, nefesimi tuttuktan sonra nefes vermek kadar basit. Bunun hayatta nasıl görüldüğüyle uğraşmak mı? Onun artık düşmanlarımdan her biri için bir hedef olduğunu kabul etmek mi? Bunun beni ne kadar *savunmasız* yaptığını kabul etmek mi?

Bununla başa çıkamam. Yapmak istemiyorum. Sanki birkaç dakika önce dünyayı sarsan bir orgazm yaşamamış gibi parmaklarıma binerken olmaz. Bu yüzden onu uzaklaştırdım. Bu konuda iyiyimdir, istemediğim şeyleri çok yakından düşünmemeyi tercih ederim.

Onun yerine, Tink'in tekrar boşalmasını sağlamaya odaklandım. Ve tekrar.
Ve tekrar.

BÖLÜM 19

TINK

Dördüncü ve beşinci orgazm arasında bir yerde, Hook'un lanetleyici sözlerini neredeyse unutuyordum. *Aşk*. Beni sevmesi mümkün değil. Evet, birbirimizi tanıyoruz.

birbirimizi yıllardır tanıyoruz. Evet, aramızda ateşli bir çekimden daha fazlası *olabilir*. Ama... aşk?

İmkansız.

Dudaklarıma bir öpücük konduruyor ve banyoya girip gözden kayboluyor. Birkaç saniye sonra duş açılıyor ama ona katılmaya çalışacak enerjim yok. Denersem bacaklarımın beni tutacağından bile emin değilim ve onun dışarı çıktığında çıplak kıcımı erkekliğinin bir kanıtı olarak yere yayılmış bulacağı düşüncesi gururuma çok ağır .

Telefonumun uğultusu dikkatimi dağıtıyor ve kalbimin durduğu bir an için arayanın *o* olduğundan emin oluyorum.

Ama hayır, komodinin yanına gidip elime aldığımda ekranda Meg'in adının yanıp söndüğünü görüyorum. Dikkatimi dağıttığı için minnettarım, an- swer. "Hey, Meg."

"İçeri gelmen gerekiyor."

Göz kırpıyorum. Sesi neredeyse... endişeli geliyor. " oluyor?"

"Yeni kocanı da getir. Bu onu da ilgilendiriyor." Hook'un yeni unvanına ironik bir eğim bile vermiyor. Bu

Ciddi olduğunu nereden bildiğimi. Bu ve sabah 10'dan önce beni araması.

"Tamam, orada
olacağız." "Güzel."

Telefonu kapatır.

Görünüşe göre kafamı toparlayana kadar Hook'tan uzak planım gerçekleşmeyecek. Kimse Yeraltı Dünyası'nın çağrısını reddedemez, bir bölgenin lideri bile. Özellikle de bizimki gibi potansiyel olarak çekişmeli bir bölgenin.

Bizimkiler.

Oturuyorum. Burası benim bölgem değil. Pek sayılmaz, evlilik yüzüğü olsun ya da olmasın. Tüm zamanımı bir odada ya da başka bir odada kilitli geçirmişken burayı sahiplenmiş gibi hissetmek. Daha önce bile Peter beni sadece gösteriş yapmak ya da bir şeyi kanıtlamak istediğinde dışarı çıkarırdı. Kanca aynı motivasyonları paylaşmayabilir ama bu sonucu değiştirmez.

Ben bir figüranım.

Bu düşünce bana pek iyi gelmiyor. Elimi göğsüme bastırıyorum ama doğal olarak bu fiziksel hareket göğüs kafesimin altındaki garip ağrıyı hafifletmiyor. Artık daha iyi biliyorum. Kendime ait bir şey istemek, beni bu karmaşanın içine sokan şeydi. Güvenlik, aile, yuva vaatleri. Bunların hiçbirisi benim için değil. Onları istemek, göze alamayacağım bir zayıflık.

Ve yine
de... Ve
yine de.

Bacaklarımı toparlayıp banyoya girdiğimde Kanca' aynanın önünde, beline bir havlu sarmış halde buluyorum. Kısa kesiyorum. Ben utangaç değilim. Bu evlilikten önce bile beni sayamayacağım kadar çok kez çıplak görmüştü.

Daha önce beni sevdiğini hiç söylememişti.

Aynen böyle, geri geldi. Panik boğazımın dibinde çırpınıyor. Bunu yapamam. Neden bunu yapabileceğimi düşündüm ki? Dönmeye başladım.

ama alçak sesi beni durdurdu. "Telefondaki kimdi?"

Az önce bana fırlattığı cankurtarana zihinsel olarak hamle yapıyorum. Buna odaklanmak, kısa bir süre önce yatağımızda olanlara odaklanmaktan daha kolay. "Meg. Yeraltı Dünyası'na gelmemizi istiyor. Kulağa önemli geliyor."

Ağzı düzleşir. "Ben Hades'in kucak köpeği değilim."

Beni erkek egosundan kurtar. Bu konudaki bakış açısını anlıyorum. Carver Şehri'ndeki tüm liderler Hades'le hassas bir güç dansı yapar. Tek bir yanlış adım herkes için tam bir yıkım anlamına gelebilir. Hook'a uzun uzun bakıyorum, bakışlarını aynada tutuyorum. "Güç görünümünün seni önemli bilgilerden alıkoymasına izin vermeye hazır mısın?"

"Gücün görünüşü , Tink. Ben zaten bıçak sırtında dengede duruyorum. Bunu herkesten daha iyi biliyorsun."

Haksız değil. Yine de... Bu çağrıyı görmezden gelmek bir hata. Bunu iliklerime kadar biliyorum. Dikkatli bir nefes alıyorum. "O zaman senin yerine ben giderim."

Sonunda yüzünü bana döndü. "Kesinlikle olmaz."

"Ya ben senin karın ve ortağınım ya da bu odada kilitli tutmak için satın aldığın küçük, güzel bir bibloyum. Hangisi?" Nefesimi tutuyorum. Bu bir hata ve duramıyorum. Bu soruyu asla dile getirmemeliydim, aniden çok ihtiyaç duyduğum şekilde cevap vereceğini ummaya asla cesaret etmemeliydim.

Hook kollarını göğsünün üzerinde kavuşturur. "Eğer bunu yaparsan, geri dönüşü yok. İstediklinin bu olduğuna emin misin?"

Kafam biraz bulanıklaştı. Beni geri çevirmesini bekliyordum. Bu beklenmedik soru için bir referans çerçevesi yok. "Ne?"

"Ödülümün rolünü oynadığın sürece, tüm bunlar bittiğinde pelerin giyme şansın var." Bakışları sabit, bir kez olsun gülümseme yok. "Eğer karım ve ortağım rolünü oynamaya başlarsan

Bunu almak için bir seçim yapmak. Bu bölgeyi. Güç." Önemli bir duraklama. "Ben."

Boğazımdaki çırpıntı bıçaklardan oluşan bir kasırgaya dönüşüyor. "Beni tuzağa düşürmeye çalışıyorsun."

"Olası sonuçları ortaya koyuyorum. Bu senin seçimin, Tink. Her zaman senin seçimin oldu."

İleriye giden iki yol önümde dönüyor. Beni gerçekten serbest bırakacak mı bilmiyorum ama Hook daha önce hiç sözünden dönmemişti. Şimdi de yapacağına inanmak için bir neden yok, riskler ne kadar yüksek olursa olsun.

Peter öldüğüne göre, sonunda özgür olabilirdim. Gerçekten özgür, peşimi bırakmayan günahkâr bir tehdit olmadan. Bu olasılık beni nefessiz bırakıyor. Neredeyse on yıldır bu hayatın içindeyim. Eğer onu geride bırakabilirsem ...

Nereye gideceğim?

Tüm müşterilerim burada. Arkadaşlarım... Gerçi onların var olduğu gerçeğini henüz kabullenebilmiş değilim. Yeni bir şehir, en alttan başlayıp en tepeye tırmanmak demek. Bunu yapabilirim. Yapabileceğimi *biliyorum*.

Asıl soru, bunu isteyip istemediğim.

Diğer seçeneğime gelince... Gerçekten kendimden daha fazla insandan sorumlu olmak istiyor muyum? Bu yerde gerçek geceden çok gölgelere benzese bile karanlığı tamamen kucaklamak mı? Hook'un çizgileri var ama gücün insanları hiç beklemedikleri yerlere götürmek gibi bir alışkanlığı var. İş başa düştüğünde sınırlarını aşmayacağı ne malum?

Bunu yaptığında beni de kendisiyle birlikte dibe çekmeyeceği ne malum?

Korku konuşuyor, ama onu nasıl susturacağımı bilmiyorum. Halkının ona nasıl baktığını görüyorum, sanki bu şehirde onların arasında yaşamak için dolaşan bir tanrıymış gibi. Korku ama ona tapıyorlar.

Çoğu liderin ancak hayal edebileceği bir şekilde. Karşılığında da onların güvenliğinin yükünü boynunda taşıyor. Potansiyel sonuç kendi başıma ulaşmaya korktuğum her şey olsa bile, bu yükten gerçekten pay almak istiyor muyum?

Bir ev. Bir aile. Artık inandığımdan emin olmadığım türden bir güvenlik.

Hook'a bakıyorum, gerçekten ona bakıyorum. Emin olamıyorum ama sanırım o da nefesini tutuyor. Cevabımı, onu kesip atmamı ya da tüm kalbimle kucaklamamı bekliyor. Bunu yapabilir miyim bilmiyorum. İçim çok karışık. "Çocuk istiyorum."

Gözünü bile kırpmıyor. "Ben de çocuk istiyorum."

Nedense bu beni daha da kötü hissettiriyor. Bir kar fırtınasının içinde durup önümde uzanan mükemmel hayatı görmek gibi ama ondan kalın bir camla ayrılmış durumdayım. Yaklaşmak için kendimi ona doğru bastırabilirim ama kemiklerimi kemiren soğuğu kovacak gücü yok. "Bu kararı vermem için bana güvenilemez. O kadar çok takla atıyorum ki kendime duygusal kırbaç veriyorum."

Ellerini omuzlarıma koyuyor. Son adımı atmak ve beni kollarıyla sarmasına izin vermek için ihtiyacım olan tek davet bu. Bunun ne kadar iyi hissettirdiğinden nefret ediyorum, o burada ikimiz için de güçlü dururken ben tek başıma ayakta duramıyorum. Yüzümü göğsüne bastırıyorum ve derin nefes alıyorum. "Bu asla işe yaramayacak."

"Bu boktan tavırla olmaz." Bir eliyle saçlarımı okşuyor. "Ama haklısın. Bu kararı vermek için çok erken. Underworld'e birlikte gideceğiz."

"Teşekkür ederim." Sesim bastırılmış gibi geliyor ama bunu nasıl değiştireceğimi bilmiyorum. Elimde değil ama bana davranış şekli için de minnettarım. Kendimi parçalanmış hissediyorum, en ince katmanlar tarafından yerimde tutuluyorum, sanki yanlış bir dokunuş beni parçalara ayırıp yere düşürecekmiş gibi. Başka bir dünyada olsaydım, kendimi bir arada tutacak kadar güçlü olurdum. Ama ben yaşamıyorum

farklı bir dünyada; ben bu dünyada yaşıyorum. Ve bu dünyada, alabileceğim her türlü yardıma ihtiyacım var.

Kendimi bir adım geri atmaya zorluyorum ve sonra bir adım daha. "Giyinmem gerek. *Senin* de giyinmen gerek."

Hook konuşmaya başlar ama başını sertçe sallar. "Çabuk ol."

İşe yaramasını sağlıyorum. Saçımı geriye doğru at kuyruğu yapıyorum ve yüksek belli bir midi etek, yeşil bir bluz ve düz ayakkabı giyiyorum. Benim zevkime göre biraz sıkıcı, ama zor durumlarda işe yarıyor. Ayrıca, gerekirse bu etek ve bu ayakkabılarla koşabilirim - yakın gelecekte herhangi bir gezintide göz önünde bulundurulması gereken bir şey. En azından Peter'ın icabına bakılana kadar.

Ön kapıya doğru ilerliyorum ve Kanca'yı orada Colin ve Edgar'la kısık sesle konuşurken buluyorum. Edgar başını kaldırıyor ve beni görünce bakışları hemen donuyor. Kahretsin, o bakışı daha önce de görmüştüm. Gününü yine berbat edip etmeyeceğimden, onun için bir tehdit olup olmadığından emin değil. Bu fikir normal şartlar altında gülünç olurdu; koltuk altına zar zor vuruyorum. Ama fiziksel büyüklüğün hesaba katamayacağı bir şey varsa o da güçtür ve ben onu Hook'la olan kavgama dahil ederek yumruk atan bir pisliktim.

Çenemi kaldırıyorum ve üç adamın yanına doğru ilerliyorum. Colin bir şeyler söylemeye başladı ama Hook omzunu dürterek onu susturdu. Görünüşe göre bu işi halledebileceğim konusunda bana güveniyor. İçimi çekiyorum. "Dün için özür dilerim Edgar."

Edgar bir adım geri atıyor, elleri beni savuşturmak istercesine havaya kalkıyor ama sonra kendini tutuyor. "Özür dilemene gerek yok. Biz iyiyiz."

Benden korkuyor.

Baş döndürücü ve çirkin bir şey göğsümde kanatlanıyor. Başkalarının korkusunun getirdiği güvenliği arzulayan birinin bu yola nasıl girdiğini görmek *çok kolay*. Utanç, bu duyguyu daha ele geçiremeden boğuyor.

Bu tür bir etkileşimden bu şekilde zevk alamayacak kadar çok kez karşı tarafta bulundum. Bunu istemiyorum. İstemeyi *reddediyorum*

Yüzüme bir gülümseme yapıştırdım. "Yine de özür dilerim."

Hook bize acıyor ve dikkatimizi çekerek yer değiştiriyor. "Biz hazırız. Bu yolculuğu eşyalarınızı toplamak için yapacağımız yolculukla birleştiriyoruz. Ekibe Colin liderlik edecek."

Tartışmak istiyorum. Colin çok genç. Onu herhangi bir şeyin başına getirmek hata gibi görünüyor. Ama döneli sadece birkaç gün oldu. Hook yıllardır bu bölgeyi yönetiyor. Ona ya güvenirim ya da güvenmem ve kendimle tartışmaya değmez çünkü ona güvendiğimi zaten *biliyorum*. Bu beni ne kadar rahatsız etse de. "Tamam."

Bir kaşını kaldırdı. "Seninle bu konuyu konuşmak için tam beş dakikam vardı."

. "Birileri aşırı telafi ediyor."

Colin boğuk bir ses çıkarır ve Edgar'ın omzuna bir tokat atar. "Döndüğümüzde görüşürüz." Koridordan arka girişe doğru yöneldi ve bizi daha yavaş bir tempoda takip etmeye bıraktı.

Yalnız olmadığımızı, buranın ana katlarında her yerde gözlerin ve kulakların olduğunu biliyorum ama son on iki saattir tüm bu duygusal bokun içinde debelenmek bana verecek bir bok bırakmadı. Hook beni paramparça gördü, sistematik olarak savunmalarımı parçaladı ve daha da önemlisi, benim varlığımda aynısını kendine yaptı. Beni sevdiğini söylüyor. Buna inanır mıyım bilmiyorum. İnanabilir *miyim* bilmiyorum. Ama gerisi gerçek. "Bunu yaptığın için teşekkür ederim."

"Bana fazla seçenek bırakmadın."

Ses tonuna uyuyorum, ikimizin ötesine geçmemek için sesimi alçaltıyorum. "Bana sürekli hatırlattığın gibi, her zaman bir seçim vardır. Bunu sen yaptın. Bu yüzden... teşekkür ederim."

"Oraya vardığımızda bulacağın şeyden hoşlanmama ihtimalin var." Elimi tutuyor ve bir tür eski dünya beyefendisi gibi dirseğinin kıvrımına yerleştiriyor. "Hades sadece kendine sadıktır. Eğer Peter bir anlaşma yaptıysa-"

"Hayır." Başımı sallamaya başladım bile. "Meg bunu yapmasına izin vermezdi."

Bana bir bakış fırlattı. "Ondan bu kadar emin misin?"

"Evet." Ve öyleyim. Eğer beni Carver Şehri'nden çıkarmak için Hades'le savaşmaya razı olduysa, onun beni bu şekilde tehlikeye atmasına izin vereceğine ihtimal bile vermiyorum. O benim arkadaşım.

Hook uzun bir nefes verir. "Tamam."

Arabaya binip Carver Şehri'nin merkezine doğru ilerleyene kadar aklıma gelmedi. Hook kefilliğimi gerçek olarak kabul etti. Hedef alınmayacağımızı söylediğim için potansiyel olarak tehlikeli bir duruma girecek kadar bana güveniyor. Bu bilgi beni sarstı. Koltuğuma yaslanıyorum ve nefes almaya odaklanıyorum.

Ciddiymiş.

Beni kalıcı olarak istediğini söylerken gerçekten ciddiymiş. Beni sevdiğini. Eğer gerçek olmasaydı, yatak odasının dışında gardını bu kadar düşürmezdi.

Ona bakmak için koltuğumda dönüyorum. "Beni sevmek kötü bir fikir." "Belki de." Tek omzunu silkiyor. "Ama ben öyle düşünmüyorum."

Onu sarsmak istiyorum. Nasıl orada oturabiliyor, içinde kudurmuş olması gereken duygularla nasıl bu kadar barışık olabiliyor? Beni severken nasıl bu kadar rahat *olabiliyor*? Eline geçen ilk fırsatta çekip gidebilecek bir kadın için kendini açmayı? "Ya seni terk edersem ve sen de tüm kışını kendi bölgene gösterirsen? Evli bile bir kadın için kendini aptal durumuna düşürmek konumunu zayıflatacaktır. Düşmanların bunu sana karşı kullanacaktır. İnsanlar *ölebilir*, Hook. Aklından ne geçiyor senin?"

"Ne düşündüğümü biliyorsun."

Kibri beni nefessiz bırakıyor. "Benden bu kadar emin olamazsın. Ben kendimden bile o kadar emin değilim."

Tekrar omuz silkiyor. "Zaman gösterecek. Şu anda endişelenmemiz gereken daha önemli şeyler var."

Lanet gerçek bu. Hades gibi daha büyük şeyler. Ve Peter.

BÖLÜM 20

KANCA

Yeraltı Dünyası'na attığım her adımda Tink'in gerginliği artıyor. Her adımda daha akıcı, daha rahat oluyorum. Cevap vermek daha kolay. Yerinizde kilitli olmadığınızda bir tehdide karşı; çok uzun zaman önce babamdan zor yoldan öğrendiğim bir ders.

Meg bizimle barda buluştu. Tink'i buraya çağırdığında ve karımın da benim varlığımı talep etmesini istediğinde ne bekleyeceğimi bilmiyordum. Gurur, belki. Bende fazlasıyla var olan bir tür kibir. Hiçbiri kanıt değil. Meg yorgun görünüyor. Gerçekten yorgun.

Bana bakıyor ve Tink'e odaklanıyor. "Özür dilerim."

"Neden üzgünsün?" Tink bana doğru kayıyor. Bu hareketi yaptığının farkında olduğunu sanmıyorum.

Meg kesinlikle fark eder ve gözlerini kısar. Ama yorum yapmak yerine Tink'in sorusuna yanıt veriyor. "Güvenliğimiz çoktan geçmişti. Üst katlarda herhangi bir zarar veremezlerdi ama paketlediğiniz tüm eşyalarınızı garajın dışındaki depoya koyduk."

Anlayış beni vurdu. Bu hafta almaya niyetlendiğimiz şeyler. Bizim evde sakladığı eşyalar dışında Tink'in tüm eşyaları. Elimi sırtının küçük kısmına , izin vereceğinden emin olduğum tek destek. "Ne kadar kötü?"

"Her şeyi mahvettiler." Öfke ve keder Meg'den dalga dalga yayılıyor. Ellerini sıkıp açıyor ve kendini Tink gibi hareketsiz tutuyor; sanki teselli etmek istiyor ama kabul edilmeyeceğini biliyor. "Çok üzgünüm. Sorumlu tarafı bulmaya çalışıyoruz ama-"

"Gerek yok." Tink ürpertici bir nefes alıyor. Kendini kapatıyor, devasa duvarlarının arkasına saklanıyor, parça parça, geriye bazen kabuslarımda gördüğüm tuhaf bir boşluktan başka bir şey kalmayana kadar. Peter'ın parmağı altında sıkışıp kaldığından beri bu ifadeyi takınmamıştı. "Peter'dı."

"Bunu bilemezsin."

"Bunu biliyorum Meg." Sesinde bir öfke tonu var ama onu hemen bastırıyor. "Yapabildiği her şekilde bana saldıracak. Hedef olarak uygun olmadığım için, benim için önemli olan bir şeyin peşine düştü."

Elimi sırtında gezdiriyorum. Elimde değil. Ufacık da olsa titriyor, bu da kesiğin ne kadar derin olduğunun tek göstergesi. "Onu değiştireceğiz."

"Saçmalama. Bu beş yıllık yatırım demek. Kaybolan işler yüzünden kaybedeceğim komisyonlardan bahsetmiyorum bile." Başını iki yana sallıyor. "Hayır, bu tekrar üstesinden gelemeyeceğim bir darbe."

Meg bana baktı. "Yeraltı Dünyası mülkünde oldu. koruyamadık, bu yüzden yerine yenisini koyacağız."

"O kumaşların bazıları özel olarak boyanmıştı. Bu imkansız."

"Tink." Sesimi o kadar sertleştiriyorum ki sonunda bana bakıyor. Gözlerindeki boşluk beni bugüne kadarki her şeyden daha çok korkutuyor. Ona umutsuzca bir kaçış önerdiğimde bana tam olarak böyle bakmıştı. Ses tonumu yıpratıcı tutuyorum. "Böyle lanet bir şehit olmayı bırak

ve teklif edilen yardımı kabul edin. Bu sizin için önemli. Yardım etmek istiyoruz, o halde bırakın yardım edelim."

"Bu benim sorunum."

Meg hırlamaya çok yakın bir ses çıkarıyor ama ben zaten konuşuyorum. "Bu saçmalık ve sen de bunu biliyorsun. Biz evliyiz, unuttun mu? Senin olan benimdir bebeğim ve bu onun da *benden* çaldığı anlamına gelir. Buna katlanamazsın, o yüzden otur, çeneni kapa ve bunu düzeltmek için neye ihtiyacın olduğunun bir listesini yap."

Yüzünde titreşen öfke, uyuşukluğu binlerce parçaya ayırıyor. "Siktir git."

"Kıçını kaldır ve beni yap."

"Çocuklar," diye mırıldandı Meg.

Ona bakmadan bir elimi kaldırıyorum ve odağımı Tink'e veriyorum. "Beni test etme, Tink. Sen bir sonraki cümleyi tamamlayamadan seni dizlerinin üzerine çöktürür ve sikimde boğulmanı sağlarım."

Tek bir parmağını göğsümün ortasına bastırıyor. "Dene ve ne olacağını gör." Bana dişlerini gösteriyor. "Öfkelendiğimde ısırırım."

Meg'in bizi yakından izlediğinin farkındayım, müdahale etmeye hazır. Ona müdahalesinin gereksiz olduğunu söyleyebilirim ama nefesimi boşa harcamayacağım. Sonuçta Meg'in rahatlığı umurumda bile değil. Ben sadece Tink'i önemsiyorum.

Onu uçurumun kenarından geri getirebilirim. Çoktan başladık, ama eminim ki akli başından gittiği anda yine o uyuşukluğa geri dönecek. Şimdi ona hükmetmek işe yarayacaktır ama bu bir yara bandı ve ayrıca tamamen kontrolden çıkma riskini de taşıyor. Hayır, onu benimle savaşmaya teşvik etmek her şeyi daha iyi hale getireceği gibi zarar da verebilir.

"Bize bir dakika ver Meg." Hala bakmıyorum.

Meg tereddüt eder ama sonunda bir adım geri çekilir. "Kameralara dikkat et." İşler kontrolden çıkarsa birilerinin izleyeceğini hatırlatarak döner ve odadan çıkar.

Tink'i kucaklamak için kapının kapanmasını zar zor bekliyorum.

Tink kaskatı kesildi. "Ne halt ediyorsun sen?"

"Buna rahatlık denir." Bırakmıyorum. Benimle değil, kendisiyle savaşıyor. Biraz eğilip doğrudan kulağına konuşuyorum. "Burada bizden başka kimse yok. Şu anda güçlü olmak zorunda değilsin. Bırak içini dök."

"Siktir... seni." Son kelime bir hıçkırık olarak çıktı. Sonra kollarını belime doladı ve yüzünü göğsüme gömdü.

Titreken ona sarılıyorum. Daha önce haklıydı. Her şey değiştirilse bile bunu tamamen düzeltmek mümkün değil. Peter'ın yaptığı şey, elini uzatıp ona vurmuş kadar kesin bir ihlaldir. Onu *güvensiz* hissettirdi.

Sırtımdaki gömleğimin kumaşını yumrukluyor. "Ondan nefret ediyorum."

"Biliyorum, güzel kız." Ona daha sıkı sarılıyorum. Her zaman doğru şeyi söylemiyor olabilirim ama masada sevişmek olmasa bile bedenimle nasıl rahatlatacağımı çok iyi biliyorum. Şu anda ihtiyacı olan şey seks değil. Ayakları tekrar yere basana kadar birazcık da olsa sırtını yaslayabileceği birine ihtiyacı var.

Bu gerçekleştiğinde Tanrı Peter'a yardım etsin.

Şakağına bir öpücük konduruyorum. "Zaman çizelgesini hızlandırıyoruz."

"Bir zaman çizelgesi *olduğunu* bilmiyordum," diyor göğsüme yaslanarak. "Bana biraz kredi ver."

Tereddüt ediyor ve küçük, acınası bir kıkırdama atıyor. "Küçük bir kredi."

"acağım." Neyim bilmiyorum ama konuşmaya devam ediyorum.

"Ben bunu hallederken sen burada kalabilirsin."

"Ne?"

İtirazının üstünden geçiyorum. "Evimde güvendesin ama burada daha güvendesin."

"Peter'ın *buradaki* eşyalarımı aldığı kısmı kaçırdın mı?" Bana daha sıkı sarılıyor, hâlâ gömleğimin kumaşını sıkıyor. "Seni pislik, gerçekten burada seninle olduğumdan daha güvende olduğumu düşünemezsin."

"İkimiz *de* Hades ve Allecto'nun bu ihlali ciddiye aldıklarını ve bir daha olmaması için ellerinden gelen her şeyi yapacaklarını biliyoruz." Peter buraya tekrar gelme riskini almaz. *Bundan* eminim.

"Soruma cevap vermedin."

Kendimi onun omuzlarından tutmaya zorluyorum ve gözlerime bakabilmesi için onu bir adım geriye itiyorum. "Hayır, Tink. Benim yanımda olduğundan daha fazla güvende olduğunu sanmıyorum. Çünkü seni bu şekilde tutmak için ne pahasına olursa olsun her şeyi yapacağımı biliyorum." On dakika önce durmalıydım, daha bu sabah "seni seviyorum" dememin etkisindeyken ağzımı kapalı tutacak kadar kontrollü olmalıydım. Çok fazla, çok erken. Konu bu kadın olunca kendime engel olamıyorum.

Dudaklarını yalıyor. "Bu sabah gerçekten , değil mi?"

Açıklama istemeye gerek yok. O da benimle aynı şeyi düşünüyor. "Evet."

"Vay canına." Hüzünlü bir kahkaha attı. "Çok durumdayız."

Tam olarak bu noktayı tartışamam ama... "Sana bunu söyleten nedir?"

"Kimseye göstermek istemediğim yanlarımı görmekte, *beni* bir bütün olarak görmekte ısrar ediyorsun. Ve seni ne kadar sık ya da sert itersem iteyim, lanet olası bir frizbi gibi geri dönüyorsun."

"Frizbilerin zıplamadığına eminim."

"Daha bitirmedim." Uzanıp başparmağını alt dudağımda gezdiriyor ve devam etmeden önce piercingimde duraklıyor. "Yapmalıyım

normal bir insan istiyorum. Belki beyaz çit hayali değil ama istikrar. Suçlu olmayan biri."

"Muhtemelen." Ben de bunu tartışamam. Bu kadın dünyayı hak ediyor. Onun için yeterince iyi olmadığını biliyorum. Bununla uzun zaman önce barıştım. "Ama o normal insan seni benim anladığım gibi anlamayacak."

"özü bu, değil mi?" Gülümsemesi acı tatlı bir hal alıyor. "Kurt kan için uluyarak kapıma geldiğinde, onu orada baltayla karşılayacak olan sensin. Sadece bir canavar bir canavarı öldürebilir."

Gerçek olsa bile beni bir canavar olarak tanıması canımı yakıyor. "Evet."

Keşke başka bir yol olsaydı demeyeceğim. Yıldızlardan dilek dilemenin bir değeri yok. Önemli olan tek şey eylemdir ve Peter'ı meşru yollarla alaşağı edemem. Denedim. Kahretsin, denedim. Maaş bordrosunda çok fazla önemli insan vardı, hem yasadışı faaliyetleri hem de kontrolü altındaki insanlara kötü muamelesi söz konusu olduğunda diğer tarafa bakmasını sağladığı insanlar. Bu pisliklerin saygı duyduğu tek şey güç ve paradır, bu yüzden onlara başka yöne bakmaları için ödeme yapmayı devralmaya gittiğimde ikisine de sahip olduğumu garanti ettim. Bu beni ondan daha iyi biri yapmıyor, ama bu, birlikte yaşamak zorunda olduğum bir yük.

Ben bir canavarım.

Tink başını sallar. "Buradan başka çıkış yok."

Yıllar önce vardığım sonucun aynısı. "Evet." Yine de sormak zorundayım. Onun bana her şekilde zincirlenmesini istiyor olabilirim ama Tink'in kırılmasını istemiyorum. Planımız asla bu değildi. "Gitmen gerekiyorsa, başka bir yol bulurum."

Bana bakıyor, gerçekten bana bakıyor. "Ne yani, beni bir trene bindirip Carver City'nin dışına mı göndereceksin? Belki bu arada iyi sikiştiğim için kıcımlı okşarsın?" Homurdanıyor. "Lütfen. İkimiz de bunun bir seçenek olmadığını biliyoruz."

"Öyle mi?" Neden ona bunu sorup duruyorum ki? Onun sözlerine değer vermeliyim, ama sorun da bu zaten. Onu kendime bağladım ama orada olmak *istemesini* istiyorum. "Sana yeni bir başlangıç yaptıracak kadar param var."

Hüzünlü küçük bir gülümseme verir. "Hala anlamadın mı, Jame-oğlum? Benim için yeni bir başlangıç yok. Nereye gidersem gideyim, kiminle iletişim kurarsam kurayım, *ben hâlâ benim*. Hâlâ geçmişimden kalan tüm yaraları taşıyorum." Ben tartışmaya başlayınca parmaklarını dudaklarıma bastırıyor. "Ben kalıyorum. Beni gitmeye ikna etmeye çalışarak zaman kaybetmeyi bırak ve tüm o etkileyici iradeni Peter'ın kellesini bana bir tepside sunma sözünü yerine getirmeye odakla. Ne kadar erken olursa o kadar iyi."

Hâlâ çiğ, hâlâ titriyor ama artık kaybolmuş gibi görünmüyor. Parmaklarına gülümsüyorum. "Leydimin emrettiği gibi."

BÖLÜM 21

TINK

On dakika tartıştıktan sonra, Meg sonunda ne olduğunu görmeme izin verdi.

Peter eşyalarımı yaptı. Eşyalarım salonun dışındaki odalardan birinde saklanıyordu.

Kulübün büyük sevkiyatlar için kullandığı garaj, bunlar organize edilmeden ve uygun varış noktalarına gönderilmeden önce.

Eşyalarım tamamen mahvoldu.

Sırtımda Hook'un rahatlatıcı sıcaklığını hissederek kapı aralığında duruyorum ve olanları içime çekiyorum. Peter -ya da daha büyük ihtimalle onun uşakları- intikam hırsıyla mekânı didik didik etmiş. Yedek dikiş makinem binlerce parçaya ayrılmış. Ona bakarken bile göğsüm sıkışıyor. Yeraltı Dünyası'nda çalışarak para biriktirdikten sonra kendim için aldığım ilk şeydi. Bu dünyada gerçekten benim olan ve kimsenin elimden alamayacağı ilk şeydi.

Peter'ın tam olarak bunu yapması dışında.

Bakışlarımı başka yöne çekip kumaş parçalarını inceliyorum. Onları yırtmaya ya da kesmeye zahmet etmemişler. Sadece her şeyin üzerine bir çeşit kimyasal dökmüşler. Drano'ya benziyor; kalın, mavi ve temizlenmesi imkânsız bir şey.

Gerçek kıyafetlerim... Onları ateşe verdiler.

Kanca omzumu tuttu. "Yeter."

Bunu yapmanın sapkınlığından dolayı onunla savaşmak istiyorum ama o haklı. Burada bir saniye daha durmak sadece kaybettiklerimle kendimi kırbaçlamak olur. Buna çok fazla odaklanamam. Yoluma devam etmek istiyorsam olmaz. "Hadi eve gidelim."

"Tink." Arkamızda yeni bir ses. Bir noktada geleceğini biliyordum. O ortaya çıkmadan Hades'in mekânında böyle bir şeyin gerçekleşmesine imkân yoktu.

Yavaşça nefes alıyorum ve yüzümü ona dönüyorum. Siyah üzerine siyah takım elbisesi içinde her zamanki gibi mükemmel bir şekilde bir araya getirilmiş. Herkül omzunda duruyor ve uzak bir yanım, adamın nihayet moda tavsiyelerimi dinlediğini ve bol tişörtler ve kot pantolonlar yerine etkileyici fiziğini gösterecek şekilde giyindiğini görmekten gurur duyuyor. Onun için tasarladığım bir takım elbise giyiyor, açık gri bir but-ton-up gömlek üzerine kayrak grisi. Herkül ağzını açıyor ama önce Hades konuşuyor. "Bunu telafi edeceğiz."

Yine mi bu? " yok."

"Tink." Adımı öyle bir söylüyor ki ürpermek için kendimi zor tutuyorum. Hades kaşlarını kaldırıyor. "Bu işlerin nasıl yürüdüğünü biliyorsun. Zedelenmiş gururunu yatıştırmak istiyorsan kocanla kavga et. Bu beni ilgilendirmez. *Benim* mülkümde yapılan bu hakaret ilgilendirir."

Azarlaması tam da istediği kadar acı veriyor. Daha da kötüsü, haklı. Hook'un her şeyi değiştirme teklifi, arkasındaki motivasyon ne olursa olsun şaşırtıcı derecede tatlı, ama teraziye dengelemek için ne kadar para gerekeceğini tam olarak biliyorum. Kanca'nın elinde. Buna şüphe yok. Ama eğer gerçekten kalıyorsam, bu onun yaptığı gibi bölgenin iyiliğini gözetmek anlamına gelir. Bu para koruduğumuz insanlara fayda sağlamak için farklı şekillerde kullanılabilir.

Bu da faturayı Hades'in ödemesine izin vermek demek. "Tamam. Sana ayrıntılı bir liste göndereceğim."

"Çok minnettarım." Bakışları Hook'un elinin omzumda durduğu yere kaymadan önce yüzümü inceliyor. Bu yeterince masum bir dokunuş olsa da beni burada ve şu anda sabit tutan tek şey. Hook'un varlığı içimde tutunmaya çalışan geceye karşı bir alev gibi. Dışarı çıkmak *istemiyorum* ama kendimi savunma mekanizması tam olarak kontrol edebileceğim bir şey değil. Peter'la kapana kısıldığımda beni kurtaran tek şey buydu; yakınımda tuttuğum son parçamı da koparmamasını sağlayacak kadar kendimden geçebilmem.

Benimle nasıl dalga geçmeyi planladığına dair fiziksel kanıtlara yakın olmak... Ürperiyorum.

Hook omzumu sıkıyor. Parmaklarını tenime bastırıyor ama bu bana Hades'in bakışlarını karşılayacak gücü veriyor. "Eğer her şey buysa?"

Başını sallıyor. "Alleto, Underworld'ün topraklarının sınırına kadar bir eskort sağlayacak." Arkasını döner ve asansöre doğru yönelir.

Herkül bir adım öne çıkıp beni kucakladı. "İyi şanslar." Sanki ısracağımdan eminmiş gibi beni hemen bırakıyor.

Bir günde iki sarılma, daha önce Hook'un banyosundakini de sayarsam üç. Bu dünya ne hale geliyor böyle?

Meg bana kısa bir gülümseme veriyor. "İşine dikkat et, Tink. *Çok yakında* bir şeyler içerken bunu duymayı umuyorum." Sonra kolunu Herkül'ün koluna doluyor ve Hades'i asansöre kadar takip ediyor.

Kanca'ya dönmeden önce kapanmasını zar zor bekliyorum. "Hadi gidelim." Hareket etmeye devam etmeliyim yoksa dağılacığım. O kırılma noktasından otuz dakika öncesine göre daha olabilirim ama hâlâ dilimin ucunda tadını alabileceğim kadar yakın.

İlk defa, Hook'un önerecek iğneleyici bir yorumu yok. O da hemen geliyor. Bekleyen arabaya doğru gidiyoruz ve

arka koltuğa oturduk. Arabayı Colin kullanıyor ve yüzümüze bir kez baktıktan sonra konuşmanın bekleyebileceğine karar veriyor.

Hook koltukların arasında öne doğru eğilir. "Eşlik edecekler."

Hesaplanmış bir risk -bir eskort kendimizi koruyamayacak kadar zayıf olduğumuz anlamına gelebilir- ama Yeraltı Dünyası topraklarında olduğumuz sürece Hades'i reddetme şansımız yok. Özellikle de makul bir istek olduğunda.

Hala.

Hook'un binasına geri dönmek için trafikte yol almak için geçen otuz dakika, son zamanların en gergin anlarından biriydi. Gözlerimi ileri dikmek ve bir saldırı bekleyerek etrafta dolanmamak için elimden gelen her şeyi yapıyorum. Geldiğini biliyorum. Peter'ın dünyevi varlıklarımın çoğunu yok etmesi, imzalı bir mektup göndermek kadar büyük bir savaş ilanıdır. Ne zaman saldıracağını bilmemek mi? İnsanı delirtmeye yeter.

Hook parmaklarını benimkilere geçirince sıcıyorum. Bana bakmıyor, karanlık bakışları binanın dışındaki caddeye odaklanmış durumda. Sorunsuz bir şekilde otoparka giriyoruz ama yine de gevşemiyor. Neden gevşesin ki? Peter daha birkaç saat önce *Hades*'in otoparkına sızmıştı.

Hook, Colin'in motoru kapatmasını bekler. "Yerden başlayarak her yeri temizleyin. Burada olmaması gereken hiç kimseyi binada istemiyorum. Kız arkadaş yok, erkek arkadaş yok, seks arkadaşı yok, teslimatçı yok. Hiç kimseyi."

"Yapacağım."

Elimi sıkıyor ve ben de onu arabadan dışarı kadar takip etmem için verdiği sessiz emre itaat ediyorum. Asansör kapıları sessizce kapanıncaya kadar vücudunu benimle sokağın girişi arasında tuttuğunu fark ediyorum. Beni koruyordu. Birbirine bağlı ellerimize bakıyorum ve kendime onu bırakmamı söylüyorum ama bedenim zihnime itaat etmiyor.

Ya da belki sadece istemiyordumdur.

"Bu iş çirkinleşecek."

Sonunda bana baktı. "Her zaman çirkinleşecekti. Bir enfeksiyonu kaldırmanın tek yolu yarayı deşmek ve temiz bir şekilde iyileşebilmesi için kazmaktır. Peter bu bölgede bir yara ve ben beş yıl önce onun yaşamasına izin vermenin yükünü taşımak zorundayım."

Buna ne demem gerektiğinden emin değilim. Peter'ın yaşamasına izin verdi ve evet, bu şu anda bir dizi insanı tehlikeye attı. Ama diğer seçenek ne? "Sen soğukkanlı bir katil değilsin."

"O zamanlar değildim." Gülümsemesi boş ve soğuk. "İnsanlar değişir."

Ben buna bir yanıt veremediğim kapılar açıldı. Nigel yolumuzu kesmeden önce ancak bir adım atabildik. "Burada sizi görmek isteyen biri var."

"Şu an iyi bir zaman değil." Hook başını salları, çoktan arkasını dönmüştür. "Colin bir tarama düzenliyor. Bizden olmayan herkesin dışarı çıkmasını istiyorum."

Ama Nigel yerinden kıınıldamıyor. Yüz ifadesi her daha ciddi. "Ben Gaeton." En ufak bir tereddüt yok. "Siyahlı Adam öldü."

"Ne?" Ağzımı kontrol edemeden kelime ağzımdan kaçıyor. Siyahlı Adam, Carver Şehri'nin en büyük dilimini yönetiyor. Bu kadar büyük bir bölgeyi kazasız belasız yönetebilecek kadar güçlü olan tek kişi o. Gaeton ve Beast'in tasmalarını elinde tutabilecek tek kişi de o. Ayrıca Isabelle'in babası.

Kanca sırtıma dokunuyor. "Onu beş dakika içinde yukarı gönder."

Odasına girene kadar ağzımı kapalı tutmayı başarıyorum ve sonra ona dönüyorum. "Bu bir karmaşa. O Carver Şehri'nin temel taşı. O bacağı kırarsan her şey devrilir. Eğer birisi onun denenmemiş en büyük kızını test etmeyi aklına koyarsa -ki koyacaktır- bu

hepimizi savaşa sürükleyecek bir domino etkisi yaratabilir." Bu şehirdeki güç yapısının işleminin tek nedeni mükemmel bir dengeye sahip olması. Küçük iç çekişmeler ve liderlerin değişmesi şehrin genelinde bir fark yaratmıyor çünkü genel toprak sınırlarını etkilemiyor, bu yüzden herkes yaklaşık olarak aynı miktarda güce sahip. Bilmiyorum bile... uzun zamandır ne bir bölge gaspı ne de bir savaş oldu. En azından on yıllardır. Siyah Giyen Adam doğu sınırındaki bölgenin lideriyle savaşıp öldürdüğünden ve Hades'le anlaşarak şehir merkezindeki tarafsız bölgeyi oluşturduğundan beri. Biri açgözlülük yapmaya karar verirse, hiçbirimiz güvende olmayız.

Hook uzun zamandır ilk kez yorgun görünüyor. Gerçekten bitkin. Ellerini yüzünde ovuşturuyor. "Gaeton'u kendi yoluna göndermeliyiz. bölgede yaşlı adamın ölümüyle ilgili her ne halt oluyorsa onun içine çekilmeden de endişelenecek yeterince şeyimiz var." Bu sözler ona hiç zevk vermiyor gibi görünüyor. Onları söylüyor çünkü yapılması gereken akıllıca şey bu.

İkimiz de akıllıca yapma konusunda o kadar iyi değiliz.

Kanca'nın ellerini kendi ellerimle kapatıyorum ve parmaklarımı onunkilere geçiriyorum. "O senin arkadaşın. O benim de arkadaşım." Birinin arkadaşım olduğunu kabul etmek bunu her yapışımda daha da kolaylaştırıyor. Gaeton Yeraltı Dünyası'ndaki kadınlarla aynı seviyede olmayabilir ama o bir arkadaş.

"Evet." Kelime bir iç çekiş olarak çıkıyor.

Ellerini sıkıyorum. "Siyah Giyen Adam onun için bir baba gibiydi. Yas tutuyor olacak."

"Şu anda yas tutuyorsun."

Haksız değil ama Gaeton'un acısına odaklanmak, üzerimize doğru gelen savaşla uğraşmaktan çok daha kolay. Küçük bir gülümsemeyle idare ediyorum. "O zaman bu geceki oyunun adı rahatlık gibi görünüyor."

Hook kaşlarını çatıyor ama beni daha fazla sorgulayacak zamanı yok çünkü kapı açılıyor ve Gaeton içeri giriyor. Etrafına zar zor bakıyor, sadece

doğruca mutfağa gider ve içki dolabını bulur. Buraya daha önce de gelmiş, Kanca ona bu kutsal mekâna girmesine izin verecek kadar güveniyor. Yapmamız gereken şey konusunda haklı olduğumu doğruluyor.

Gaeton şişeyi inceliyor ve görünüşe göre bir bardak olmadan içmek için yeterince bitmediğine karar veriyor. Üç bardak çıkarıp çınlatarak mermer tezgâhın üzerine koyuyor. "Duydunuz."

"Duyduk." Hook'un yüzündeki yorgunluk gitmiş. Büyüleyici haydut maskesi tam olarak yerinde değil ama geri çekilmiş. Bana ne kadar çok şey gösterdiğini fark etmemiştim, ta ki kendisinden bir şeyler sakladığını görene kadar.

Elimi kesinlikle her anlama gelebilecek bir şekilde sıkmak için duraklıyor ve sonra beni mutfağa çekiyor. Gaeton her bir bardağa birer kadeh dolduruyor ve şişeyi kırılmasından korktuğum kadar sert bir şekilde yere bırakıyor. "Hasta olduğumu biliyorduk ama yaşlı piçin ikimizden de uzun yaşayacağına kendimizi yarı yarıya inandırmıştık."

Satır aralarını okumaya gerek yok. Gaeton ve Beast. Beast ve Gaeton. Düşmanca ama yine de garip bir şekilde simbiyotik bir ilişki. Beast'in aklından geçenleri bildiğimi iddia edemem ama söyleyebileceğim en iyi şey, Siyahlı Adam'ın ikisine de hiç sahip olamadığı oğulları gibi baktığı.

"Özür dilerim." Ellerimle ne yapacağımı bilmiyorum. Sarılmayı teselli olarak kabul eden bir insan olmaya geçmiş olabilirim ama bunu nasıl yapacağımı bilmiyorum. Gaeton'un bunu benden kabul edeceğinden bile emin değilim. Ya da gerçekten işe yarayacağından.

Hook benim kafa karışıklığımı yaşıyor. Sadece Gaeton'la birlikte atışı yapıyor ve iri adamı kucaklıyor. "Ben de üzgünüm."

Onlara, kendisinin olduğunu düşündüğü insanları bu *kadar* önemseyen bu adama bakıyorum. Her zaman doğru şey olmayabilir ama Gaeton'un ona sarılma şekli, şu anda doğru olan şey. Kalbim

Boğazıma düğümleniyor ve evet, itiraf etmek ne kadar tuhaf gelse de...
Bu aşk, değil mi?

Hook'u seviyorum.

Bu bilgiyle ne yapmam gerektiğini bilmiyorum, bu yüzden daha sonra incelemek üzere derinlere itiyorum ve atışımı yapıyorum.

Hook, Gaeton'un yüzünü ellerinin arasına almak için yana kayar.
"Neye ihtiyacın var?"

Gaeton sırtımayı deniyor ama pek tutturamıyor. "Politik nedenlerle burada olmadığımı emin misin?"

Hook'un tembel sırtışı kalp atışlarımı hızlandırıyor. Başparmaklarıyla diğer adamın elmacık kemiklerini çiziyor. "Düşünmeyi bırakman gerektiği için buradasın ve bunun gerçekleşmesi için bize güveniyorsun, o yüzden oyalanmayı bırak ve soruyu cevapla. Neye ihtiyacın var?"

Gaeton'un nefesi kesilir. "Kafamı çeviremiyorum dostum. Sadece biraz huzur istiyorum."

"Bana güvenli kelimeni söyle." "Rose."

"Aferin oğlum." Hook onu bırakıyor ve bana dönüyor. Karanlık bakışlarına şefkat doluyor ve sol elimi tutup yüzüğümün yanındaki parmak eklemlerime bir öpücük konduruyor. "Peki ne istiyorsun güzel kız? İzlemek mi, katılmak mı?"

Tam olarak nefes alamıyorum. "Neye ihtiyacımız olduğunu soruyorsun. Peki ya siz?" Daha önce bir Dom'a bu soruyu sordum mu bilmiyorum. Sormam gerektiği hiç aklıma gelmedi ama Kanca herhangi bir Dom değil. O benim Dom'um.

Bana yumuşak bir gülümseme hediye etti. "Gaeton senin amını yalarken ben de onun götünü sikmek istiyorum, sonra da uyumak istiyorum." Sesini biraz daha yükseltiyor. "Sabaha kadar kalmaya davetlisin elbette."

"Söz vermiyorum. Bakalım gece bizi nereye götürecektir." Bana baktı. "Tink'in bunu sorun etmemesine bağlı."

Göğsümde bir sevgi kabarıyor. Gaeton çoğu zaman tam bir pislik olabilir ama gerçekten bir dost. Ne yeni bir kavram. Ona bir bakış atmak için Hook'a doğru eğildim. "Sadece bir siper domuzu değilsen."

Sırıttıyor, normal kibri biraz ortaya çıkıyor. "Bir fırın kadar ateşliyim. Ben yatağındayken örtüye ihtiyacın olmayacak."

"Sözler, sözler." Dikkatimi Hook'a veriyorum. "İstediğin şeyi istiyorum. Bizi oraya götüreceğine güveniyorum." Ona söylediklerimin ne anlama geldiğini anlıyor mu? Bir sahne içinde ona her zaman güvenmişimdir ama bu farklı hissettiriyor. Çünkü farklı.

Uzun bir süre sessiz kalıyor, sanki ruhuma yazılmış cevapları görebiliyormuş gibi beni inceliyor. Sonunda eğiliyor ve dudaklarıma yumuşak bir öpücük konduruyor. "O zaman başlayalım."

BÖLÜM 22

KANCA

Gaeton ve Tink'i düşünüyorum. Her ne kadar hemen işe koyulmak istesem de, bu gece üzerimden atamayacağım başka meseleler var. "Soyun.

Duş." Gaeton'a bir bakış attım. "Ona sataşabilirsin ama gelmek yok." Aynı bakışı Tink'e de yöneltiyorum. "Aynı şey senin için de geçerli."

Bana şımarık bir gülümseme veriyor. "Bu siparişi hatırlamaya çalışacağım. Çok uzun kalmayın." Bir an için ayrılmam gerektiğini sorgulamıyor. Colin'in binayı süpürdüğünü biliyor, tıpkı tüm dikkatimi ikisine verebilmem için o rapora ihtiyacım olduğunu bildiği gibi. Neredeyse otuz dakika oldu ama işlerini bitirmek üzere olacak kadar adamımız var. Eğer işler çok ters gittiye ve burada tehlikeli biri varsa, Gaeton Tink'i güvende tutacaktır. Konu tehditleri alt etmek olduğunda acımasızca etkilidir ve onu koruyacaktır.

Gaeton kışına tokat attığında sıçırıyor ve Gaeton bir kahkaha patlatıyor. "Hadi, Tink. Amcığının adımı çağırdığını duyabiliyorum."

"Çok saçmalıyorsun." Eğilip beni öpmek için onun banyo odasına girmesini bekliyor. "Onu bir süre daha oyalayacağım. ihtiyacın var."

Konuştüğümüz role girdiğinin, her adımda benimle savaşıyor biri yerine bir ortak olarak hareket etmeye başladığının farkında mı?

Yolun dışında mı? Emin değilim ama yine de takdir ediyorum. Kalçalarını tutup onu kendime doğru çekiyorum, temasın tadını çıkarıyorum. "Fedakârlığın gerektiği gibi not edildi. Ben dönmeden yüzüne boşalmamaya çalış."

Alçak sesle ve gülüyor. "Yaparsam ne olur?"

Onu çeviriyorum ve göğsüme yaslıyorum. Onu kollarımda hissetmek beni çılgına çeviriyor ama fiziksel tepkimi bastırıyorum. Bu saçmalıkla uğraşırken etrafta sikim kalkık dolaşamam. Kulağının kıvrımını kemiriyorum. "Eğer bana itaat etmezsen, Gaeton'un üzerine boşalmasına ve sonra seni göğsüne yaslayarak becermesine izin vermem."

Sızlanıyor ve bana doğru eğiliyor, kalçalarını yuvarlıyor ve içgüdüsel olarak sikimi arıyor. "Çok kaba."

"Bayılıyorsun."

Titrek bir kahkaha. "Belki de öyle."

Sözlerini incelemek, yüzey seviyesinin altına inip inmedikleri konusunda bir açıklama talep etmek istiyorum. Ama yapmıyorum. Sadece şakağına bir öpücük konduruyorum ve kıkına bir şaplak atıyorum. "Ona düşünmesi için zaman verme." Gaeton'un dikkatini dağıtmanın Tink'in dikkatini dağıtmak gibi bir artısı var. Bu gece Peter'ın onun eşyalarını yok ederek verdiği zararı düzeltmeyecek ama yine de iyi bir şey olacak.

"Evet, efendim!" Banyoya doğru yürürken yürüyüşüne biraz daha salınım katıyor ve omzunun üzerinden baktığında manzaranın tadını çıkarırken beni yakalamasına izin veriyorum. "Sapık."

"Tam bir şov yapıyorsun. Bunu takdir etmezsem çok yazık olur."

Tink başını sallar. "Git Colin'le ilgilen. İşin bittiğinde biz burada olacağız." Sonra gitti ve ben Gae- ton'un alçak sesle mırıldandığını ve düşün açıldığını duydum.

Gitmek istemiyorum. Ama ne kadar erken gidersem, o kadar erken dönebilirim.

Nigel'ı ana kattaki ofisinde buldum. Uzun zamandan beri ilk kez mükemmel bir şekilde toparlanmamıştı. Saçları tasarımdan ziyade parmaklarını gezdirmekten dolayı dağılmış ve kıyafetleri buruşmuş. Ben eşiği geçerken başını kaldırıp bakıyor. "Temiziz."

"İşi çoktan bitti mi?"

"Evet. Herkes işinin başındaydı. Çıkışları kapattık ve garajdaki kapıyı kapattık. Colin her ihtimale karşı orayı son bir kez daha kontrol ediyor." Nigel masamın karşısındaki sandalyeye ağır ağır çöktü. "Sence ne kadar zamanımız var?"

"Yarın onu dışarı çıkaracağım. Öyle ya da böyle." Bunu Tink'le konuşmadım ama bu şekilde devam edemeyiz. Peter gerilla savaşına gireceğini çoktan kanıtladı. Uzun süreli bir kuşatmadan zarar görecektir tek kişi masum olanlar.

"Bundan emin misin?"

Hayır. Azıcık bile değil. Peter'ı adil bir dövüşte yenebileceğimi biliyorum ama adam kirli dövüş dışında hiçbir şekilde dövüşemiyor. Ne kadar kızgın olursa olsun bana cepheden saldırmayacak. Onu yenebilir miyim bilmiyorum ama bunu Nigel'a söyleyemem. Bunu *kimseye* söyleyemem. Zafere inanmaları gerek. Bana. "Evet."

Nigel uzun bir süre bana baktı. "Ben senin arkadayım. Bunun nasıl sonuçlanacağını önemi yok."

"Sana minnettarım kuzen."

Başını sallar. "Evet, evet. Bu işi hallettik. Kadınının ve o Gaeton pisliğinin yanına dön."

"Aslında-"

"Kanca." Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturuyor. "Dünyayı omuzlarında taşımak zorunda değilsin. Bunu bu gece halledebiliriz. Siktir kuzen, *bırak biz halledelim.*"

Sonunda başımı salladım. O haklı. Belki de her şeyi çok fazla kontrol ediyorum. Bilemiyorum. İşin içine girip kendim bir şeyler yapmamak zor. Onlara liderlik etmem için bana çok güveniyorlar. Buna layık olmak istiyorum. "Bir şeye ihtiyacın olursa ara."

Nigel gözlerini devirdi. "Sabah görüşürüz. Defolun buradan."

Bu sefer tartışmayacağım.

Odama geri dönerken hızımın artmasına izin vermiyorum. Beklenti, insanların beni görmesine izin vermek kadar önemli. Çoğunlukla kendi dairelerine çekildiler ama Colin'i aşağı inerken yakalıyorum. Bana sertçe başını sallıyor. "Bu işi hallettik."

"Teşekkürler." Omzuna sarıldım ve devam ettim.

Odama girdiğimde gördüğüm ilk şey, Gaeton ve Tink'in duşun camındaki dış hatları oluyor. Belli ki sıcak suyum test ediyorlar. Yatağa oturup botlarımı ve çoraplarımı çıkarıyorum ve sonra birkaç dakika sadece izliyorum.

Tink ellerini fayansa dayamış, her bir parmağı vücutlarının puslu görüntüsünün aksine net bir çizgi oluşturuyor. Yine de Gaeton'un Tink'in üzerine eğildiğini, bir eliyle göğsünü avuçladığını, diğer eliyle de kalçalarının arasına girdiğini görebiliyorum. Gaeton'un ne kadar büyük olduğunu unutmak pek kolay değil ama onu daha küçük insanlarla sarmaş dolaş görmek beni çok etkiliyor.

Komodinden bir prezervatif alıyorum ve banyoya girip duşun fayanslarının hemen dışındaki duvara yaslanıyorum. "Çok meşguldün."

Gaeton kolayca yer değiştiriyor, kadınım ne yaptığını tam olarak görebilmem için dönüyor. Solgun teni hem havanın sıcaklığından hem de arzudan kızarmış. Tink asla tam olarak tatlı değildir, ama neredeyse

Şu anda ağzını açma noktasında, gözleri yarı kapalı ve nefesi titrerken dudakları parçalanmış. "Çok uzun sürdü."

"Mmmm." Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum ve bakışlarımla ayaklarından başlarının tepesine kadar onları tırmıkladığımı gösteriyorum. Gaeton'un Tink'le olan sahnesini daha önce de izlemiştim, onu çığlık çığlığa boğulana kadar boşaltmasını izlemiştim. O kadar kıskançtım ki, bana asla izin vermeyeceği bir yakınlığa izin verdiğini bildiğim için doğru düzgün göremiyordum. Kıskançlık artık geçerli değil. O benim, seçimle ve yeminle.

Ben her zaman paylaşımcı biriydim.

"Gaeton." Sesime kafasını kaldırmasına yetecek kadar sertlik kattım. "Duş bankına otur."

Kendini Tink'ten kurtarması biraz zaman alıyor ve ben alçalıyorum. İkimiz de onun banka doğru ilerleyişini ve üzerine çöküşünü, büyük kalçalarını açarak üzerine yayılışını, devasa sikinin hazır oluşunu izliyoruz.

Tink kendini biraz sallıyor ve bana odaklanıyor. Az önce parmaklarını amına sokmuş olmasına rağmen ilk bana bakması hoşuma gidiyor. Bu çok küçük bir şey ama çok önemli hissettiriyor. Aramızdaki ilişkinin nasıl değiştiğinin açık bir göstergesi.

Prezervatifi tutuyorum. "Gaeton'un dev aletini istiyor musun güzel kız?"

Dudaklarını yalıyor. "Gaeton'un dev sikini istememi ister misiniz, efendim?"

Kahretsin, bu kadını seviyorum. "Evet, sana vermekten mutluluk duyacağım bir hediye olduğunu bilerek onun sikine binmeni izlemek istiyorum." Sırıtiyorum ve prezervatif paketini yırtıp açıyorum ve sonra ona uzatıyorum. "Bana bir gösteri yap ve ben de seni orgazm etmesine izin vereyim."

"Çok nazıksınız." İğnelemenin işe yaraması için biraz fazla nefesli. Prezervatifi benden dikkatlice alıyor, ama hemen

Gaeton'a doğru ilerliyor. Tink başını geriye atıyor, gözleri meydan okurcasına parlıyor. "Belki de izin almadan gelmek konusunda endişelenmen gereken kişi *ben değilimdir*."

"Bunu duydum," diye gürlüyor Gaeton. "O güzel kızı buraya getir, Tink.

Seni için ölüyorum."

Titriyor ama dikkati tamamen benim üzerimde. Tek bir parmak ucuyla çenesine dokunuyorum ve ağzını benimkine doğru yönlendirirken hevesle ayak parmaklarının üzerine kalkıyor. Yarın bizi bekleyen tüm saçmalıklar dudaklarının ilk dokunuşunda, bana hevesle açıldığı anda yok olup gidiyor. Tink inleyip bana uzanana kadar kendimi öpücüğün içine bırakıyorum.

Bileklerinden tutup onu çeviriyorum. "Gaeton kendini dışlanmış hissediyor."

"Bunu görebiliyorum," diye mırıldanıyor.

Oldukça iyi bir görüntü yaratıyor ve bunu bilecek kadar da kibirli. Yanlış yüzyılda dolaşan bir tür savaşçı gibi görünüyor, vücudu spor salonunda çok fazla zaman geçirmek yerine *çalışan* biri izlenimi veriyor. Kollar göğsünün tozunu alıyor ve sert karnına doğru iniyor, izleri gözü doğrudan sikine götürüyor. Uzun, kalın ve fazlasıyla hazır.

Ben onu gözlerimle becerirken, o da sikine sert bir vuruş yapıyor. "Bana aldırma." Orantısız bir sırtış attı. "Sadece manzaranın tadını çıkarıyorum."

"Şimdi," diye mırıldanıyorum kulağına. "Bana iyi bir gösteri yap, güzel kız."

"Emredersiniz, efendim." Yavaşça Gaeton'a doğru yürür ve daha ona dokunmadan şov başlar. Tink sergilenmek için yaratılmıştı, kıvrımları bir bakışı, bir dokunuşu, onu tutma ve asla bırakmama ihtiyacını davet ediyordu.

Gaeton'un üzerine eğiliyor ve amını görünce nefesim boğazımda düğümleniyor. Kadının da bunu biliyor ve yavaşça ayağa kalkmadan önce prezervatifi adamın sikinin üzerinde yuvarlamak için zaman harcıyor.

Sesimin ihtiyaçtan boğuklaşmaması için çaba sarf etmem gerekiyor. "Gaeton. Onu kucağında, bana dönük istiyorum."

Ben daha konuşmamı bitirmeden bir kolunu onun beline doluyor, onu kucağına çekiyor ve bacaklarını açarak kalçalarının dış tarafına asıyor. Bu açıdan onun her santiminin içine batışını görebileceğim. Mükemmel.

Tink kendini onun kalçalarına dayıyor ve kalçalarını yeterince kaldırıyor, böylece sikini onun girişinde çentikleyebiliyor. "Yavaşça," diye bağıyorum. "Onu yavaşça al."

Sikinın kızın amına girdiğini görünce tüm vücudum gerildi. Tink'in küçük nefes alışını duyunca. Gaeton'un iri elleri kalçalarının sanki ona çarpmak mı yoksa hiç durmasın diye yavaşlatmak mı istediğine karar veremiyormuş gibi esniyor. İncecik, kabzasına kadar kılıflanana kadar içinde kayboluyor.

Bakışlarımı bir şekilde Tink'in yüzüne sürüklüyorum ve onun beni izlediğini görüyorum, yüz hatlarında şehvet yazılı. Takdirimi görmesine izin verdim. "Sür onu, güzel kız."

Gaeton'un geniş göğsüne yaslanıyor ve bir elini kaldıraç olarak kalın boynunun arkasına koyuyor. Ve sonra ona binmeye başlıyor. Uzun, yavaş yuvarlanan vuruşlar, duşa girip ona katılma isteğimle savaşıp nereden oluyor. Gaeton da en az Tink kadar şovdan zevk alıyor, karanlık gözleri beni de yakından izliyor.

Bir sonraki emrimi bekliyorum.

"Göğüsleri, Gaeton. Meme uçlarını sevdiği şekilde çimdikle."

Hemen itaat ediyor, göğüsleri ellerini dolduruyor. Tink inliyor ve onun üzerine atlıyor. Gözlerini açık tutmak, bakışlarını üzerimde tutmak için savaşıyor gibi görünüyor. Bunun için onu ödüllendirmeye çok istekliyim. "Şimdi klitorisi. Nazikçe, Gaeton. Alay et onunla."

"Nazik olmak istemiyorum," diye soluk soluğa bağıyor. "Biliyorum."

Gaeton bir kahkaha atar ve itaat eder. İki parmağını kızın klitorisine bastırıyor. Döndürmüyor, okşamıyor; sadece onu sikerken sürtünmesi bir şey uyguluyor. Ama Tink ne zaman bu zevki kovalamaya çalışsa, o biraz uzaklaşıyor. Emrettiğim gibi onu reddediyor.

Gözleri biraz çılgına dönüyor ve boştaki eliyle bileğini kavrayarak onu daha yakına getirmeye çalışıyor. Bunun kazanabileceği bir savaş olmadığını biliyor ama bu onu, dokunuşuna ihtiyaç duyduğu yere son bir milim daha yaklaştırmak için zorlamaktan alıkoymuyor. "*Lütfen.*" Onu daha sert sikiyor, geri çarpmadan önce neredeyse tamamen horozundan kalkıyor. Bu yeterli değil, o son uyarım olmadan olmaz. "Siktir. *Siktir.* Lütfen, Jameson. Lütfen gelmeme izin ver."

Bu kadının yalvarışına asla doyamayacağım. Gücün sarsıntısının ne kadar tatlı olduğu için, evet, ama aynı zamanda güveninin açık bir göstergesi olduğu için. Tink kimse için yalvarmıyor ama benim için yalvarıyor.

Sikim o kadar sert ki, kotumun dikişlerini yırtacağından endişeleniyorum. Neredeyse . Sadece biraz . "Gaeton."

O da beni en az onun kadar şehvetle ve beklentiyle izliyor. Hepimiz bunun sadece bir ısınma turu olduğunu biliyoruz. Asıl olay hala ediyor. Tıpkı Tink gibi. "Onu orgazm et. Onu uçurumun kenarına kadar takip etme."

"Evet, efendim," diye .

Tink'in nefesi sevinçle doludur. Sonunda klitorisini ihtiyacı olduğu gibi okşarken inliyor ve Gaeton'un sikine sertçe bastırıyor. "Teşekkür , teşekkür *ederim, teşekkür ederim.*" Şimdiden sımsıkı sarılmış durumda ve çok geçmeden sırtı öyle bir eğiliyor ki Gaeton boşalırken onu yerinde tutmak için bir kolunu göğsüne dolamak zorunda kalıyor. Orgazmı onu ele geçirirken dudaklarından dökülen *benim* adımdı. Bundan daha tatlı bir şey duymamıştım. Bana Jameson diyecek kadar bariyerlerini ancak unutulmanın eşiğindeyken indiriyor olabilir, ama yine de bunu yapıyor.

Suyu kapattım ve duşa girdim. Fayanslar çıplak ayaklarımı ısıtıyor ama fark etmiyorum bile. Tüm dikkatimi bu ikisine vermiştim. Gaeton Tink'i ayağa kaldırıyor ve sallanırken onu tutuyor. Onu kollarıma almakta tereddüt etmiyorum ve kapıya doğru dönüyorum. "Gel."

"Az önce yaptım." Gülüyor, sesi yumruk sarhoşu gibi geliyor. "Siktir, bu iyiydi."

"Henüz işimiz bitmedi, güzel kız." Doğruca yatağa yöneldim ve onu dikkatlice yatağa yatırdım. "Başlığa sırtını yasla. Birkaç yastık kullan ve rahatına bak."

Tereddüt ediyor. "Bu gece sikini alacak mıyım?"

Parmaklarımı saçlarının arasından geçiriyorum ve dudaklarına karşı konuşana kadar onu kendime çekiyorum. "Ne zaman istersen, nasıl sikimi alabilirsin. Ama önce onu Gaeton'a vereceğim. Bence bir ödülü hak ediyor, sence de öyle değil mi?"

Titriyor. "Sanırım bunu izlemeyi kabul edebilirim." "Tink." Ses tonuma biraz kınama kattım. "Bu bir ödül. Sen Gaeton kışına vurulmasını sevdiği kadar neyi seviyor biliyor musun?" Adamın kendisi cevaplıyor. "Oral seks."

"Sen onu becerdiğin sürece o da benim amımı yiyecek. Tıpkı o ilk gece söz verdiğin gibi." Tink yavaşça gülümsüyor, gözleri parlıyor. Açgözlü kız.

Ona dönüp bakmadım. "Evet." Alt dudağını yalıyorum. "Bunu yapabildiğin kadar çok boşalmak için izin olarak kabul et."

"Bu bir ödül mü yoksa ceza mı?"

Karanlık bir şekilde gülüyorum. "Yakında anlayacaksın."

BÖLÜM 23

TINK

Bütün bir ateş rüyası gibi geliyor. Gaeton yatakta sürünerek arasına yerleşti. Hook onun arkasında diz çökmüş

Bir şişe kayganlaştırıcı ve gözlerinde ateşli bir bakış. Bir elini Gaeton'ın sırtında gezdiriyor ve sonra kıç yanaklarını sıkıp ayırıyor. Açım her şeyi görmek için pek uygun değil ama Gaeton dilini amımın üzerinde gezdirirken fazla bir şey söyleyecek nefes bulamıyorum. Tenime karşı çıkardığı hırıltılara bakılırsa, onun da en az benim kadar zevk aldığına hiç şüphe yok. Oral seksi Gaeton kadar seven biriyle daha önce hiç tanışmamıştım. Bu neredeyse bir fetiş.

Hook Gaeton'un kalçalarını biraz yukarı kaldırıyor ve o da buna seve seve uyuyor. Sırtını öyle bir büküyor ki vücudum kasılıyor. Hook'un yüz ifadesini, Gaeton'ın kıçına kayganlaştırıcı sürerken ve sonra sikinin üzerine prezervatif geçirirkenki konsantrasyonunu izliyorum. Bunu daha önce de yapmışlardı ama o hiçbir şeyi hafife almayacak kadar metodik.

Ya da Hook Gaeton'a yüzünü amıma dayayacak kadar sert bir şekilde çarpana kadar böyle düşünüyorum. Gaeton küfrediyor ve sonra konuşmak için zaman kalmıyor. Hook birkaç sert vuruş yaptı ve Gaeton'un kıçını tokatladı. "Sakın boşalayım deme. Seninle işim bitene kadar olmaz."

Gaeton klitorisime karşı onayını mırıldanıyor. Beni nefessiz bırakan bir vahşilikle peşimden geliyor. Ona sarılıp yolculuğun tadını çıkarmaktan başka bir şey yapamıyorum. Üçlü ilişkilerde bulundum ve daha fazlasında

-Ama bu farklı hissettiriyor. Hook'un hem Gaeton'a hem de bana hükmetmesinden daha fazlası. Gaeton'un arkasından bakışlarıyla karşılaştığımda, sanki ...

Neredeyse bir takımmışız gibi. Zevk alıyormuşuz gibi, evet, ama aynı zamanda bunun Gaeton'un rahatlığı kadar sapıkça iyi zamanlarla ilgili olduğunu da kabul ediyoruz. Bunu daha önce hiç hissetmemiştim. Dünyaya karşı hep ben oldum, yıpranmış duvarlarımdaki delikleri yamamak için çılgınca çabaladım, duyguların ve diğer insanları önemsemenin dan- gerosus denizini dışarıda tutmak için hiç bitmeyen bir çaba. Hiçbir zaman tam olarak işe yaramadı ama bu farklı. Belki de Hook'la her zaman farklıydı.

Gaeton'un içine tamamen gömülür ve elini diğer adamın sırtında gezdirir. Onu yumuşatıyor. Ona eziyet ediyor. "Tadı güzel, değil mi? Dilinin üzerinde cennetten bir parça gibi." En küçük pompalar. "Klitorisini em. Nasıl sevdiğini biliyorsun."

Gaeton tereddüt etmeden itaat eder, Hook'un iletişiminde tamamen kaybol-

Mands. Nasıl sevdiğimi biliyor ve zevkten titriyorum. Hook'un yüzündeki ifade beni daha da çok titretiyor. Yüz ifademi izliyor ve karanlık gözlerinde bir dünya sahiplenme, şehvet ve neşeye benzer bir şey var. "Benim için gel, güzel kız."

Benim için gel.

Çünkü Gaeton'un dili basitçe Hook'un iradesinin bir uzantısı. Bunun neden bu kadar seksi olduğunu bilmiyorum, ama bilgi üzerime çöküyor ve sonra tam olarak emrettiği şeyi yapıyorum. Topuklarımı şilteye gömüyorum ve doğruluyorum. Gaeton beni orada karşılıyor, ben orgazm olurken yüzünü becermeme izin veriyor.

"Aynen öyle. Aynen ." Gaeton, Hook'un şu anki pozisyonumuzda bana dokunamayacağı kadar büyük, ama sesi onun yerine işi yapıyor, açıkta kalan tenimi yalıyor, o kadar keskin bir zevk ki zar zor başa çıkabiliyorum. Gaeton'un kışını tokatlıyor. "Yavaş ol. Onu sınıra kadar kışkırt." Sırtışı düpedüz hınzırca. "Kışındaki sikim yüzünden dikkatini fazla dağıtmamaya çalış."

Gaeton'un kahkahası alt tarafımı gümbürdetiyor ve alnını karnımın alt kısmına yaslıyor. "Elinden geleni yap, Kanca." Sesi biraz bulanık, sanki sarhoş gibi. Gaeton'un beş kadehin yarısını içtiğini ve hiç de kötü olmadığını görmüştüm, yani onu bu hale getiren tek kadeh değil. Kanca. Hakimiyet ve alt görevin dansı, kararları bir süreliğine başka bir kişiye devretmenin verdiği basamaklı rahatlama. Ve zevk. Çok fazla zevk.

Hook kendi kahkahasını atar. "Merak etme. Yapacağım." Ve sonra hareket etmeye başladı. Gaeton'u, diğer adamın ellerinin kalçalarımnda kasılmasına, nefesinin amıma sertçe çarpmasına neden olan acımasız bir vuruş ritminde becermek için.

O kadar güzeller ki, dayanamıyorum. Gaeton zevkimiz için hazırlanmış devasa bir tuval gibi ve kalçalarımı kafese koymuş olsa bile, aslında kontrolü elinde tutmuyor. Arkasında Hook, orta kahverengi teninin altındaki her kası keskin bir şekilde ortaya çıkaran sert vuruşlarla hareket ediyor. Kendini tutmuyor. Gaeton'u kıracağından korkmuyor. Diğer adamın verebileceği her şeyi alabileceğini biliyor ve onu sonuna kadar zorlamaya niyetli.

"Fuuuuuuck."

Hook'un gülüşü saf şeytani. "Dikkatin dağılmış gibi görünüyor, dostum."

Gaeton başını sallıyor, bu hareket ağzını hassas bedenimde gezdiriyor. "Azıcık bile değil."

"Mmm." Hook ritminde zar zor duraklıyor. "Eğer çoklu görev yapamıyorsan, yavaşlamam gerekecek."

Gaeton o kadar hızlı hareket ediyor ki, bir şaşkınlık çılgılığı atıyorum. Ellerini kıcımın altına sıkıştırdı ve beni yüzüne doğru kaldırdı. Bu dilli sikişte hiçbir incelik yok. Çaresizlik onu tahrik ediyor ve bu, alıcı tarafta olmak için baş döndürücü bir şey.

"Onu tekrar becermek istiyor musun?" Hook kelimeleri iyi zamanlanmış bir bomba gibi bıraktı. Gaeton başını kaldırıyor ve yalvaran, uyuşmuş gözlerle bana bakıyor. Hook tek bir ritmi bile kaçırmıyor. "Ben taşaklarımı götüne sokarken sen de o daracık amcığın içine girmek ister misin?"

"Evet," diye Gaeton.

Hook sessizliğin aramızda dönüp durmasına izin veriyor, geçen her saniyede beklenti artıyor. Kibirli gülümsemesi cevabından bir süre önce yüzüme çarpıyor. "Hayır." İri adamın omzunu kavırıyor ve derine doğru itiyor. Bulunduğu pozisyondan Gaeton'un kulağına tam olarak ulaşamıyor ama bu onu durdurmuyor. "Ama sikini okşamasına izin vereceğim dostum. Nereye boşalmanı istediğini söylemesine izin vereceğim."

Gaeton bana güneşi görmüş gibi bakıyor, sanki beni değil de bu odanın sınırlarının çok ötesindeki bir şeyi görüyor gibi. "Bu boku seviyor."

"Evet. Öyle." Hook başını kaldırıp bakışlarımı tutuyor. "Söyle bize güzel kız. Gaeton'un nereye gelmesini istiyorsun?"

Katıksız şehvet dilimi ağırlaştırıyor ve konuşmam birkaç denememi alıyor. "Göğüslerim."

Hook'un karanlık bakışlarında hesaplamalar titreşiyor ve bu gece beni mahvedeceğinden zerre kadar şüphem yok. Üçümüzün de.

Hook, Gaeton'un kalçasına vuruyor. "Geri."

Biraz manevra yapmam gerekti ama sonunda yatağın yanında durdular, Gaeton eğilmiş ve ellerini mindere dayamıştı, ben de önünde diz çökmüştüm. Bunu başarabilecek kadar uzun boylu ve ben de kendime onun koca sikini görmenin keyfini çıkarmak için bir an veriyorum. Ona bir vuruş yapıyorum ama doğru değil. "Kanca."

Onu göremiyorum ama sesindeki memnuniyeti duymak için görmem de gerekmiyor. "Onu emmek istiyorsun."

Aramızda yalan yok. Bu gece olmaz. Denemek aklıma bile gelmiyor. "Evet, efendim."

"Yap ."

Gaeton'u ağzıma alıyorum ve titriyor. Dilimin sikinin alt tarafına değmesinden mi, yoksa Hook'un onu acımasızca sikmeye devam etmesinden mi, hiçbir fikrim yok. Önemli de değil zaten. Hook'un dediği gibi, bu rahatlık.

Gaeton'un sikini emerken kendimi kaybediyorum. Biraz pratik yapmıştım ama yine de çok zor bir işti ve çenem ağrımaya başladı. Kaba küfrü beni kısa kesiyor. "Tink, şimdi."

Zamanında ağzımı ondan zar zor çekiyorum. Göğsümün üzerinden büyük bir hızla geliyor ve kutsal bok, kirli ve çökmekte ve oh çok yanlışı hissediyor. Biraz titriyorum ve yatağa doğru yığılmadan önce ona son bir vuruş yapıyorum.

Yine de bu pozisyon bana bir fikir verdi. Bir elimi Gaeton'un kalın kalçasında gezdiriyorum ve diğer elimle Hook'un taşaklarını avuçlamak için açılmış bacaklarının arasına uzanıyorum. Onun boğuk laneti beni gülümsetiyor.

En azından sesi beni kırbaçlayana kadar. "Gaeton, yatağa. Tink, ayağa kalk."

İtaat etmek için çabalıyorum. Yapış yapış oldum ve biraz ağrım var ama henüz işimiz bitmedi. Hook Gaeton'u sırt üstü yatağa yatırıyor ve beni ensemden kavırıyor. Acıtacak kadar sert değil, ama sabitleyici kaya gibi sağlam bir temas. Arkamdan yaklaşıyor, tam olarak

Dokunacak kadar, ama yemin ederim vücudundan yayılan sıcaklığı hissedebiliyorum. "Doydun mu güzel kız?"

Yine yalan söylemem gerektiği aklıma bile gelmedi. "Hayır." Dudaklarımı yalıyorum. "Hiç olacak mıyım bilmiyorum." Hook'un bana vermeye kararlı görüldüğü her şey söz konusu olduğunda değil. Onun ilgisini, dokunuşunu, *sevgisini* içimi ağzına kadar doldurup ruhumda kalan son gölgeleri de kovalayana kadar içime çekmek istiyorum.

Boynumu hafifçe sıkıyor ve sesini yükseltiyor. "Ya sen, Gaeton?"

İri adam geriniyor ve her zaman iyi bir şey yapmadığı anlamına gelen tembel bir sırıtış atıyor. "Şafağa daha çok var."

Hook çeneme vuruyor. "Bir dakika oynayabilirsin. Sayılsın."

Ne demek istediğini anlamıyorum. Yatağa sürünüp Gaeton'un kalçalarının arasına diz çöküyorum. Omzumun üzerinden hızlıca baktığımda Hook'un muhtemelen temizlenmek için banyoya girdiğini görüyorum. Beklenti içimde zonkluyor, eğilip Gaeton'u ağzıma aldığımda bu his daha da güçleniyor. Artık sert olmadığı için onu idare etmek daha kolay ve onu dilimle keşfetmek için zaman ayırıyorum. Keyfimi çıkarıyorum.

Aletin sertleşmesi uzun sürmez. Gaeton her zaman bir boğanın dayanıklılığına sahipti. Başımı kaldırdığımda ellerini başının arkasında birleştirdiğini ve kapüşonlu gözlerle beni izlediğini görüyorum. "Mutlu görünüyorsun, Tink."

Cevap vermeye zahmet etmedim. Sadece ağzını açıyor olabilir. Bilgi almak için test yapıyor olması da mümkün. Gaeton'un böyle bir şey yapacağını *sanmıyorum* ama garip zamanlarda yaşıyoruz.

Şaşırtıcı olmayan bir şekilde, bir cevaba ihtiyacı yok gibi görünüyor. Ben onu derinlemesine emerken bakışları dudaklarımı takip ediyor. "O senin için iyi. Sen de onun için iyisin."

kadar yeter. Kaşlarımı kadar sikinden kalkıyorum. "Sakso mu istiyorsun yoksa potansiyel ilişki durumum hakkında şiirsel bir şeyler mi söylemek istiyorsun?"

"Bu konuda potansiyel bir şey yok." Çenesini, elması lamba ışığında müstehcen bir şekilde parıldayan, sikine dolanmış elime doğru salladı. "Artık evlisin, Tink. Bana duygusal diyebilirsin ama mutlu bir evliliğin olduğunu düşünmek isterim."

"Bizim dünyamızda böyle bir şey var mı?" Bunu neden merak ettiğimi bilmiyorum. Kanca her an geri gelebilir ve bu sahnenin bir parçası *değil*.

Ya da belki de öyledir ve ben bundan kaçınmak isteyecek kadar ürkeğimdir.

Gaeton kıkırdar. "Bana sorma. İlişkiler konusunda berbatım. İstedğim tek ilişki alevler içinde kaldı çünkü o seçim yapamadı." Başını sallıyor. "Bu çok boktan bir şey."

Gaeton-Isabelle-Beast aşk üçlüsü hakkında kendi düşüncelerim var ama sonuçta bu beni . Her iki erkeğin de çekiciliğini görebiliyorum, ancak Isabelle'in durumu ele alma şekli boktandı. Ama yine de önyargılıyım. Aşk hayatı tavsiyesi vermekle kesinlikle işim olmaz ama... "Dünya henüz sona ermedi, Gaeton. Belli ki onu hâlâ seviyorsun. Bu konuda bir şeyler yap."

Kaşlarını kaldırıyor. Dışarıdan bakıldığında hâlâ çoğunlukla olduğu gibi görünen o iyi çocuk gibi görünüyor ama şimdi kara gözlerinde tehlikeli bir şey pusuda bekliyor. "Onu rahat bırak, Tink. Bu gece havamda değilim."

"Hiç havanda değilsin." Sikini sıkıyorum. "Ama seninle bir anlaşma yapalım: Kanca'yla aramızda neler döndüğünü anlamaya çalışmayı bırakırsan ben de sana ilişki tavsiyeleri vermeyi bırakırım."

Sonunda başını sallar. "Anlaşıldı." Gaeton çenesini salladı. "Şimdi iyi bir küçük döl sürtüğü gibi sikimi yalamaya geri dön."

İki kere söylemene gerek yok.

Bu emri yerine getirmekle o kadar meşgulüm ki, kalçama hafifçe dokunana kadar Hook'un odaya geri döndüğünü duymuyorum. Parmaklarını kığımında gezdiriyor ve kalçalarımaya doğru iniyor. Hafif bir baskı, itaat etmekten çok mutlu olduğum sessiz bir emir. Onun için yayılıyorum.

Ve sonra onun siki orada, eve dönüyormuşum gibi hissettiren bir şekilde amıma giriyor. Bunu açıklayamam. Anlatmak istediğimden de emin değilim. Hook beni tembel bir ritimle sikiyor, sanki dünyadaki tüm zamana gibi, sanki boşalmaya ne kadar yakın olduğumun farkında değilmiş gibi. Normalde sadece penetrasyonla orgazm olamam, ama birkaç kez sonra bu kural artık geçerli değil.

Elini sırtımın küçük kısmına dayıyor, beni biraz aşağı bastırıyor ve sonra, kahretsin, her vuruşta G noktaya vuruyor. Bitmesini istemiyorum ama daha fazla dayanamıyorum. Boşalırken Gaeton'un sikinin etrafında haykırıyorum. Birkaç sert vuruş, sonra Hook çekiliyor ve sırtıma geliyor.

Saçlarımı yumruğuna doluyor ve beni Gaeton'ın sikinden uzaklaştırıyor. Vücudum kemiksizleşti, zevk beni sarhoş etti ve Hook Gaeton'ın sikini ağzına alırken Gaeton'ın kalçasının yanına yığılmaktan çok mutluyum. Gaeton'ın taşaklarını avuçlamak için tembelce aralarına uzanıyorum, onları avucumun içinde oynatıyorum ve yüzgecimi arkalarındaki hassas et boyunca çekiyorum.

Bu kadar yeter.

Sessiz bir kükremeyeyle orgazm oluyor ve Hook onu içiyor. O kadar sıcak ki, zar zor dayanabiliyorum. Ayağa kalkarken onu düşüncesizce öpüyorum ve sonra kollarının arasındayım, ağzı benimkinin üzerinde. Ve bu mükemmel.

Bu gece ikinci kez tökezleyerek duşa giriyoruz, ancak bunun cinsellikle pek ilgisi yok. Tamamen rahatlık. Göz göze dokunuşlar. Hepimiz birbirimizi sabunluyoruz. Hook yine saçımı yıkıyor.

Hiçbir şeyi *düzeltilmedi*. Tam olarak değil. Yarın gerçek hayat başlayacak. Gaeton hala keder içinde yüzüyor olacak. Ben hâlâ dehşete düşmüş olacağım. Kanca'nın elinde hâlâ bir kriz olacak. Her nasılsa, şu anda bunların hiçbirinin önemi yok. Nefes alabileceğimiz küçük bir alan yarattık. Geçici de olsa, bunun için daha az değerli değil.

"Kal, Gaeton."

Gaeton başını sallar, gözleri uykudan yarı kapanmıştır bile. "Evet, sanırım öyle yapacağım."

Hook elimi tutuyor ve bizi yatak odasına götürüyor. Bu gecenin bitmesine sadece birkaç saat kalmış olabilir ama burada güvenle dinlenebiliriz.

Bize teklif ettiği şey bu. Bana
teklif ettiği şey.

Güvenlik.

BÖLÜM 24

KANCA

Çarşafı değiştirip yatağıma yığıldığımızda geç olmuştu. Gaeton'un kalma teklifini kabul etmesine şaşırmadım.

Bir gecede, tıpkı bu konuda konuşmak yerine düzgün düşünemeyene kadar becerilmek istemesine şaşırmadığım gibi. Arkadaşımin çözmesi gereken bazı sorunlar var, ama nihayetinde olayları nasıl ele alacağı ona bağlı olacak. Tink'in diğer tarafındaki yatağa uzanıyor ve iki dakika içinde nefes alış verii düzleşiyor ve hafifçe horluyor.

Yüzünü bana dönüyor, ancak tepedeki pencerelerden gelen yıldız ışığında ifadesini okuyamıyorum. "Teşekkür ederim."

"Bana teşekkür etme. Ben de en az senin kadar yararlandım." Uyarıyorum ama yorgunum ve yarını çok fazla düşünme tehlikesiyle karşı karşıyayım. Sonunda Tink'i kendime çekip başını göğsüme yaslamak dünyanın en basit şeyi oluyor. Hiç de beklediğim gibi gerilmiyor.

"Jameson..."

Burada, karanlıkta, sonunda bir köşeyi dönmüşüz gibi hissediyorum. Çok geç olup olmadığını bilmiyorum. Buna inanmayı, kendimi yanılsamaya bırakmayı göze alamam. Başarısızlık bir seçenek değil. Bu kadar çok şey olmaz. Ben-

Onu daha da yaklaştırıp çenemi başına yaslayarak son birkaç saattir iğnediğı her neyse onu çıkarması için ona zaman tanıyorum.

İ çekerek titriyor. "Bunu gerçekten kolaylaştırmıyorsun." "Hayatta hiçbir şey kolay değıldir, Tink. En azından insanlar. Eğıer öyle görünüyorsa birileri yalan söylüyor."

Garip bir şekilde, bu onu rahatlatıyor. "Her zaman ne söyleyeceğini nasıl biliyorsun anlamıyorum."

"Bilmiyorum." Kahretsin, kesinlikle bilmiyorum. Aylardır bir ıkmazdayım, insanların bende olmayan cevaplar için bana bakıyor. Elimden gelenin en iyisini yapıyorum ama ben de herkes gibi zorlanıyorum. Elimi saçlarının üzerinde gezdiriyorum. "Samalıkları bir kenara bıraktığında olaylara bakış açımız benzer. Hepsi bu."

Elini göğsümde gezdiriyor. Baştan çıkarmak için değıil, sadece yapmış olmak için yapılan bir dokunuş. "Kulağıa biraz klişe gelebilir ama bunu söylemek için zamanım tükeniyormuş gibi hissediyorum."

"Tink-"

İki parmağını dudaklarıma dokunduruyor ve başını kaldırıyor. Hâlâ yüz ifadesini net olarak göremiyorum. "Seni seviyorum Jameson. Bu beni huysuz yapıyor çünkü bunu planlamamıştım, ama bu lanet olası inandırıcı olmayan bir gerçek."

Gülümsemiyorum, ama bu yakın bir şey. "Beni sevmek uygunsuz bir gerçek."

"Eğılenmeyi bırak."

"Sadece sen tekmeleyerek ve iğılık atarak aşık olursun ve sonra da surat asarsın." Elini ağızımdan çekip tekrar göğsüme bastırıyorum. "Zamanımız tükenmiyor."

Ağızının atıldığını anlamak için yüz ifadesini net olarak görmeme gerek yok. "Rahatlatıcı yalanlarını bunlara inanan insanlara sakla. Peter'ın neler yapabileceğini herkesten daha iyi biliyorum. Benden bir şeyler sürece, nereye gideceğini bilmiyoruz.

sadece bir tür saldırı için hızlandığını söylüyor." Titreyerek nefes alıyor. "Aslında bu bir yalan. Tam olarak nereye saldıracağını biliyoruz. Ben."

Yüzünü ellerimle çerçeveleyorum. Tink asla kırılgan hissetmez, gerçek anlamda değil. Çok güçlü, bir odaya girdiğinde bile enerjisiyle o odayı etkili bir şekilde dolduruyor. Ama günün sonunda o sadece bir insan ve kendisine ölçülebilir miktarda zarar vermiş biriyle yüz yüze gelmek üzere. "Sana dokunmasına izin vermeyeceğim. Söz veriyorum."

"Tutamayacağınız sözler vermeyin."

Tartışmaya başlıyorum ama ben daha tek kelime edemedi beni öpüyor. Bu öpücüğü bozmak, ikimizin de yüzü morarana kadar daireler çizerek konuşmaya devam etmek dünyanın en kolay şeyi olurdu. Şu anda ihtiyacımız olan şey bu değil. İyi ya da kötü yarın geliyor ve ikimiz de endişelerimizi maskelemekte o kadar iyi değiliz. Orada, zihnimin kenarlarında tırnaklarını gezdiren pusuda bekleyen bir varlık, yanlış gidebilecek ve gidecek her şeyin alaycı bir fısıltısı.

Ona dokunmak onu susturan tek şey.

Onu her şeyimle öpüyorum, verdiği rahatlığı alıp karşılığında veriyorum. Vücutlarımızın arasına uzanıyorum ve o da öpücüğü kesmeden bana erişim sağlayacak kadar kendini kaldırıyor. Bir yanımda bunu aceleye getirmek, korkacak enerjimiz kalmayana kadar onu tekrar tekrar beceme hissinde kendimi kaybetmek istiyor. Bu kendi içinde rahatlatıcı olabilir ama şu anda istediğim bu değil. Onun da buna ihtiyacı yok. Bunun yerine onu kızdırıyorum, amını avuçluyorum ve parmaklarımla onu boşaltıyorum. İkimizi de reddediyorum.

Ya da en azından plan bu. Tink'in başka fikirleri var. Elimi tuttu ve kendisinden uzaklaştırdı. "Sana ihtiyacım var."

"Tink."

"Beklemek istemiyorum." Ellerimi başımın iki yanına bastırıyor. Beni tutmaktan çok, kendine koz veriyor. Çaba harcamadan kendimi kurtarabilirim ama nefesimi tam olarak alamıyorum. Bu tahakküm ve boyun eğme değil. Bu başka bir şey. Daha da derine inen bir şey.

Bana sürtünürken parmaklarını benimkilerle birleştiriyor, amcığının sikime doğru her kayışı penisimin boşalma olasılığıyla alay ediyor. "Aklımı kaçırmama neden oluyorsun." Sesi, yavaş ve inişli çıkışlı hareketleri kadar derin bir büyü örüyor. "Bu yürümemeli. Çalışmamalıyız."

Kalçalarını tutup onu sikimin üzerine kaydırmamak için her şeyimi veriyorum. Kıpırdamadan durmak ve onun bizi yönlendirmesine izin vermek. "Olmalı" kimin umurunda güzel kız? Biz çalışıyoruz. Bu yeterli."

"Bu kadar yeter." O kalça hareketlerinden birini daha yapıyor ve sikim onun girişinde çentikleniyor. Nefesimi tutuyorum, o bizi uçurumun kenarında gezdirirken vücudum tek bir gerilim hattına dönüşüyor. Tink'in kahkahası nefes nefese ve biraz da şaşkın. "Seni gerçekten seviyorum Jameson. Gerçekten, gerçekten seviyorum." Bana çarpıyor, başımı döndüren bir öpücükle ağzımı alırken bile sikimi günahkâr bir vuruşla alıyor.

Bu kadın beni öldürebilir ama ne biçim bir ölüm şekli.

Ellerini saçlarıma dolamak için hareket ettiriyor ve bu, kalçalarına ve kıkına doğru okşamak, sıkmak ve onu hareket etmeye teşvik etmek için ihtiyacım olan tüm cesaretlendirici şey. O zaman artık söze gerek kalmıyor. Söylenecek her şeyi söyledik; ikimiz de konuşmayı bedenlerimizin sürdürmesine izin vermekten memnunuz.

Bana yavaşça biniyor ve asla doyamayacakmış gibi öpüyor. Bu ikimizi de yapar. Ona yeterince dokunamıyorum, ellerimi sabit tutamıyorum. Her şeyi istiyorum. Lanet *olası her şeyi*.

Tink boşalırken dudaklarında benim adımla, en iyi viski gibi içtiğim yumuşak bir iniltiyle boşalıyor. Asılmak istiyorum

ama o çok iyi hissediyor ve bu çok önemli. Zevk omurgamdan aşağı vuruyor ve sonra beni çılgına çeviren orgazmdan başka bir şey için endişelenmek için çok geç, tek bir kararlılıkla ona aşağıdan vuruyorum. Denemeye zahmet etmiyorum.

Kalp atışlarımız normal bir hıza dönerken birbirimize dolanmış bir şekilde yatıyoruz. "Benimle kal. Benimle evli kal."

Biraz gülüyor. "Çoğu insan 'Seni seviyorum' cümlesini varsayımlarda bulunmaya başlar."

Çoğu insan Tink'i benim kadar iyi tanımıyor. "Benimle kal," diye tekrarlıyorum. Ona daha sıkı sarılıyorum ve son kartımı oynuyorum. "Benimle tekrar evlen. Büyük bir kilise düğünü falan. Birkaç yılımızı buradaki güç yapımızı sağlamlaştırmak ve bizi suç dünyasından olabildiğince uzaklaştırmak için harcayalım." Duraklıyorum, konuşmaya başladığımdan beri nefes almadığının farkındayım. Bunu burada bırakmalıyım. Ona bir anda çok şey yüklemiş olsam da umut hain ve kaygan bir yokuş. "Benimle bir aile kur. Benimle bir *yuva* kur."

Yavaşça nefes veriyor. Dikkatlice. "Önümde böyle bir şeyi sallandırmaya başlaman gerçekten çok boktan. Önümüzdeki hafta hayatta kalıp kalamayacağımızı bile bilmiyoruz."

"Evet, biliyoruz. O piçi ortadan kaldıracağız ve kazanacağız." Eğer bunu yeterince söylersem, doğru olacak. Yarın hiç kayıp vermeden kazanacağız. Hayatımda hiçbir şeyi istemediğim kadar çok istediğim bir geleceğe birlikte adım atacağız.

"Jameson."

Adımı her söylediğinde, sanki göğsüme uzanıp kalbimi sıkıyormuş gibi hissediyorum. "Ciddi olmasaydım söylemezdim."

"Biliyorum." Bana hayalet bir gülümseme verecek kadar başını kaldırıyor. İfadesini şimdi daha net görebiliyor olmam, ayın

bir kez daha güneşten kaçtı. Şafak tam olarak sökmedi ama çok yakın.

Uzanıp parmaklarını saçlarımın arasında gezdiriyor. "Beni bu karmaşanın içine sokan şey bir aile kurmak istememdi."

"Hayır, *Peter* seni bu belaya bulaştıran kişi." Yüzümü buruşturdum. "Önce Peter, sonra Hades ve şimdi de ben. Umudunu sana karşı kullandı."

"Peki sen değil misin?"

Yorum acı veriyor ama adil bir soru. Onu kendime yaklaştırıyorum, bana olan uyumundan keyif alıyorum. "Babamın kim olduğunu biliyorsun."

Gözlerini kırıştırıyor, belli ki konunun değişmesinden etkilenmiş. "Sadece geçerken. Peter'ın generallerinden biriydi. Peter beni herkesten uzak tuttu."

"Beklediğiniz gibiydi." Bazıları kadar kötü değil. Boktan ebeveynler arasında bir sıralama yapılacaksa, Hugh Hook ortalarda bir yerde yer alır. Beni sadece birkaç kez hırpalamıştı ve genellikle de kaba saba bir sarhoş değildi. Ama ben sadece anılara sahip olacak kadar küçükken bir noktada annemi şehirden kovdu ve ne kadar güzel olursa olsun, yaşadığımız dairenin, o evde ve bilinçli olduğunda gezinmem gereken mecazi yumurta kabuklarıyla dolu olmasını sağladı.

Tink kaşlarını çatıyor. "Yılın babası ödülleri kazanmadığını mı?"

"Hayır. Hayal gücümün hiçbir sınırı yok." Gülümsemeye çalışmak için zahmet etmiyorum. Onu etkilemeye çalışmıyorum. Bu konuda çok ciddiym. "Ben bir ev istiyorum, Tink. Bunu söylerken ne demek istediğimi biliyorsun. Gerçek bir yuva, sadece uyuyacak güzel bir yer değil. Kuzenlerim ve son birkaç yıldır ailem haline gelen insanlar var ama ben bir *aile* istiyorum."

Dudağı birazcık titriyor. "Biliyorsun, birkaç çocuk doğuracağımın garantisi yok. Dünya her zaman böyle işlemiyor."

Bunu tartışıyor olması, onun da en az benim kadar istediği anlamına geliyor. Sadece onu iki eliyle ve iyi bir gerekçeyle yakalamaktan korkuyor. Yıllar boyunca pek çok kez tokat yedi. Tink kazanmayı hak ediyor. Dünya her zaman böyle işlemiyor ama *bizim* dünyamız böyle işleyecek. "Seni istiyorum, güzel kız. Seni *seviyorum*. Gerisi, ne şekilde olursa , olması gerektiği gibi yerine oturacaktır. Belki seni hamile bırakmaya çalışırız ve dediğin gibi birkaç ocuk yaparız. Belki evlat ediniz. Belki de çocuklarla ilgili fikrimizi değiştirir ve onun yerine küçük bir köpek sürüsü alırız. Tek kural bizim koyduğumuz kurallardır."

"Aynen ."

"Aynen ."

Kaşlarını daha da çatıyor ve sonunda i geçiriyor. "Bunu bir sonraki engeli aştıktan sonra konuşabilir miyiz? Batıl inançlı olduğumu sanmıyorum ama uğursuzluk getirmek istemediğim için omzuma atacak tuz falan bulmak üzereyim." Bana doğru kayıyor ve başını göğsüme yaslıyor. "Teklif ettiğin şeyi istemekten korkuyorum."

"Biliyorum." Başının tepesine bir öpücük konduruyorum. "Ama haklısın. Gelecek bu son barikattan da temizlendiğinde bunu konuşuruz." Peter'dan. Onun lm bu bölgedeki tüm sorunları sihirli bir şekilde zmeyecek ama muhalif seslerin arkasında toplanmaya çalıştığı lideri ortadan kaldıracak. Peter işleri ilerletmeden, burada işleri fiilen düzeltmek için zamanım olacak. Operasyonlarımız asla tamamen temizlenmeyecek. Dünyadaki tüm paraya sahip olsak bile, tamamen yasal hale gelirsek, başka biri içeri girmeye çalışacaktır. Doğru dengeyi bulmak, üzerinde çok fazla dşnemediğim bir zorluk çünkü bizi o noktaya getirmek için hala yapılacak çok şey var.

"Jameson?"

"Evet?"

"Bu gece için teşekkür ederim. Sihirli bir şekilde acımı dindirmedi ama tam da ihtiyacım olan dikkat dağıtıcı şeydi."

"Senin için her şeyi yaparım."

Nefes alış veriş neredeyse diğer tarafındaki Gaeton'un kiyle eşleşecek şekilde düzleşirken ona sarılıyorum. Sabah *olduğunda* koca adam kendi savaşına gidecek ama şu anda yatağımın güvenliğinde uyuyor çünkü orası güvenli. Eğer bir gün savaşa girersek, burası artık Siyahlı Adam'ın bölgesi değil. En büyük kızı Cordelia'ya geçeceğinden şüpheleniyorum.

O ve karısı merkezi ellerinde tutacaklar, gerçi onlara karşı çıkmayı düşünmek bile beni ürpertiyor. Cordelia'yla sadece kez karşılaştım ve o da en az babası acımasız ve hırslı. Karısı Muriel? Cordelia'ya karşı gelen insanlar bir şekilde ortadan kayboluyor ve bunun arkasında karısının olduğundan neredeyse eminim. Yanlarında durup birbirleriyle göz göze gelmelerini izlerken Carver Şehri'nin en tehlikeli insanlarından bir çift olduklarını anlayamazsınız. Cordelia en büyükleri, en hırslıları, liderleri ama Belmonte kızları arasında en tehlikelisi değil. Ortanca Sienna ise tam bir dahi ve tanıdığım en soğuk insanlardan biri. Buztavrının tek istisnası kız kardeşleri ve şaşırtıcı derecede normal bir adam olan kocası. Peki ya en gençleri? Gaeton'a bakıyorum, uykusunda rahatlamış. Isabelle Belmonte iyi bir kız gibi görünebilir ama Beast ve Gae- ile tehlikeli bir oyun oynuyor. ton ve umursamıyor gibi görünüyor.

Hayır, yetki devrinin sorunsuz bir şekilde gerçekleşmesi herkesin yararına olacaktır. Şehirde son zamanlarda çok fazla değişiklik oldu. Tek gereken birinin tekneyi sallaması ve hepimizin suyun altında kalması.

Tink'e daha sıkı sarılıyorum ve gözlerimi kapatıyorum. Şafak sökmek üzere ve bizim yeterince sorunumuz var.

Gelecekte. Bir yolunu . Başka
seçeneğimiz yok.

BÖLÜM 25

TINK

Kanca'nın yatağında tek başıma uyandığımda vücudumdaki o lezzetli sızı olmasa, neredeyse kendimi her şeyi hayal ettiğime inandırabilirdim.

Dün gece olanları. Seks değil. Hayır, dün gece olan en korkutucu şey Kanca'ya duygularımı itiraf etmemdi. Onlar gitmiyor ve bu beni korkutuyor. Üzerimize doğru gelen Peter'la yüzleşmeden sonra yaşayıp yaşamayacağımızı bilmiyorum.

Bir gelecek olasılığı? Bir *aile*?

Eğer ona ulaşırsam, onu çok büyük bir hevesle kavrarsam, tek ayet olumlu karşılık verecek mi? Yoksa sonsuza dek mutlu bir yaşamı hak ettiğime inanma cüretini gösterdiğim için dişlerime tekmeyi mi basacak?

Emin olmanın tek yolu atlamak ve inerken uçmayı öğrenmeyi ummak.

Hook banyodan çıkar. Üzerinde pantolon var ve başka bir şey yok ve siyah kumaşın altından görünen çıplak ayaklarını görmek garip bir şekilde samimi hissettiriyor. Bir haftadan kısa bir süre içinde paylaştığımız her şey düşünüldüğünde aptalca, ama bu adamla en garip şeyler göğsümüze tekmeler gibi iniyor.

Sanki devasa yatağında oturduğumu ve sessizce çıldırdığımı biliyormuş gibi beni o şekilde inceliyor. "Bunun hakkında konuşmak ister misin?"

"Sonsuza kadar mutlu yaşamaya inanmıyorum." Kelimeleri ağzımdan kaçırdığım anda kendimi aptal gibi hissediyorum. Ne söylemesini istediğimi bilmiyorum. Uçurumun kenarında tünemiş bir haldeyim ve bir kelime beni güvenli zemine geri gönderecek, başka bir kelime ise beni uçurumun kenarına itecek. Ne istediğimi bilmiyorum. Neye *ihtiyacım* olduğunu bilmiyorum.

Hook dönüp beni onun bakışlarından kurtarıyor ve dolaplardan birini açıyor. Tüm giysileri rekor bir sürede temizlenmiş ve kuru temizlemeye gönderdiğimin ertesi günü kaldırılmış, ancak bu şekilde kalacağından hiç emin değilim. Bu adam hareket halindeki bir kasırga. Krem rengi düğmeli gömleğini omuz silkerek giyiyor ve becerikli parmaklarıyla düzeltiyor. "Öyle bir şey yok."

Kendi kendime bana karşı dürüst olduğu için minnettar olduğumu söylerken bile kalbim sıkışıyor. "Oh."

Hook yatağa doğru ilerler ve elini uzatır. "Tüm hikâyeler kötü adamın yenilmesi ve mutlu çiftin gün batımına doğru at sürmesiyle biter. Sonsuza dek mutluluk budur. İlişkileri üzerinde çalışmak zorunda kalmazlar, dolu dolu bir hayat yaşamamanın yarattığı zorluklarla yüzleşirken ellerini kirletmek zorunda kalmazlar. Çatışma olmadan, sorun olmadan, *hayat* olmadan durgunluk içinde kalırlar. Bu şekilde yaşanmaz."

Göz kırpıyorum. Söylemesini beklediğim onca şey varken, bu onlardan biri değildi. "Çok peri masalı okur musun Hook?"

"Yapma bunu." Beni çekiştiriyor ve ben de zarıfçe ayağa kalkıyorum. "Seni sevdiğimi ve seninle karım olarak bir hayat istediğimi söylediğimde, bir *hayattan* bahsediyorum, Tink. Sorunlar, zaferler ve günlük sıradan saçmalıklar. Her şeyi istiyorum." Bir çekiştirme daha aramızdaki mesafeyi kapatıyor ve sonra göğsüne bastırılıyorum. Bir elini omurgamdan aşağı kaydırıyor ve kıcımlı sıkıyor. "Bu kurgusal bir sonsuza dek mutlu yaşamdan daha iyi, öyle değil mi?"

"Nasıl her zaman kendinden bu kadar emin olabiliyorsun?" Fısıldıyorum. Onunla , yeni doğmuş dengesiz bir yaratık gibi ayaklarımın üzerinde sallanıyorum.

Başını sallar. "Bu güven değil, güzel kız. Gerçek bu ve sana karşı her zaman dürüst olmaya çalışıyorum." Biraz yüzünü buruşturuyor. "En azından evlendiğimizden beri."

Bu uyarı beni duraksattı. Arkama yaslanıyorum ve gözlerimi kısıyorum. "Yüzük olmasaydı da beni kurtarırdın."

Uzun zamandır ilk kez biraz rahatsız görünüyor ve bakışlarımla tam olarak buluşmuyor. "Belki."

"Jameson," diyorum adını yavaşça, kıpırdanışını izlemekten keyif alarak. "Gerçekten iddia ettiğin canavar olduğuna emin misin? Çünkü bence gardırobunun bir yerlerinde kararmış bir zırhın olabilir."

Beni öpüyor, derin ve sert bir öpücük, ayaklarımın üzerinde sallanmama neden oluyor. Ben bitmesine hazır olmadan Hook başını kaldırıyor. "Hazırlan güzel kız. Rahat ayakkabılar giy."

Çünkü gün bitmeden hayatım için kaçıyor olabilirim.

Bu düşünce, sözlerinin göğsümde hafifliği bastırıyor. Elini tutuyorum ve sıkıyorum. "Seninle sonsuza dek mutsuz yaşamak istiyorum, Jameson."

Sırtışı göz kamaştırıcı. "Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum." Kelimeler dilimde tuhaf bir his uyandırıyor ama tamamen nahoş da değil.

Hazırlanmak için acele ediyorum, bir sonraki adım hakkında çok yoğun düşünmekten kaçınmak için hızlı hareket ediyorum. Rahatlığı tercih ediyorum, saçlarımı at kuyruğu yapıyorum ve bir kot pantolon ile grafik tişörtlerimden birini giyiyorum. Botlar kıyafetimi tamamlıyor. Onlara bakıyorum ve keşke çelik burunlu olsalardı diyorum. Bu düşünce dudaklarıma hüzünlü bir kıkırdama getiriyor. Çelik burunlu botlarla ne yapardım? I

Hayatta kalma anlamında bir savaşçı olabilirim, ama iş gerçek savaşa geldiğinde, şiddetle savrulan ve en iyisini uman bir kadıyım.

Neden son beş yılda bir çeşit eğitim almadım ki? Ya da en azından Hades'in bana atış dersi verme teklifini kabul etmedim? Kendimi ayağımdan vurmıyacak kadar silah güvenliğı biliyorum, ama bana hala Peter'ı hatırlatan bir silahla bu kadar zaman geçirme düşüncesi... Midem kaldırmıyordu. Şok tabancasını bile satın alıp bavuluma koydum ve hemen unuttum.

Artık endişelenmenin bir faydası yok. Başka bir yolu yok. Peter'la tanıştığım anda geri dönemeyecek kadar uzaktaydık ve bu konuda, gidilmemiş yollar hakkında çok fazla düşünmeyi göze alamam.

Sonunda buraya geldim. Kadere, sonsuza dek mutlu yaşamaya inandığımdan daha fazla inanıyor muyum bilmiyorum ama Hook'un bizim için çizdiği bu geleceğı istiyorum. Bunun için savaşacak kadar umutsuzca istiyorum.

Nigel ve Colin ile Hook'un ofisinde buluşuyoruz. Eğer gergin olmasaydım, üç adamın da yüzündeki ciddi ifadeler beni o noktaya getirirdi. Nigel kapıyı arkamdan kapatıyor ve ben de masanın köşesine tünemek için hareket ediyorum. "Plan nedir?" Ne kadar çabuk hareket edersek o kadar iyi.

"Seni izliyor." Hook alçak sesle konuşuyor, sanki bunu gerçekten kabul etmek istemiyormuş gibi. "Sen ortaya çıktığından beri bu binada birkaç adamı var ve onlardan biri seni Hades'in yerinden takip etti."

Ona sert bir bakış attım. Bu yeni bir bilgi. "Bana söylemeyecek miydin?" Peter'ın beni takip ettirdiğinden şüphelenmeliydim. Yoksa Hades'in güvenli yerinden ayrıldığım anı tam olarak nasıl bilebilirdi?

"Zaten yeterince stresliydin, bir de bu ."

Mantığı hatalı ama kuzenlerinin önünde bu konuya girmek istemiyorum. Önemli olan nihai sonuçtur ve nihai sonuç da

Kanca sözünü tuttu ve beni güvende tuttu. Şimdi benim üzerime düşeni yapma zamanım geldi. "Yani ayrıldığım an-"

"O bilir." Nigel kendini . "Evet."

Hook kayarak dikkatimi ona çekiyor. "Onunla yalnız kalmayacaksın. Sadece onu dışarı çekmemiz gerekiyor. Birlikte gideceğiz."

Planında büyük bir kusur var, bunu belirtmekten nefret etsem de. "Sen orada olursan bunu yapmaz."

Hook'un ağzı kalır. "Kesinlikle olmaz."

"Haklı olduğumu biliyorsun." Kuzenlerine dönüyorum. "Haklı olduğumu biliyorsun."

Nigel sessiz, ama Colin sanki şimdiye kadar karşılaştığı en ilginç şeymiş gibi tavana bakıyor. "Haksız değil."

"Bu işe karışma."

"Beni dinle kuzen." Colin sonunda onun bakışlarıyla buluşur. "Bunun için sadece bir şansımız olacak. Bunu iyi değerlendirmeliyiz."

"Boş ver onu. Sonra Nigel'in gölge bağlantılarından birini ararız ve bir keskin nişancının Peter'ı öldürmesini sağlarız." Hâlâ bana bakmıyor.

Nigel sonunda kuşkulu bir şekilde iç çekmeye benzer bir ses çıkarıyor. "Eğer bu bir seçenek olsaydı, bunu yıllar önce yapardık. Bunu kendiniz yapmak zorundasınız yoksa gelecekte sizi baltalayacak pisliklerin önünü açmış olursunuz." "Ona elini süremez. Gelecekteki pisliklerle ben ilgileneceğim.

geldiler. Bu yarının sorunu."

Oh, Hook. Onu aynı anda hem öpmek hem de boğmak istiyorum. Kuzenlerine bakıyorum. "Bir saniye konuşabilir miyiz?"

Nigel ve Colin tereddüt etmiyorlar, bu da bana onunla sandığımdan daha uzun süredir bu konuşmayı yaptıklarını söylüyor. Kapı kapanır kapanmaz Hook'a dönüyorum. O çoktan başını sallamaya başlamıştı. "Bunu aklından bile geçirme."

"Başka seçeneğimiz yok."

"Bu saçmalık ve sen de bunu biliyorsun. Duygusal tepki veriyorsun."

Kalbim hızla çarparken nefes alabilseydim gülebilirdim. "Duygusal tepki veren ben değilim." Ya da en azından değilim. Bana bakmaktan başka bir yere bakamayana kadar yaklaşıyorum. "Onu yakalamak için tek bir şansımız varsa, o zaman bunu doğru yapmalıyız. Peter aynı oyuna iki kez düşmeyecek kadar akıllıdır." İlk seferinde *buna* kanmayacak kadar zeki olabilir ama bunu yüksek sesle söylemiyorum. Bu Hook'un çoktan düşünmüş olacağı bir şey. Denemek zorundayız.

Maskesi titriyor ve karanlık gözlerinden bir azap dalgası alıyorum. "Sana bir daha elini sürmeyeceğine söz verdim. Bu sözümde ciddiydim."

Peter'ın yakınında olmak istemiyorum. Şu anda bile bir yanımda başka bir seçenek, başka bir yol arıyor. Ama Colin haklı, tabiri caizse, angajman kuralları var. Hook sadece en iyi köpek çünkü kimsenin ona meydan okumayacağından emin olmak için yeterince korku ve sadakat aşıladı. Ancak dünyadaki tüm sadakat, zayıflık kokusu aldıklarında insanları tam olarak bunu yapmaktan alıkoymayacaktır. Bizim dünyamız sadece güce saygı duyar. Kirli işlerini yapması için bir başkasını göndermesi, Peter'dan korktuğu izlenimi yaratır ki bu da insanların ondan şüphe etmesine yol açar.

Bir sonraki meydan okuyucu Hook'un hatalarından ders alabilir ve yönetimi ele geçirdiklerinde onu öldürebilir, böylece arkalarında bir düşman olmaz.

Bu düşünce omurgamdan aşağı buzlar akıtıyor. Ellerimi göğsüne bastırıyorum. "Jameson." Bakışlarımla buluşmasını bekliyorum. "Bana çoktan el kaldırdı. Çoktan en kötüsünü yaptı."

"En kötüsü değil," diyor karanlık bir şekilde. Düşüncenin tam kafamın içine girmesi için sözünü bitirmesine gerek yok. *Çünkü ben hâlâ hayattayım.*

Peter'a fırsat verilirse beni öldürecek. Bu düşünce beni dehşete düşürmeli -ve düşürüyor- ama çelik gibi bir kararlılık yükseliyor

içimde. "Her zaman yem rolü oynayacaktım. Bırak niyetlendiğin şeyi yapayım."

"O daha önceydi." Hook bir elini uzun saçlarında gezdiriyor. "Ve o zaman bile şüphelerim vardı."

Kahretsin, ama bu adamı seviyorum.

"Ben hep yem oynayacaktım," diye tekrarlıyorum usulca. "Bana nasıl olması gerektiğini anlat."

İstemiyor. Bu gerçek daha açık olamazdı. Ama sonunda çenesini sert bir şekilde sallayarak başını sallıyor. "Cep telefonu takibi. Seni takip edeceğiz. Onu ve adamlarını oradan çıkarın, yakıp yıkın."

Bu planda ters gidebilecek binlerce şey var, eminim bu yüzden şu anda tereddüt ediyor. Yüzünü ellerimin arasına alıyorum, sakalları avuçlarıma değiyor. "O zaman yapacağımız şey bu."

Ellerimi kendi elleriyle kapatıyor. "Seni riske atmayacağım."

"Eğer Peter gölgede kalır ve seni baltalamaya devam ederse, o zaman beni riske atmış *olursun*." Sesimin titremesini engellemek, bunu kabul etmem için benden istediği kadar güçlü görünmeye çalışmak zorundayım. "Hayatımın sonuna kadar bu binada kalamam Jameson. Kalamam. Bir noktada ayrılmak zorunda kalacağım ve o zaman saldıracak. Ya şimdi zamanı seçeriz ya da onun tehdidi başımızın üzerindeyken yaşarız."

Yine de tereddüt ediyor.

Ben de öldürmek için girdim. "Tam bir ortak istediğinizi söylediğinizde ciddi miydiniz?"

Kanca geriliyor, zaten nereye varacağımı biliyor. "Başlama yine."

Onu ezip geçiyorum. "Ya senin ortağın olurum, ya da olmam. Ya bizimle gerçek bir gelecek istiyorsun ya da beni hâlâ kurtarılacak ve kendi iyiliğim için hapsedilecek bir genç kız olarak görüyorsun. Burada gri bir alan yok. Ya biri ya diğeri."

"Mantık yürüterek bu işten sıyrılamazsın, Tink."

"İzle beni." Ellerimi bırakıyorum ama parmaklarını benimkilere geçirerek teması sürdürüyor. "Soruya cevap ver."

Uzun ve sert küfürler ediyor, ben de kıpırdamadan bekliyorum. Köşeye sıkıştırılmak eğlenceli değil ve kızgın hissetmeye hakkı var. Hayatımda bir zamanlar bu öfke dalgası beni ürkütür, ulaşamayacağımdan emin olmak için birkaç adım geri attırırdı. Belki başka biriyle olsa yine yapardı ama Kanca her bir duygusuyla cehennem kadar gürültülü olsa da, öfkeyle bana dokunmadan önce ellerini keserdi.

Mutfakta kavga ettiğimizde de kaçmadım.

Bunu kabul etmek, inşa ettiğimi fark etmediğim bir yapbozun son parçasını eve kaydırmak gibi hissettiriyor.

Sonunda omuzları bir miktar düştü. "Gözümün önünden ayrılmana izin vermeyeceğim."

"Tamam."

"Bulunduğunuz yerde hepsi farklı yönlerden gelen üç ekip olacak."

"Elbette."

"Onu sokaklardan uzaklaştırdığımız anda harekete geçip bu işi halledeceğim. Kahramanı oynamayacaksın ve yolumdan çekilip ondan olabildiğince uzak duracaksın."

Ellerini sıkıyorum ve ona hissetmediğim kendinden emin bir gülümseme veriyorum. "Söz veriyorum."

Yine o dünyadan bıkmış iç çekişlerden biri. "O zaman şu bir an önce bitirelim. Ne kadar erken, o kadar iyi."

Umarım bu hayatımın kötü hatası olmaz.

BÖLÜM 26

KANCA

Bunu asla kabul etmemeliydim. Tink'in benden uzaklaşmasını izlerken, at kuyruğu kasvetli sabah ışığında sallanırken, yapamam Onu bir daha asla göremeyeceğim hissinden kurtulmalıyım. Mutluluk için çabalamaya cesaret ettiğimizde güneşe çok yakın uçtuğumuzu.

"O iyi olacak."

Kuzenime bakmıyorum. Nigel, bu boktan planı istemeye istemeye kabul ettiğimden beri aynı şeyin bir varyasyonunu söylüyor. Aslında *benim* planım olması hiçbir şeyi değiştirmiyor. Boktan bir plan. Hikayenin sonu.

Tink köşeyi dönüyor ve gözden kayboluyor. "Hadi gidelim."

"Henüz değil." Yarı önüme geçerek beni durmaya zorladı. "Onun peşinde üç ekibimiz var. Bu sırada hiçbir noktada gözden kaybolmayacak. Ama *senin* gözden uzak olman gerek. Peter *senin* karşı koymak için orada olacağını düşünürse saldırmaz."

O haklı. Haklı olmasından nefret ediyorum.

Ciğerlerime birkaç derin nefes çekiyorum. Bu, yaklaşan kıyamet hissini ortadan kaldırmak için hiçbir işe yaramıyor. "Paralel bir rota izleyeceğiz."

Nigel tereddüt ediyor ama başımı dik tutmamı sağlayacak tek seçeneğin bu olduğunu anlamış olmalı. "Hadi gidelim."

Tink'in rotası pek de rastgele değil. İkimiz de doğmadan önce aynı aileye ait olan küçük bir kumaş butiğine gidiyor. Peter'ın karmaşasından uzak durmak için aidatlarını ödediler ve fiyatları düşürmeme rağmen benim için de aynısını yaptılar. Amacım halkımın işlerini batırmak değil. Hiçbir zaman da olmadı.

Makul bir hızda ilerliyoruz ve Nigel, mesajlarla gelen güncellemeleri takip ederken telefonunu elinden bırakmıyor. Henüz bir şey yok. Peter'dan iz yok.

Çekirdek bölgemden uzaklaştıkça, bir şeylerin çok kötü gideceği hissi daha da . Planladığım ana devriyelerin oldukça dışındayız, ancak adamlarım tüm bölgeyi düzenli olarak kontrol ediyor. Yine de Peter'ı dışarıda tutacak kadar düzenli değil, zaten bu yüzden bu karmaşanın içindeyiz.

Yürümeye devam ediyoruz ve dikkatimin yarısı Nigel'da. Her yarım blokta bir kafasını sallıyor. *Peter yok.*

Hangi cehennemde bu piç?

Tink'in izlediği yolu takip ederek bir köşeyi dönüyoruz. Bu kadar uzaktaki binalar, ritoryanın merkezine daha yakın olanların yüz asansörlerini almamış. Bu hiç bitmeyen bir proje, herkesi ayakta tutmaya çalışıyorlar ve para akıp gidiyor. Beş yıl içinde yıkılan bina kalmayacak ve ara sokaklarda dönen karanlık işler sadece benim tarafımdan onaylanmış olacak. Henüz o noktada değiliz ve bu sokak bu gerçeği daha da pekiştiriyor. Pencerelerde parmaklıklar. Her şey sanki bir kir tabakasıyla kaplanmış gibi biraz pis.

Benim ve Peter'ın etkisi arasındaki çizginin bulanıklaştığı yere yaklaştık. Adımlarım ben istemesem de yavaşlıyor. "Nigel."

"O iyi." Nigel başını sallıyor, dikkati telefonunda. "Butiğe varmak üzere."

"Sorun o değil. Bu-" Gözümün ucuyla darbenin geldiğini görüyorum ve kuzenimi iterek öne doğru hamle yapıyorum. Kuzenim

Cop onun kafası yerine benim omzuma saplandı. Acı beni sersemletecek kadar şiddetli bir şekilde alevleniyor. "Tink'i getirin."

Nigel küfrediyor. "Benimle taşak mı geçiyorsun?"

Sadece bir saldırgan var ve maskesi bana bunun bir dalgıç operasyonu olduğunu söylüyor. "Tink. Şimdi, Nigel. Ben hallederim." Dikkatimin dağıldığını düşünürse, Peter Tink'e saldıracak. Ona *zarar verecek*. "Git!"

"Lanet , Hook. Colin'in ekibini bu gönderiyorum."

Cop yine kafama doğru ısıklık çalarak geliyor ve tartışacak nefesim kalmıyor. İtaat ediyor ve bu yeterli. Bu sefer darbeden zar zor kurtuluyorum ve maskeli adamın dizlerini hedef alarak tekme atıyorum. Çizmelerim temas ettiğinde bir çıtırtı duyuyorum ve adam yere düşüyor. Bir adım öne çıkıp elindeki copu tekmeliyorum ve sonra eğilip maskeyi çekip .

Onu tanıyamadım ama adamdan çok çocuk gibi. Eğer on sekiz yaşındaysa, çok şaşıracağım. Peter her zaman etrafını gençlerle çevirmeyi sevmiştir. Ona bir tanrıymış gibi bakarlar ve bu onun egosunu fena halde besler. "Sen de kimsin be?"

"John." Aniden sırtıttı. "Yakaladım seni." "Ne oluyor be?"

Bu darbenin geldiğini göremedim. Ayaklarımı yerden kesiyor ve yere sertçe iniyorum, asfalt yüzüme çarpıyor. Hâlâ nasıl nefes alacağımı öğrenmeye çalışıyordum ki bir çizme beni sertleşmiş omzumdan yakaladı, tekmenin gücü beni sırt üstü yere düşürdü.

Piç kurusu yüzünde memnun bir sırıtışla üzerime eğilmeden önce kimi göreceğimi zaten biliyorum. Kahverengi saçlar, mavi gözler. Daha iyisini bilmeyen biri için güvenilir olabilecek bir yüz. Ben daha iyi biliyorum.

"Seni burada görmek ne güzel,
Hook." "Siktir git, Peter."

"Hook ve ben konuşmak için çok geç kaldık." Yakındaki bir sokağın ağzında beliren adamlara işaret eder. "onu."

Hadi gidelim."

BÖLÜM 27

TINK

Nigel yanımda belirlediği anda bir şeylerin ters gittiğini anladım. Beni yan tarafa çekmeden önce tek bir kelime bile edemedim.

Sokakta, sıkıca kavıyor ama kolumu incitmiyor. Uzun bacaklarına ayak uydurabilmem için adımlarını zar zor kontrol ediyor. "Bir saldırı oldu."

"Ne?" Etrafıma bakıyorum ama sokaktaki bir avuç insan dikkatle bize bakmıyor. "Sen neden bahsediyorsun?" Anlamaya başlıyorum ve neredeyse ayağım takılıyor. "O iyi mi?"

"Hook sopalı bir pisliği halledebilir." Nigel ikna olmuş görünmüyor. Bana bakıyor. "Bunun bir şaşırtmaca olmadığından emin olmak için beni gönderdi, böylece senin peşine düşebileceklerdi."

Etrafıma bakıyorum. Peter hiçbir yerden çıkmıyor. "Bu benim için bir tuzak değildi. *Onun* için bir tuzaktı."

"Ben de bundan korkuyorum." Telefonuna zar zor bakarken bir şeyler yazıyor. "Destek yaklaşıyor. Sizi takip eden iki ekip de burada olacak."

"Peki ya üçüncüsü?"

"O beni sana gönderir göndermez ben de onları Hook'a gönderdim." Nigel'in çenesi gerildi. "Giriş yapmıyorlar."

Daha önce korktuğumu sanıyordum. Nigel'in Hook'u bıraktığını söylediği yere vardığımızda, sadece bir kan sıçraması ve başka hiçbir şey bulamayınca içimi kaplayan hisle hiçbir ilgisi yok. Uyuşmuş dudaklarımın arasından konuşuyorum. "Nerede o, Nigel?"

"Siktir." Elini bırakıyor ve sanki yeterince konsantre olursa Kanca'nın yönünü değiştirebilecekmiş gibi kana bakıyor. "*Siktir.*"

Gerçek, beni kadar sert bir şekilde üzerime çöküyor.

Bu benimle ilgili değildi. Bu şekilde başlamış olabilir ama Peter gerçek tehdit olan Kanca'yı ortadan kaldırma şansını tepmeyecek kadar anlayışlı. "Nerede o, Nigel?" Tekrar ediyorum, bu sefer daha yüksek sesle. "Hangi cehennemde o? Ekip nerede?"

"Peter'ın nerede olduğunu bilseydim, en başından beri bu lanet karmaşanın içinde olmazdık." Benden uzaklaşıyor, telefonunda öfkeyle yazıyor. Kayıp ekibi bulmaya çalıştığına şüphe yok. Bakışlarım yine kana takılıyor. Peter Kanca'yı aldı. Eğer onu alt etseydi, Hook'u öldürebilirdi ama onu *aldı*.

Gizli üssüne, kendini en güvende hissettiği noktaya geri dönmüş olacak. Nefesim ciğerlerimde durur. "Nerede olduğunu biliyorum."

Nigel yazmayı bıraktı ve tüm dikkatini bana verdi. "Onun nerede olduğunu nereden biliyorsun?"

"Ben... Nerede olduğunu bilip bilmediğimi bilmiyorum. Ama yeni kadınının nerede olduğunu biliyorum." Ne de olsa onu daha önce bir kez bulmuştum. Kurtarılmak istemedi ve çabalarım için gözüm morardı ama Kanca'yı hayatta tutabilirsem buna fazlasıyla değer. "Peter ondan uzakta olmayacaktır. Onu gereğinden fazla gözünün önünden ayırmak istemeyecektir." *Bu* gerçeği biliyorum. Dört yıl boyunca hayatta kalmam onun her hevesini, ihtiyacını ve arzusunu tahmin etmeme, ruh halini değerlendirmek için onu yakından izlememe ve gerektiğinde rotamı düzeltmeme bağlıydı. Bu bilgi için minnettar olacağımı hiç düşünmemiştim.

Kendimi toparladım. "İçeri zorla giremeyiz. Kanca'yı öldürecek."

Nigel başını sallar. "Haksız değilsin ama benden daha fazla desteğe ihtiyacımız var."

"*Bizden* daha fazlası." O tartışmadan ben yürümeye başlıyorum. Zaman darlığı bu tartışmada benim lehime işleyecek. Nigel beni Hook'un binasının güvenliğine geri dönmeye zorlayamaz ve beni oraya götürmek için kimseyi ayıramaz. "Bu blokta." Kadını daha önce bulduğum adresi söyledim. Taşınmış olmaları mümkün, ama ben gizlice girdiğimde düzenek oldukça kalıcı görünüyordu.

Bunu yapacak cesareti bulduğuma hâlâ inanamıyorum. Ya da tekrar yapmak üzere olduğuma.

Nigel yanıma geliyor. Telefonu neredeyse sürekli çalıyor ve yüz ifadesi bir konsantrasyon maskesine dönüşmüş durumda. "O binaya girmeyeceksiniz. Kalan iki ekibi bir çevre oluşturmak üzere yönlendirdim. Colin ve ben onun peşinden gideceğiz."

Tartışmaya zahmet etmiyorum. Kanca'nın hayatta kalma şansını artıracak her şeyi kabul ederim, kenara çekilmek de buna dahil, yeter ki o civarda olayım. O binanın içinde, ben bir yükümlüyüm. Gururum için kimseyi öldürtmeyeceğim.

Daha önce bulduğum yere ulaşmamız sadece on dakika sürdü. Nigel telefonuna son bir kez bakıyor ve beni bir ara sokaktan geçirip arka kapıdan, terk edilmiş bir çamaşırvaneye benzeyen bir yere sokuyor. Bantla kapatılmış pencereye doğru ilerliyor ve dikkatlice bir bölümünü sıyrıyor. Cam kirli ama kadını bulduğum daireleri net bir şekilde görebiliyorum. "Evet, işte ."

"Güzel."

Beş dakikadan az bir süre sonra, yedi kişi bu binaya doluştu. Hook üzerime üç ekip göndereceğini söylediğinde ne bekliyordum bilmiyorum. Belki de sahte askerlerdir? Beş erkek ve iki kadın sokak kıyafetleri giymişlerdi ve birbirlerinden tamamen ayırt edilemiyorlardı.

Bu bölgedeki normal yaya trafiğinden. Tüm bu süre boyunca etrafıma yayılmış olmalılar ve benim bundan hiç haberim yoktu.

"Onlara bildiklerini anlat, Tink."

Kalbim çok hızlı atıyor, boğazımı temizliyorum. "Caddeye bakan üçüncü kattaki daire." Başparmağımla arkamızıdakini işaret ediyorum. "Benim bilgilerim birkaç aylık. En son oraya gittiğimde Peter'ın adamlarından hiçbirini binada görmedim ama şu anda içeride olduklarını varsaymalıyız ve-"

Telefonum çalıyor, sözümü kesiyor.

Neredeyse görmezden geliyordum ama bir şey çantamdan çıkarmamı sağladı. *Bilinmeyen numara*. Soğukkanlı davranıyorum ve başparmağımla ekranın üzerinde kaydırıyorum. "Alo?"

"Hey, bebeğim."

Nigel'a bakmak için döndüm. Hoparlörü açmamı işaret ediyor. Bir yanım itaat etmek istemiyor, Peter'a bu gücü vermek istemiyor ama konuşmanın her iki tarafını da duyabilirlerse herkes için daha kolay olacak. Telefonumu dikkatlice yüzümden uzak tutuyorum ve hoparlörü açıyorum. "Onu geri ver."

"Gel ve onu al." Sesi mutlu geliyor. Çok mutlu. Şu anda yükseklerde geziniyor, ama ters giden herhangi bir şey onu bir anda aşağı çekecek. Bu sözde mutluluğun nasıl bir düğmeye basabildiğini gördüm. "Yine de çok uzun sürmesin. Nasıl sıkıldığımı bilirsin."

"Peter." İsminin tadı, tutulmayan sözlerin külü gibi. "Bu iş senin istediğin gibi bitmeyecek."

"Evet, bebeğim, olacak. Hook elimde. Senin için asılmasına izin vermeyecek kadar yumuşaksın, o yüzden kısa süre içinde geleceksin. Burayı biliyorsun; birkaç ay önce bana ait bir şeyi almaya çalışmıştın. Beni bekletme." Ben bir yanıt veremedi telefon kapatıyor.

Nigel çoktan başını sallamaya başladı. "Kesinlikle olmaz." "Başka seçeneğimiz yok."

"Evet, var. Ve seçim, Peter'ın açıkça ifade ettiği tuzağa düşmemektir."

Telefonumu cebime sokup ters ters bakıyorum. "Eğer gitmezsek, Hook ölecek." Hook *ölecek*. Onu yeni buldum, birlikte bir geleceğimiz ve hayatımız olabileceğini ummak için kendime izin verdim. Bir aile, bu bizim için her neye benziyorsa.

Şimdi Peter onu benden almak istiyor. Bizden.

Tıpkı değer verdiğim her şeyi aldığı gibi. Gururumu. Gücümü. Özgüvenimi. *Özgürlüğümü*. Her gün, her yıl savaştım, tırmaladım ve bunları kendim için geri aldım.

Hook'u geri alacağım.

"Bir plan yapmak için on dakikanız var. Ondan sonra içeri giriyorum." Nigel'in bakışlarını tutarak bunun bir blöf olmadığını anlamasını sağlıyorum. Harekete geçmeliyiz ve hemen harekete geçmeliyiz. Hook'un onunla geçirdiği her dakika Peter'ın öfkelenip kendini kaybedebileceği bir dakika demek.

Nigel küfrediyor ve etrafta duran adamlara dönüyor. Bu kısmı onların halletmesine izin vererek geri çekiliyorum. Hiç bir binaya sızmadım, hiç bir düşmana koordineli bir saldırı düzenlemedim. Bu iş bana göre değil.

Başıma geleceklerden kurtulamayabilirim.

Bunun farkına varınca telefonumu tekrar çıkarıp Meg, Allecto ve Aurora'ya hızlı bir grup mesajı gönderiyorum. Yazarken titriyor.

Sizler sahip olduğumu hiç fark etmediğim en iyi arkadaşlarınsınız. Bunun için teşekkürler.

Keşke daha az pislik olsaydım da daha çok takılabilsaydık.

Kendimi vazgeçiremeden gönderiyorum. Bir yanıt telaşının ortaya çıkması sadece üç saniye sürüyor.

Aurora: Biz yıllardır arkadaşız. Hiç fark etmemiş olman sorun değil!

Meg: Tink... Bu mesaj neden son duruşunu yapmadan önce sevdiklerine yazdığın son bir mektup gibi?

Alleto: Kimi öldürmem gerekiyor? Peter'ı mı yoksa

Hook'u mu? Meg: Kanca olmasına imkan yok, o

zaman Peter olmalı. Alleto: Ben arabayı hazırlayayım.

Göz kırıyorum. Çabucak tırmandı.

Bu bölge işi hanımlar.

Alleto: Bu saçmalık. Meg, ona bunun saçmalık olduğunu söyle.

Meg: Ne yazık ki, resmi bir davet olmadan müdahale edemeyiz. Aurora:

Siktir et. Tink, neredesin?

Aurora, hayır.

Aurora: Yardım edebilirim, o yüzden yardım edeceğim. Bana nerede olduğunu söyle, Tink. Beş dakika içinde buradan çıkabilirim.

Görünüşe göre ilişkimizin derinliğini temel düzeyde yanlış değerlendirmişim. Bu kadınların benimle arkadaş olduğu fikrini zar zor kabullenebildim ve şimdi hiçbir açıklama yapmadan ya da tereddüt etmeden yarasaya binmeye istekliler. Boğazım biraz sıkılıyor ve birkaç kez hızlıca göz kırpmam gerekiyor.

Ben: Geri çekilin bayanlar. Yarın her şey bittiğinde sana mesaj atarım.

Ben: Yine de teşekkür ederim. Gerçekten minnettarım.

Geceyi atlatamayabileceğimi söylemenin bir anlamı yok. Bu sadece onları panikletir. Zaten muhtemelen istemeden de olsa onları panikletmişimdir. Telefonumu tekrar cebime koyuyorum, bu sefer gelen mesajların sinyalini veren titreşim seslerini duymazdan geliyorum.

Nigel bana geri işaret etti. "Sen benimlesin. Benim yürüdüğüm yerde yürüyeceksin ve her emrime itaat edeceksin."

Şaka yapacak gücüm yok, o yüzden sadece başımı sallıyorum. "Tamam."

"Hadi gidelim."

Arka kapıdan çıktık ve adamların yarısı ayrıldı. Nereye gittiklerini sormadım. Nigel'in bir planı var ve benim tek rolüm Kanca'yı kurtarıken kimsenin ölmesine neden olmamak. Keşke bu çatışmadan zaferle çıkacağımızdan daha emin olsaydım.

Grubumuz binanın etrafında dönüyor ve Nigel dışındaki tüm adamlar kırık sokak lambalarının neden olduğu derin gölgelerin içinde eriyor. Nigel ana kapıya doğru ilerliyor, ben de onun adımlarını gölgeliyorum.

En son ne zaman yaptığımı hatırlamadan bu çürük kapıyı itmek imkânsız. Buraya tek başıma gelme cesaretini gösterdiğime, Peter'ın gittiğine dair hayatım üzerine bahse girdiğime hâlâ inanamıyorum. Kadını ikinci kattaki dairede buldum, ikinci el mobilyalarla dolu eski bir tek yatak odası. Peter'ın beni beş yıl önce tuttuğu yere kıyasla burası bir saraydı.

Kadın ne yapmaya çalıştığını fark edip suratıma bir yumruk atmadan önce orada sadece beş dakika kalmıştım. Elmacık kemiğim hatırladıkça hayali bir zonklama hissediyorum. Saldırı için ya da beni kovduğu için onu suçlamıyorum. Bana bir çıkış yolu önerdiğinde ben de Kanca'ya neredeyse aynı şeyi yapmamış mıydım? Denemeden önce düşünmem gereken bir şeydi ama insanın geçmişteki bir versiyonuyla yüzleşmesi aklını karıştırabiliyor.

Kapı, hizmet dışı bir asansörün ve yukarı çıkan bir merdivenin bulunduğu dar bir koridora açılmaktadır. Nigel silahını yanında tutuyor. "Yakın dur."

Başımı salladım. "Tamam."

İkinci ve üçüncü kapıyı da geçiyoruz. Her kasım o kadar gergin ki adım atabildiğime şaşırıyorum. Kötü bir şey geliyor. Bunu biliyorum.

Olduğunda, hızlı olur.

Nigel'in arkasındaki kapı hafifçe açılır ve iki adam belirir. Biri silahını elinden aldı. Diğeri de sırtına yumruk atar.

dizlerinin üstüne çökmesine neden oldu. Bana baktılar. "Yukarı yalnız çık."

Hareket etme şansım bile olmadı. Çantamı sıkıca kavırıyor ve hissettiğim kadar korkmuş görünmemeye çalışıyorum. "Bırak onu, dövüşmeyeceğim."

Birbirlerine bakarlar. Soldaki adam sonunda omuz silkiyor. "Siz nasıl isterseniz, hanımefendi." Nigel'ı sürükleyerek ön kapıya götürdüler ve kabaca dışarı attılar. Çarpma sesiyle irkiliyorum ama en azından yaşıyor. Umarım.

Beni merdivenlerden yukarı kadar takip ediyorlar, sırtımda koşmamı engelleyen bir ağırlık var. Sanki böyle bir seçenek varmış gibi. Sanki son beş yıl beni buraya, bu ana getirmiş gibi hissediyorum. Bu yüzleşmeyi hiç istemedim. Tek istediğim Peter'ın beni aşağı çekme tehdidi olmadan yaşamaktı.

Ben beni asla bırakmayacağını bilmeliydim.

Çantama sarılıyorum ve iki ay önce çaldığım kapıya doğru yürüyorum. Kapı tokmağı elimde kolayca dönüyor ve sonra içerideyim. Ne beklediğimden emin değilim. Kan gölü. Kanca, kırık ve kanlar içinde yerde, belki de ölü. Eşikten adımımı atar atmaz vurulmayı.

Bunun yerine, oyuncuların geçmişini bilmesem girdiğim sahne sıradan gelebilirdi. Hook kanepede oturuyor. Şakağındaki kesikten hâlâ bir damla kan akıyor ve elleri önünde kelepçeli ama çok da kötü görünmüyor.

Peter yemek yapıyor.

Durdum ve etrafıma bakındım. Kadın nerede? Belki yatak odasındadır. Peter'ın onu oradan uzak tutması mantıklı. Tabii... "Nerede o?"

"Kendi işine bakmakta her zaman çok zorlandın."

Pastırma kokusu yüzüme tokat gibi çarpıyor ve her şeyi çok daha gerçeküstü hale getiriyor. "Ne oluyor Peter?"

"Seni beklemekten yoruludum." Bana bakmıyor, ocaktaki tencereye konsantre olmuş görünüyor. "Buraya gel, bebeğim. Sana bir şey göstermek istiyorum."

"Tink?" Hook gerçekten burada olduğumdan ya da hayalindeki bir hayaletten emin değilmiş gibi başını yavaşça sallıyor. "Hayır." Ses tonunda bir gariplik var. Doktor değilim ama kesinlikle beyin sarsıntısı geçiriyor, bu da yardım edemeyeceği anlamına geliyor. Ayrıca kafasına alacağı kötü bir darbe onu öldürebilir.

Daha önce korktuğumu sanıyordum. Dehşetimin dibe vurup beni garip bir şekilde öfke gibi hissettiren bir serbest düşüşe bırakabileceğini fark etmemiştim. "Sana vurdu."

"Ben iyiyim." Hook bana kaşlarını çatı. "Burada ne işin var? Siktir git buradan."

Yapamayacağım tek şey bu. Hook'u canlı çıkarmiyim bilmiyorum ama şimdi gidersem kesinlikle . "Özür dilerim." Küçük mutfağa girmem için gereken birkaç adımı atarken dikkatimi Peter'a veriyorum. Yakalayacak kadar yakın değil ama itaat edecek kadar yakın. Yatıştırmak için. Ses tonumu yüzüne bağırmak yerine itaate çevirmek hayal edebileceğimden daha fazla çaba gerektiriyor. "Ben buradayım. Bırak onu."

"Gitmene gerçekten izin vereceğimi mi sandın Tatiana?"

Daha önce de benzer bir şey söylemişti ama şimdi cevap verecek gücü bulabiliyorum. "Bana sahip değilsin."

"Yanlış." Dönüp tezgâha yaslanıyor, o kadar rahat ki bu şarkıyı ve dansı daha önce görmemiş olsam rahatlayabilirdim. Peter saldırmadan önce avını rahatlatmayı sever. Bana yavaşça gülümsüyor. "Seni o bok çukurundan çıkardığım andan itibaren benim oldun. Senden fazla bir şey istemedim sen ilk fırsatta bana ihanet ettin."

İlk fırsat sayılmazdı, ama bunu söylemekten daha iyisini biliyorum. Kalan azıcık gücümü toplayıp kaçmak çok uzun zamanımı aldı. "Peder Elijah'a saldırmamalıydın." Sanki günahlarının toplamı buymuş gibi. Bu düşünce neredeyse gülünç.

"Benim olana karışmamalıydı."

"Ben bir insanım, oyuncak değil. Beni kırmadan ve bir kenara atmadan önce es- cap yaptığım için bana kızamazsın."

Peter elini uzatır. "Buraya gel, bebeğim."

Kalbim aynı anda hem göğüs kafesimden dışarı çıkmaya çalışıyor hem de omurgamın etrafında bir yere sınıyor. Bunu yapmak istemiyorum. İstemiyorum, istemiyorum, istemiyorum. Bu tuzağın şeklini az çok biliyorum. Buraya daha önce de gelmişim. Bunca zaman sonra bile sonraki adımları ezberden geçebiliyorum.

Buna geri dönmeyeceğim.

Çantamı göğsüme daha sıkı sarıyorum, eğer varsa yetersiz bir kalkan. "Buna pişman olacaksın." Boğuk sesim korku gibi görünebilir ama her kesik nefes alışımında öfkem yükseliyor. Sırf istediği için beni kaldırıp tekrar kendisinin yapabileceğini sanıyor. Sevdiğim adamı ve umutsuzca beklediğim geleceği sırf inat uğruna öldürebileceğini sanıyor.

Hayır. Bunun olmasına izin vermeyeceğim.

"Bana tekrar sordurma." Parmaklarının gergin bir hareketiyle beni yaklaşıyor.

Nigel'in adamlarının nerede olduğunu bilmiyorum ama bundan sonra olacakları engellemek için bu kapıdan zamanında giremeyecekler. Tek . Eğer bocalarsam, bedelini hem Kanca hem de ben öderiz.

Peter söz konusu olduğunda bocalamaktan başka bir şey yapmadım.

Bu sefer olmaz. Bir daha asla.

Bir adım daha yaklaşmak ve sonra bir adım yaklaşmak için sahip olduğum tüm gücü harcıyorum. Kendimi isteyerek tekrar onun ulaşabileceği bir yere koymak için. I

üçüncü bir adım atma. Peter hakkı olandan daha hızlı hareket ediyor ve beni yakalıyor, son mesafeye kadar çekip sırtımı göğsüne yapıştırıyor. Hook'tan daha kısa ve ince yapılı ama yine de beni kolayca yerinde tutabilecek kadar güçlü.

"Yağ yanığının cilde ne yaptığını biliyor musun? Özellikle de iyi ve sıcak olduğunda?"

Tavaya bakıyorum. Pastırma çıtır çıtır yanmış, neredeyse fokurdayan yağın içinde yüzüyor. Böyle bir şey beni öldürmez ama çok . İz bırakacak. "Buradan asla canlı çıkamayacaksın, Peter." Sesim kulaklarıma bile ürkütücü derecede sakın geliyor. "Hook'un adamları önce seni öldürecek."

"Sen ve Hook bunun tadını çıkaracak kadar uzun yaşamayacaksınız. Kimse sonuçlarına katlanmadan bana karşı gelemmez. Bunu herkesten daha iyi biliyorsun. Borcunu ödeme vakti geldi bebeğim." Bizi ocağa yaklaştırıyor. Yağ dolu tavaya. "Bana elini ver, Tatiana."

"Tamam." Elimi çantamdan çıkarıp şok tabancamı kolunun çıplak derisine bastırıyorum. Enerjinin voltu beni daha sıkı kavramasını sağlıyor ama tetiği bıraktığım anda yere yığılıyor. Yanında dizlerimin üzerine çöküyorum ve şok tabancasını boğazına dayıyorum. Bu kez tetiği beş kez, gözleri yuvalarından fırlayana kadar tutuyorum. Şoku derisinden uzaklaştırdığımda, hareket etmiyor.

Bilinçsiz haline bakıyorum. Her şey çok hızlı oldu. Başardım. Yıllardır kâbuslarıma musallat olan canavarla savaştım. "Artık kimse izinsiz bana dokunamaz, pislik." Beni duyamaz ama bunu söylemek iyi hissettiriyor. Hem de çok iyi.

Kanca'ya koşmak istesem de Peter'ın üstünü aramak için birkaç saniye ayırıyorum. Pantolonunun kemerine sıkıştırılmış bir silah ve kelepçelerin anahtarlarını buluyorum. Ancak *o zaman* ayağa kalkıyorum. Hook beni yarı yolda karşıladı. "Buraya geldiğine inanmıyorum." Ayaklarının üzerinde beni telaşlandıracak şekilde sallanıyor ama en azından hareket ediyor.

"Fazla zamanımız yok. Tut şunu." Silahı dikkatlice eline bastırıyorum ve kelepçelere odaklanıyorum. Anahtarı kilide sokmak üç denememi aldı. Titrememi durduramıyorum. Her şey bitmedi ve korku, yok olma ve öfke beni boğuyor. Kelepçeleri yere fırlatıyorum. "Seni buradan çıkarmalıyım."

"Tink."

Onu görmezden geliyorum ve şok tabancasını çantama geri koyuyorum. "Gitmemiz gerekiyor. Hemen şimdi."

"*Tink.*"

Yukarı baktım ama bana odaklanmamıştı. Omzumun üzerinden bir şeye odaklanmış. Umutsuzca arkamı dönmek istemiyorum, kâbusumun ayağa kalktığını görmek istemiyorum. Ağzımı açıyorum ama ben bir şey söyleyemeden Kanca hareket ediyor. Beni göğsüne doğru sürüklüyor ve silahı kaldırıyor. Bir patlama. Bir tane daha. Üçüncü bir patlama. Büyük bir şey yere çarptığında bir gümbürtü.

Sessizlik.

İri eliyle yüzümü göğsüne bastırıyor ama az da olsa gevşiyor. "O gitti."

"Kanca." İtmeye çalışıyorum ama gitmeme izin vermiyor. "Jameson. Görmem gerek."

"Hayır."

Teslim olmak çok cazip geliyor, ama şimdi bakmazsam hep omzumun üzerinden bakacağım hissinden kurtulamıyorum. "Lütfen. Yapmak zorundayım."

"Bu benim bir canavar olduğumun kanıtı." O kadar yumuşak söylüyor ki, benimle mi yoksa kendisiyle mi konuştuğunu anlayamıyorum. "Bu hep olacaktı, ama tereddüt edeceğimi düşündüm."

"Hayır." Onunla mücadele etmeyi bırakıyorum ve sanki sesindeki boşluğu kovacak kadar sıkı sarılabilmişim gibi onu kendime çekiyorum. Titriyor ve bu kalbimin onun için acımasına neden oluyor. İkimiz için de. "Sen

Bir canavar. Sen onun gibi değilsin Jameson. Sen iyi bir evlatsın ve iyi bir insan değer verdiği insanları korumak için ne gerekiyorsa yapar." Yavaşça nefes alıyorum. "Bir bakayım."

"Bunu üstlenme, güzel kız." Sesi kısık ve neredeyse üzgün. "Bu senin taşıyacağın bir yük değil."

Başka kimsenin almasına gerek kalmasın diye tamamen kendisi için almaya niyetli olduğu bir şey. Şu anda göğsümün içindeki karmaşaya rağmen, onu daha önce hiç bu kadar sevdiğimi sanmıyorum. Ona daha sıkı sarılıyorum. "Görmem gerek Jameson. Bunun sonsuza dek bitmesini istiyorum." Hâlâ tereddüt ettiğinde, birdenbire duyması gerektiğinden emin olduğum sözleri söylüyorum. "Seni seviyorum. Bugün seni daha az sevmemi sağlayacak tek bir şey bile olmadı. Beni anlıyor musun Jameson? Seni seviyorum ve o bunu ikimizden de alamaz."

Nihayet bir süre sonra, kollarında dönmeme yetecek kadar gevşedi. Peter mutfakta yerde yatıyor, göğsünde üç kurşun yarası var, mavi gözleri görmeden tavana bakıyor. Her şeyi bir çırpıda kavırıyor, gerçeğin içime işlemesini bekliyorum. O ölmüştü. Gerçekten, gerçekten gitmişti. Sonra yanındaki tavayı, dökülen yağı görüyorum. "Peşimden geliyordu." Yağ beni öldürmeyebilirdi ama o tavadan gelecek bir iki darbe öldürebilirdi.

"Evet," sesi daha sert, daha ortalanmış çıkıyor.

Geri dönüp yüzümü Hook'un göğsüne gömdüm. "Seni seviyorum, Jame-oğlu Hook. Beni eve götür. Lütfen."

BÖLÜM 28

KANCA

İşleri yoluna koymak istediğimden daha uzun sürüyor. Şiddetli bir baş ağrısı ve derin bir yorgunlukla mücadele etmek

Peter'ın halkı şaşırtıcı derecede kolay. Tam bir tasfiyeden ziyade sürgün. Nereye gittikleri umurumda değil ama artık benim bölgemde istenmiyorlar. Peter'ın ne kadar karizmatik ve zorlayıcı bir pislik olabileceğini çok iyi biliyorum. Onu takip ettikleri için ölümü hak etmiyorlar ama *beni* takip etmeleri konusunda da güvenilmezler. Bir yolunu bulurlar. Ya da anlamayacaklar. Her iki durumda da, artık benim sorunum değil.

Nigel'ı kontrolden geçmesi için eve geri gönderiyorum, ancak kısa süre içinde benim de gelmem şartıyla bunu kabul ediyor. Colin başka bir sorun olup olmadığına dair çevreyi tarıyor.

Sonra, ancak o zaman, Tink'in elini tutup eve gidiyorum. Daireden ayrıldığımızdan beri sessizdi ve bir şeye onarılamayacak kadar zarar verdiğim hissinden kurtulamıyorum. Artık neye yatkın olduğumu biliyor. Bu yeni bir özellik değil, ama bunu ilk elden görmek teoride bilmekten tamamen farklı bir şey.

Peter'ı ben öldürdüm.

Tacizci bir pislik, bir canavar olabilirdi ama yine de bir evlattı. Benim yüzümden artık nefes alamayan bir insan. Eğer bununla başa çıkamıyorsa, gitmesi gerekiyorsa... Onu durdurmayacağım. Ona engel olmayı reddediyorum.

Bencilce onun kalmasını ne kadar istesem de.

Doğruca yatak odamıza gidip tenimi kaplayan kanı yıkamak gibi bir niyetim var ama binaya girdiğimizde kadın sesleri yükseliyor. Tink nefesinin altından küfrediyor ve ben de ona hafifçe bakıyorum. "Duyduğum Aurora mı?"

"Um."

"Daha önce hiç bağırdığını duyduğumu sanmıyorum." Normalde çok tatlı, küçük bir itaatkârdır ama itiraf etmeliyim ki onunla Yeraltı Dünyası dışında hiç etkileşime girmedim.

Tink gerçekten de kızarır. "Bunu halletmeliyiz."

"Elbette." Benden önce gelmesini işaret ediyorum ve onu ön girişe kadar takip ediyorum.

Orada bulduğumuz sahne beni aynı anda hem gülmeye hem de kendimi korumak için bir kalkan bulmaya itti. Meg, Allecto ve Aurora evimde. Aynı anda. Meg kollarını göğsünde kavuşturmuş, sanki müdahale edip etmemeye karar veriyormuş gibi olan biteni izliyor. Allecto kılıfındaki silahı çocukların kendilerini battaniyelerle sakinleştirdikleri gibi okşuyor. Peki ya Aurora? Edgar'ın tam karşısında, ki Tink'ten ancak bir iki santim uzun olduğu için bu bir başarı. Üzerinde bir silah göremiyorum ama görünüş aldatıcı olabilir. Aurora suratına bir yumruk sallıyor. "Bize *hemen* nerede olduğunu söyle yoksa burayı yerle bir ederim."

Vay anasını.

Tink'i dürtüyorum. "Arkadaşların bununla başa çıkman anlamına geliyor." "Korkak," diye hırlıyor.

"Suçlu."

Doğrulur, omuzlarını geriye atar ve mücadelenin içine doğru yürür. "Ben buradayım."

"Tink!" Aurora Edgar'ı tehdit etmeyi bırakıp arkadaşına koşuyor. İri adamın duvara yaslanışını kaçırmıyorum ve ona zam yapmak ve belki de görev yerini değiştirmek için aklıma bir not düşüyorum. Son birkaç günde payına düşenden çok daha fazla çatışmayla uğraştı.

Aurora sarılmasıyla Tink'in neredeyse ayaklarını yerden kesiyor. "Mesajların hepimizi korkuttu ve sonra cevap vermedin ve ben en kötüsünü düşündüm."

Meg ve Allecto takip ediyor ama Tink'e aynı şekilde saldırmıyorlar. Meg bana bakıyor. "Bunun bir bölge ihlali olarak görülmesini engelleyebileceğimize inanıyorum."

Ellerimi kaldırıyorum ve hareket omzumu çekince biraz irkiliyorum. "Aurora'nın binamı tam anlamıyla yerle bir etmediğinden emin olmak için geldiğini varsayıyorum."

Bana bıçak gibi keskin bir gülümseme verdi. "Onu bulduğumda bagaja benzin bidonları ."

Bu yeni bilgiyi nasıl değerlendireceğimi gerçekten bilmiyorum. Dönüp Aurora'nın Tink'e hararetle fısıldadığı yere bakıyorum. "Her zaman onun çok iyi bir kız olduğunu düşünürdüm."

"O iyi bir kız." Meg arkasını dönmeye başlar. "Ayrıca verdiği insanlar için yapmayacağı şey yoktur. Gelecekte bunu hatırlarsan iyi , Hook."

Bunu unutmayacağımdan eminim. Dikkatlice duvara yaslanıyorum ve Tink'in diğer kadınlara aslında iyi olduğuna dair güvence vermesini izliyorum. Tam olarak doğru mu bilmiyorum ama iyi olacak. Önemli olan da bu. Artık bir şeyleri çözmek, geçici olarak bahsettiğimiz geleceği gerçekten kovalamak için zamanımız var... Daha bu sabah mıydı? Sanki bin yıl önceymiş gibi geliyor.

Yirmi dakika ve yarın kahve içmek için buluşacaklarına dair söz vermeleri üçünün de sonunda birbirlerine izin vermelerini sağladı.

ön kapıya kadar geldi. Tink arkasını döndüğünde yüzünde yumuşak bir gülümseme vardı. "Arkadaşlarım var."

"Evet, öyle. Çok korkutucu arkadaşlar."

Odama çıkıyoruz ve doktor beni kontrol edip beyin sarsıntısı geçirdiğimi ve bir süre dinlenmem gerektiğini söyledikten sonra duş alıp temizleniyoruz. Tüm bu süre boyunca tek kelime etmedi. Hala arkadaşları olduğu gerçeğine mi hayret ediyor, ki bu bir tür vahiy gibi görünüyor, yoksa son birkaç saatin olayları nihayet batıyor mu anlayamıyorum. Belki de ikisinin bir kombinasyonudur. Her iki durumda da ona baskı yapmayacağım. Bu kadarını ve daha fazlasını hak ediyor.

Tink suyu kapattı ve bana döndü. "Sonbaharda bir düğün istiyorum."

Göz kırkıyorum. "Bu beyin sarsıntısı düşündüğümde de kötü, çünkü az önce sonbaharda bir düğün istediğini söylediğine yemin edebilirim."

"Çünkü ben yaptım." Bana bir havlu uzatıyor ve kendi etrafına ikinci bir havlu sarıyor. "Önemli olan her şekilde evlendik ama ben gerçek bir düğün istiyorum. Senin aileni ve bizim arkadaşlarımızı davet edeceğimiz bir düğün. Kendi gelinliğimi kendim tasarlamak istiyorum. Tüm o gülünç gösteriyi istiyorum." Bana doğru geliyor ve yüzümü ellerinin arasına alıyor. "Dünyanın seni seçtiğimi ve bunun gerçek olduğunu bilmesini istiyorum."

Hâlâ yetişmekte zorlanıyorum. Benimle evli kalmak istiyor. Bu sabah birlikte çizdiğimiz geleceği gerçekten istiyor. Yine de dürüst olacağıma söz verdim ve bu yüzden ona planlarımla ilgili gerçeği söylemek zorundayım. "Sabah sana boşanmayı teklif edecektim. Özgür olacaktın."

Tink'in gülümsemesi tatlı ve biraz da tuzlu. "Sanırım bu bana şimdiye kadar söylediğin en romantik şey." Kısa kesiyor ve kaşlarını çatıyor. Tink ellerini indiriyor. "Tabii gerçekten boşanmak istemiyorsan, bu durumda az önce söylediğim her şeyi görmezden gel."

. Siktir et. Eğer beni seçiyorsa, kaçmasına asla izin vermeyeceğim. Elini tuttum ve dengesizce dizlerimin üzerine çöktüm.

"Tink Petrov, benimle evlenme onurunu bahşeder misin? Tekrar." Boğazımı temizliyorum. "Sen tanıdığım en güçlü kadınsın ve seni çok seviyorum. Benimle evlen ve hayatımızın geri kalanını didişerek, sevişerek ve bu bölgeyi olması gerektiği gibi yönetirken küçük cehennem zebanilerinden oluşan bir aile yetiştirerek geçirelim."

Yüzündeki gölgeler kayboluyor ve bana bakıyor. "Evet Jameson Hook, bunların hepsini ve daha fazlasını seninle yapmayı çok isterim." Beni ayağa kaldırdı. "Seni seviyorum. Seninle sonsuza dek mutsuz yaşamak istiyorum. Evet, elbette seninle evleneceğim. Tekrar."

* * *

Hook ve Tink'in hikayesini okuduğunuz için çok TEŞEKKÜRLER! Onlar benim için çok özel ve umarım siz de onları yazarken olduğu kadar okurken de keyif almışsınızdır. Eğer okuduysanız, lütfen bir yorum bırakmayı düşünün!

Hayatınızda daha fazla Hook ve Tink'e mi ihtiyacınız var? [Haber-mektubuma](#) kaydolun sonra neler olduğuna dair bir BONUS kısa alın.ve DEĞERLİ BİR RAKİP'teki olaylardan ve Tink sonunda Hook'un blöfünü görüp ona meydan okuduğunda nelerolduğuna

Wicked Villains serisi, Isabelle Belmont Gaeton ve Beast'i kendi bölgesine geri getirmek için ne gerekiyorsa yapmak zorunda kaldığında neler olduğuna bir göz atan [THE BEAST](#) ile devam ediyor... hatta bir seks anlaşmasını bile kabul ediyor. İşler patlamaya hazır!

Bir sonraki seksi mı arıyorsunuz? Sürgündeki bir prens, koruması ve bir türlü yalnız bırakmayı başaramadıkları barmenin yer aldığı MMF mé- nage [THEIRS FOR THE NIGHT](#) adlı ÜCRETSİZ novellamı alabilirsiniz.

* * *

THE BEASTDEVAM 'e özel ilk bakış için OKUMAYA EDİN...

Gaeton masanın önündeki sandalyelerden birini tekmeleyerek tüm odayı görecektir şekilde açıyor ve içine düşüyor. Adam yayılmadan nasıl oturulacağını bilmiyor ve öfkeden gözleri kararmış olsa da bu da bir istisna değil.

Beast kapıyı kapatıyor ve masaya yaslanmak için hareket ediyor, bilinçsizce Megaera'nın onunla konuştuğumda aldığı pozisyonun aynısını taklit ediyor. Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturup beni izliyor. Bekliyor.

Gaeton'un böyle bir sabrı yoktur. "Burada ne halt ediyorsun, Isabelle?"

Şimdi argümanımı ortaya koyma zamanı, ama kelimeler onların huzurunda kuruyor. Dudaklarımı tekrar yalıyorum ve ona Beast'e verdiğim cevabın aynısını veriyorum. "Ben senin için buradayım. İkiniz için de."

Gaeton etkilenmiş görünmüyor. "Evet, hiç sanmıyorum. Bunu denedik ve yüzümüzde patladı. Bir daha yapmayacağım."

Eğer hızlı konuşmazsam, beni paketleyip yollayacaklar ve tüm bunlar bir hiç uğruna olacak. Başarısızlık bir seçenek değil. Olamaz da. "Bölgeye geri dönün. Görevlerinize devam edin. Size ihtiyacımız var."

Beast bir kaşını kaldırıyor ama Gaeton'un zalim kahkahası odada yankılanıyor. "Bunun güç ve oyundan ibaret olduğunu bilmeliydim. Seninle hep öyleydi." Öne eğilir ve dirseklerini büyük kalçalarına dayar. "Bu göt deliği adına konuştuğumu iddia etmiyorum ama artık o bölgede benim için hiçbir şey yok."

Hiçbir şey. Ben de dahil.

Beni çoktan terk etmiş bir adam tarafından reddedilmek bu kadar acıtmamalı ama acıtıyor. Tanrılar aşkına, acıtıyor. Beast'e dönüyorum, ama bana verdiği tüm sıcaklık için bir buzuldan teselli arayabilirim. Umutsuzluk göğsümde yükseliyor, beni dizlerimin üstüne çökmekle tehdit ediyor. Başarısız olamam. Başarısız *olamam*. Tepkimi bastırmadan önce alt biraz titriyor. "Lütfen."

Canavar bana uzun bir süre bakıyor. Dudakları yavaşça kıvrılıyor, zalim bir gülümsemenin en ufak ipucu. Yüzündeki bu ifadeyi daha önce de görmüştüm, her zaman babamın ona karşı gelen birine verdiği cezalardan birini uygulamadan önce. "Dizlerinin üzerine çök, Isabelle. Eğer yalvaracaksan, bunu düzgün yap."

Gaeton diğer adam ona vurmuş gibi irkildi. "Ne oluyor Beast?"

Beast gözlerini benden kaçırmıyor. Bakışlarının yoğunluğu omuzlarıma ve göğsüme bir ağırlık gibi çöküyor ve beni yavaşça, amansızca dizlerimin üzerine çökertiyor. "Beni duydun. Bizi ne kadar çok geri istiyorsun?"

"Benim adıma konuşamazsın," diye gürlüyor Gaeton.

Gururumu çoktan kapıda bıraktım. Bu kadar çok kişinin hayatı için pazarlık yaparken böyle bir lüksüm olamaz. Sonunda, Canavar'ın çekim gücüne teslim olmak ve dizlerimin çökmek hayal edebileceğimden çok daha basit. Halı çıplak tenime şaşırtıcı derecede yumuşak geliyor ve titriyorum. "Şimdi mutlu musun? *Lütfen* geri gel."

Canavar yükseliyor ve etrafımda yavaşça hareket ediyor. Onu görüş alanımda tutmak için dönmemek için kendimi zor tutuyorum. Onun yerine Gaeton'a odaklanıyorum, bizi çok yakından izliyor, bakışları benden Beast'e atlıyor. "Neyin peşindesin, seni piç?"

Beast elini saçlarıma daldırıyor ve sertçe çekiştirerek sırtımı eğiyor ve dudaklarımdan bir nefes aldırıyor. Birlikte geçirdiğimiz tüm zamanlarda, aklımı kaçıracığımı ve bana *dokunması* için yüzüne çılgılık atacağımı düşünene kadar her zaman yıkıcı derecede nazikti. Acı, zevke dönüşüyor ve tekrar geri dönüyor ve bir iniltiyi ısırarak zorunda kalıyorum. Güzel yüzüne bakıyorum ama bana bakmıyor. Gaeton'a bakıyor. "Bir pazarlık öneriyorum."

"Sen aklını kaçırmışsın."

"Gaeton." Beast bunu neredeyse nazikçe söylüyor. "Ona bir bak." Saçıma bir kez daha sertçe çekiştiriyor. Bu sefer inlememe engel olamıyorum. Vücudum bana aitmiş gibi hissetmiyor. Tenim çok sıkı, meme uçlarım çakıllanıyor ve amım sadece tek bir şeyin yatıştırabileceği bir acıyla sıkılıyor. Bana ne *yapıyor*?

"Çek şu lanet elini onun üzerinden." Gaeton'un sesi alçak ve sert. "Şimdi."

Canavar beni bir anda serbest bırakıyor ve öne doğru yığılıyorum, yerde bir top haline gelmeden önce kendimi zor tutuyorum. Sersemlemiş bir halde kafa derimdeki acıyan noktaya dokunuyorum. Bana böyle dokunmaya cüret ettiği için öfkelenmeliyim ama tek odaklanabildiğim şey ne kadar çok *ihtiyacım* olduğu. Biraz çaba sarf ederek doğrulup diz çöküyorum. "Pazarlığın nedir?"

"Hayır."

Beast Gaeton'u görmezden gelerek masaya yaslandığı yerden devam etti. "Üçümüz sınırlı bir süre için buradayız. Sonunda, bir kez ve herkes için bir seçim yapacaksınız. O ya da ben. Kararınız ne olursa olsun, ikimiz de bölgede kalacak ve rollerimize devam edeceğiz." İşte yine o zalim gülümsemesi. "Ve sen de kefareтини ödeyeceksin, küçük Isabelle."

Titriyorum. "Bu ne anlama geliyor?"

"Bu, bizi aylarca gönlünüzce oynattığınız anlamına geliyor. Şimdi sıra bizde." Gaeton'a dönüyor. "İşlerin bu hale gelmesine çok kızmışsın."

"Evet," kelimesi neredeyse zorla söylenmiş gibi geliyor.

"Onun kurallarına göre oynadık ve onun dünyası olmak için kendimizden parçalar kopardık." Canavar o ürkütücü mavi gözlerini tekrar bana çevirdi. "Şimdi onu da bizimle birlikte toprağın altına sürüklüyoruz."

Gaeton ellerini birbirine kavuşturuyor ve gerçekten düşünüyor gibi görünüyor. "'Biz' derken ne demek istediğini açıkla."

"Onu birlikte yönetiyoruz."

Bakışlarım aralarında gidip geliyor. "*Birlikte*" demedikleri kesin.

Gaeton bana bakmıyor. "Dikkatli ol, Canavar. Benden hoşlandığını düşünmeye başlayabilirsin."

Canavar gözünü kırpmıyor. "Zamanın ve çabanın verimli bir kullanımı." Tekrar harekete geçti, ama bu sefer Gaeton'un etrafından dolaşarak iri adamın sandalyesinin arkasında durdu. Eğiliyor, Gaeton' dokunmuyor ama o kadar yakın ki, onu iri adama bu kadar yakın görünce nefesim kesiliyor. Sert sesi saf günah gibi. "O seksi küçük bedene yapmak istediğin her ahlaksız şeyi düşün. Kendini tuttuğun onca zamanı. Kilit altında tuttuğun tüm fantezileri."

İkisi de bana ormanda kuzuya rastlamış bir çift kurt gibi bakıyorlar. Bir ürpertiye daha engel olamıyorum. Buraya her ikisiyle de çıkma niyetiyle gelmiştim. *Bunun* için pazarlık yapmadım. Hiçbiri için.

Yine de dilenciler seçici olamaz. Boğazımı temizliyorum. "Şartlarınızı açık bir şekilde belirtin."

Canavar hâlâ Gaeton'dan uzaklaşmadı. "Gaeton ve ben seni domine ediyoruz. Seni beceriyoruz. İki hafta boyunca sizin tanrılarınız ve efendileriniziz. Güvenli bir kelimeniz olacak ve gerektiğinde onu kullanacaksınız, ancak bunun dışında her isteğimize itaat edeceksiniz. Zaman çizelgesinin sonunda, teraziyi dengelediğimizde, bir karar verecek ve bunun arkasında duracaksınız."

Güç kaybı şaşırtıcı. Beni kapana kısmak ve daha az yardım etmek istiyorlar. Güvenli bir kelime, evet, ama hepimiz biliyoruz ki bu konuda başka seçeneğim yok. Eğer hayır der ve onlar olmadan buradan çıkarsam, bölgenin düşme ihtimali çok yüksek. Cordelia acımasız ve iyi bir lider ama babamızı ve iki üst düzey generalini aynı anda kaybetmenin bedeli çok ağır olur. Düşmanlarımız şimdiden sınırlarımıza dayanmış durumda.

Bize. Gaeton ve Beast'i istiyoruz, hem de hemen. "Bana ne yapacaksınız?"

"Ne istersek."

CANAVAR İÇİN ŞİMDİ ÖN SİPARİŞ VERİN!

TEŞEKKÜRLER

Okuyucularıma çok ama çok teşekkür ederim. Bu seri şimdiye kadar çılgınca bir yolculuk oldu ve bunun en küçük bir kısmı sizin coşkunuzdan kaynaklanmıyor. Bu kötü adamları benim kadar sevdiğiniz için çok mutluyum!

Andie J Christopher ve Jenny Nordbak'a ilk okuyucularım oldukları ve bana bu kitap hakkında endişelenmeyi bırakmamı söyledikleri için çok teşekkürler. Size tapıyorum.

Tessera Editorial'dan Manu'ya ve Lynda M. Ryba'ya bu kitabı en iyi haline getirmeme yardımcı oldukları için sonsuz teşekkürler. Christa Desir'e de özel teşekkürler!

Her zaman olduğu gibi, ben "biraz daha" çalışırken gösterdiğiniz sonsuz sabır ve beni düzenli olarak bilgisayarımdan uzaklaştırdığınız için aileme teşekkür ederim. Son olarak, ama asla en az değil, Tim'e teşekkür ederim. Seni uzun bir şarkı gibi seviyorum!

YAZAR HAKKINDA

Katee Robert, *New York Times* ve USA Today çoksatan çağdaş romantizm ve romantik gerilim yazarıdır. *Entertainment Weekly* onun yazdıklarını "konuşulamayacak kadar ateşli" olarak nitelendiriyor. Kitapları bir milyondan fazla satmıştır. Kuzeybatı Pasifik'te kocası, çocukları, kendini köpek sanan bir kedisi ve kendilerini kucak köpeği sanan iki Danua'sıyla birlikte yaşamaktadır.

Web sitesi: www.kateerobert.com

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorununuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.